

บทคัดย่อ

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบและจัดทำแนวทางดำเนินการคัดค้านการแสวงหาผลประโยชน์ในพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และจัดทำต้นแบบฐานข้อมูลเพื่อใช้อ้างอิงในการปกป้องทรัพยากรพันธุกรรมพืชของไทย โดยการศึกษากฎหมายด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ในประเด็นการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืช และการเพิกถอน และการบันทึกข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป พันธุ์พืชป่า ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 เพื่อจัดทำต้นแบบฐานข้อมูลพันธุ์พืชเพื่อใช้อ้างอิง จากการศึกษา พบว่า กฎหมายด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้กำหนดประเด็นแต่มีขั้นตอนที่ให้คัดค้านได้ กฎหมายด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศญี่ปุ่นไม่กำหนดประเด็นการคัดค้านแต่ให้เพิกถอนได้หากพบว่า พันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนนั้น ไม่มี ความใหม่ ความแตกต่าง ความสม่ำเสมอ ความคงตัว และผู้ทรงสิทธิไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามกฎหมาย กฎหมายด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของสหภาพยุโรปให้คัดค้านได้ในประเด็น ที่พบว่าพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียนนั้น ไม่มี ความใหม่ ความแตกต่าง ความสม่ำเสมอ ความคงตัว ผู้ทรงสิทธิไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามกฎหมาย และการตั้งชื่อพันธุ์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ จึงได้จัดทำเอกสารแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และได้รับรูปแบบการบันทึกข้อมูลพันธุ์พืชในลักษณะประจำพันธุ์และภาพถ่ายของพันธุ์พืชที่ใช้เป็นการค้า พันธุ์พื้นเมืองทั่วไป พันธุ์ป่า กลุ่มพืชไร่ จำนวน 10 ชนิด กลุ่มพืชไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 9 ชนิด และพืชสมุนไพร 3 ชนิด เพื่อจัดทำต้นแบบฐานข้อมูลในรูปแบบไมโครซอฟท์ เอ็กเซลซึ่งผู้มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานสามารถทำได้ เพื่อใช้อ้างอิงในการปกป้องทรัพยากรพันธุกรรมพืชของไทย

The purpose of this experiment to study patterns and guidelines for objection/opposition to illegal exploitation of Thai plant varieties in foreign countries and develop a database prototype for reference in protecting Thai plant genetic resources. There is the process to study the plant varieties protection laws of the United States, Japan and the European Union regarding objection to the registration of plant varieties, revocation and to record the characteristics of common knowledge plant and wild plant species under the Plant Protection Act 1999 in order to create a database model for reference purposes. The study found that the new plant varieties protection law of the United States does not set the criteria for objection, but there are protest procedures. The New Plant Varieties Protection Act of Japan does not specify criteria for objection, but can be revoked if it's found that the registered plant variety is not new, no differences, no consistency, no stability and the right holder is not qualified to be a registered applicant under the law. In terms of The EU's new plant varieties protection law regarding the objection. It shall be found that the cultivars applied for registration were not new, no differences, no consistency, the right holder is not qualified to be a registered applicant under the law, and denomination of the variety did not comply with the

criteria. Therefore, a guideline has been developed to object/oppose the illegal registration of Thai plant varieties in foreign countries. In addition, the recording of plant varieties information was obtained in characteristics and photographs of commercial plant varieties, general domestic plant varieties and wild plant varieties for which are 10 species of field crops 9 species of ornamental plants and 3 species of medicinal plants in order to create a database prototype in Microsoft Excel format that anyone who has basic computer knowledge can do for the purpose of reference varieties in protection of Thai plant genetic resources.

คำนำ

ในประเทศไทยการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชในต่างประเทศได้เกิดขึ้นเมื่อปี 2546 โดยบริษัท Las Palmas Innovations B.V. ประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้ส่งหนังสือเวียนประกาศแจ้งเตือนผู้ส่งออกหยก (*Euphorbia lactea hort.*) ที่คล้ายหรือเหมือนพันธุ์หยกที่บริษัท Las Palmas Innovations B.V. ได้ยื่นจดคุ้มครองไว้ในสหภาพยุโรป ซึ่งบริษัทจะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว หากฝ่าฝืนจะถูกดำเนินคดี ประกาศนี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกเลี้ยงและผู้ส่งออกต้นหยกจากประเทศไทยไปยังสหภาพยุโรป การรับมือกับปัญหาดังกล่าว ภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมมือกันรวบรวมหลักฐานและหาแนวทางดำเนินการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มอบหมายให้อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการเกษตร) สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำสหภาพยุโรป (นายสัญญาชัย ตันติยาภรณ์) ยื่นคำคัดค้านอย่างเป็นทางการสำหรับหยก จำนวน 6 พันธุ์ ที่บริษัท Las Palmas Innovations B.V. ยื่นจดทะเบียนต่อสำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งสหภาพยุโรป (CPVO) เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2546 โดยคัดค้านใน 2 ประเด็น คือ พันธุ์หยกที่ยื่นจดทะเบียนไม่ใช่พันธุ์ใหม่ และคัดค้านในเรื่องความแตกต่างจากพันธุ์อื่น ความสม่ำเสมอ และความคงตัวในลักษณะประจำพันธุ์ ซึ่งภายใต้ข้อบังคับแห่งประชาคมยุโรป (EC) หมายเลข 2100-94 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2537 เรื่อง สิทธิพันธุ์พืชของกลุ่มประชาคม เจ้าหน้าที่สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรป (Community Plant Variety Protection Office; CPVO) ได้ให้รายละเอียดของพันธุ์หยกทั้ง 6 พันธุ์ ที่ บริษัท Las Palmas Innovations B.V. ได้ยื่นจดทะเบียนไว้ให้แก่ผู้ยื่นคัดค้านเป็นทางการ คือ นายสัญญาชัย ตันติยาภรณ์ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 และได้แจ้งว่าเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2546 ได้รับหนังสือจากสำนักงานกฎหมายตัวแทนของบริษัท Las Palmas Innovations B.V. เพื่อโต้แย้งคำคัดค้านการยื่นขอจดทะเบียนหยกทั้ง 6 พันธุ์ด้วย (กองคุ้มครองพันธุ์พืช, 2546) จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพันธุ์พืชอ้างอิง ซึ่งจะทำให้สามารถดำเนินการปกป้องสิทธิได้อย่างรวดเร็วทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ หากเกิดกรณีการละเมิดขึ้น

วิธีดำเนินการ

- 1) ศึกษาเอกสาร กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป

- 2) แปลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืช ของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป
- 3) จัดทำเอกสารแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ
- 4) ศึกษาเอกสาร ข้อมูลแหล่งเพาะปลูกของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และชนิดพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของพืชกลุ่มพืชไร่ กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ
- 5) สํารวจแหล่งข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- 6) สํารวจ บันทึกข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มพืชไร่ กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ และสมุนไพร เพื่อใช้เป็นต้นแบบ รวมจำนวนอย่างน้อย 20 ชนิดพืช ชนิดพืชละอย่างน้อย 5 ตัวอย่างพันธุ์
- 7) จัดทำโครงสร้างฐานข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้า เพื่อใช้เป็นต้นแบบ รวมจำนวนอย่างน้อย 20 ชนิดพืช ชนิดพืชละอย่างน้อย 5 ตัวอย่างพันธุ์
- 8) สรุปผลการใช้ข้อมูลอ้างอิงสาธารณชนร่วมกับฐานข้อมูลต้นแบบ

เวลาและสถานที่ ปีเริ่มต้น 1 ต.ค. 2560 สิ้นสุด 30 ก.ย. 2563

ผลการทดลองและวิจารณ์

1. ผลการศึกษาเอกสาร กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป

1) การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของประเทศสหรัฐอเมริกา

ศึกษาเอกสาร กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของประเทศสหรัฐอเมริกา จากหนังสือ Intellectual Property Law of Plants โดย Mark D. Janis, Herbert H. Jervis, and Richard Peet เอกสาร Plant Variety Protection Act and Regulations and Rules of Practice (Revised July 2013) เอกสาร United States Code Title 35 – Patents Consolidated Patent Laws - March 2017 update และเว็บไซต์ USPTO United state Patent and Trademark Office (<https://www.uspto.gov/>) เว็บไซต์ United state Department of Agriculture, Agriculture Marketing Service (<https://www.ams.usda.gov/services/plant-variety-protection>) พบว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาให้การคุ้มครองพันธุ์พืช ภายใต้กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection: PVP) กฎหมายสิทธิบัตรพืช (Plant patent: PPA) และกฎหมายสิทธิบัตรอรรถประโยชน์สำหรับพืช (Utility Patent) รายละเอียดดังนี้ ดังนี้

1.1) การคุ้มครองพันธุ์พืชภายใต้กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช (US Plant Variety Protection Act: PVP)

1) กฎหมายที่บังคับใช้

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection Act.,7 U.S.C 2321 note: PVPA)

2) หน่วยงานที่กำกับดูแล

หน่วยงานที่กำกับดูแลใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช คือ สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (The Plant Variety Protection Office: PVPO) กรมวิชาการเกษตร

3) การให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย

3.1) สิ่งที่ทำให้ความคุ้มครอง

- ให้ความคุ้มครองพืชที่ขยายพันธุ์โดยอาศัยเพศ (Sexually reproduced)
- พืชที่ขยายพันธุ์ด้วยหัวใต้ดิน
- พันธุ์พืชลูกผสมชั่วที่ 1

3.2) คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

3.2.1) เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ ใช้ประโยชน์ในสหรัฐอเมริกาไม่เกิน 1 ปี และนอกสหรัฐอเมริกา ไม่เกิน 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี สำหรับ พืชยืนต้นและไม้เถาเลื้อย (vine)

3.2.2) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

3.2.3) มีความสม่ำเสมอ

3.2.4) มีความคงตัว

3.3) การยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ดังนี้

3.3.1) ข้อความที่ระบุในคำขอจดทะเบียน

- ประวัติการปรับปรุงพันธุ์
- ข้อมูลแสดงความแตกต่าง
- ลักษณะของพันธุ์พืช
- ข้อความแสดงว่าจะมอบเมล็ดพันธุ์ตัวอย่าง

3.3.2) เมล็ดพันธุ์

- เมล็ดพันธุ์มีความงอก มากกว่า 85 เปอร์เซ็นต์

3.4) ขอบเขตการคุ้มครอง

3.4.1) อายุให้ความคุ้มครอง

อายุความคุ้มครอง 20 ปี สำหรับพืชทั่วไป และ 25 ปี สำหรับไม้ยืนต้น และไม้เถาเลื้อย (vine) นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

3.4.2) ขอบเขตสิทธิ

ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการดำเนินการต่อส่วนขยายพันธุ์

- การขายหรือการตลาด
- การปรับปรุงสภาพเพื่อวัตถุประสงค์ของการขยายพันธุ์หรือการสำรอง
- การเสนอขาย หรือ การผลิต
- การนำเข้า หรือส่งออก
- การใช้พันธุ์ในการผลิตพันธุ์ลูกผสม

1.2) การคุ้มครองพันธุ์พืชภายใต้กฎหมายสิทธิบัตรพืช (Plant patent: PPA)

1) กฎหมายที่บังคับใช้

กฎหมายสิทธิบัตร United States Code Title 35 – Patents (Consolidated Patent Laws - March 2017 update)

2) หน่วยงานที่กำกับดูแล

หน่วยงานที่กำกับดูแลใช้กฎหมาย คือ สำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายทางการค้า (United States Patent and Trademark Office (USPTO))

3) การให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย

3.1) สิ่งที่ทำให้ความคุ้มครอง

ให้ความคุ้มครองแก่พืชที่ขยายพันธุ์โดยไม่อาศัยเพศ (asexually) เช่น การตอนกิ่ง ทาบกิ่ง ตัดตา ใช้น้ำ ใช้น้ำ ใช้เทคนิคเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ตัวอย่างพืช เช่น องุ่น แอปเปิ้ล กุหลาบ เป็นต้น

ไม่ให้ความคุ้มครองแก่พืชกินได้ที่ขยายพันธุ์ด้วยหัวใต้ดิน และแบคทีเรีย

3.2) คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

3.2.1) เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ และมีความแตกต่างต่างพันธุ์พืชที่มีอยู่ทั่วไป

3.2.2) เป็นพันธุ์พืชที่ขยายพันธุ์โดยไม่อาศัยเพศ (asexually propagated)

3.2.3) เป็นพันธุ์พืชที่ค้นพบในพื้นที่ทำการเพาะปลูก ไม่รวมถึงที่พบในป่า

3.2.4) ให้ข้อมูลพันธุ์พืชครบถ้วน

3.3) สิทธิอาจถูกปฏิเสธ/คัดค้าน

สิทธิอาจถูกปฏิเสธ หรือคัดค้าน ได้ในกรณี ดังนี้

3.3.1) ขาดคุณสมบัติความใหม่ กล่าวคือ ได้มีการขายหรือใช้ประโยชน์สาธารณะของพันธุ์พืช หรือ ตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลของพันธุ์พืช เกินกว่า 1 ปี ก่อนวันที่ ยื่นคำขอสิทธิบัตร ในสหรัฐอเมริกา

3.3.2) มีพันธุ์พืชที่ยื่นขอปรากฏอยู่ก่อนนี้แล้ว

3.4) การยื่นคำขอสิทธิบัตร

ในการยื่นคำขอสิทธิบัตร ต้องให้ข้อมูล รูปภาพ และตัวอย่างพืชดังนี้

3.4.1) ข้อความที่ระบุในคำขอ

- ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์
- ชื่อวิทยาศาสตร์ ของพืชที่ยื่นขอสิทธิบัตร
- ชื่อพันธุ์พืช
- ข้อมูลการประดิษฐ์ การปรับปรุงพันธุ์พืช
- สรุปย่อการประดิษฐ์ ปรับปรุงพันธุ์
- คำอธิบายรูปเขียนโดยย่อ
- รายละเอียดข้อมูลทางพฤกษศาสตร์
- ข้อถ้อยสิทธิ
- บทคัดย่อเปิดเผย

3.4.2) รูปเขียน หรือภาพถ่าย จำนวน ๒ ชุด

3.4.3) ตัวอย่างของพืช (ต้นพืช หรือส่วนของพืช) อาจจะต้องส่งมอบ

3.5) ขอบเขตการคุ้มครอง

3.5.1) อายุของสิทธิ

อายุให้ความคุ้มครอง 20 ปี นับตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอจดสิทธิบัตร

3.5.2) ขอบเขตสิทธิ

ให้การคุ้มครองสิทธิ ในการผลิต การใช้ การขาย การเสนอขาย การนำเข้า พืชหรือบางส่วนของพืช

3.5.3) การคุ้มครอง

ให้การคุ้มครองต้นพืช และลูกที่ได้มาจากการขยายพันธุ์โดยไม่อาศัยเพศ

1.3) การคุ้มครองพันธุ์พืชภายใต้กฎหมายสิทธิบัตรอรรถประโยชน์สำหรับพืช (Utility Patent)

1) กฎหมายที่บังคับใช้

กฎหมายสิทธิบัตร United States Code Title 35 – Patents (Consolidated Patent Laws

- March 2017 update)

2) หน่วยงานที่กำกับดูแล

หน่วยงานที่กำกับดูแลใช้กฎหมาย คือ สำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายทางการค้า (United States Patent and Trademark Office (USPTO)

3) การให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย

3.1) สิ่งที่ให้ความคุ้มครอง

- พืช
- ส่วนของพืช หรือเนื้อเยื่อ
- วิธีการ

3.2) อายุให้ความคุ้มครอง

ให้ความคุ้มครอง 20 ปี นับจากวันที่ยื่นคำขอจดสิทธิบัตร

2) กฎหมายการคุ้มครองพันธุ์พืชของประเทศญี่ปุ่น

ศึกษาเอกสาร กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของประเทศญี่ปุ่นจากหนังสือ Intellectual Property Law of Plants โดย Mark D. Janis, Herbert H. Jarvis, and Richard Peet. เอกสาร The Plant Variety Protection and Seed Act (Act No. 83 of May 29,1998) เอกสาร Plant Variety Registration System and Breeder's Right in Japan และ เว็บไซต์ Plant Variety Protection (http://www.hinsyu.maff.go.jp/en/en_top.html) พบว่า ประเทศญี่ปุ่นให้การคุ้มครองพันธุ์พืชภายใต้กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection Act) ดังนี้

1) กฎหมายที่บังคับใช้

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์ (The Plant Variety Protection and Seed Act (Act No. 83 of May 29,1998) เป็นฉบับแก้ไข ปี ค.ศ. 1998 (พ.ศ. 2541)

2) หน่วยงานที่กำกับดูแล

หน่วยงานที่กำกับดูแลใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์ คือ สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (The Plant Variety Protection Office: PVPO) กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง

3) การให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย

3.1) สิ่งที่ให้ความคุ้มครอง

พืชเพาะปลูกทุกชนิด เห็ด จำนวน 32 ชนิด (ข้อมูล ณ 1 ตุลาคม 2552)

3.2) คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

3.2.1) เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ ใช้ประโยชน์ในประเทศญี่ปุ่นไม่เกิน 1 ปี และนอกประเทศญี่ปุ่น ไม่เกิน 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี สำหรับ พืชยืนต้น ก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

3.2.2) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

3.2.3) มีความสม่ำเสมอ

3.2.4) มีความคงตัว

3.2.5) ตั้งชื่อเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ

3.3) การยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ดังนี้

3.3.1) คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

3.3.2) รูปภาพ

3.3.3) เมล็ดพันธุ์

3.4) ขอบเขตการคุ้มครอง

3.4.1) อายุของสิทธิ

อายุของสิทธิ 25 ปี สำหรับพืชทั่วไป และ 30 ปี สำหรับไม้ยืนต้น พืชให้เนื้อไม้ นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

3.4.2) ขอบเขตสิทธิ

ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการดำเนินการต่อส่วนขยายพันธุ์ ดังต่อไปนี้

- การผลิต
- การปรับปรุงสภาพเพื่อวัตถุประสงค์ของการขยายพันธุ์
- การเสนอขาย
- การขาย
- การนำเข้า
- การส่งออก
- การมีไว้เพื่อ การดัดแปลง

3.4.3) ข้อยกเว้นสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- เกษตรกรสามารถเก็บเมล็ดที่ได้จากการเก็บเกี่ยวพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองไว้เพื่อใช้เป็นเมล็ดพันธุ์สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ของตนเองได้ ยกเว้นชนิดพืชที่ถูกประกาศไม่ให้เก็บไว้ใช้ปลูกต่อได้

- ใช้พันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองในวัตถุประสงค์การปรับปรุงพันธุ์ให้ได้พันธุ์พืชใหม่ และการทดลองอื่นๆ

3) กฎหมายการคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรป

ศึกษาเอกสาร กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของสหภาพยุโรป จากเอกสาร COUNCIL REGULATION (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights และ เว็บไซต์ CPVO Community Plant Variety Office (<http://cpvo.europa.eu/en/about-us/law-and-practice/legislation-in-force>) พบว่า สหภาพยุโรปให้การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ด้วยระบบการให้ความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชทางทรัพย์สินทางปัญญา (The Community Plant Variety Rights System) โดยปัจจุบัน มีสมาชิกจำนวน 28 ประเทศ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) กฎหมายที่บังคับใช้

ประกาศคณะมนตรีว่าด้วยสิทธิในการคุ้มครองพันธุ์พืช สหภาพยุโรป COUNCIL REGULATION (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights

2) หน่วยงานที่กำกับดูแล

หน่วยงานที่กำกับดูแล คือ สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (The Community Plant Variety Office) เป็นหน่วยงานที่ภายใต้การกำกับดูแลของสหภาพยุโรป ทำหน้าที่บริหารจัดการระบบการคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรป ตั้งอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศส

3) การให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย

3.1) สิ่งที่ให้ความคุ้มครอง

พันธุ์พืชในอาณาจักรพืช

3.2) คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

3.2.1) เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ ใช้ประโยชน์ในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปไม่เกิน 1 ปี และนอกประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปไม่เกิน 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี สำหรับ พืชยืนต้น ก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

3.2.2) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

3.2.3) มีความสม่ำเสมอ

3.2.4) มีความคงตัว

3.2.5) ตั้งชื่อเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ

3.3) การยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

การยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ของสหภาพยุโรป สามารถยื่นได้ 2 แบบ ได้แก่ แบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่าย (Online applications) และ แบบยื่นเอกสาร (Paper applications)

ผู้ยื่นคำขอฯ สามารถส่งเอกสารประกอบต่างๆ ผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ cpvo@cpvo.europa.eu หรือทางโทรสาร เอกสารคำขอได้แก่ การคัดค้านสิทธินักปรับปรุงพันธุ์พืช แจ้งอุทธรณ์ คำตัดสินของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช เอกสารประกอบคำขอและการเสนอชื่อพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียน การแจ้งถอนคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ต้องประกอบด้วยข้อมูลตามแบบดังนี้

3.3.1) คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

3.3.2) ข้อมูลด้านวิชาการ

3.3.3) ข้อมูลด้านวิชาการที่ขอให้มีความลับ

3.3.4) การเสนอชื่อพันธุ์พืช

3.3.5) รูปสีของพืช

3.4) ขอบเขตการคุ้มครอง

3.4.1) อายุของสิทธิ

อายุของสิทธิ 25 ปี สำหรับพืชทั่วไป และ 30 ปี สำหรับไม้ยืนต้น พืชให้เนื้อไม้ นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

3.4.2) ขอบเขตสิทธิ

ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการดำเนินการต่อส่วนขยายพันธุ์ ดังต่อไปนี้

- การผลิตหรือการทำซ้ำ
- การปรับปรุงสภาพเพื่อวัตถุประสงค์ของการขยายพันธุ์
- การเสนอขาย
- การขายหรือการทำตลาดอื่นๆ
- การนำเข้ามาในสหภาพยุโรป

- การส่งออกจากสหภาพยุโรป

- การมีไว้เพื่อ การดังก่อ

3.4.3) ข้อยกเว้นสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- เกษตรกรสามารถเก็บเมล็ดพันธุ์ที่ได้จากการเก็บเกี่ยวพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองไว้เพื่อใช้เป็นเมล็ดพันธุ์สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ของตนเองได้ ในชนิดพืชอาหารตามชนิดพืชที่ประกาศกำหนดให้เก็บส่วนขยายพันธุ์ไว้ใช้ปลูกต่อได้

- ใช้พันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองโดยมีวัตถุประสงค์การปรับปรุงพันธุ์ให้ได้พันธุ์พืชใหม่ และการทดลองอื่นๆ

- ใช้พันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองโดยไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า

3.5) การประกาศสิทธิเป็นโมฆะ และการเพิกถอนสิทธิ

3.5.1) สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชสหภาพยุโรปประกาศสิทธิเป็นโมฆะ ดังต่อไปนี้

1) (เหตุผลของการเป็นโมฆะ) สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชสหภาพยุโรปจะต้องประกาศให้ทราบถึงการเป็นโมฆะของสิทธิ ดังนี้

(1) ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องความแตกต่าง และความใหม่ เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

(2) เมื่อการให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและเอกสารที่ได้รับจากนักปรับปรุงพันธุ์ แต่ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องความสม่ำเสมอ หรือความคงตัว เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

(3) เมื่อสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ได้ถูกมอบให้กับบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับ ยกเว้นการโอนสิทธิดังกล่าวไปให้แก่บุคคลที่มีสิทธิได้รับ

2) (เหตุผลอื่นที่ไม่รวมไว้) จะต้องไม่มีการประกาศให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์เป็นโมฆะด้วยเหตุผลอื่นๆ

3.5.2) สิทธิพันธุ์พืชใหม่ เพิกถอน กรณีดังต่อไปนี้

1) สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชสหภาพยุโรปอาจยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ ที่ได้ให้ไปแล้ว ถ้าพบว่าพันธุ์พืชนั้นมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องความสม่ำเสมอ และความคงตัว

(1) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้จัดหาข้อมูล เอกสาร หรือวัสดุที่มีความจำเป็นในการตรวจสอบการเก็บรักษาพันธุ์พืช ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(2) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียม ที่จะรักษาสิทธิไว้ หรือ

(3) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้เสนอชื่ออื่นที่เหมาะสม ไปให้พิจารณาใหม่หลังจากที่ชื่อพันธุ์ได้ ถูกยกเลิกไปภายหลังจากการได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

2) (เหตุผลอื่นที่ไม่ได้รวมไว้) สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ถูกยกเลิกด้วยเหตุอื่นๆ นอกจากที่กล่าวมาใน 1)

2. ผลการแปลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืช ของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป

ได้แปลเอกสารกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืช ของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ การคัดค้านสิทธิ และการยกเลิกเพิกถอนสิทธิ ดังนี้

1. การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของสหรัฐอเมริกา

Plant Variety Protection Act., (7 U.S.C 2321 note)

หมวด 1 – โครงสร้างองค์กรและการตีพิมพ์เผยแพร่

มาตรา 1 การจัดตั้ง¹

ให้มีการจัดตั้งสำนักในกระทรวงเกษตรโดยเรียกว่า สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช มีหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (7 USC 2321)

มาตรา 2 ตราประทับ

สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช ต้องจัดให้มีตราประทับเพื่อใช้ประทับบนเอกสารและหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชเพื่อแสดงถึงความถูกต้องของเอกสาร (7 U.S.C. 2322)

มาตรา 3 โครงสร้างองค์กร

เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ โครงสร้างองค์กรของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชจะถูกกำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร (ต่อจากนี้จะเรียกว่า รัฐมนตรี) โดยสำนักดังกล่าวต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถในการบริหารสำนักภายใต้พระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2323)

มาตรา 4 ข้อห้ามสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อการมีส่วนได้เสียในการคุ้มครองพันธุ์พืช

ในช่วงระยะเวลาของการจ้างงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชห้ามยื่นคำขอการคุ้มครองพันธุ์พืช และห้ามการครอบครองสิทธิหรือประโยชน์ไม่ว่ากรณีใด ๆ ไม่ว่าทั้งทางตรงหรือทางอ้อมต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช เว้นแต่เป็นการได้รับโดยการตกทอดหรือมรดก มาตรานี้ไม่ใช้กับสมาชิกของคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช ผู้ซึ่งไม่ใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช

¹ มาตรา .1 ของ Pub.L. 96-574 22 ธันวาคม.1980, 94 Stat. 3350, แทนที่ “สำนักงาน” ด้วย “สำนัก” มาตรา 1 ของ Pub. L. 103-349, 108 Stat. 3136, 6 ตุลาคม 1994 มีข้อความดังนี้

“มาตรา 1 หมวดย่อ; การอ้างอิง

“(a) หมวดย่อ – พระราชบัญญัตินี้พึงเรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชฉบับแก้ไขปี 1994”

“(b) การอ้างอิงถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช – เว้นแต่จะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น เมื่อไหร่ก็ตามที่การแก้ไขหรือการยกเลิกในพระราชบัญญัตินี้ได้ระบุไว้ว่า การแก้ไขในหรือการยกเลิกของมาตราหรือข้อบัญญัติอื่น การอ้างอิงพึงได้รับการพิจารณาว่าได้ทำต่อมารตราหรือบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช (7 USC 2321 et seq)” (7 USC 2321 note)

มาตรา 5 ยกเลิก² (7 U.S.C. 2325)

มาตรา 6 กฎระเบียบ

รัฐมนตรีพึงกำหนดและวางกฎระเบียบ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย เพื่อการดำเนินการภายในสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช หลังจากที่ได้มีการหารือกับคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช (7 U.S.C. 2326)

มาตรา 7 คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช

(a)³ การแต่งตั้ง – ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช คณะกรรมการดังกล่าวพึงประกอบด้วยบุคคลต่างๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาด้านการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์พืชภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ให้สมาชิกของคณะกรรมการประกอบด้วย ตัวแทนเกษตรกร และให้สรรหาในสัดส่วนเท่าๆกันทั้งจากภาคเอกชนหรือภาคอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์และจากส่วนราชการหรือจากภาครัฐ ทั้งนี้ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีพึงกระทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการที่ไม่มีสิทธิออกเสียง เว้นแต่กรณีที่มีการลงมติเสียงเท่ากัน

(b) บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ – บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืชประกอบด้วย:

1. ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการนำกฎและระเบียบมาปฏิบัติใช้อย่างถูกต้องภายใต้พระราชบัญญัตินี้

2. ให้คำปรึกษาเพื่อการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์ทุกเรื่องจากผู้ตรวจให้คณะกรรมการพิจารณาว่าจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการเต็มองค์หรือในฐานะคณะกรรมการย่อยที่คณะกรรมการเลือกขึ้นมา และพิจารณาว่าจะทบทวนข้อแนะนำโดยคณะกรรมการย่อยหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ คณะกรรมการอาจเลือกผู้ชำนาญการในด้านที่เกี่ยวกับอุทธรณ์การเป็นสมาชิกชั่วคราวก็ได้

3. ให้คำปรึกษารัฐมนตรีต่อข้อซักถามทั้งปวงภายใต้มาตรา 44

(c) ค่าตอบแทนคณะกรรมการ – สมาชิกคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืชพึงปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากค่าตอบแทน เว้นแต่ การเบิกค่าใช้จ่ายตามสิทธิมาตรฐานของรัฐ (7 U.S.C. 2327)

มาตรา 8 ห้องสมุด

รัฐมนตรีพึงให้มีห้องสมุดที่รวบรวมผลงานทางวิทยาศาสตร์และงานอื่นๆ รวมถึงวารสาร ทั้งของต่างประเทศและในประเทศภายในสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจ⁴ (7 U.S.C. 2328)

มาตรา 9 การทำทะเบียนพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครอง⁵

รัฐมนตรีพึงจัดให้มีการทำทะเบียนพร้อมคุณลักษณะของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองของสหรัฐอเมริกา (7 U.S.C. 2329)

² มาตรา 2 ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3350, 22 ธันวาคม 1980 ยกเลิก มาตรา 5 ซึ่งต้องการพนักงานให้มีการค้าประกัน

³ ตามที่ได้รับการแก้ไขโดยมาตรา 13 (a) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3142, 6 ตุลาคม 1994 เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะ

⁴ มาตรา 3 ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3350 ซิคม่าค่า “เจ้าหน้าที่” แล้วแทนที่ด้วยคำ “ผู้ตรวจ”

⁵ มาตรา 4 ของ Pub L 96-574 Stat 3350 แทนคำ “รายละเอียดเฉพาะเจาะจงที่ได้ตีพิมพ์” ด้วยคำ “คุณลักษณะ” และลบข้อบัญญัติในการให้เก็บรักษาเพิ่มข้อมูลอื่น

มาตรา 10 การตีพิมพ์เผยแพร่

(a)⁶ รัฐมนตรีอาจตีพิมพ์ หรือให้มีการตีพิมพ์ ในรูปแบบตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร ดังนี้:

- (1) คุณลักษณะของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครอง รวมถึง ภาพวาด และภาพถ่าย
- (2) วารสารที่เป็นหนังสือประกาศของทางการของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช รวมถึงสารบัญประจำปี
- (3) สำเนาแผ่นพับของข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืช และกฎเกณฑ์เกี่ยวกับแนวปฏิบัติ

รวมถึงหนังสือเวียน หรือสิ่งตีพิมพ์ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน

(b)⁷ รัฐมนตรีอาจ (1) จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อช่วยในการสืบค้นบันทึกและสิ่งตีพิมพ์ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืช และ (2) ในบางโอกาสให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีหรือข้อมูลสาธารณะอื่นที่มีพร้อมอยู่แล้วในสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการข่าวสารแก่สาธารณะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ รวมถึงการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าด้านการเพาะพันธุ์พืช

(c)⁸ รัฐมนตรีอาจแลกเปลี่ยนสิ่งตีพิมพ์ใดๆที่ได้รับการระบุว่ามีความเหมาะสมสำหรับการพิมพ์เพื่อใช้ในสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช รัฐมนตรีอาจแลกเปลี่ยนสำเนาของคุณลักษณะรูปพรรณสัณฐาน ภาพวาด และภาพถ่ายของคำขอจดทะเบียน และพันธุ์พืชคุ้มครองของต่างประเทศ

มาตรา 11 สำเนาสำหรับห้องสมุดสาธารณะ

รัฐมนตรีอาจจัดส่งสำเนาสิ่งตีพิมพ์ของคุณลักษณะ รูปพรรณสัณฐาน⁹ ภาพวาด และภาพถ่าย ของพันธุ์พืชคุ้มครองแก่ห้องสมุดสาธารณะในสหรัฐอเมริกา ซึ่งห้องสมุดดังกล่าวพึงดูแลเก็บรักษาสิ่งพิมพ์เหล่านี้เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ (7 U.S.C. 2331)

หมวด 2 – บทบัญญัติเกี่ยวกับสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา 21 วันทำการที่ตรงกับวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์

หากวันทำการใด หรือวันสุดท้ายของการทำการใด หรือวันที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมแก่สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชตรงกับวันเสาร์ วันอาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ในเขตการปกครองพิเศษโคลอมเบีย หรือวันใดๆ ที่สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชหยุดทำการในการรับหนังสือ เอกสาร การทำการหรือการชำระค่าธรรมเนียมนั้นพึงทำในวันทำการถัดไป (7 U.S.C. 2351)

มาตรา 22 แบบฟอร์มหนังสือที่ใช้สำหรับยื่น

รัฐมนตรีอาจกำหนดแบบฟอร์มตามกฎเกณฑ์เพื่อใช้ยื่นต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช (7 U.S.C. 2352)

⁶ มาตรา 13 (b) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ตุลาคม 1994 กำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง และ มาตรา 5 ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3350 แทนคำ “รายละเอียดเฉพาะเจาะจงสำหรับการคุ้มครองพันธุ์พืช” ด้วย “คุณลักษณะของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครอง” ในวรรค (1)

⁷ มาตรา 6 ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3350, ยกเลิกอนุมาตรา (b) ก่อนหน้านี้ ซึ่งเกี่ยวกับการสร้างลายวงจรด้วยแสง photolithography และการพิมพ์หิน lithography มาตรา 7 ของ Pub L 96-574 กำหนดอนุมาตราจากเดิม (c) เป็น (b) และแทนคำ “ศิลปะที่เป็นประโยชน์ useful arts” ด้วยคำ “การปรับปรุงพันธุ์พืช plant breeding”

⁸ มาตรา 8 ของ Pub L 96-574 กำหนดอนุมาตราจากเดิม (d) เป็น (c) และใช้คำ “คุณลักษณะ” แทนคำ “รายละเอียดเฉพาะเจาะจง” ในประโยคที่สอง

⁹ มาตรา 9 ของ Pub L 96-574 ใช้คำ “คุณลักษณะ” แทนคำ “รายละเอียดเฉพาะเจาะจง”

มาตรา 23 พยานหลักฐานในคดีที่ยื่นต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช¹⁰

รัฐมนตรีอาจกำหนดกฎเกณฑ์ในการรับคำเบิกความ คำให้การ และหลักฐานอื่นใดในคดีที่ยื่นต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช เจ้าหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมายในการรับคำให้การเพื่อใช้ในชั้นศาลของสหรัฐอเมริกา หรือศาลของมลรัฐที่ซึ่งเจ้าหน้าที่มีถิ่นพำนักอาศัยอยู่ อาจจะรับคำเบิกความ คำให้การดังกล่าวและสาบานตนในฐานะพยาน กรณีที่บุคคลใดโดยอำนาจของรัฐมนตรีกระทำตนในฐานะเจ้าพนักงานพิจารณาคดี บุคคลนั้นพึงมีอำนาจนั้นเช่นเดียวกัน (7 U.S.C. 2353)

มาตรา 24 หมายศาล พยาน¹¹

(a) เมื่อได้รับคำร้อง เสมียนของศาลใดๆของสหรัฐอเมริกาในเขตการปกครองที่ซึ่งได้รับคำเบิกความตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยรัฐมนตรีเพื่อใช้ในการต่อสู้คดีต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช ให้ออกหมายเรียกพยานที่พำนักอยู่หรืออยู่ในบริเวณเขตการปกครองนั้น หรือภายในระยะ 100 ไมล์ของสถานที่ในเขตการปกครองดังกล่าว โดยออกคำสั่งให้พยานปรากฏตัวต่อหน้าและให้ปากคำต่อเจ้าหน้าที่ในเขตการปกครองดังกล่าวที่ได้รับมอบหมายในการรับคำเบิกความ และคำให้การ ณ เวลา สถานที่ที่ระบุในหมายศาล บทบัญญัติของรัฐบาลกลางตามกระบวนการกฎหมายวิธีพิจารณาความทางแพ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเป็นพยานและการนำเสนอเอกสารหลักฐาน วัตถุ พึงนำมาใช้ในการยื่นต่อสู้คดีต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช ตราบเท่าที่มีความสอดคล้องกับระเบียบดังกล่าว

(b) พยานแต่ละคนที่ได้รับหมายศาล หรือที่ให้คำเบิกความ ควรต้องได้รับค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายในการเดินทางในการมาเป็นพยาน ณ ศาลแขวงของสหรัฐอเมริกา

(c) ผู้พิพากษาของศาลที่เสมียนของตนได้ออกหมายศาล อาจบังคับใช้เรื่องการฟังคำสั่งศาล หรือบทลงโทษเรื่องการไม่ฟังคำสั่งศาล ดังเช่นคดีอื่น ๆ ที่เหมือนกัน เมื่อพิสูจน์ได้ว่าพยานที่ได้รับหมายศาล ละเลย หรือปฏิเสธที่จะมาศาลหรือมาให้ปากคำเบิกความ พยานจะไม่มีความผิดในการหมิ่นไม่เชื่อฟังคำสั่งตามหมายศาลนอกเสียจากว่าค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางในการมาเป็นพยานหนึ่งวันทั้งไปและกลับ ณ สถานที่ที่มีการพิจารณาคดี ได้จ่ายให้ หรือมอบให้พยานแล้ว ณ เวลาที่ได้ยื่นหมายศาลให้ หรือไม่มีความผิดหากปฏิเสธที่จะเปิดเผยความลับเว้นแต่กรณีที่มีคำสั่งอย่างสมควรจากศาลที่ออกหมายศาล หรือจากรัฐมนตรี (7 U.S.C. 2354)

มาตรา 25 ผลของการจัดทำเอกสารบกพร่อง

เอกสารใดๆที่ยื่นต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชซึ่งตามกฎหมายหรือระเบียบกำหนดว่าต้องจัดทำตามรูปแบบที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามเอกสารดังกล่าวอาจยอมรับได้แบบมีเงื่อนไขโดยรัฐมนตรีแม้ว่าเอกสารดังกล่าวจะมีข้อบกพร่อง โดยมีข้อแม้ว่าเอกสารจะต้องจัดทำอย่างถูกต้องและยื่นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ (7 U.S.C. 2355)

มาตรา 26 ระเบียบว่าด้วยแนวปฏิบัติในการทำหน้าที่ต่อสำนัก

ให้รัฐมนตรีกำหนดระเบียบที่จะใช้กำกับดูแล การยอมให้บุคคลใดเข้ามาทำหน้าที่ของบุคคลที่เป็นตัวแทนของผู้ยื่นคำขอ หรือบุคคลอื่นใดต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช เมื่อรัฐมนตรีได้รับแจ้งและได้โอกาสในการ

¹⁰ มาตราตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ต.ค. 1994 เพื่อจำกัดคำจำกัดความเกี่ยวกับเขตเป็นการเฉพาะเจาะจง

¹¹ ในที่เดียวกัน ibid

พิจารณา รัฐมนตรีอาจพักงานหรือกักบุคคลใดก็ตามให้พ้นออกไปจากการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นครีหั่วไปหรือครีหั่วใดโดยเฉพา หากพบว่าบุคคลนั้นไม่มีความสามารถขาดคุณสมบัติ หรือไม่น่าเชื่อถือ หรือมีความผิดฐานประพฤดิผิดอย่างร้ายแรง (7 U.S.C. 2356)

มาตรา 27 การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้รับอนุญาต¹²

บุคคลใดก็ตามที่พำนักอยู่ในสหรัฐอเมริกาที่มีส่วนร่วมไม่ว่าทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชในขณะที่ถูกพักงานหรือถูกกักให้พ้นจากหน้าที่ภายใต้มาตรา 26 นี้ หรือไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ให้สำนักงาน ย่อมมีความผิดทางแพ่งในการที่จะต้องนำส่งคืนเงินทั้งหมดที่ได้รับไป และค่าชดเชยความเสียหายที่ก่อให้เกิดโดยบุคคลนั้น และอาจต้องถูกห้ามปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตาม บุคคลนั้นไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายหากบุคคลนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถปราศจากความเลินเล่อ มาตรานี้ไม่ใช่บังคับกับบุคคลใดๆที่ทำงานภายใต้การกำกับดูแลโดยอีกบุคคลหนึ่งที่ได้รับผิดชอบ ทั้งนี้บุคคลนั้นไม่มีข้ออ้างว่าทำงานโดยตนเอง หรือไม่ใช่บังคับกับบุคคลใดๆ ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าตนเองเพียงกระทำการแทนนายจ้างซึ่งตนเองเป็นลูกจ้างตามปกติอยู่แล้ว (7 U.S.C. 2357)

หมวด 3 – ค่าธรรมเนียมการคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา 31 ค่าธรรมเนียมการคุ้มครองพันธุ์พืช¹³

(a) โดยทั่วไป – ภายใต้ระเบียบดังกล่าวตามที่รัฐมนตรีอาจกำหนดไว้ ให้รัฐมนตรีคิดและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามความเหมาะสมสำหรับการให้บริการต่างๆ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้

(b) เบี้ยปรับจากการชำระล่าช้า – ในกรณีที่ไม่ชำระค่าธรรมเนียม ให้รัฐมนตรีประเมินค่าเบี้ยปรับจากการชำระล่าช้า ค่าเบี้ยปรับดังกล่าวให้รวมดอกเบี้ยค้างรับด้วยภายใต้มาตรา 3717 ของหมวด 31 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา

(c) การจัดการเงินกองทุน – ค่าธรรมเนียม ค่าเบี้ยปรับชำระล่าช้า และดอกเบี้ยค้างรับที่เรียกเก็บได้ดังกล่าว ให้ฝากไว้ในบัญชีค่าใช้จ่ายและพึงเก็บไว้โดยไม่ต้องคำนึงถึงวันสิ้นสุดของปีงบประมาณเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยรัฐมนตรีที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เงินกองทุนดังกล่าวที่เรียกเก็บได้ (รวมถึงเบี้ยปรับการชำระล่าช้า และดอกเบี้ยที่ได้รับ) รัฐมนตรีอาจนำไปลงทุนในบัญชีเงินฝากที่มีดอกเบี้ยที่มีหลักประกันหรือการค้ำประกันเต็มจำนวน หรือรัฐมนตรีกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรอาจนำไปลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็ได้

(d) การฟ้องร้องกรณีไม่ชำระค่าธรรมเนียม – อัยการสูงสุดอาจดำเนินการฟ้องร้องเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระโดยเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ต่อบุคคลใดที่มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมนั้นภายใต้พระราชบัญญัตินี้ในศาลแขวงใดๆในสหรัฐอเมริกา หรือศาลในสหรัฐอเมริกาในอาณาบริเวณพื้นที่ใดๆหรือดินแดนใด ในเขตอำนาจศาลใดๆที่บุคคลนั้นถูกพบตัว อาศัยอยู่ หรือทำธุรกิจ ศาลมีอำนาจในการพิจารณาไต่สวนและตัดสินว่าความ

¹² ในที่เดียวกัน ibid

¹³ มาตราตามที่ได้แก้ไขโดย Pub L 96-574, 94 Stat 3350 22 ธ.ค. 1980 Pub L 100-203, 101 Stat 1330-28; 22 ธ.ค. 1987 แก้ไขต่างๆของมาตรานี้ รวมถึงอำนาจในการนำเงินที่รับมาไปลงทุน

(e) อำนาจในการจัดสรร – ให้อำนาจในการจัดสรรเงินอย่างเหมาะสมตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2371)

มาตรา 32 การชำระค่าธรรมเนียมการคุ้มครองพันธุ์พืช การคืนเงินที่ชำระไว้เกินค่าธรรมเนียมทั้งหมดให้ชำระแก่รัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีคืนเงินที่ชำระไว้เกินโดยผิดพลาด หรือชำระไว้เกินกว่าค่าธรรมเนียมที่พึงชำระ (7 U.S.C. 2372)

หมวด 4 – พันธุ์พืชที่สามารถได้รับการคุ้มครอง

มาตรา 41 คำจำกัดความและกฎของการตีความ¹⁴

(a) คำจำกัดความ – ตามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้:

(1) เมล็ดพันธุ์หลัก – คำว่า “เมล็ดพันธุ์หลัก” (basic seed) หมายถึงเมล็ดที่เพาะปลูกเพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่ได้รับการรับรองหรือเมล็ดพันธุ์เชิงพาณิชย์

(2) นักปรับปรุงพันธุ์พืช – คำว่า “นักปรับปรุงพันธุ์พืช” (“breeder”) หมายถึงผู้ซึ่งกำกับการขยายปรับปรุงพันธุ์พืชขั้นสุดท้ายทำให้เกิด หรือผู้ค้นพบและพัฒนาพันธุ์พืช หากการกระทำดังกล่าวกระทำโดยตัวแทนทำการแทนตัวการ ให้ถือว่าตัวการเป็นผู้ปรับปรุงพันธุ์พืชนั้น คำจำกัดความนี้ไม่รวมถึงบุคคลที่นำพันธุ์พืชเดิมที่มีอยู่แล้วเป็นที่รู้จักหรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปมาปรับปรุงซ้ำหรือนำมาพัฒนาใหม่

(3) พันธุ์พืชที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญมาจากพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง (essentially derived variety)

(A) โดยทั่วไป – คำว่า พันธุ์พืชที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญมาจากพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองหมายถึงพันธุ์พืชที่ –

¹⁴ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 2 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3136, 6 ต.ค. 1994 มาตรา 14 และ 15 ขอบ Pub L 103-349, 108 Stat 3144 อ่านดังนี้:

“มาตรา 14 บทบัญญัติระหว่างกาล

(a) โดยทั่วไป – เว้นแต่จะกำหนดไว้ในมาตรานี้ พันธุ์พืชใดๆซึ่งหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชได้ทำการออกให้แล้วก่อนวันที่จะมีผลบังคับของพระราชบัญญัตินี้ และพันธุ์พืชใดๆซึ่งคำขอจดทะเบียนยังคงอยู่ ณ วันที่มีผลบังคับของพระราชบัญญัตินี้ พึงยังคงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชนี้ (7 USC 2321 et seq) โดยมีผล ณ วันก่อนวันมีผลบังคับของพระราชบัญญัตินี้

(b) การยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่

(1) โดยทั่วไป – ผู้ขอยื่นจดทะเบียนอาจยื่นคำขอจดทะเบียนที่ค้างอยู่อีกครั้ง ณ หรือ หลังจากวันที่มีผลบังคับของพระราชบัญญัตินี้

(2) ผลของการการยื่นจดทะเบียนใหม่ – หากคำขอจดทะเบียนที่ค้างอยู่ได้ถูกยื่นใหม่ ณ หรือหลังจากวันที่มีผลบังคับของพระราชบัญญัตินี้

(A) การมีผลในการรับการคุ้มครองและเงื่อนไขของการคุ้มครองพึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชนี้ ตามที่ได้รับการแก้ไขโดย พ.ร.บ.นี้ และ

(B) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา 42 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชนี้ ตามที่ได้รับการแก้ไขโดยมาตรา 3 ของ พ.ร.บ.นี้ วันที่ที่ยื่นเป็นวันที่ยื่นคำขอเดิม

(C) การตีความ

(1) โดยทั่วไป – เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองแก่ผู้เป็นเจ้าของในพันธุ์พืชคุ้มครองภายใต้ พ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืชนี้ (7 USC 2321 et seq) (ตามที่แก้ไขโดย พ.ร.บ.นี้) หนังสือแจ้งประกาศที่ให้ผู้เป็นเจ้าของที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืชภายใต้มาตรา 127 ของ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืชนี้ (7 USC 2567) พึงระบุว่าพันธุ์พืชนั้นได้รับการคุ้มครองภายใต้ พ.ร.บ.ดังกล่าว (ตามที่แก้ไขโดย พ.ร.บ.นี้)

(2) การลงโทษ – บุคคลใดที่แจ้งหรืออ้างที่ทำให้เข้าใจผิดหรือเป็นเท็จ หรือใช้ฉลากที่ทำให้เข้าใจผิดหรือเป็นเท็จ เกี่ยวกับการคุ้มครองที่ได้ขอขานในวรรค (1) พึงได้รับการลงโทษดังที่ระบุไว้ในมาตรา 128 ของ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืชนี้ (7 USC 2568)

“มาตรา 15 วันที่มีผลบังคับใช้

“พระราชบัญญัตินี้และการแก้ไขโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตราที่ถูกแก้ไข 2327, 2330, 2353, 2354, 2357, 2401, 2402, 2404, 2422, 2423, 2424, 2425, 2442, 2461, 2462, 2463, 2482, 2483, 2486, 2501, 2504, 2532, 2541, 2542, 2543, 2561, 2566, 2567, 2568 และ 2570 และ มาตราที่ถูกยกเลิก 2463, 2502 และ 2503) พึงมีผลบังคับภายใน 180 วันหลังจากวันที่มีการประกาศเป็นกฎหมายของพระราชบัญญัตินี้ (7 USC 2401 note)

(i) พันธุ์พืชที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญมาจากพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง จากอีกพันธุ์พืชหนึ่ง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “พันธุ์พืชตั้งต้น”) หรือมีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชตั้งต้นเป็นหลัก ในขณะที่ยังสามารถรักษาการแสดงออกของลักษณะที่สำคัญซึ่งเป็นผลจากสภาพทางพันธุกรรม หรือการผสมของสภาพทางพันธุกรรมหลายอย่างของพันธุ์พืชตั้งต้น

(ii) สามารถจำแนกความแตกต่างได้อย่างเด่นชัดจากพันธุ์พืชตั้งต้น และ

(iii) เว้นแต่ความแตกต่างที่เป็นผลจากการสืบพันธุ์ แสดงคุณลักษณะที่สอดคล้องกับพันธุ์พืชตั้งต้น ในการแสดงออกถึงลักษณะที่มีนัยสำคัญที่เป็นผลจากสภาพทางพันธุกรรม หรือส่วนผสมของสภาพพันธุกรรมหลายอย่างของพันธุ์พืชตั้งต้น

(B) กรรมวิธี - พันธุ์พืชที่มีลักษณะทางพันธุกรรมที่สำคัญอาจได้รับมาจากการคัดเลือกทางธรรมชาติ หรือจากการชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ หรือการแปรผันของเซลล์ การคัดเลือกตัวแปรผันแต่ละตัวจากต้นพืชของพันธุ์พืชตั้งต้น การผสมพันธุ์กลับ การเปลี่ยนแปลงจากพันธุวิศวกรรม หรือวิธีการอื่นๆ

(4) จำพวก - คำว่า “จำพวก” (kind) หมายถึงสายพันธุ์หนึ่งหรือหลายอย่าง หรือสายพันธุ์ย่อยที่เป็นที่รู้จักในชื่อสามัญไม่ว่าจะ โดยตัวของมันเองเดี่ยวๆ หรือโดยกลุ่มรวม เช่น ถั่วเหลือง ปอปาน หรือหัวไชเท้า

(5) เมล็ด - คำว่า “เมล็ด” (seed) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืชที่ขยายพันธุ์โดยหัวใต้ดินหรือหน่อ หมายถึงหัวใต้ดินหรือหน่อ หรือส่วนของหัวใต้ดินหรือส่วนของหน่อที่ใช้ในการขยายพันธุ์

(6) การขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศ - คำว่า “การขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศ” (sexually reproduced) หมายความว่า ความรวมถึงการขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด โดยไม่รวมถึงการขยายพันธุ์ด้วยส่วนของหัวหน่อใต้ดินหรือที่ใช้ในการขยายพันธุ์

(7) หัวหน่อใต้ดินที่ใช้ในการขยายพันธุ์ - คำว่า “หัวหน่อใต้ดินที่ใช้ในการขยายพันธุ์” (tuber propagated) หมายถึงการขยายพันธุ์โดยหัวหน่อใต้ดิน หรือส่วนของหัวหน่อใต้ดิน

(8) สหรัฐอเมริกา - คำว่า “สหรัฐอเมริกา” (United States) และประเทศนี้ หมายถึงสหรัฐอเมริกา อาณาเขตแดนและดินแดนในครอบครองของสหรัฐอเมริกา และเครือรัฐเปอร์โตริโก

(9) พันธุ์พืช - คำว่า “พันธุ์พืช” (variety) หมายถึงพืชที่ถูกจัดกลุ่มในอนุกรมวิธานพฤกษศาสตร์เดี่ยวในอันดับขั้นต่ำสุด ซึ่งสามารถจำแนกได้ โดยไม่คำนึงถึงว่าสถานะของการคุ้มครองพันธุ์พืชครอบคลุมทั้งหมดหรือไม่ โดยการแสดงออกของลักษณะที่เป็นผลจากสภาพทางพันธุกรรมที่ได้รับหรือส่วนผสมของสภาพทางพันธุกรรมหลายอย่าง มีความโดดเด่นแตกต่างอย่างชัดเจนจากกลุ่มพืชอื่นๆ โดยการแสดงออกของลักษณะอย่างน้อยหนึ่งอย่าง และถือว่าเป็นหน่วยเดียวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสมในการจัดกลุ่มพืชที่จะถูกแพร่พันธุ์ ซึ่งการแสดงออกของลักษณะไม่มีการเปลี่ยนแปลง พันธุ์พืชอาจหมายถึง เมล็ด การปลูกถ่าย การเพาะชำ ต้นพืช หัวใต้ดิน หน่อ ต้นกล้าจากการเพาะชำ และวิธีการอื่นๆ

(b) กฎของการตีความ - เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ :

(1) การขาย หรือ การโอนให้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ได้นำไปเพาะพันธุ์ซ้ำ - การขายหรือการโอนให้นอกเหนือไปจากการเพาะพันธุ์ซ้ำของส่วนที่สามารถเก็บเกี่ยวผลได้ ที่เป็นผลมาจากการทดลอง หรือทดสอบพันธุ์

พืชเพื่อให้แน่ใจถึงคุณลักษณะเฉพาะของพันธุ์พืช หรือที่เป็นผลพลอยได้ของการเพิ่มขึ้นของพันธุ์พืช ไม่ถือเป็นการขายหรือการโอนให้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์ในพันธุ์พืชนั้น

(2) การขายหรือการโอนให้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะพันธุ์ซ้ำ – การขายหรือการโอนให้ของพันธุ์พืชเพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะพันธุ์ซ้ำ ไม่ถือเป็นการขายหรือโอนให้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์พันธุ์พืชนั้นหากว่าการขายหรือโอนให้นั้นกระทำภายใต้ส่วนหนึ่งของโครงการทดลอง หรือทดสอบ เพื่อให้แน่ใจถึงคุณลักษณะเฉพาะของพันธุ์พืชนั้น หรือเพื่อขยายพันธุ์พืชนั้นในนามตัวแทนนักปรับปรุงพันธุ์พืช หรือในนามตัวแทนผู้สืบทอดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช

(3) การขายหรือ การโอนให้ของเมล็ดพันธุ์ผสม – การขายหรือโอนให้เมล็ดพันธุ์ผสมให้พิจารณาว่าเป็นการขายหรือโอนให้ของวัตถุดิบที่สามารถเก็บเกี่ยวผลได้ของพันธุ์พืชต่างๆที่เมล็ดนั้นเป็นผลิตผลของมัน

(4) คำขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืช หรือการจดทะเบียนพันธุ์พืช – การยื่นคำขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืช หรือการจดทะเบียนพันธุ์พืชที่เป็นทางการ ณ ประเทศใดๆ ให้พิจารณาได้ว่าเป็นการทำให้พันธุ์พืชนั้นเป็นองค์ความรู้ทั่วไปนับจากวันที่ของคำขอจดทะเบียนหากคำขอจดทะเบียนนำไปสู่การให้ความคุ้มครอง หรือการจดทะเบียนพันธุ์พืชอย่างเป็นทางการแล้วแต่กรณี

(5) ลักษณะประจำพันธุ์ (distinct) – ลักษณะประจำพันธุ์ ของพันธุ์พืชหนึ่งจากอีกพันธุ์พืชหนึ่ง อาจขึ้นอยู่กับคุณลักษณะทางสัณฐานวิทยา ทางสรีรวิทยา หรือคุณลักษณะเฉพาะอื่นๆ (รวมถึงลักษณะเฉพาะใดๆ ที่เห็นได้จากกระบวนการทำ หรือคุณลักษณะเฉพาะของผลผลิต เช่น คุณลักษณะเฉพาะในการไม่ และอบ ในกรณีข้าวสาลี) ในกรณีนี้ ความแตกต่างด้านวงศ์ของพันธุ์พืชอาจถูกใช้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นความแตกต่าง

(6) พันธุ์พืชที่เป็นที่รู้จักกันดีอย่างแพร่หลาย

(A) โดยทั่วไป – พันธุ์พืชที่ได้รับการกล่าวถึงอย่างเพียงพอเหมาะสมในสิ่งตีพิมพ์ที่ถือเป็นส่วนหนึ่งขององค์ความรู้ด้านเทคนิคของสาธารณะในสหรัฐอเมริกา ให้พิจารณาถือเป็นความรู้ทั่วไปที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

(B) คำอธิบายคุณลักษณะ – คำอธิบายคุณลักษณะที่ตรงตามข้อกำหนดตามข้อ (A) ให้หมายความรวมถึงการเปิดเผยเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะที่ทำให้พันธุ์พืชนั้นลักษณะประจำพันธุ์

(C) วิธีการอื่นๆ – พันธุ์พืชอาจกลายเป็นความรู้ทั่วไปและเป็นที่ยอมรับกันดีอย่างแพร่หลายโดยวิธีอื่นก็ได้

(7 U.S.C. 2401)

มาตรา 42 สิทธิในความคุ้มครองพันธุ์พืช พันธุ์พืชที่สามารถได้รับการคุ้มครอง¹⁵

(a) โดยทั่วไป – นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่ขยายพันธุ์โดยหัวหน่อใต้ดินหรือขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศ (เว้นแต่ เชื้อรา หรือแบคทีเรีย) ผู้ซึ่งได้ทำการเพาะพันธุ์ซ้ำ หรือผู้สืบทอดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช

¹⁵ มาตรา 3 ของ Pub L 103-347, 108 Stat 3138, 6 ต.ค. 1994; มาตรา (a) ให้ความหมายว่า อะไรที่สามารถได้รับการคุ้มครอง, “ใหม่” “มีลักษณะเฉพาะ distinct” “สม่ำเสมอ uniform” และ “คงตัว Stable” และมาตรา (b) ให้ความหมายกระบวนการสำหรับผู้ขอขึ้นจดทะเบียนหลายคน สิ่งจำเป็นที่ต้องการที่เสร็จสมบูรณ์ ณ วันเดียวกัน และพันธุ์พืชที่ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้ มาตรา 913 (a) ของ Pub L 104-124, 110 Stat 1186, 4 เม.ย. 1996; มาตรา 42(a)(1)(B)(i) ที่ได้รับการแก้ไขโดยผ่านข้อจำกัด 4 ปี เป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับพันธุ์พืชที่ขยายพันธุ์โดยหัวหน่อใต้ดิน

ให้มีสิทธิได้รับความคุ้มครองพันธุ์พืชนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและข้อกำหนดภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ หากพันธุ์พืชนั้น :

(1) มีความใหม่ ในเชิงที่ว่า ณ วันที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชนั้น ส่วนขยายพันธุ์หรือวัตถุดิบที่เกี่ยวเนื่องได้ของพันธุ์พืชนั้นไม่เคยถูกขายหรือโอนให้แก่ผู้อื่นโดยหรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบทอดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช โดยมีเจตนาเพื่อใช้ประโยชน์จากพันธุ์พืชนั้น

(A) ในสหรัฐอเมริกา เกินกว่า 1 ปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน หรือ

(B) ในอาณาเขตพื้นที่ใดๆ นอกสหรัฐอเมริกา –

(i) เกินกว่า 4 ปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน เว้นแต่ในกรณีของพันธุ์พืชที่ขยายพันธุ์โดยหัวหน่อใต้ดินรัฐมนตรีอาจผ่อนผันข้อจำกัดระยะเวลา 4 ปีนั้น ภายในช่วงระยะเวลา 1 ปีสิ้นสุดหลังจากวันที่ที่พระราชบัญญัติเรื่องการปฏิรูปปรับปรุงพัฒนาด้านการเกษตรของรัฐ ปี ค.ศ. 1966 (Federal Agriculture Improvement and Reform Act of 1996) มีผลตามกฎหมาย หรือ

(ii) สำหรับกรณี ต้นไม้ หรือไม้เถาไม้เลื้อย ระยะเวลาเกินกว่า 6 ปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน

(2) มีลักษณะประจำพันธุ์ (distinct) พันธุ์พืชนั้นสามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชอื่นใดที่มีอยู่อันเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง หรือเป็นความรู้ทั่วไป ณ วันที่ยื่นขอจดทะเบียน

(3) มีความสม่ำเสมอ (uniform) หากการแปรผันสามารถอธิบายด้วยคุณลักษณะได้ คาดการณ์ได้ และเป็นที่ยอมรับได้ในเชิงพาณิชย์ และ

(4) มีความคงตัว (stable) พันธุ์พืชนั้นเมื่อได้รับการเพาะพันธุ์ซ้ำ คุณลักษณะเฉพาะที่เด่นชัดและสำคัญของพันธุ์พืชนั้นยังคงไม่เปลี่ยนแปลงในระดับที่สมเหตุสมผลที่สอดคล้องกับพันธุ์พืชอื่นๆ ในหมวดหมู่เดียวกัน ซึ่งใช้กรรมวิธีปรับปรุงพันธุ์เหมือนกัน

(b) ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนหลายราย

(1) โดยทั่วไป – ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในวันที่ได้มีการยื่นคำขอสิทธิบัตรแบบชั่วคราว (effective filing date) โดยไม่สามารถบ่งชี้ให้เห็นข้อแตกต่างอย่างเด่นชัดของพันธุ์พืชนั้นได้อย่างชัดเจน แต่พันธุ์พืชนั้นเข้าเงื่อนไขตรงตามข้อกำหนดของอนุมาตรา (a) ผู้ยื่นคำขอที่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชแต่เพียงคนเดียวโดยไม่ร่วมกับผู้ยื่นคำขอรายอื่น

(2) ข้อกำหนดที่เสร็จสมบูรณ์ ณ วันเดียวกัน

(A) โดยทั่วไป – เว้นแต่จะกล่าวไว้ในข้อ (B) หากผู้ยื่นตั้งแต่สองคนขึ้นไปสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดทุกรายการในการคุ้มครองพันธุ์พืช ณ วันเดียวกัน ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพืชออกให้สำหรับพันธุ์พืชนั้นแต่ละราย

(B) พันธุ์พืชที่ไม่สามารถบ่งชี้ข้อแตกต่างอย่างเด่นชัด – หากพันธุ์พืชที่ขอยื่นจดทะเบียนไม่สามารถบ่งชี้ข้อแตกต่างอย่างเด่นชัดได้ไม่ว่าลักษณะใดก็ตาม หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพืชออกแก่ผู้ยื่นคำขอร่วมกัน (7 U.S.C. 2402)

มาตรา 43 ข้อจำกัดเรื่องข้อตกลงแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

การคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นไปตามกฎระเบียบ อาจมีข้อจำกัดเฉพาะประชาชนชาวสหรัฐอเมริกา ยกเว้นแต่ข้อจำกัดนี้อาจขัดต่อสนธิสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศ และเว้นแต่ที่ซึ่งประชาชนของต่างประเทศที่อาศัยพำนักอยู่ในประเทศนั้น พึงได้รับสิทธิในการคุ้มครองนั้นเช่นเดียวกันกับประชาชนชาวสหรัฐอเมริกาได้รับจากต่างประเทศดังกล่าวสำหรับพันธุ์พืชที่อยู่ในสกุลและชนิดพันธุ์เดียวกัน (7 U.S.C. 2403)

มาตรา 44 ผลประโยชน์สาธารณะในการใช้ประโยชน์ในวงกว้าง¹⁶

รัฐมนตรีอาจประกาศให้พันธุ์พืชคุ้มครองถูกนำไปใช้ประโยชน์เป็นการทั่วไปบนพื้นฐานของการจ่ายผลตอบแทนอย่างเป็นธรรมต่อผู้เป็นเจ้าของไม่น้อยกว่าค่าลิขสิทธิ์ที่สมเหตุสมผล เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาแล้วว่าการประกาศดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเป็นการประกันความพอเพียงของปริมาณของเส้นใย อาหาร หรืออาหารสัตว์ในประเทศนี้ และเมื่อผู้เป็นเจ้าของไม่ยินดีหรือไม่สามารถที่จะจัดหาพันธุ์พืชให้ประชาชนได้ตามความต้องการในราคาที่เป็นธรรม ประกาศดังกล่าวอาจจะมีหรือไม่มีข้อจำกัด หรืออาจจะมีหรือไม่มีกำหนดค่าตอบแทนว่าเป็นจำนวนเท่าใด และขึ้นอยู่กับพิจารณาทบทวนเช่นเดียวกันกับภายใต้มาตรา 71 และ 72 (หากพบว่าราคาที่ไม่สมเหตุสมผลให้มีการพิจารณาใหม่ได้) และมีผลบังคับไม่เกินกว่า 2 ปี ในกรณีที่การดำเนินคดีเพื่อการเรียกเก็บค่าตอบแทนดังกล่าว ศาลอาจอนุญาตอัตราค่าตอบแทนที่สูงกว่าอาจได้ (7 U.S.C. 2404)

หมวด 5 - การยื่นคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียน ผู้ที่สามารถยื่นคำขอได้ การให้มีผลย้อนหลัง การรักษาความลับ

มาตรา 51 การยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อให้ได้รับสิทธิคุ้มครองพันธุ์พืช

(a) การยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อรับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชอาจยื่นโดยผู้เป็นเจ้าของพันธุ์พืชที่ต้องการได้รับการคุ้มครองนั้น การยื่นคำขอต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรถึงรัฐมนตรีลงนามโดยผู้ยื่นคำขอหรือโดยตัวแทนผู้ยื่นคำขอพร้อมกับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด

(b) ข้อผิดพลาดในการระบุชื่อนักปรับปรุงพันธุ์พืชโดยไม่เจตนาอาจได้รับการแก้ไขเมื่อไหร่ก็ได้ โดยให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยรัฐมนตรี (7 U.S.C. 2421)

มาตรา 52 รายละเอียดเนื้อหาในการยื่นคำขอจดทะเบียน¹⁷

การยื่นคำขอสำหรับหนังสือสำคัญที่แสดงการจดทะเบียนสิทธิคุ้มครองพันธุ์พืช ให้มีข้อความดังนี้

(1) ชื่อของพันธุ์พืช เว้นแต่ชื่อเรียกชั่วคราวนั้นเป็นที่เพียงพอแล้วจนกว่าหนังสือสำคัญจะได้รับการออกให้ ให้พันธุ์พืชได้รับการตั้งชื่อให้ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับระเบียบที่ออกโดยรัฐมนตรี

(2) คำอธิบายคุณลักษณะของพันธุ์พืชที่มีลักษณะประจำพันธุ์ มีความคงตัว และมีความสม่ำเสมอ พร้อมทั้งคำอธิบายคุณลักษณะด้านสายพันธุ์ และกระบวนการปรับปรุงพันธุ์หากเป็นที่รู้ รัฐมนตรีอาจขอข้อมูลเพิ่มเติมรวมถึง รูปภาพอย่างเพียงพอ หรือภาพวาด หรือตัวอย่างพืช หากคำอธิบายคุณลักษณะนั้นไม่เพียงพอ

¹⁶ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(f) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ต.ค. 1994, เพื่อจำกัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

¹⁷ มาตรา 4 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3139, 6 ต.ค. 1994, เพิ่ม “ พันธุ์พืชพึงได้รับการตั้งชื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่ออกโดยรัฐมนตรี” ที่ตอนสุดท้ายของวรรค (1); ชิดฆ่า คำ “ความแปลกใหม่ novelty” ในวรรค (2) แล้วแทนด้วย “ลักษณะเฉพาะ distinctiveness, ความสม่ำเสมอ uniformity, ความคงตัว stability”, กำหนดวรรคใหม่จาก (3) และ (4) เป็น (4) และ (5) ตามลำดับ; และเพิ่มวรรคใหม่ (3); และเพิ่ม “(รวมถึงส่วนขยายพันธุ์ใดๆ)” ต่อจาก “เมล็ดพันธุ์หลัก basic seed” ในวรรค (4)

หรือไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรจะเป็น และการยื่นบันทึกหรือหลักฐานแสดงถึงความเป็นผู้เป็นเจ้าของ หรือคำกล่าวอ้างในการยื่นคำขอนั้น ก่อนที่จะมีการออกหนังสือสำคัญ ผู้ยื่นคำขออาจเพิ่มหรือแก้ไขคำอธิบายคุณลักษณะเมื่อไหร่ก็ได้ เมื่อได้รับการเห็นชอบจากรัฐมนตรีแล้ว คำอธิบายคุณลักษณะที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงนั้นถูกต้องโดยให้มีผลย้อนหลัง ให้ศาลปกป้องคนอื่นๆ จากความไม่เป็นธรรมที่อาจเกิดขึ้น รัฐมนตรีอาจยอมรับบันทึกของนักปรับปรุงพันธุ์พืช และขององค์กรที่ให้การรับรองเมล็ดพันธุ์อย่างเป็นทางการในประเทศนี้เพื่อเป็นหลักฐานด้านความสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสม

(3) คำแถลงในข้ออ้างสิทธิของผู้ยื่นคำขอผู้ยื่นคำขอว่าพันธุ์พืชนั้นเป็นพันธุ์พืชใหม่

(4) คำยืนยันเกี่ยวกับตัวอย่างของเมล็ดพันธุ์ที่สามารถเจริญเติบโตได้ (รวมถึงส่วนที่สามารถขยายพันธุ์ได้) ที่จำเป็นต่อการขยายพันธุ์ของพันธุ์พืช ให้นำไปฝากและเติมเป็นระยะๆ กับคลังสินค้าของรัฐตามระเบียบที่จะได้รับการจัดทำภายหลังจากนี้¹⁸

(5) คำแถลงเกี่ยวกับหลักการในการแสดงความเป็นผู้เป็นเจ้าของ ของผู้ยื่นคำขอ (7 U.S.C. 2422)

มาตรา 53 นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมกัน¹⁹

(a) เมื่อบุคคลสองคนหรือมากกว่าเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืช บุคคลหนึ่งคน (หรือผู้สืบทอดสิทธิของบุคคลนั้น) อาจยื่นคำขอพร้อมระบุชื่อบุคคลอื่นๆ ด้วย

(b) ภายหลังจากประกาศที่รัฐมนตรีอาจกำหนด รัฐมนตรีอาจออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชแก่ผู้ยื่นคำขอและนักปรับปรุงพันธุ์พืชคนอื่นๆ (หรือผู้สืบทอดสิทธิ) ที่อาจเข้าร่วมในหลายหลังในการยื่นคำขอ (7 U.S.C. 2423)

มาตรา 54 การถึงแก่กรรม หรือการเป็นบุคคลไร้ความสามารถของนักปรับปรุงพันธุ์พืช²⁰

ตัวแทนโดยชอบธรรมของนักปรับปรุงพันธุ์ที่เสียชีวิตและของนักปรับปรุงพันธุ์ที่ไร้ความสามารถทางกฎหมาย อาจยื่นคำขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชเมื่อเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนด และตามข้อกำหนดและเงื่อนไขเดียวกันที่ใช้กับนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบทอดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชนั้น

มาตรา 55 สิทธิประโยชน์ของวันที่ยื่นคำขอก่อน (earlier filing date)²¹

(a) (1) การยื่นขอหนังสือสำคัญจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชที่ได้ยื่นในประเทศนี้ สำหรับพันธุ์พืชเดียวกันและที่จากนักปรับปรุงพันธุ์พืชคนเดียวกัน ที่ซึ่งได้มีการยื่นขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชที่ต่างประเทศก่อนหน้านั้น ที่ได้ให้สิทธิประโยชน์คล้ายคลึงกันกับในกรณีที่ยื่นคำขอได้ยื่น ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยประชาชนชาวสหรัฐอเมริกา พึงมีผลเช่นเดียวกันกับการยื่นคำขอหากได้ยื่น ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ณ วันที่ที่ซึ่งการขอยื่นการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชสำหรับพืชชนิดเดียวกันที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนที่ต่างประเทศ โดยมีข้อ

¹⁸ มาตรา 11 ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3350, ลบบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเพิ่มคำประกาศโดยการแก้ไข

¹⁹ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3139, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

²⁰ ในที่เดียวกัน ibid

²¹ มาตรา 5 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3139, 6 ต.ค. 1994, กำหนดประโยคแรกและที่สองของมาตรา (a) เป็นวรรค (1) และ(2) ตามลำดับ; เพิ่ม “, ไม่รวมวันที่ที่ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกประเทศสหรัฐอเมริกา” ตรงตอนจบของวรรค (1); และเพิ่มวรรคใหม่ (3). มาตรา 13(i) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ต.ค. 1994, กำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

แม้ว่าการยื่นคำขอจดทะเบียน ณ ประเทศนี้ จะต้องยื่นภายใน 12 เดือนนับจากวันแรกสุดที่การยื่นคำขอได้ยื่น ณ ต่างประเทศ โดยไม่นับรวมวันที่ได้มีการยื่นคำขอ ณ ต่างประเทศ

(2) ไม่มีการยื่นคำขอใดได้รับสิทธิในการอ้างข้อถือสิทธิย้อนหลัง (right of priority) ภายใต้มาตรานี้ เว้นแต่ว่าผู้ยื่นคำขอได้ระบุการยื่นคำขอที่ต่างประเทศไว้ในการยื่นคำขอที่สหรัฐอเมริกาหรือโดยได้มีการแก้ไขให้เป็นไปตามนั้น และหากเป็นความประสงค์ของรัฐมนตรี ให้จัดหาเอกสารเพิ่มเติมเช่น สำเนา คำแปล หรือทั้งสองอย่าง ตามที่รัฐมนตรีอาจระบุไว้

(3) (A) ผู้ยื่นคำขอที่ได้รับสิทธิในการอ้างข้อถือสิทธิย้อนหลัง (right of priority) ภายใต้อนุมาตรานี้ ให้ได้รับอนุญาตในการจัดหาข้อมูลที่เป็น เอกสาร หรือวัตถุใดๆ ที่ได้ระบุกำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบการยื่นขอในช่วง

(i) ระยะเวลา 2 ปี นับจากวันหมดอายุของระยะเวลาวันยื่นคำขอซึ่งถูกอ้างข้อถือสิทธิย้อนหลัง หรือ

(ii) หากการยื่นคำขออันแรกถูกปฏิเสธหรือถูกเพิกถอน ระยะเวลาที่เหมาะสมหลังจากการปฏิเสธหรือถูกเพิกถอน ให้อยู่ในดุลยพินิจของรัฐมนตรี

(B) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของข้อถือสิทธิย้อนหลัง (เช่น การขอจดทะเบียนยื่นคำขออีกฉบับหนึ่ง หรือการใช้พันธุพืชที่เป็นวัตถุแห่งสิทธิของการขอยื่นครั้งแรก) ไม่พึงถือเป็นเหตุในการปฏิเสธการยื่นคำขอหรือเป็นการก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลที่สามใดๆ

(b) การยื่นขอรับหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุพืชสำหรับพันธุพืชชนิดเดียวกันที่ได้มีการยื่นคำขอก่อนหน้านี้ที่สหรัฐอเมริกาโดยหรือในนามของบุคคลคนเดียวหรือโดยผู้ที่ได้มอบสิทธิให้ พึงให้มีผลเช่นเดียวกับพันธุพืชนั้นเสมือนหนึ่งได้ถูกยื่นคำขอในวันเดียวกัน หากคำขอที่ได้ยื่นก่อนที่จะมีการออกใบสำคัญหรือก่อนการยกเลิกการดำเนินการสำหรับการยื่นขอที่เป็นครั้งแรก หรือการยื่นที่ได้รับสิทธิคล้ายๆกันในเรื่องประโยชน์จากการยื่นขอเป็นครั้งแรก ทั้งนี้ หากประกอบด้วยหรือได้รับการแก้ไขให้มีการอ้างอิงรายละเอียดเฉพาะถึงการยื่นคำขอครั้งก่อน

(c) การยื่นคำขอจดทะเบียนที่ยื่นภายหลังโดยตัวของมันเองแล้วไม่สามารถอธิบายได้ว่าคุณลักษณะที่ได้อธิบายใหม่นั้นเป็นของพันธุพืช ณ เวลาที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนก่อนหน้านี้ (7 U.S.C. 2425)

มาตรา 56 การรักษาความลับของคำขอยื่นจดทะเบียน²²

คำขอยื่นจดทะเบียนการคุ้มครองพันธุพืชและเนื้อหารายละเอียด ให้ได้รับการเก็บรักษาความลับโดยสำนักคุ้มครองพันธุพืช โดยคณะกรรมการและโดยสำนักงานต่างๆในกระทรวงเกษตร ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลนั้นตามระเบียบ ห้ามไม่ให้มีข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องในเรื่องเดียวกันนี้ให้ไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของ นอกเสียจากว่าเป็นสิ่งจำเป็นภายใต้สถานการณ์พิเศษที่อาจกำหนดโดยรัฐมนตรี ยกเว้นว่ารัฐมนตรีอาจให้จัดพิมพ์ชื่อพันธุพืชที่อยู่ในคำขอจดทะเบียน ระบุชนิดของพันธุพืชนั้น ชื่อของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน และไม่ว่าผู้ยื่นคำขอ

²² Pub L 96-574, 94 Stat 3350, เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับชื่อของผู้ขอจดทะเบียนและพันธุพืชที่จะถูกจำหน่ายโดยชื่อพันธุพืชเท่านั้นหรือไม่

จดทะเบียนได้ระบุไว้หรือไม่ว่าพันธบัตรจะถูกขายโดยใช้ชื่อพันธบัตรในฐานะที่เป็นกลุ่มของเมล็ดพันธบัตรที่ได้รับการรับรองแล้ว

มาตรา 57 การตีพิมพ์²³

รัฐมนตรีอาจให้มีการกำหนดระเบียบสำหรับการตีพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนที่ยังอยู่ระหว่างพิจารณาหากได้มีการร้องขอให้มีการตีพิมพ์โดยผู้เป็นเจ้าของพันธบัตร (7 U.S.C. 2427)

หมวด 6 – การตรวจสอบ ระยะเวลาพิจารณา การอุทธรณ์ขั้นต้น

มาตรา 61 การตรวจสอบการยื่นคำขอจดทะเบียน

รัฐมนตรีพึงให้มีการตรวจสอบการยื่นคำขอจดทะเบียน และถ้าจากการตรวจสอบดังกล่าวสามารถพิจารณาได้ว่า ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้รับสิทธิในการคุ้มครองพันธบัตรภายใต้กฎหมาย รัฐมนตรีพึงออกประกาศการอนุญาตให้มีการคุ้มครองพันธบัตรดังกล่าวตามที่ได้ให้ไว้ นับแต่บัดนี้ (7 U.S.C. 2441)

มาตรา 62 การประกาศการปฏิเสธ การพิจารณาทบทวนใหม่

(a) เมื่อไหร่ก็ตามที่การยื่นคำขอจดทะเบียนได้รับการปฏิเสธ หรือมีข้อโต้แย้ง หรือเงื่อนไขข้อกำหนดจากผู้ตรวจสอบ รัฐมนตรีพึงแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยระบุพร้อมทั้งข้อมูลและสิ่งอ้างอิงดังกล่าวที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการที่จะดำเนินการต่อเกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนให้เสร็จสิ้น และหากหลังจากได้รับการแจ้งแล้วที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้ร้องขอให้มีการทบทวนพิจารณาอีกครั้ง ไม่ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ก็ตาม คำขอยื่นจดทะเบียนพึงได้รับการพิจารณาทบทวนใหม่อีกครั้ง

(b)²⁴ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมภายหลังจากได้ทำการส่งไปรษณีย์ถึงผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเรื่องการให้ดำเนินการใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ยื่นคำขอมีเวลาอย่างน้อย 30 วัน แต่ไม่เกิน 180 วัน หรือระยะเวลาใดตามที่รัฐมนตรีพึงกำหนดในการปฏิเสธ หรือระยะเวลาที่รัฐมนตรีอาจอนุญาต ให้ขยายต่อออกไป หากไม่มีจากการขยายระยะเวลาดังกล่าว การกระทำใดๆอาจให้เวลาล่าช้าได้ถึง 3 เดือน โดยต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมที่จะกำหนดโดยรัฐมนตรี (7 U.S.C. 2442)

มาตรา 63 การอุทธรณ์ขั้นต้น

หากการยื่นคำขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธบัตรได้ถูกปฏิเสธโดยสำนักคุ้มครองพันธบัตร ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี รัฐมนตรีพึงขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการการคุ้มครองพันธบัตรต่อการอุทธรณ์ทั้งหลายก่อนที่จะพิจารณาตัดสินการอุทธรณ์นั้น (7 U.S.C. 2443)

หมวด 7 - การยื่นอุทธรณ์ต่อศาลและการพิจารณาทบทวนอื่นๆ

²³ Pub L 96-574, 94 Stat 3350, เพิ่ม “ข้อมูลเกี่ยวกับ” ต่อจาก “การตีพิมพ์ของ”

²⁴ มาตรา 6 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994, ซิดฆ่า “6 เดือน” และแทนด้วย “อย่างน้อย 30 วัน และไม่เกินกว่า 180 วัน” และซิดฆ่า “ในพฤติการณ์พิเศษ” และมาตรา 13(j) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, กำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

มาตรา 71 การยื่นอุทธรณ์²⁵

สำหรับผลของการพิจารณาตัดสินตามมาตรา 44, 63, 91 และ 128 การอุทธรณ์อาจกระทำได้ภายใต้กฎของรัฐว่าด้วยวิธีพิจารณาการอุทธรณ์ภายในระยะเวลา 60 วันนับแต่รัฐมนตรีอนุญาต ศาลอุทธรณ์ของสหรัฐอเมริกาพึงมีอำนาจในการพิจารณาตัดสินการอุทธรณ์ใดๆ ดังกล่าว (7 U.S.C. 2461)

มาตรา 72 การฟ้องรัฐมนตรีทางแพ่ง²⁶

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนที่ไม่พอใจในการตัดสินตามมาตรา 63 หรือ 91 ภายใต้หมวดนี้ อาจแก้ปัญหาอีกหนึ่งทางเลือกด้วยการอุทธรณ์ โดยการฟ้องทางแพ่งต่อรัฐมนตรีต่อศาลแขวงประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี การฟ้องคดีดังกล่าวพึงเริ่มภายใน 60 วันหลังจากการตัดสินหรือภายในระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีอนุญาตในกรณีที่การพิจารณาทบทวนการตัดสินโดยรัฐมนตรีที่ปฏิเสธการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืช ศาลอาจชี้ขาดตัดสินว่า ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าวมีสิทธิที่จะได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชสำหรับพันธุ์พืชที่ได้ถูกระบุไว้ในแบบคำขอยื่นจดทะเบียนตามข้อเท็จจริงของคดีที่ปรากฏ โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2462)

มาตรา 73 ยกเลิก²⁷ (7 U.S.C. 2463)

หมวด 8 - หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา 81 การคุ้มครองพันธุ์พืช

(a) หากเป็นที่ปรากฏว่า หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชควรได้รับการออกสำหรับการยื่นคำขอจดทะเบียน หนังสือบอกกล่าวแจ้งการอนุญาตนั้นพึงมอบให้หรือส่งทางไปรษณีย์ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ หนังสือบอกกล่าวนั้น พึงระบุจำนวนเงินที่เป็นค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือสำคัญซึ่งพึงชำระภายใน 1 เดือนหลังได้รับหนังสือบอกกล่าว

(b) เมื่อได้ทำการชำระเงินภายในกำหนดเวลา และได้มีการนำเมล็ดพันธุ์เข้าเก็บรักษาตามมาตรา 52(3) แล้วนั้น ให้มีการออกหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืช

(c) หากการชำระเงินใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ไม่ได้รับการชำระภายในกำหนดเวลา แต่ได้ชำระภายหลังพร้อมค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมที่กำหนดโดยรัฐมนตรีภายใน 9 เดือนหลังจากวันครบกำหนดชำระ หรือภายในระยะเวลาที่ขยายออกไปตามที่รัฐมนตรีจะอนุญาต การชำระดังกล่าวพึงยอมรับได้ (7 U.S.C. 2481)

มาตรา 82 วิธีกรออกหนังสือสำคัญ²⁸

²⁵ ตามที่ได้แก้ไขโดย Pub L 97-164, 96 Stat 45, 2 เม.ย. 1982, ให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจเฉพาะในการพิจารณาตัดสินการอุทธรณ์ ดูเชิงอรรถที่ 50 มาตราได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8(d)(1) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3141, 6 ต.ค. 1994, ซัดฆ่า "92" หลัง "91"

²⁶ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(k) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

²⁷ มาตรา 8 (c)(2) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3141, 6 ต.ค. 1994, ยกเลิกมาตรา 73, เกี่ยวกับการอุทธรณ์หรือคดีทางแพ่งในคดีฟ้องร้อง ก่อนที่จะยกเลิกอนุมาตรา (b) ของมาตรา 73 ถูกโอนไปยังมาตรา 92(7 USC 2504) โดยมาตรา 8(c) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994

²⁸ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(l) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

ให้หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชออกในนามของประเทศสหรัฐอเมริกาภายใต้ตราประทับของสำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช และให้ลงนามโดยรัฐมนตรี หรือมีลายมือชื่อของรัฐมนตรีปรากฏบนนั้น และให้ลงบันทึกไว้ในสำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (7 U.S.C. 2482)

มาตรา 83 เนื้อหาและกำหนดระยะเวลา²⁹

(a) (1) หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชทุกฉบับพึงรับรองว่านักปรับปรุงพันธุ์พืช (หรือผู้สืบทอดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช) มีสิทธิในพันธุ์ลูกผสมหรือพันธุ์พืชที่แตกต่างจากที่กล่าว ในช่วงระยะเวลาที่กำหนดของการคุ้มครองพันธุ์พืช ห้ามไม่ให้บุคคลอื่นขายพันธุ์พืช หรือห้ามเสนอขาย หรือเพาะพันธุ์ หรือนำเข้ามาหรือส่งออกไป หรือใช้ในการผลิต (ซึ่งแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับการพัฒนา) ตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(2) หากผู้เป็นเจ้าของสมัครใจ หนังสือสำคัญพึง :

(A) ระบุไว้ว่าเมล็ดพันธุ์พึงถูกขายในสหรัฐอเมริกาเท่านั้นในฐานะที่เป็นกลุ่มของเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับการรับรอง และ

(B) สอดคล้องกับจำนวนการแพร่พันธุ์ที่กำหนดโดยผู้เป็นเจ้าของ หากได้ระบุไว้

(3) ผู้เป็นเจ้าของอาจสละสิทธิที่ได้กำหนดไว้ภายใต้อนุมาตรานี้ นอกเหนือไปจากสิทธิอื่นที่ผู้เป็นเจ้าของเลือกภายใต้ข้อ (2)(A)

(4) รัฐมนตรีอาจอนุญาตตามที่เห็นสมควรให้การเลือกหรือการสละสิทธิดังกล่าวกระทำได้หลังจากการออกหนังสือสำคัญและให้มีการแก้ไขหนังสือสำคัญให้สอดคล้องกันโดยไม่ให้มีผลย้อนหลัง

(b) กำหนดระยะเวลา

(1) โดยทั่วไป - เว้นแต่ที่กล่าวถึงในข้อ (2) ระยะเวลาของการคุ้มครองพันธุ์พืชมีกำหนดระยะเวลา 20 ปีนับจากวันที่ออกหนังสือสำคัญในประเทศสหรัฐอเมริกา ยกเว้น

(A) ในกรณีของพันธุ์พืชที่ขยายพันธุ์โดยหัวหน่อไต่ดิน ทั้งนี้ขึ้นกับการยกเว้นผ่อนผันที่ได้รับภายใต้มาตรา 42(a)(1)(B)(i) กำหนดระยะเวลาการคุ้มครองพันธุ์พืชให้มีระยะเวลา 20 ปีนับจากวันที่ได้รับการคุ้มครองครั้งแรกในของสิทธิในพันธุ์พืชนอกสหรัฐอเมริกาของนักปรับปรุงพันธุ์พืช และ

(B) ในกรณีของต้นไม้หรือไม้เถาไม้เลื้อย กำหนดระยะเวลาของการคุ้มครองพันธุ์พืชพึงมีระยะเวลา 25 ปี นับจากวันที่ออกหนังสือสำคัญ

(2) ข้อยกเว้น - หากหนังสือสำคัญไม่ได้รับการออกภายใน 3 ปีนับจากวันที่ได้มีการยื่นคำขอสิทธิบัตรแบบชั่วคราวรัฐมนตรีอาจยื่นกำหนดระยะเวลาของการคุ้มครองให้สั้นลงอันเนื่องมาจากความล่าช้าในการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอตามระยะเวลาของความล่าช้า

²⁹ มาตรา 7 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994, กำหนดประโยคแรกถึงประโยคที่สองของมาราย่อย (a) เป็นวรรค (1) ถึง (4) ตามลำดับ และแก้ไขวรรค (2) และ (3) (ตามที่ได้กำหนดใหม่) Pub L 96-574, 94 Stat 3350 ใช้คำ “สืบทอด” แทนคำ “สืบทอด” ในมาราย่อย (b), มาตรา 7(2) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994, ใช้ “20” แทน “สืบทอด” และเพิ่มการคุ้มครองสำหรับต้นไม้อายุไม่เกิน 25 ปี ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 7(3) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994, ซึ่งแทน “โกดังเก็บ, หรือต้องยื่นพันธุ์พืชในชื่ออื่น ยกเว้น” ด้วย “โกดังเก็บ: โดยมีข้อแม้ว่า”; และมาตรา 13(m) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, กำหนดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง มาตรา 913(b) ของ Pub L 104-127, 110 Stat 1186, 4 เม.ย. 1996; แก้ไขระยะเวลาการคุ้มครองเป็นหมอดอายุ 20 ปีภายหลังวันที่ของการคุ้มครองที่ได้ให้สำหรับพันธุ์พืชนอกประเทศสหรัฐอเมริกา มาตรา 913(b)(3) อ้างอิงไว้ผิดถึงวรรค (2) ของมาตรา 83(b) มาตรา 913(b)(3) อ่าน :

“(3) ในวรรค (2) (ตามที่ได้ถูกกำหนดไว้), โดยขีดฆ่า “เว้นแต่ ในกรณี” และเพิ่มเติมต่อไปนี้ :

“เว้นแต่ว่า-“เจตนาต้องการอ้างอิงถึงวรรค (1) ภาษาที่ใช้ในนี้สะท้อนถึงเจตนาของสภาการเกษตร

(c) ให้กำหนดระยะเวลาของการคุ้มครองพันธุ์พืชหมดอายุลงเมื่อผู้เป็นเจ้าของไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบที่มีผลบังคับใช้ ณ ช่วงเวลาที่ออกหนังสือสำคัญ ที่เกี่ยวกับการเติมเมล็ดพันธุ์ในคลังสินค้าของรัฐ หรือการขอให้ยื่นชื่ออื่นของพันธุ์พืช ยกเว้นแต่การสิ้นสุดของกำหนดระยะเวลานี้ไม่เพียงเกิดขึ้นนอกเสียจากว่าได้มีการประกาศส่งไปทางไปรษณีย์ถึงผู้เป็นเจ้าของคนสุดท้ายตามที่มีการบันทึกไว้ในมาตรา 101(d) และผู้เป็นเจ้าของคนสุดท้ายไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดหลังจากนั้นโดยไม่น้อยกว่า 3 เดือนในการจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมตามที่กำหนดโดยรัฐมนตรี (7 U.S.C. 2483)

มาตรา 84 การแก้ไขข้อผิดพลาดของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช

เมื่อไหร่ก็ตามที่ข้อผิดพลาดในหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชที่เกิดขึ้นเนื่องจากความบกพร่องของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชที่ได้รับการเปิดเผยอย่างชัดเจนโดยบันทึกของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช รัฐมนตรีอาจออกหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ได้รับการแก้ไขแล้วโดยระบุข้อเท็จจริงและลักษณะของข้อผิดพลาดดังกล่าวโดยไม่มีค่าปรับ หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชดังกล่าวให้มีผลเช่นเดิมและมีผลตามกฎหมายเสมือนหนึ่งว่าหนังสือสำคัญนั้นได้รับการออกมาในรูปแบบที่ถูกต้องตั้งแต่แรกเริ่ม (7 U.S.C. 2484)³⁰

มาตรา 85 การแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้ยื่นคำขอ³¹

เมื่อไหร่ก็ตามที่ข้อผิดพลาดเกิดจากการดำเนินการเกี่ยวกับงานเขียนหรือการพิมพ์ที่เกี่ยวกับตัวอักษรอันเล็กน้อยไม่สำคัญหรือในคำอธิบายลักษณะของพันธุ์พืชซึ่งไม่ใช่ความบกพร่องของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชปรากฏบนหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืช และได้มีการแสดงให้เห็นว่าข้อผิดพลาดนั้นเป็นไปด้วยความสุจริตใจ หากข้อผิดพลาดสามารถได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะออกหนังสือสำคัญ รัฐมนตรีอาจออกหนังสือสำคัญที่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อค่าธรรมเนียมได้รับการชำระแล้ว หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชดังกล่าวจะมีผลเช่นเดิมและมีผลตามกฎหมายประหนึ่งว่าหนังสือสำคัญฉบับเดิมนั้นได้รับการออกในรูปแบบที่ถูกต้องตั้งแต่แรกเริ่ม (7 U.S.C. 2485)

มาตรา 86 การแก้ไขชื่อของนักปรับปรุงพันธุ์พืช³²

ข้อผิดพลาดที่เกี่ยวกับการระบุชื่อของนักปรับปรุงพันธุ์พืชในใบยื่นขอจดทะเบียนโดยปราศจากเจตนา หลอกลวง เพียงไม่ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องสมบูรณ์ของการคุ้มครองพันธุ์พืช และอาจได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องโดยรัฐมนตรีเมื่อไหร่ก็ได้ตามระเบียบที่กำหนดโดยรัฐมนตรี หรือตามคำสั่งของศาลแห่งรัฐที่พิจารณาคดี เมื่อมีการแก้ไขแล้วรัฐมนตรีพึงออกหนังสือสำคัญตามนั้น การแก้ไขให้ถูกต้องดังกล่าวต้องไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลใดๆ ที่บุคคลนั้นควรจะได้รับ (7 U.S.C. 2486)

หมวด 9 - การตรวจสอบใหม่หลังจากออกหนังสือสำคัญ และกระบวนการโต้แย้ง

มาตรา 91 การตรวจสอบใหม่หลังจากได้มีการออกหนังสือสำคัญแล้ว³³

³⁰ Pub L 96-574, 94 Stat 3350-3351, อนุญาตในการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชที่ได้รับการแก้ไขแทนหนังสือสำคัญของการแก้ไข

³¹ Pub L 96-574, 94 Stat 3351, กำหนดไว้สำหรับการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชที่ได้รับการแก้ไขเมื่อการแก้ไขเป็นสิ่งจำเป็นที่เกิดจากข้อผิดพลาดที่ไม่ใช่ความผิดของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช

³² ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(n) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3143, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

³³ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(o) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

(a) บุคคลใดก็ตามภายในระยะเวลา 5 ปีหลังจากการออกหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืช พึงแจ้งรัฐมนตรีเป็นลายลักษณ์อักษรถึงข้อเท็จจริงซึ่งอาจมีผลต่อการคุ้มครองของพันธุ์พืช และรัฐมนตรีอาจให้มีการตรวจสอบการคุ้มครองพันธุ์พืชนั้นใหม่

(b) การตรวจสอบการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่อีกครั้งภายใต้มาตรานี้และการอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามกระบวนการเดิมและตามสิทธิที่เหมือนกับการตรวจสอบเดิม การเพิกเฉยต่อกระบวนการนั้นในขณะที่ต้องรอการตัดสินที่ยื่นเพื่อให้คงไว้ซึ่งหนังสือสำคัญนั้น ส่งผลให้มีการยกเลิกหนังสือสำคัญดังกล่าว และการประกาศเกี่ยวกับการยกเลิกนั้นพึงได้รับการรับรองบนสำเนาของคำอธิบายคุณลักษณะ³⁴ ของการคุ้มครองพันธุ์พืชซึ่งจะได้รับการเผยแพร่หลังจากนั้นโดยสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช

(c) หากบุคคลใดประพฤติตัวภายใต้อนุมาตรา (a) มีพยานหลักฐานที่พอเพียงที่แสดงให้เห็นข้อเท็จจริงที่จำเป็นต้องพิสูจน์ทราบ รัฐมนตรีอาจสั่งให้มีการทำการตรวจสอบใหม่อีกครั้ง รวมถึงกระบวนการพิจารณาเบื้องต้นระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐมนตรีพึงจัดตั้งขึ้น (7 U.S.C. 2501)

มาตรา 92 ยกเลิก³⁵ (7 U.S.C. 2502)

มาตรา 93 ยกเลิก³⁶ (7 U.S.C. 2503)

มาตรา 92 การแทรกแซงการคุ้มครองพันธุ์พืช³⁷

(a) ผู้เป็นเจ้าของหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชอาจได้รับมาตรการบรรเทาจากการที่บุคคลอีกผู้หนึ่งที่เป็นผู้เป็นเจ้าของหนังสือสำคัญในพันธุ์พืชชนิดเดียวกันดำเนินการฟ้องคดีทางแพ่ง และศาลอาจพิจารณาตัดสินถึงข้อสงสัยในความถูกต้องสมบูรณ์ของหนังสือสำคัญที่เกี่ยวข้องหรือความเป็นผู้เป็นเจ้าของในหนังสือสำคัญนั้น

(b) การฟ้องร้องคดีอาจยื่นฟ้องต่อผู้ที่มีส่วนได้เสียตามที่ปรากฏในบันทึกของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช ขณะที่ได้มีการร้องเรียนผู้ที่มีส่วนได้เสียอาจเข้ามาเป็นคู่ความในการฟ้องร้อง หากมีคู่กรณีที่เป็นบริษัทหลายคนมีถิ่นพำนักอาศัยต่างเขตโดยไม่ได้รวมอยู่ในรัฐเดียวกัน หรือคู่กรณีที่เป็นบริษัทมีถิ่นพำนักอยู่ในต่างประเทศ ศาลแขวงของประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี หรือศาลแขวงใดๆของสหรัฐอเมริกาที่คดีอาจโอนไป พึงมีเขตอำนาจศาลและอาจออกหมายศาลไปยังเจ้าพนักงานศาลแขวงใดๆที่คู่กรณีที่เป็นบริษัทพำนักอาศัยอยู่ หมายศาลแก่คู่กรณีที่อยู่ต่างประเทศอาจได้รับการส่งหมายศาลโดยการพิมพ์ประกาศ หรือให้เป็นไปตามที่ศาลสั่ง รัฐมนตรีพึงไม่เป็นคู่กรณี แต่รัฐมนตรีมีสิทธิที่จะโต้แย้ง คำพิพากษาคัดสินคดีของศาลที่เป็นคู่กรณีของการยื่นคุ้มครองพันธุ์พืชพึงให้อำนาจรัฐมนตรีในการออกหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชในการยื่นสำเนาที่ได้รับการรับรองผลของคำพิพากษาต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช และเป็นไปตามระเบียบข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2504)

³⁴ Pub L 96-574, 94 Stat 3351, ชื่อว่า “รายละเอียดเฉพาะเจาะจง” และแทนด้วย “คุณลักษณะ”

³⁵ ถูกยกเลิกโดยมาตรา 8(a) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994

³⁶ ในที่เดียวกัน ibid

³⁷ มาตรา 8 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3140, 6 ต.ค. 1994, ยกเลิกมาตรา 92 และ 93 ที่เกี่ยวกับการโต้แย้งเรื่องบุริมสิทธิ; กำหนดมาตราเดิม 94(7 USC 2504) เป็นมาตรา 92(a); และชื่อที่ตอนสุดท้ายของมารตราย่อย (a) ของมาตรา 92 (ตามที่ได้กำหนด) “ข้อบัญญัติของมาตรา 73(b) ของหมวดนี้พึงนำไปใช้กับการกระทำที่อยู่ภายใต้มาตรานี้”; และเพิ่มอนุมาตรา (b) ซึ่งเดิมคืออนุมาตรา (b) ของมาตรา 73(7 USC 2463(b)). แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 13(p) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

หมวด 10 - ความเป็นเจ้าของและการโอนสิทธิ

มาตรา 101 สิทธิในพันธุ์พืชและการโอนสิทธิ

- (a) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของหมวดนี้ ให้การคุ้มครองพันธุ์พืชเป็นทรัพย์สินส่วนบุคคล
- (b) การยื่นคำขอหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชหรือผลประโยชน์ใดๆ ในพันธุ์พืชนั้น ให้สามารถโอนการรับสิทธิได้โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร ในลักษณะเดียวกันผู้เป็นเจ้าของอาจอนุญาต ยินยอม โอนกรรมสิทธิที่มีแต่เพียงผู้เดียวในการใช้พันธุ์พืชไม่ว่าจะทั้งประเทศหรือเฉพาะบางส่วนของสหรัฐอเมริกา
- (c) หนังสือสำคัญแสดงการตอบรับที่ลงนามและมีตราประทับอย่างเป็นทางการของบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจในการสาบานตนภายในสหรัฐอเมริกาหรือต่างประเทศ ของเจ้าหน้าที่สถานทูตหรือเจ้าหน้าที่สถานกงสุลของสหรัฐอเมริกา พึงเป็นพยานหลักฐานที่เพียงพอในการดำเนินการเกี่ยวกับการโอนสิทธิ การยินยอม การอนุญาต หรือการโอนกรรมสิทธิในการคุ้มครองพันธุ์พืชหรือการยื่นขอการคุ้มครองพันธุ์พืช
- (d) การโอนสิทธิ การยินยอม การโอนกรรมสิทธิ หรือการอนุญาต ให้เป็นโมฆะเมื่อในภายหลังผู้ซื้อหรือผู้รับจ้างเองเพื่อค่าตอบแทนที่มีมูลค่าไม่มีการแจ้งให้ทราบหรือการรับทราบโดยบุคคลที่ก่อให้เกิดภาระผูกพันนั้นว่ามีภาระผูกพัน ยกเว้นแต่ได้ถูกยื่นเรื่องเพื่อให้มีการบันทึกหลักฐานกับสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชภายในระยะเวลา 1 เดือนนับจากวันที่หรืออย่างน้อย 1 เดือนก่อนวันที่ทำการซื้อหรือการจ้างในภายหลัง (7 U.S.C. 2531)

มาตรา 102 สิทธิในพันธุ์พืชระหว่างการทดสอบ³⁸

ผู้เป็นเจ้าของซึ่งได้มีการประกาศว่าการปล่อยการครอบครองในเมล็ดพันธุ์นั้นเพื่อการทดสอบเท่านั้น ผู้เป็นเจ้าของซึ่งปล่อยการครอบครองในเมล็ดพันธุ์หรือส่วนของพืชที่ขยายพันธุ์ด้วยหัวหน่อได้ดินหรือขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศเพื่อการทดสอบยังคงความเป็นเจ้าของในเมล็ดพันธุ์นั้น และการนำไปใดๆ จากการทดสอบที่ได้รับอนุญาตหรือการเก็บไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตของส่วนของพันธุ์พืชดังกล่าวโดยบุคคลใดก็ตามผู้ซึ่ง รู้ว่าอยู่ในการประกาศดังกล่าว หรือโดยคนที่อาจถูกฟ้องได้ตามใบการประกาศ ย่อมห้ามทำและเป็นการฝ่าฝืนสิทธิในทรัพย์สินของผู้เป็นเจ้าของ บุคคลใดก็ตามได้รับส่วนของพันธุ์พืชที่ถูกติดป้ายหรือฉลากพร้อมใบประกาศนั้นอาจถูกฟ้องได้ตามใบประกาศ ผู้เป็นเจ้าของได้รับสิทธิในการรับได้รับชดใช้และชดเชยในคดีแพ่งที่จากการนี้ การชดใช้ที่มีอยู่โดยกฎหมายรัฐหรือกฎหมายท้องถิ่นไม่ได้รับการละเว้น การประกาศดังกล่าวต้องไม่ถูกใช้หรือหากถูกใช้แล้วย่อมไม่มีผลบังคับหากผู้เป็นเจ้าของได้นำส่วนขยายพันธุ์โดยหัวหน่อได้ดินหรือการขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศที่มีความคล้ายคลึงกันเปิดเผยทั่วไปต่อสาธารณชน เช่น การนำไปขาย

หมวด 11 - การละเมิดสิทธิการคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา 111 การละเมิดสิทธิการคุ้มครองพันธุ์พืช³⁹

³⁸ มาตรา 8(d)(2) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3141, 6 ต.ค. 1994; เพิ่ม “หรือสามารถขยายพันธุ์โดยหัวหน่อหรือหน่อ” หลัง “สามารถขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศ” ในแต่ละที่ที่ปรากฏ

³⁹ มาตรา 3 ของ Pub L 102-560, 106 Stat 4231, 28 ต.ค. 1992, กำหนดมาตราเดิมเป็นมาราย่อย (a) และเพิ่มมาราย่อย (b). มาตรา 4 ของ Pub L 102-560, 106 Stat 4232, 28 ต.ค.1992, ขึ้นกับว่าการแก้ไขที่ทำโดยพระราชบัญญัตินี้ [แก้ไขมาตรา 11 และเพิ่มมาตรา 130] พึงมีผลบังคับเกี่ยวกับการละเมิดที่เกิดขึ้น ณ หรือหลังจากวันที่ของการออก

(a) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดนี้ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิต่อผู้เป็นเจ้าของในพันธุ์พืชคุ้มครองจากการกระทำที่ไม่ได้รับอนุญาตดังต่อไปนี้ในสหรัฐอเมริกา หรือการกระทำในเชิงพาณิชย์ซึ่งถูกควบคุมโดยรัฐสภา หรือมีผลต่อการพาณิชย์ ก่อนวันสิ้นสุดแห่งสิทธิในการคุ้มครองพันธุ์พืช แต่หลังจากการออกหนังสือสำคัญหรือการจำหน่ายจ่ายแจกพันธุ์พืชคุ้มครองพร้อมการประกาศภายใต้มาตรา 127:

(1) ขายหรือทำการตลาดพันธุ์พืชคุ้มครอง หรือเสนอพันธุ์พืช หรือเปิดเผยพันธุ์พืชคุ้มครองเพื่อการขายส่งมอบ ขนส่ง ฝากขาย แลกเปลี่ยน หรือชักชวนเสนอให้ซื้อ หรือการโอนความเป็นผู้เป็นเจ้าของหรือครอบครองใดๆ ในพันธุ์พืชคุ้มครองนั้น

(2) นำเข้าพันธุ์พืชคุ้มครองเข้ามา หรือส่งออกไปจากสหรัฐอเมริกา

(3) เพิ่มจำนวนแบบอาศัยเพศ หรือขยายพันธุ์โดยหัวหน่อใต้ดินหรือส่วนของหัวหน่อใต้ดินของพันธุ์พืชนั้นโดยถือเป็นขั้นตอนในการทำการตลาด (เพื่อวัตถุประสงค์ในการปลูก) พันธุ์พืชนั้น

(4) ใช้พันธุ์พืชดังกล่าวในการผลิต (ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจากการพัฒนาพันธุ์) พันธุ์ผสมหรือพันธุ์พืชที่ต่างไปจากพันธุ์พืชนั้น

(5)⁴⁰ ใช้ประโยชน์จากเมล็ดพันธุ์ได้ถูกตราเครื่องหมายไว้ว่า “ห้ามนำไปขยายพันธุ์โดยไม่ได้รับอนุญาต” หรือ “ห้ามเพิ่มขยายจำนวนเมล็ดโดยไม่ได้รับอนุญาต” หรือดอกผลของเมล็ดพันธุ์นั้นในการขยายพันธุ์พืช

(6) แจกจ่ายพันธุ์พืชให้ผู้อื่นในรูปลักษณะที่สามารถนำไปขยายพันธุ์ได้ โดยมีได้มีใบแจ้งประกาศว่าเป็นพันธุ์พืชคุ้มครองตามที่ได้รับใบแจ้งประกาศ

(7) ปรับสภาพปรับปรุงพันธุ์พืชเพื่อวัตถุประสงค์ในการขยายพันธุ์ เว้นแต่การปรับสภาพนั้นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ได้รับอนุญาตภายใต้มาตรา 113

(8) กักตุนพันธุ์พืชเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ถึง 7

(9) กระทำการใดๆ ตามที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้นี้แม้เป็นเพียงการทำให้พันธุ์พืชมีปริมาณขยายเพิ่มขึ้นแบบไม่อาศัยเพศ เว้นแต่เป็นไปตามสิทธิบัตรพันธุ์พืชของสหรัฐอเมริกาที่มีผลบังคับใช้อยู่ หรือ

(10) การกระตุ่นหรือการทำให้เกิดการกระทำใดๆที่กล่าวมาก่อนหน้านี้

(b) (1) ขึ้นอยู่กับที่กำหนดในข้อ (2) ผู้เป็นเจ้าของในพันธุ์พืชคุ้มครองอาจอนุญาตให้มีการนำพันธุ์พืชไปใช้ประโยชน์ได้ภายใต้มาตรานี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและข้อจำกัดที่จะระบุโดยผู้เป็นเจ้าของ

(2) ในกรณีที่มีสัญญาาระหว่างผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์และผู้เป็นเจ้าของพันธุ์พืชคุ้มครองประเภทหญ้า (lawn) ต้นหญ้า (turf) หรือเมล็ดหญ้าที่เป็นอาหารสัตว์ หรือหญ้าอัลฟาฟา หรือเมล็ดของต้นไม้ประเภทอื่น ในการผลิตเมล็ดของพันธุ์พืชคุ้มครอง ให้ถือได้ว่าผู้ผลิตได้รับการอนุญาตโดยผู้เป็นเจ้าของในการขายเมล็ดพันธุ์นั้นและในการใช้ประโยชน์จากพันธุ์พืชนั้น หากว่า

(A) ผู้ผลิตได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดของสัญญา

พระราชบัญญัตินี้ (28 ต.ค.1992). (& USC 2541 note) มาตรา 9 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3141, 6 ต.ค. 1994, นักปรับปรุงพันธุ์พืช; รวมถึงการขายพันธุ์โดยใช้หัวใต้ดินหรือหน่อโดยถือเป็นขั้นตอนหนึ่งของการทำการตลาด; กำหนดวรรค (7) และ (8) เป็นวรรค (9) และ (10) ตามลำดับ; เพิ่มวรรคใหม่ (7) และ (8) ในอนุมาตรา (a); กำหนดอนุมาตรา (b) เป็นอนุมาตรา (f); และเพิ่มอนุมาตราใหม่ (b) ถึง (e). แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 13(q) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, 6 ต.ค. 1994, เพื่อจำกัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

⁴⁰ มาตรา 19(a) ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3351, ชื่อว่า “การขยายพันธุ์ที่ถูกห้ามทำ” และแทนที่ด้วย “การขยายพันธุ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกห้ามทำ” หรือ “การเพิ่มจำนวนเมล็ดที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกห้ามทำ”

(B) ผู้เป็นเจ้าของปฏิสระในการส่งมอบเมล็ดพันธุ์ หรือปฏิสระการชำระเงินที่ค้างชำระตามสัญญา ภายใน 30 วันนับจากวันที่ครบกำหนดชำระตามที่ระบุในสัญญา และ

(C) ภายหลังจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่ระบุไว้ในข้อ (B) ให้ผู้ผลิตแจ้งให้ผู้เป็นเจ้าของทราบถึง เจตนาของผู้ผลิตที่จะขายเมล็ดพันธุ์ และนอกเสียจากว่าผู้เป็นเจ้าของไม่สามารถชำระเงินที่ครบกำหนดชำระ ตามสัญญา และได้รับการส่งมอบเมล็ดภายใน 30 วันของการประกาศให้ทราบ เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า “ผู้เป็นเจ้าของ” ถึงรวมถึงผู้ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของด้วย

(3) ให้ข้อ (2) ใช้กับสัญญาที่ได้ทำขึ้นเกี่ยวกับพันธุ์พืชคุ้มครองภายใต้บทบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2321) ที่มีผลบังคับในวันที่ก่อนวันที่มีผลของพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชปี ค.ศ. 1994

(4) ไม่มีสิ่งใดในอนุมาตรานี้พึงมีผลต่อสิทธิอื่นใดหรือการชดเชยใดของผู้ผลิตหรือผู้เป็นเจ้าของ ที่อาจมีอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลางหรือกฎหมายของมลรัฐ

(c)ให้นำมาตรานี้มาใช้อย่างเท่าเทียมกับ

(1) พันธุ์พืชใดที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญมาจากพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง นอกเสียจากว่า พันธุ์พืชคุ้มครองนั้นเป็นพันธุ์พืชมีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญมาจากพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองเอง

(2) พันธุ์พืชใดที่ไม่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากพันธุ์พืชคุ้มครอง

(3) พันธุ์พืชใดที่ในการผลิตต้องนำพันธุ์พืชคุ้มครองมาใช้ซ้ำ และ

(4) วัสดุที่เก็บเกี่ยวได้ (รวมถึงต้นพืชทั้งต้น และส่วนของต้นพืช) ที่ได้รับจากการใช้ประโยชน์ของ ส่วนขยายพันธุ์โดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นเสียแต่ว่าผู้เป็นเจ้าของพันธุ์พืชนั้นได้รับโอกาสอย่างสมเหตุสมผลในการใช้ สิทธิที่ได้บัญญัติไว้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับส่วนขยายพันธุ์พืช

(d) ไม่พึงถือเป็นการละเมิดสิทธิของผู้เป็นเจ้าของพันธุ์พืชในการกระทำการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับส่วน ขยายพันธุ์ไม่ว่าชนิดใดๆ หรือวัสดุที่เก็บเกี่ยวได้รวมถึงพืชทั้งต้นหรือส่วนของพืชของพันธุ์พืชคุ้มครองที่ ถูกขาย หรือวางตลาดโดยความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของในสหรัฐอเมริกา เว้นแต่ว่าการกระทำนั้นเกี่ยวข้องกับการ ขยายพันธุ์พืชเพิ่มเติมหรือเกี่ยวข้องกับการส่งออกส่วนของพันธุ์พืชที่สามารถก่อให้เกิดการขยายพันธุ์พืชนั้นไปยัง ประเทศอื่นที่ไม่คุ้มครองพันธุ์พืชของพืชที่อยู่ในชนิดหรือสายพันธุ์นั้น เว้นแต่วัสดุที่ส่งออกนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ ในการบริโภคในขั้นตอนสุดท้าย

(e) ไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิของผู้เป็นเจ้าของพันธุ์พืชในการกระทำการใดๆ ที่กระทำการเป็นส่วนตัวและ ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์

(f) ตามที่ใช้ในมาตรานี้ คำว่า “กระทำการโดยไม่ได้รับอนุญาต” หมายความว่า การกระทำการโดย ปราศจากอำนาจในการสั่งการโดยรัฐใดๆ โดยหน่วยงานของรัฐ และโดยเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของรัฐหรือหน่วยงาน ของรัฐที่กระทำการตามหน้าที่อย่างเป็นทางการของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ให้รัฐและหน่วยงานดังกล่าว เจ้าหน้าที่ หรือพนักงานขึ้นอยู่กับข้อบังคับของพระราชบัญญัตินี้ในลักษณะและขอบเขตที่เหมือนกัน กับหน่วยงานที่ไม่ใช่ ภาครัฐ (7 U.S.C. 2541)

มาตรา 112 การได้รับขอยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เพิ่งออก (Grandfather Clause) ⁴¹

ไม่มีสิ่งใดในพระราชบัญญัตินี้ที่ลดทอนสิทธิของบุคคลใดหรือผู้สืบทอดสิทธิของบุคคลนั้น ในการเพาะพันธุ์ข้าว หรือขายพันธุ์พืชที่ได้รับการพัฒนาและเพาะพันธุ์โดยบุคคลดังกล่าวมากกว่า 1 ปี ก่อนวันวันยื่นคำขอสิทธิบัตรแบบชั่วคราวของการยื่นคำขอที่ขัดแย้งนั้นในหนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืช (7 U.S.C. 2542)

มาตรา 113 สิทธิในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ ข้อยกเว้นในเรื่องพืชผล⁴²

เพียงเท่าที่ขอบเขตของการกระทำดังกล่าวอาจก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิภายใต้อนุมาตรา (3) และ (4) ของมาตรา 111 ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิใดๆ ภายใต้มาตรานี้สำหรับบุคคลที่เก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตโดยบุคคลนั้นจากเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับมาหรือสืบทอดมาจากเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับมา โดยอำนาจของผู้เป็นเจ้าของในพันธุ์พืชเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเมล็ดพันธุ์ไปปลูกต่อและใช้เมล็ดที่เก็บรักษาไว้นั้นในการผลิตพืชผลเพื่อใช้ประโยชน์ในแปลงของบุคคลนั้น หรือเพื่อขายตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรานี้ การขายโดยสุจริตเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือไปจากการเพาะพันธุ์ข้าว โดยกระทำผ่านช่องทางจัดจำหน่ายปกติของวัตถุประสงค์ดังกล่าวของเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตจากสวนไร่นาไม่ว่าจะจากเมล็ดที่ได้รับโดยอำนาจของผู้เป็นเจ้าของเพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะเมล็ด หรือจากเมล็ดพันธุ์ที่ได้จากเมล็ดที่ได้รับโดยอำนาจของผู้เป็นเจ้าของเพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะเมล็ด ไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิ ผู้ซื้อซึ่งเบี่ยงเบนเมล็ดจากจากช่องทางดังกล่าวไปสู่การเพาะเมล็ดให้ถือได้ว่าได้รับการประกาศแจ้งภายใต้มาตรา 127 ว่าการกระทำนั้นของผู้ซื้อถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ (7 U.S.C. 2543)

มาตรา 114 ข้อยกเว้นในการวิจัย

การนำพันธุ์พืชคุ้มครองไปใช้ประโยชน์และการนำไปผลิตเพื่อการเพาะพันธุ์ข้าว หรือเพื่อการวิจัย โดยสุจริต ไม่ถือเป็นการละเมิดการคุ้มครองที่เป็นข้อกำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2544)

มาตรา 115 ข้อยกเว้นในการเป็นตัวกลาง

การขนส่งหรือการจัดส่งของโดยผู้ให้บริการขนส่งจัดส่งตามปกติของธุรกิจในฐานะเป็นผู้ให้บริการขนส่งจัดส่ง หรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยบุคคลที่อยู่ในธุรกิจการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยปกติของธุรกิจ ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดการคุ้มครองพันธุ์พืชที่เป็นข้อกำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2545)

หมวด 12 - การชดใช้จากการถูกละเมิดสิทธิของการคุ้มครองพันธุ์พืชและมาตรการอื่นๆ

มาตรา 121 การชดใช้จากการถูกละเมิดสิทธิของการคุ้มครองพันธุ์พืช⁴³

ผู้เป็นเจ้าของพืชที่ได้รับการชดใช้ทางแพ่งจากการถูกละเมิดสิทธิคุ้มครองพันธุ์พืชภายใต้มาตรา 111 หากพันธุ์พืชนั้นถูกขายในชื่อของพันธุ์พืชที่ปรากฏในหนังสือสำคัญ ให้ถือว่ามิชอบสนนิษฐานที่มีมูลอย่างเพียงพอได้ว่าเป็นพันธุ์พืชชนิดเดียวกัน (7 U.S.C. 2561)

มาตรา 122 ข้อสันนิษฐานของความสมบูรณ์ถูกต้อง คำให้การต่อสู้คดีชดใช้กล่าวหา

⁴¹ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(r) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

⁴² ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 10 ของ Pub L 103-349, 108 Stat, 3142, 6 ต.ค.1994, ซึ่งขีดฆ่าเงื่อนไขที่อนุญาตการขาย “เมล็ดที่ถูกรักษา” ต่อบุคคลอื่น; และโดยมาตรา 13(s) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, 6 ต.ค. 1994, ซึ่งได้กำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

⁴³ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(t) ของ Pub L 103-349, 108 Stat, 3144, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

(a) หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองพันธุ์พืชซึ่งได้รับการสันนิษฐานว่าสมบูรณ์ถูกต้อง ภาระในการพิสูจน์ถึงความไม่สมบูรณ์ถูกต้องของการคุ้มครองพันธุ์พืชตกเป็นของคู่กรณีที่ยืนยันถึงความไม่สมบูรณ์ถูกต้องนั้น

(b) ข้อต่อไปนี้เป็นข้อต่อสู้ในการกล่าวหาว่าละเมิด และให้แก้ต่างในประเด็นต่อไปนี้ : (1) ไม่มีการละเมิด ไม่ต้องมีความรับผิดชอบต่อการละเมิด หรือการไม่สามารถบังคับใช้ตามกฎหมาย (2) ความไม่สมบูรณ์ถูกต้องของการคุ้มครองพันธุ์พืชในการฟ้องร้องคดีไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดตามที่ระบุในมาตรา 42 ของหมวดนี้ที่ใช้เป็นเงื่อนไขของการคุ้มครอง (3) ความไม่สมบูรณ์ถูกต้องของการคุ้มครองพันธุ์พืชในการฟ้องร้องคดีในการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดใดๆ ในมาตรา 52(4) การละเมิดที่ได้รับการยืนยันว่าได้ทำภายใต้หนังสือสำคัญฉบับที่มีผลบังคับใช้โดยชัดแจ้งกับที่ได้รับการยืนยันและก่อนแจ้งถึงการละเมิด และ (5) ข้อเท็จจริงใดๆหรือการกระทำใดๆที่ถือเป็นคำให้การต่อสู้คดีข้อกล่าวหาภายใต้พระราชบัญญัตินี้ (7 U.S.C. 2562)

มาตรา 123 คำสั่งห้ามของศาล

ในกรณีที่ศาลหลายๆ แห่งมีอำนาจในการพิจารณาตีความภายใต้บทนี้ให้มีคำสั่งห้ามที่เป็นไปตามหลักการของความเที่ยงธรรมเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิใดๆในเงื่อนไขข้อกำหนดตามที่ศาลเห็นสมควร (7 U.S.C. 2563)

มาตรา 124 ความเสียหาย

(a) เมื่อพบว่ามีกรณีละเมิด ให้ศาลกำหนดการชดเชยความเสียหายอย่างเพียงพอเพื่อชดเชยการละเมิดนั้น แต่ต้องไม่มีกรณีไหนที่ค่าลิขสิทธิ์นั้นน้อยกว่าที่ควรจะเป็นจากการใช้ประโยชน์ในพันธุ์พืช โดยผู้ละเมิดพร้อมกับดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายตามที่ศาลกำหนด

(b) เมื่อค่าความเสียหายไม่ได้ถูกกำหนดโดยคณะลูกขุน ไม่ว่าจะกรณีใดศาลอาจเพิ่มค่าความเสียหายไม่เกิน 3 เท่าของจำนวนที่ได้ถูกกำหนด

(c) ศาลอาจขอคำให้การจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยในการพิจารณากำหนดค่าความเสียหายหรือค่าลิขสิทธิ์ที่สมเหตุสมผลภายใต้พฤติการณ์นี้

(d) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดที่เกิดก่อนหรือเป็นผลมาจากการเพาะปลูกก่อนที่จะมีการออกหนังสือสำคัญให้กับพันธุ์พืชที่ถูกละเมิด เมื่อพบว่าผู้ละเมิดได้แสดงเจตนาบริสุทธิ์ใจให้ศาลใช้ดุลยพินิจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการชดเชยค่าเสียหาย (7 U.S.C. 2564)

มาตรา 125 ค่าทนายความ

ศาลอาจกำหนดให้ชดเชยค่าทนายความแก่คู่ความที่ชนะคดีเป็นกรณีพิเศษ

มาตรา 126 ข้อจำกัดของระยะเวลาในการชดเชยค่าเสียหาย⁴⁴

(a) การชดเชยค่าเสียหายไม่สามารถทำได้หากการละเมิดได้ทำมาเกินกว่า 6 ปี (หรือผู้เป็นเจ้าของรับรู้มากกว่า 1 ปี) ก่อนการยื่นเรื่องร้องทุกข์หรือฟ้องแย้งต่อการละเมิด

⁴⁴ ตามที่ได้แก้ไขโดยมาตรา 13(u) ของ Pub L 103-349, 108 Stat, 3144, 6 ต.ค. 1994, เพื่อกำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

(b) ในกรณีการเรียกร้องค่าเสียหายจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาจากการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินคุ้มครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต ระยะเวลาระหว่างวันที่ได้รับการเรียกร้องสิทธิเป็นลายลักษณ์อักษรในคำขอชดเชยโดยกระทรวงหรือหน่วยงานของรัฐบาลที่มีอำนาจในการชดเชยการเรียกร้องค่าเสียหายดังกล่าว และวันที่ที่ได้ส่งมีหนังสือแจ้งประกาศทางไปรษณีย์โดยรัฐบาลถึงผู้เรียกร้องสิทธิว่าการเรียกร้องนั้นได้รับการปฏิเสธ ฟังไม่นับเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาที่อ้างถึงในวรรคก่อนหน้า

มาตรา 127 วงจำกัดของความเสียหาย การทำเครื่องหมายและการประกาศ⁴⁵

ผู้เป็นเจ้าของอาจประกาศต่อสาธารณะในรูปลักษณะที่มีตัวตนจับต้องได้ หรือติดประทับบนหีบหรือตู้บรรจุเมล็ดพันธุ์โดยฉลากที่มีข้อความ “ห้ามทำการขยายพันธุ์โดยไม่ได้รับอนุญาต” หรือ “ห้ามทำการแพร่พันธุ์เมล็ดโดยไม่ได้รับอนุญาต” และหลังจากหนังสือสำคัญได้ออกแล้วมีข้อความเพิ่มเติมคือ “พันธุ์พืชคุ้มครองของสหรัฐอเมริกา” ในกรณีที่พันธุ์พืชได้รับการจัดจำหน่ายโดยการอนุญาตของผู้เป็นเจ้าของและผู้ละเมิดได้รับโดยปราศจากการทำเครื่องหมายดังกล่าว ไม่อาจเรียกร้องความเสียหายจากผู้ละเมิดโดยผู้เป็นเจ้าของในการละเมิดใดๆ นั้น นอกเสียจากว่าผู้ละเมิดได้รับการประกาศจริงๆหรือรู้ว่าการขยายพันธุ์นั้นถูกห้ามหรือรู้ว่าพันธุ์พืชนั้นเป็นพันธุ์พืชคุ้มครอง ในกรณีนี้ให้ได้รับการชดเชยความเสียหายเพียงการละเมิดที่เกิดขึ้นหลังจากมีการประกาศดังกล่าว (7 U.S.C. 2567)

มาตรา 128 การทำเครื่องหมายปลอมแปลง คำสั่งให้ยุติและยกเลิก⁴⁶

(a) การกระทำดังต่อไปนี้ถูกห้ามหากได้กระทำอันเกี่ยวเนื่องกับการขาย การเสนอขาย หรือการโฆษณา ส่วนของพืชที่สามารถขยายพันธุ์แบบอาศัยเพศได้ หรือโดยหัวหน่อใต้ดินหรือส่วนของหัวหน่อใต้ดิน และหากรัฐมนตรีพิจารณาหลังจากได้มีโอกาสรับฟังคำชี้แจงว่าพฤติกรรมนั้นกำลังเกิดขึ้น รัฐมนตรีอาจออกคำสั่งให้ยุติและยกเลิก คำสั่งดังกล่าวให้มีผลผูกมัดแต่วันแต่จะมีการอุทธรณ์ภายใต้มาตรา 71 :

(1) การใช้คำ “พันธุ์พืชคุ้มครองของสหรัฐอเมริกา” หรือคำหรือตัวเลขใดๆในการนำเข้าวัตถุดิบของพันธุ์พืชคุ้มครองภายใต้หนังสือสำคัญในขณะที่ยังมีใช้พันธุ์พืชคุ้มครอง

(2) การใช้คำใดๆในการนำเข้าวัตถุดิบของพันธุ์พืชซึ่งการยื่นขอการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ยังค้างอยู่รอการพิจารณาในขณะที่ยังมีใช้พันธุ์พืชคุ้มครอง

(3) การใช้วลี “ห้ามทำการขยายพันธุ์โดยไม่ได้รับอนุญาต” หรือ “ห้ามทำการแพร่พันธุ์เมล็ดโดยไม่ได้รับอนุญาต” หรือวลีที่คล้ายกันโดยไม่มีมูลเหตุที่สมเหตุสมผล มูลเหตุที่สมเหตุสมผลใดๆทั้งหมดอายุลงภายใน 1 ปีหลังจากการขายครั้งแรกของพันธุ์พืชนั้น ยกเว้นมีเหตุผลสนับสนุนภายหลังจากนั้นโดยแบบยื่นขอจดทะเบียนที่ยังค้างรอพิจารณาอยู่หรือหนังสือสำคัญยังคงมีผลบังคับอยู่

⁴⁵ มาตรา 19(b) ของ Pub L 96-574, 94 Stat 3351, ชิดฆาวลี “คำ ‘การขยายพันธุ์ที่ถูกห้ามทำ’ และแทนด้วยวลี ‘ถ้าไม่คำ ‘การขยายพันธุ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกห้ามทำ’ หรือคำ ‘การเพิ่มจำนวนเมล็ดที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกห้ามทำ’”. มาตรา 11 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3142, 6 ต.ค. 1994, ชิดฆา “ใหม่” ก่อน “พันธุ์พืช” ในแต่ละที่ที่ปรากฏ

⁴⁶ Pub L 96-574, 94 Stat 3352, เพิ่มคำ “ถ้าไม่” ตามหลังคำ “การใช้ของ”, ชิดฆา “การขยายพันธุ์ที่ถูกห้ามทำ” และเพิ่มแทนที่ด้วยคำ “การขยายพันธุ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกห้ามทำ” หรือ “การเพิ่มจำนวนเมล็ดที่ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกห้ามทำ”, และชิดฆาวลี “คำแถลงของมูลเหตุได้รับการยื่นที่ต่อรัฐมนตรีหาว่าลึกลับนั้นถูกใช้เกินกว่าการทดสอบและไม่มีการยื่นแบบคำขอจดทะเบียน” ในวรรค (3). มาตรา 12 ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3142, 6 ต.ค. 1994, เพิ่ม “หรือหัวใต้ดินหรือหน่อ หรือส่วนของหัวใต้ดินหรือหน่อ” หลัง “ส่วนของพืช” ในบทบัญญัติกรรณำ; และเพิ่มวรรคใหม่ (4). มาตรา 13(v) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, กำหนดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง. Pub L 104-134, อนุญาตให้เพิ่มเบี้ยปรับทางแพ่งเป็นอย่างต่ำ \$500 สรอ. และสูงสุด \$11,000 สรอ.

(4) การละลายไม่ใช่ชื่อของพันธุ์พืชตามที่หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองได้ออกให้ไว้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้แม้ว่าภายหลังจากวันหมดอายุของหนังสือสำคัญแล้ว ยกเว้นสำหรับหญ้า ต้นหญ้า หรือเมล็ดหญ้า อาหารสัตว์ หรือหญ้าอัลฟาฟา หรือเมล็ดของไม้จำพวกถั่วอาจได้รับการขายได้โดยไม่ต้องมีชื่อพันธุ์พืชนอกเสียจากการใช้ชื่อพันธุ์พืชตามที่หนังสือสำคัญแสดงการคุ้มครองได้ออกให้ไว้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ต้องปฏิบัติตามภายใต้กฎหมายของรัฐ

(b) บุคคลใดก็ตามที่ถูกลงโทษฐานละเมิดฝ่าฝืนคำสั่งให้หยุดหรือให้ยกเลิกที่ยังมีผล หรือกระทำการใดที่ต้องห้ามในอนุมาตรา (a) ของมาตรานี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้สาธารณชนเข้าใจหรือหลงผิด ให้ถูกปรับไม่เกินกว่า 10,000 เหรียญ สหรัฐ. แต่ไม่น้อยกว่า 500 เหรียญ สหรัฐ.

(c) บุคคลใดก็ตามซึ่งธุรกิจหรือกิจการของตนได้รับความเสียหายหรือมีแนวโน้มว่าจะได้รับความเสียหายจากการกระทำภายใต้อนุมาตรา (a) ของมาตรานี้ หรือถูกระทบจากการการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับการกระทำดังกล่าว อาจได้รับการชดใช้ความเสียหายทางแพ่ง (7 U.S.C. 2568)

มาตรา 129 ผู้เป็นเจ้าของกิจการที่ไม่ใช่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ บริการและการประกาศ

ผู้เป็นเจ้าของทุกคนที่ไม่ได้มีถิ่นพำนักอาศัยในสหรัฐอเมริกาอาจยื่นเรื่องเป็นลักษณะอักษรต่อสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชในการแต่งตั้งบุคคลที่มีถิ่นพำนักอาศัยในสหรัฐอเมริกาโดยระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลนั้นที่จะทำหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวกับกระบวนการขึ้นตอน หรือการประกาศที่จะมีผลต่อการคุ้มครองหรือสิทธิในพันธุ์พืชที่เป็นไปตามนั้น หากบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งไม่สามารถพบติดต่อได้ ณ ที่อยู่ที่ได้ให้ไว้ขณะแต่งตั้งครั้งสุดท้าย หรือไม่มีบุคคลใดได้รับการแต่งตั้ง ให้ศาลแขวงสหรัฐอเมริกาแห่งกรุงวอชิงตัน ดีซี มีอำนาจพิจารณาและให้หมายศาลได้รับการพิมพ์ประกาศ หรือตามที่ศาลสั่ง ให้ศาลมีอำนาจศาลเช่นเดียวกันในการกระทำการใดๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชหรือสิทธิที่พึงมีตามนั้นหากผู้เป็นเจ้านั้นอยู่ภายใต้อำนาจของศาลนั้น (7 U.S.C. 2569)

มาตรา 130 ภาวะความรับผิดชอบของรัฐ เครื่องมือของรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐในเรื่องการละเมิดการคุ้มครองพันธุ์พืช⁴⁷

(a) รัฐใด หน่วยงานใดๆของรัฐ และเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการแทนเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ไม่ได้รับการคุ้มกันภายใต้รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาฉบับแก้ไขครั้งที่ 11 หรือภายใต้หลักการที่เหนือกว่ากฎหมายในเรื่องของการคุ้มกันในอำนาจอธิปไตยจากการถูกฟ้องร้องในศาลของรัฐบาลกลางโดยบุคคลใดๆ รวมถึงองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐสำหรับการละเมิดพันธุ์พืชคุ้มครองภายใต้มาตรา 111 หรือสำหรับการละเมิดฝ่าฝืนภายใต้หมวดนี้

(b) การฟ้องร้องคดีที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา (a) สำหรับการละเมิดฝ่าฝืนที่ได้อธิบายในอนุมาตรานั้น การชดใช้ความเสียหาย (รวมถึงการชดใช้ทั้งทางกฎหมายและทางยุติธรรม) มีอยู่สำหรับการละเมิดฝ่าฝืนในขอบเขตที่เท่ากันกับการชดใช้ความเสียหายที่มีอยู่สำหรับการละเมิดฝ่าฝืนในการฟ้องร้องคดีต่อองค์กรเอกชน การชดใช้ความเสียหายดังกล่าวรวมถึง ความเสียหาย ดอกเบี้ย ต้นทุนค่าใช้จ่าย และความเสียหายสามเท่าภายใต้มาตรา 124 และค่าทนายความภายใต้มาตรา 125 (7 U.S.C. 2570)

⁴⁷ มาตรา 3(b) ของ Pub L 102-560, 106 Stat 4231, 28 ต.ค. 1992, เพิ่มมาตรา 130; และมาตรา 4 ของ Pub L 102-560 โดยมีเงื่อนไขว่าการแก้ไขโดยพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขมาตรา 111 และเพิ่มมาตรา 130) พึงมีผลบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับการละเมิดที่เกิดขึ้น ณ หรือหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับ (7 USC 2541 note) มาตรา 13(w) ของ Pub L 103-349, 108 Stat 3144, 6 ต.ค. 1994, กำจัดภาษาที่เกี่ยวกับเพศเป็นการเฉพาะเจาะจง

หมวด 13 - เจตนารมณ์และและการเป็นเอกเทศของบทบัญญัติ

มาตรา 131 เจตนารมณ์

เป็นเจตนารมณ์ของรัฐสภาในการให้การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ๆโดยการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญใดๆที่จำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์นั้น เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอในการทำวิจัย และเพื่อทำการตลาดเมื่อเวลาเหมาะสม เพื่อให้สาธารณะชนได้รับประโยชน์จากพันธุ์พืชใหม่ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ วรรค 8 และ 3 ของข้อ I มาตรา 8 (7 U.S.C. 2581)

มาตรา 132 การเป็นเอกเทศของพระราชบัญญัติ

หากพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญในบางข้อกำหนดหรือบางสถานการณ์ พระราชบัญญัตินี้ยังพึงมีผลบังคับตามข้อกำหนดที่เหลืออยู่หรือสถานการณ์อื่นๆ (7 U.S.C. 2582)

หมวด 14 - บทเฉพาะกาลและการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต้นไม้ที่ได้รับการยกเว้น เบ็ดเตล็ด

มาตรา 141 วันที่มีผลบังคับใช้

ให้บทบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เมื่อมีการประกาศใช้เป็นกฎหมาย การยื่นคำขอจดทะเบียนอาจยื่นต่อรัฐมนตรี และเก็บไว้โดยรัฐมนตรีเกินกว่าสำนักคุ้มครองพันธุ์พืชจะได้รับการจัดตั้งและดำเนินการ (7 U.S.C. 2321)

มาตรา 142 แก้วพระราชบัญญัติเมล็ดของสหรัฐ⁴⁸ (the Federal Seed Act) (7 USC 1551)

มาตรา 143 แก้วประมวลกฎหมายอาญา⁴⁹ (Judicial Code) (28 USC 1545)

มาตรา 144 ยกเลิก⁵⁰ (7 USC 2583)

มาตรา 145 ชื่อย่อ

พระราชบัญญัตินี้อาจเรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช” (7 USC 2321 note)

2) การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของประเทศญี่ปุ่น

⁴⁸ มาตรานี้แก้ไขพระราชบัญญัติเมล็ดของสหรัฐ the Federal Seed Act (53 Stat 1275) โดยเพิ่มในตอนท้ายของหมวดใหม่ V, มาตรา 501, ที่เกี่ยวกับการขายเมล็ดของพันธุ์พืชคุ้มครองที่ไม่ได้รับการรับรอง ต่อไปคือข้อความของหมวด V, มาตรา 501

“หมวด V – การขายเมล็ดของพันธุ์พืชคุ้มครองที่ไม่ได้รับการรับรอง

มาตรา 501. พึงเป็นการผิดกฎหมายในสหรัฐอเมริกาหรือในการค้าระหว่างประเทศหรือการค้าในต่างประเทศในการขายหรือเสนอขายหรือโฆษณาโดยใช้ชื่อพันธุ์พืช เมล็ดที่ไม่ได้รับการรับรองโดยหน่วยงานทางการที่มีหน้าที่รับรองเมล็ด เมื่อพันธุ์พืชที่ซึ่งหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชที่ได้กำหนดว่าการขายทำได้เฉพาะกลุ่มของเมล็ดที่ได้รับการรับรอง: โดยมีข้อแม้ว่า เมล็ดนั้นที่มาจากชุดที่ได้รับการรับรองอาจได้รับการติดฉลากในชื่อพันธุ์พืชเมื่อถูกใช้ในการผสมรวมกัน โดยหรือมีการอนุญาตจากจากเจ้าของพันธุ์พืชนั้น (7 USC 1611)

⁴⁹ มาตรานี้แก้ไขหมวด 28 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา (the United States Code), ประมวลกฎหมายอาญาและการพิจารณาคดี (Judicial Code and Judiciary), โดยเพิ่มมาตรา 1545 ซึ่งให้อำนาจศาลที่มีขอบเขตในการตัดสินคดีทั่วไปในการอุทธรณ์ต่อศาลศาลการและการอุทธรณ์สิทธิบัตร มาตรา 1545 ถูกยกเลิกโดย Pub L 97-164, 96 Stat 41, 2 เม.ย. 1982

Pub L 97-164, 96 Stat 37-38, 2 เม.ย 1982, แก้ไขมาตรา 28 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา (the United States Code) โดยเพิ่มมาตราใหม่ 1295 ซึ่งมีเขียนว่า :

“มาตรา 1295 เขตอำนาจศาลของศาลอุทธรณ์สหรัฐอเมริกา

“(a) ศาลอุทธรณ์สหรัฐอเมริกามีอำนาจศาลที่มีขอบเขตพิเศษในการตัดสินคดี—

⁵⁰ Pub L 96-574, 94 Stat 3352, 22 ธ.ค. 1980, ยกเลิกมาตรา 144 ซึ่งยกเว้น กระเจี๊ยบ okra, คื่นช่าย celery, พริก peppers, มะเขือเทศ, แครอท และแตงกวาจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้

The Plant Variety Protection and Seed Act (Act No. 83 of May 29,1998)

หมวด 1 บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา 1 (ความมุ่งหมาย)

พระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์พืช และการกระจายของส่วนขยายพันธุ์อย่างชอบธรรม โดยกำหนดให้มีระบบเกี่ยวกับการจดทะเบียนพันธุ์พืชเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ และข้อบังคับเกี่ยวกับการตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้น ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

มาตรา 2 (บทนิยาม)

(1) คำว่า “พืชเกษตร พืชป่า และพืชน้ำ” (“agricultural, forestry and aquatic plants”) ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า พืชมีเมล็ด เฟิร์น มอส สาหร่ายหลายเซลล์ และ พืชอื่นที่กำหนดโดยคำสั่งของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเพาะปลูกเพื่อผลิตทางการเกษตร ทางการป่าไม้ และพืชน้ำ และคำว่า “พืช (“plant”)” หมายความว่า พืชแต่ละต้นของพืชเกษตร พืชป่าและพืชน้ำ (individual of agricultural, forestry and aquatic plants)

(2) คำว่า “พันธุ์” (“variety”) ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง กลุ่มของพืชที่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้จากกลุ่มพืชอื่น โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ที่สำคัญอย่างน้อย หนึ่งลักษณะ (ต่อไปนี้เรียกว่า การแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์) และสามารถขยายพันธุ์ในขณะที่ยังคงรักษาการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์โดยไม่เปลี่ยนแปลง

(3) คำว่า ส่วนขยายพันธุ์ (“propagating material”) ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง พืชทั้งหมด หรือส่วนหนึ่งของพืชที่ใช้เพื่อการขยายพันธุ์

(4) คำว่า ผลิตภัณฑ์แปรรูป (“processed products”) ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงผลิตภัณฑ์ที่ทำโดยตรงจากผลผลิตที่มาจากการใช้ส่วนขยายพันธุ์ และที่ถูกระบุโดยคำสั่งของคณะรัฐมนตรี

(5) คำว่า การแสวงหาผลประโยชน์ (“exploitation”) เกี่ยวกับพันธุ์พืช ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่าดังต่อไปนี้

(i) การผลิต การปรับสภาพ (conditioning) การเสนอเพื่อโอน การโอน การส่งออก การนำเข้า การเก็บไว้ในคลัง ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืช ตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินี้

(ii) การผลิต การเสนอเพื่อโอนหรือเพื่อให้เช่า การโอน ให้เช่า ส่งออก นำเข้า หรือเก็บไว้ในคลัง ตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินี้ ซึ่งผลผลิตที่มาจากการใช้ส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืช (จำกัดเพียงในกรณีเมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ (the holder of the breeder's right) หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว (holder of the exclusive exploitation right) ไม่มีโอกาสที่สมควรในการใช้สิทธิของตน ต่อบทบัญญัติที่กำหนดใน (i)

(iii) การผลิต การเสนอเพื่อโอนหรือเพื่อให้เช่า การโอน ให้เช่า ส่งออก นำเข้า หรือเก็บไว้ในคลังตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินี้ ซึ่งผลิตภัณฑ์แปรรูปของพันธุ์พืช (จำกัดเพียงในกรณีเมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

(the holder of the breeder's right) หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว (holder of the exclusive exploitation right) ไม่มีโอกาสที่สมควรในการใช้สิทธิของตน ต่อบทบัญญัติ ที่กำหนดใน (i) และ (ii)

(6) คำว่า เมล็ดพันธุ์ที่คิดค้น ("designated seeds") ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง เมล็ด (ไม่รวมถึงเมล็ดของต้นไม้สำหรับพืชป่า) ปรากฎลักษณะของเมล็ด สปอร์ (spores) ลำต้น (stems) ราก (roots) การเพาะกล้า (seedling)

การทาบกิ่ง (sapling) กิ่งพันธุ์ (scion) เหง้า (rootstock) ไข่ (spawn) หรือส่วนของพืชอื่นที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีที่กำหนดโดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ให้มีการติดป้ายลงวัสดุให้แน่ชัดในขณะเวลาที่ขาย การระบุที่ดูง่ายถึงคุณภาพ และคำว่า ผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ ("seed dealer") ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง บุคคลผู้มีส่วนร่วมในการขายเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นในทางธุรกิจ

(7) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ภายหลังจากรับฟังความเห็นของ The Agricultural Materials Council ต้องกำหนดและเผยแพร่ต่อสาธารณะ ลักษณะประจำพันธุ์ที่สำคัญตามวรรค (2) ของมาตรานี้ ในแต่ละประเภทของพืชเกษตร พืชป่า หรือพืชน้ำ กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตรการป่าไม้ และการประมง

หมวด 2 ระบบการจดทะเบียนพันธุ์พืช

ส่วนที่ 1 การจดทะเบียนพันธุ์พืช และคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช

มาตรา 3 (เงื่อนไขสำหรับการจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(1) บุคคลใดได้ปรับปรุง (หมายถึง การแก้ไข หรือการกำหนดการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ที่เป็นผลเนื่องจากการแปรผันโดยฝีมือมนุษย์หรือโดยธรรมชาติ : ต่อไปให้ใช้ความหมายเดียวกันนี้) พันธุ์พืชเป็นไปตามความต้องการตามที่บัญญัติต่อไป หรือการสืบสิทธิ (ต่อไปให้เรียกว่า นักปรับปรุงพันธุ์ ("breeder")) อาจได้รับการจดทะเบียนสำหรับพันธุ์พืช (ต่อไปให้เรียกว่า การจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(i) เป็นพันธุ์พืชที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจน โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์อย่างน้อยหนึ่งลักษณะจากพันธุ์พืชอื่นพืชที่มีอยู่รับรู้โดยทั่วไปในประเทศญี่ปุ่นหรือในต่างประเทศ ในขณะที่ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช

(ii) พันธุ์พืชทั้งหมดจากส่วนขยายพันธุ์ระยะเดียวกันมีความคล้ายเพียงพอในการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์

(iii) การแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ทั้งหมดของพันธุ์พืชยังคงไม่เปลี่ยนแปลงภายหลังจากขยายพันธุ์ซ้ำ

(2) เมื่อยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชหรือคำขอเช่นเดียวกันในต่างประเทศเกี่ยวพันธุ์พืชนำไปสู่การอนุญาตการคุ้มครองเกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์ การมีอยู่ของพันธุ์พืช ให้ถือว่าเป็นที่รับรู้ทั่วไปย้อนหลังไปนับแต่เวลาที่ยื่นคำขอ

(1) พันธุ์พืชไม่อาจจดทะเบียนได้ ถ้าชื่อของพันธุ์พืช เกี่ยวกับการจดทะเบียนพันธุ์พืช (ต่อไปนี้ให้เรียกว่าพันธุ์พืชที่ยื่นจดทะเบียน "applied variety") ตกอยู่ภายใต้รายการดังต่อไปนี้

(i) เมื่อมีชื่อ มากกว่าหนึ่ง สำหรับพันธุ์พืชที่ยื่นจดทะเบียน

(ii) เมื่อ ชื่อนั้นเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว เกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน หรือเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว เกี่ยวกับสินค้าที่คล้ายกับส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าว

(iii) เมื่อ ชื่อนั้นเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เกี่ยวกับการบริการเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ยื่นจดทะเบียนหรือสินค้านั้นคล้ายส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าว

(iv) เมื่อ ชื่อนั้นอาจเป็นเหตุให้ ไม่อาจระบุลักษณะของพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน หรือสับสนกับลักษณะของพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน (ไม่รวมถึงในกรณีตาม (ii) และ (iii))

(2) พันธุ์พืชอาจไม่สามารถจดทะเบียนได้หาก ส่วนขยายพันธุ์ หรือ ผลผลิต ของพันธุ์พืชนั้น ได้โอนไปในลักษณะทางธุรกิจ ในประเทศญี่ปุ่น มากกว่าหนึ่งปีก่อนวันที่ขอจดทะเบียนพันธุ์พืช หรือในต่างประเทศมากกว่าสี่ปีก่อนวันดังกล่าว ((หรือมากกว่า หกปีในกรณีของพันธุ์พืชที่ สกูลหรือชนิดพันธุ์ของพืชเกษตร พืชป่า หรือพืชน้ำที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เป็นพืชหลายปี อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่บังคับแก่กรณีหากการโอนเช่นนั้นทำขึ้นด้วยจุดประสงค์ในการทดลองหรือวิจัย หรือการโอนนั้นทำขึ้นโดยขัดกับเจตนาของผู้ปรับปรุงพันธุ์พืช

มาตรา 5 (คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(1) บุคคลผู้มุ่งที่จะได้มาซึ่งการจดทะเบียนพันธุ์ ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร การป่าไม้ และการประมง ตามข้อบังคับของกฎกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง โดยระบุนายการดังต่อไปนี้

(i) ชื่อ และภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของผู้ขอจดทะเบียน

(ii) สกูลหรือชนิดพันธุ์ของ พืชเกษตร พืชป่าหรือพืชน้ำ ของพันธุ์พืชที่ทำการขอจดทะเบียน

(iii) ชื่อ ของพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน

(iv) ชื่อ และภูมิลำเนาของถิ่นที่อยู่ของบุคคลผู้ได้ปรับปรุงพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน และ

(v) รายการที่กำหนดโดยกฎกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง นอกจากที่ได้ระบุแล้วในรายการก่อนหน้านี้

(2) คำขอจดทะเบียนตามวรรค (1) ของมาตรานี้ ต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรอธิบายรายการที่กำหนดไว้โดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง และภาพถ่ายของพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน ตามข้อบังคับของกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(3) เมื่อบุคคลสองคนหรือมากกว่าได้ปรับปรุงพันธุ์ร่วมกัน ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนการจดทะเบียนพันธุ์พืชเกี่ยวกับพันธุ์พืชร่วมกัน

มาตรา 6 (ค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียน)

(1) ผู้ขอจดทะเบียนต้องจ่ายค่าธรรมเนียมค่าจดทะเบียนตามจำนวนที่กำหนดในกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง แต่ต้องไม่เกิน 47,200 เยน ต่อหนึ่งคำจดทะเบียน

(2) บทบัญญัติในวรรคก่อน ไม่ให้บังคับเมื่อผู้ขอจดทะเบียนเป็น หน่วยงานของรัฐ (the national government) (รวมไปถึง Incorporated administrative agencies ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย General Rules of Incorporated administrative agency (Act No. 103 of 1999) มาตรา 2 วรรค (1) ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี ในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์พืช บทบัญญัติเดียวกันนี้ ให้บังคับแก่วรรค (3) ของมาตรานี้, มาตรา 45 วรรค (2) และ มาตรา 54 วรรค (2))

(3) ข้อบังคับของวรรค (1) ในมาตรานี้ เมื่อหน่วยงานของรัฐ และบุคคลอื่น ร่วมกันยื่นขอจดทะเบียนพันธุ์พืช และได้มีข้อตกลงในการแบ่งส่วนแบ่งกันตามลำดับของสิทธิของผู้ปรับปรุงพันธุ์ ที่จะอนุญาตให้เมื่อจดทะเบียนพันธุ์พืช จำนวนของค่าธรรมเนียมค่าจดทะเบียนในวรรค (1) ในมาตรานี้ต้องเป็นจำนวนที่คำนวณโดยคูณจำนวนค่าธรรมเนียมค่าจดทะเบียน ที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ตามวรรค (1) ในมาตรานี้ ด้วยเปอร์เซ็นต์ของส่วนแบ่งของบุคคลนั้นที่บุคคลนั้นจะต้องจ่าย

(4) เมื่อมีเศษน้อยกว่า 10 เยนในจำนวนค่าธรรมเนียมค่าจดทะเบียนตามที่ได้คำนวณตามบทบัญญัติในวรรค (3) ในมาตรานี้ เศษเช่นนั้นไม่ให้คำนวณด้วย

มาตรา 7 (การโอนกรรมสิทธิ์ของผู้ขอจดทะเบียน)

(1) กรรมสิทธิ์ของผู้ขอจดทะเบียนอาจโอนกันได้

(2) การโอนกรรมสิทธิ์ของผู้ขอจดทะเบียนไม่อาจมีผลบังคับได้หากไม่ได้มีคำบอกกล่าวถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และ การประมง ตามบทบัญญัติของกฎกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เว้นแต่ในกรณีของการรับมรดก หรือการสืบมรดกทั่วไปอื่น

(3) เมื่อกรรมสิทธิ์ของผู้ขอจดทะเบียนได้โอนไปโดยผลของการรับมรดกหรือการสืบมรดกทั่วไปอื่น ผู้มีกรรมสิทธิ์โดยการรับมรดกต้องแจ้งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และ การประมง โดยมีชักช้าตามลำดับ ตามบทบัญญัติของกฎกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และ การประมง

มาตรา 8 (ลูกจ้างผู้ปรับปรุงพันธุ์พืชตามหน้าที่โดยฐานะเป็นลูกจ้าง)

(1) เมื่อลูกจ้างได้ทำการปรับปรุงพันธุ์พืช เจ้าหน้าที่ผู้บริหารของนิติบุคคล หรือ หน่วยงานรัฐ หรือ หน่วยงานรัฐในภูมิภาค(ต่อไปนี้จะเรียกว่า ลูกจ้าง (employee etc.)) ข้อบังคับเกี่ยวกับสัญญา ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริการ หรือ ข้อบังคับกำหนดเงื่อนไขอื่น ก่อนหน้า ที่นายจ้าง นิติบุคคล หรือหน่วยงานรัฐหรือ หน่วยงานรัฐในภูมิภาค(ต่อไปนี้จะเรียกว่า นายจ้าง ("employer etc.)) ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช หรือ มีสิทธิในคำขอจดทะเบียนโดยการโอน หรือ ถ้าลูกจ้างได้รับการจดทะเบียน มีสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์โดยการโอน หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวที่ได้รับอนุญาตนั้นไม่มีผลบังคับ อย่างไรก็ตาม ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อการปรับปรุงพันธุ์พืชโดย สภาพนั้น ตกอยู่ภายใต้ธุรกิจของนายจ้าง และยิ่งไปกว่านั้น การกระทำที่นำไปสู่การปรับปรุงพันธุ์ดังกล่าวที่ตกอยู่ภายใต้หน้าที่ของลูกจ้าง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า ลูกจ้างผู้ปรับปรุงพันธุ์พืชตามหน้าที่โดยฐานะเป็นลูกจ้าง (employee-bred variety as part of his/her duties"))

(2) ลูกจ้าง อาจเรียกร้องแก่นายจ้าง สำหรับการเสียค่าตอบแทนที่กำหนดโดยพิจารณาจากผลกำไรที่ได้รับของนายจ้าง จากการปรับปรุงพันธุ์ตามหน้าที่โดยฐานะเป็นลูกจ้าง รวมไปถึง ที่นายจ้างได้ร่วมทำการปรับปรุงพันธุ์ เช่นนั้นด้วย ตามหนังสือสัญญา ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริการหรือข้อบังคับกำหนดเงื่อนไขอื่น เมื่อนายจ้าง ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน ตามที่ลูกจ้างได้ปรับปรุงพันธุ์พืชตามหน้าที่โดยฐานะเป็นลูกจ้าง หรือมีสิทธิ ในคำขอจดทะเบียนโดยการโอน หรือ ภายหลังจากลูกจ้างได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืช ได้มีสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์โดยการโอน หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวโดยได้รับอนุญาต

(3) เมื่อลูกจ้างหรือผู้รับมรดกของลูกจ้างในสิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืชเกี่ยวกับการเป็นลูกจ้างปรับปรุงพันธุ์พืชตามหน้าที่โดยฐานะเป็นลูกจ้าง นายจ้าง หรือ ผู้รับมรดก ย่อมได้รับอนุญาตในสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิแก่พันธุ์พืชนั้น

มาตรา 9 (กฎการยื่นครั้งแรก)

(1) เมื่อมีคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชสองคำขอหรือมากกว่า ได้ยื่นโดยมีพันธุ์พืชเหมือนกันหรือโดยมีพันธุ์พืชที่ไม่อาจแยกความแตกต่างของกันและกันได้อย่างชัดเจนโดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ผู้ขอจดทะเบียนที่ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชคนแรกเท่านั้น จึงมีสิทธิได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืช

(2) เมื่อคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชได้ถูกเพิกถอนหรือถูกละทิ้ง ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนเช่นนั้นไม่เคยยื่นขอเลย ตามความมุ่งหมายในวรรค (1) ของมาตรานี้

(3) คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชที่ได้ยื่นโดยบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ปรับปรุงพันธุ์ในพันธุ์พืชนั้น ให้ถือว่าไม่ใช่คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช ตามความมุ่งหมายในวรรค (1) ของมาตรานี้

มาตรา 10 (การใช้สิทธิ สำหรับคนต่างชาติ)

(1) คนต่างชาติ ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาทั้งไม่ได้มีถิ่นที่อยู่ (ทั้งไม่มีที่สถานที่ประกอบธุรกิจในกรณีของนิติบุคคล) ในประเทศญี่ปุ่น ไม่อาจใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิอื่น ๆ เกี่ยวกับนักปรับปรุงพันธุ์ เว้นแต่ในกรณีตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติดังต่อไปนี้

(i) เมื่อรัฐที่บุคคลนั้นมีสัญชาติอยู่หรือรัฐที่บุคคลนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ (ในกรณีของนิติบุคคล คือ สถานที่ประกอบธุรกิจ) เป็นรัฐภาคีใน อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่(the International Convention for the Protection of New Varieties of Plants) (ต่อไปนี้จะเรียกว่า รัฐภาคี "State Party") หรือเป็นรัฐสมาชิกในองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ที่ก่อตั้งขึ้นโดยอนุสัญญาดังกล่าว (ต่อไปนี้จะเรียกว่า องค์การภาคีระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ("Intergovernmental Organization Party")); รัฐภาคีและรัฐสมาชิกขององค์การภาคีระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ("State Parties and member states of an Intergovernmental Organization Party") โดยเรียกโดยรวมว่า ภาคีผู้ทำสัญญา "Contracting Parties")

(ii) เมื่อรัฐที่บุคคลมีสัญชาติ หรือรัฐที่บุคคลมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ (ในกรณีของนิติบุคคล คือ สถานที่ประกอบธุรกิจ) เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ (รวมถึงรัฐที่มีความสัมพันธ์ที่ประเทศญี่ปุ่นต้องบังคับตาม ตามอนุสัญญาดังกล่าว ตามบทบัญญัติมาตรา 34(2) ของอนุสัญญาดังกล่าว (ต่อไปนี้จะเรียกว่า

รัฐสมาชิก("Member State")) และถ้ารัฐดังกล่าวมีบทบัญญัติคุ้มครองสกุลพืชหรือชนิดพันธุ์ที่บุคคลผู้ยื่นคำขอนั้น มีสัญชาติ (นอกจากในกรณีที่กำหนดในบทบัญญัติก่อนหน้านี้)

(iii) เมื่อรัฐที่บุคคลนั้นมีสัญชาติ ให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชให้แก่คนชาติญี่ปุ่น ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันกับ คนชาติของรัฐนั้น (รวมถึงรัฐที่ให้ความคุ้มครองเช่นว่านั้นแก่คนชาติญี่ปุ่น เมื่อประเทศญี่ปุ่นอนุญาตคนชาตินั้น ใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์และสิทธิอื่นเกี่ยวกับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์) และถ้ารัฐดังกล่าวให้ความคุ้มครองถึง สกุลของพืชหรือชนิดพันธุ์ของพันธุ์พืช ที่บุคคลผู้ยื่นมีสัญชาติ (นอกเหนือจากกรณีที่กำหนดไว้ใน (i) และ (ii))

มาตรา 11 (ผู้มีสิทธิดีกว่า)

(1) บุคคลตาม บทบัญญัติต่อไปนี้ ถ้าเงื่อนไขเป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามลำดับนั้น อาจเรียกร้องสิทธิของผู้มี สิทธิดีกว่าในขณะเวลายื่นคำขอจดทะเบียน ตามกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(i) บุคคลที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเช่นเดียวกันเพื่อขอจดทะเบียนพันธุ์พืชในรัฐภาคี องค์การภาคีระหว่าง ประเทศระดับรัฐบาล หรือ รัฐสมาชิก(ต่อไปนี้จะเรียกโดยรวมว่า คำขอจดทะเบียนในรัฐภาคี ("application in a State Party")) หรือ ผู้รับมรดก ในสิทธิ (จำกัดเพียงคนชาติญี่ปุ่น บุคคลผู้มีสัญชาติ ในภาคีผู้ทำสัญญา หรือรัฐ สมาชิก หรือบุคคลที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในการนิคมของนิติบุคคลคือ สถานที่ประกอบธุรกิจในญี่ปุ่น ในภาคีผู้ทำ สัญญา หรือในรัฐสมาชิก) เมื่อบุคคล หรือผู้รับมรดกในสิทธิได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชเกี่ยวกับพันธุ์พืชตามคำ ขอจดทะเบียนในรัฐสมาชิก ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรกในรัฐภาคี (ต่อไปนี้จะเรียกว่า วันที่ ยื่นคำขอจดทะเบียนในรัฐภาคี ("date of application in a State Party")); หรือ

(ii) บุคคลที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเช่นเดียวกันเพื่อขอจดทะเบียนพันธุ์พืช ในรัฐตาม (iii) ของมาตรา 10 ที่อนุญาตให้คนชาติญี่ปุ่นเรียกร้องสิทธิของผู้มีสิทธิดีกว่า ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันกับประเทศญี่ปุ่น (รวมถึงรัฐภาคี และรัฐสมาชิก) ต่อไปนี้จะเรียกว่า รัฐที่กำหนด ("Designated State")(ต่อไปนี้จะเรียกว่า คำขอจดทะเบียนในรัฐที่ กำหนด (application in a Designated State) หรือผู้รับมรดกในสิทธิ (จำกัดเพียงคนชาติญี่ปุ่น บุคคลผู้มี สัญชาติใน รัฐที่กำหนด) เมื่อบุคคล หรือผู้รับมรดกในสิทธิ ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชเกี่ยวกับพันธุ์พืชตามคำ ขอจดทะเบียนดังกล่าวใน รัฐที่กำหนด ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรกใน รัฐที่กำหนด (ต่อไปนี้จะเรียกว่า วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในรัฐที่กำหนด ("date of application in Designated State ");

(2) เมื่อผู้ขอจดทะเบียนได้เรียกร้องสิทธิของผู้มีสิทธิดีกว่าในการยื่นขอจดทะเบียนพันธุ์พืช ตามบทบัญญัติ ในวรรค (1) ของมาตรานี้ คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช การประกาศโฆษณา การโอน หรือการกระทำอื่นที่กระทำ เกี่ยวกับพันธุ์พืชนั้น ที่มีความเหมือน หรือไม่สามารถแยกความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ ภายในระยะเวลา นับแต่วันที่ขอจดทะเบียนในรัฐภาคี หรือวันที่ขอจด ทะเบียนใน รัฐที่กำหนด ไปจนถึงวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช ที่เกี่ยวกับการยื่นขอจดทะเบียนดังกล่าว ไม่ อาจอ้างมูลเหตุเพื่อการป้องกันการขอจดทะเบียนพันธุ์พืชดังกล่าวจากการจดทะเบียน

มาตรา 12 (การแก้ไขคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแก้ไขคำขอจด ทะเบียนพันธุ์พืช โดยกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม ตามกรณีดังต่อไปนี้

(i) เมื่อคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชไม่ปฏิบัติตามรูปแบบที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือภายใต้ตามคำสั่งหรือกฎนั้น หรือ

(ii) เมื่อผู้จดทะเบียนไม่ได้จ่ายค่าธรรมเนียมคำขอจดทะเบียนที่จะต้องจ่ายตามบทบัญญัติในวรรค (1) ในมาตรา 6

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจยกเลิกคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชถ้าบุคคลผู้ถูกสั่งให้แก้ไขคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชตามบทบัญญัติในวรรค (1) ในมาตรานี้ ไม่ได้แก้ไขคำขอนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามบทบัญญัติในวรรคดังกล่าว

ส่วนที่ 2 การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน

มาตรา 13 (การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน)

(1) เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชแล้ว (หรือเมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชที่แก้ไขแล้ว ถ้าได้มีคำสั่งแก้ไขคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชนั้นแล้ว ตามบทบัญญัติในวรรค (1) ในมาตรา 12) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชโดยไม่ชักช้า โดยประกาศแจ้งให้ทราบรายการดังต่อไปนี้

- (i) เลขที่คำขอและวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน
- (ii) ชื่อและภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของผู้จดทะเบียน
- (iii) สกุลหรือชนิดพันธุ์ของ พืชเกษตร พืชป่าหรือพืชน้ำ ของพันธุ์พืชที่ทำการขอจดทะเบียน
- (iv) ชื่อ ของพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน
- (v) วันที่ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน และ
- (vi) รายการที่จำเป็นอื่นนอกจากที่ระบุไว้ข้างต้น

(2) เมื่อคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชได้สละเสีย เพิกถอน หรือ ได้ละทิ้งเสีย ภายหลังจากประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน หรือเมื่อคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชได้ถูกปฏิเสธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้และการประมง ต้องประกาศแจ้งให้ทราบถึงผลนั้นด้วย

มาตรา 14 (ผลของการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน)

(1) ภายหลังจากการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน เมื่อผู้จดทะเบียนได้มีคำเตือนโดยแสดงคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรในพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียนที่มีลักษณะเฉพาะ ผู้จดทะเบียนอาจเรียกร้องต่อบุคคลที่ได้แสวงหาประโยชน์ในทางธุรกิจในพันธุ์พืชที่ขอจด ภายหลังจากคำเตือนและก่อนถึงกำหนดจดทะเบียนพันธุ์พืชพันธุ์พืชที่โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียนนั้น หรือพันธุ์พืชที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติตามรายการต่าง ๆ ในมาตรา 20 วรรค (2) หากพันธุ์พืชเช่นว่านั้นได้รับจดทะเบียน ค่าตอบแทนในจำนวนที่เท่ากัน ที่ผู้จดทะเบียนมีสิทธิได้รับหากพันธุ์พืชที่ขอจดนั้นได้รับจดทะเบียน แม้หากไม่มีคำเตือนเช่นว่านั้น บทบัญญัติเดียวกันนี้ ต้องใช้บังคับแก่บุคคลที่ได้แสวงหาประโยชน์ในทางธุรกิจในพันธุ์พืชที่ขอจด(รวมไปถึง พันธุ์พืชที่โดยการแสดงออกของลักษณะ พันธุ์พืชที่ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียนนั้น และพันธุ์พืชที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติตามรายการต่าง ๆ

ในมาตรา 20 วรรค (2) หากพันธุ์พืชเช่นว่านั้นได้รับจดทะเบียนนบพัญญูเดียวกันนี้ให้บังคับต่อไปในมาตรานี้) รู้เห็นว่าพันธุ์พืชที่ตนได้แสวงหาประโยชน์นั้น เป็นพันธุ์พืชที่ได้ขอจดทะเบียนแล้ว ตามที่ได้มีการประกาศโฆษณา คำขอจดทะเบียน ก่อนถึงกำหนดจดทะเบียนพันธุ์พืช

(2) สิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทนที่กำหนดในวรรค (1) ในมาตรานี้ สามารถใช้ได้ภายหลังการจดทะเบียนพันธุ์พืชเท่านั้นโดยเกี่ยวข้องกับพันธุ์พืชที่จดทะเบียน

(3) การใช้สิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทนที่กำหนดในวรรค (1) ในมาตรานี้ ต้องไม่ขัดกับการใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

(4) เมื่อคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชได้สละเสีย ถูกเพิกถอน หรือละทิ้งเสีย ภายหลังการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน เมื่อการจดทะเบียนพันธุ์พืชได้ถูกปฏิเสธ เมื่อการจดทะเบียนพันธุ์พืชได้ถูกยกเลิก ตามบทบัญญัติทั้งในรายการ 1 หรือ 4 ของมาตรา 49 วรรค (1) เมื่อคำวินิจฉัยยกเลิกการจดทะเบียนพันธุ์พืชเป็นที่สุด มีมูลเหตุสนับสนุนของคำคัดค้านต่อการจดทะเบียนพันธุ์พืช ตาม กฎหมายอุทธรณ์ทางปกครอง (the Administrative Appeal Act (Act No. 160 of 1962), หรือ เมื่อคำตัดสินการยกเลิก หรือยืนยันความเสียหายเปล่าของการจดทะเบียนพันธุ์พืช ได้ถึงที่สุด สิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทนภายใต้วรรค (1) ในมาตรานี้ ให้ถือว่าไม่เคยมีอยู่เลย

(5) มาตรา 36, 37, 38, 40, 41, 42 และ 43 ในพระราชบัญญัตินี้ ทั้ง มาตรา 719 และ 724 ของประมวลกฎหมายแพ่ง (Act No. 89 of 1896)ให้นำมาใช้โดยอนุโลม แก่การใช้สิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทน ตามที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ในมาตรานี้ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อผู้ทรงสิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทน ได้รู้ถึงข้อเท็จจริงที่พันธุ์พืชที่ยื่นขอจดเกี่ยวกับคำขอสำหรับจดทะเบียนพันธุ์พืช ถูกใช้ประโยชน์ และรู้ถึงบุคคลผู้ได้แสวงหาประโยชน์ในพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียนก่อนถึงกำหนดการจดทะเบียน ในพันธุ์พืชนั้น คำว่า เวลาเมื่อผู้เสียหายหรือผู้แทนตามกฎหมายได้รู้ถึงความเสียหายและผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย ("the time when the victim or his/her legal representative became aware of such damage and perpetrator") ในมาตรา 724 ในประมวลกฎหมายแพ่ง ให้ใช้คำว่า ในวันที่จดทะเบียนพันธุ์พืช ("the date of the variety registration.") แทน

ส่วนที่ 3 การตรวจสอบประเมินผล

มาตรา 15 (การตรวจสอบประเมินผลพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นพืชพันธุ์ที่ขอจดขึ้นทั้งหมดหรือเพียงส่วนหนึ่งของพืช หรือส่วนที่จำเป็นอย่างอื่น ต่อการตรวจสอบประเมินผลพันธุ์พืช ที่จดทะเบียน

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ในการตรวจสอบประเมินผลพันธุ์พืชที่ขอจด ต้องให้เจ้าหน้าที่ในกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ดำเนินการตรวจสอบนอกสถานที่ หรือร่วมกันกับ administrative agency National Center for Seeds and Seedlings (ต่อไปนี้เรียกว่า "NCSS") ดำเนินการทดสอบการเจริญเติบโต อย่างไรก็ตาม มิให้ใช้บังคับในกรณีพบว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกระทำตามความมุ่งหมายการตรวจสอบประเมินผลพันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียน

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันทางการศึกษาหรือบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม ในการดำเนินการตรวจสอบนอกสถานที่ ตามที่กำหนดในวรรค (2) ในมาตรานี้

(4) รายการที่จะตรวจสอบ วิธีการตรวจสอบ และ สิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำเนินการในการทดสอบการเจริญเติบโต ตามวรรค (2) ของมาตรานี้ ต้องถูกกำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(5) ด้วยความยินยอมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง The NCSS อาจขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถาบันทางการศึกษาหรือบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม ในการดำเนินการตรวจสอบการเจริญเติบโต ตามที่กำหนดในวรรค (2) ของมาตรานี้

(6) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อเห็นว่าจำเป็นในการทำให้มั่นใจในการดำเนินการทดสอบการเจริญเติบโต อย่างจริงจัง อาจออกคำสั่งแก่ the NCSS เกี่ยวกับการทดสอบการเจริญเติบโต ตามที่กำหนดในวรรค (2) ของมาตรานี้

มาตรา 16 (คำสั่งให้เปลี่ยนชื่อ) (Order to Change Denomination)

(1) เมื่อชื่อของพันธุ์พืชที่ขอยื่นจดทะเบียน ตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติตาม มาตรา 4 วรรค (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเปลี่ยนไปใช้ชื่ออื่นที่ไม่ตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติในวรรคดังกล่าว โดยกำหนดระยะเวลาพอสมควร

(2) ภายหลังจากประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน เมื่อชื่อถูกเปลี่ยนตามบทบัญญัติในวรรคก่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องประกาศข้อมูลสู่สาธารณะซึ่งผลนั้น

มาตรา 17 (การปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(1) เมื่อคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติดังต่อไปนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง จักต้องปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชเป็นลายลักษณ์อักษร

(i) พันธุ์พืชที่ขอจดทะเบียนไม่สามารถจดทะเบียนให้ได้ตามบทบัญญัติในมาตรา 3 วรรค (1) มาตรา 4 วรรค (2) มาตรา 5 วรรค (3) มาตรา 9 วรรค (1) หรือมาตรา 10 หรือ

(ii) ผู้ขอจดทะเบียน โดยปราศจากมูลเหตุที่สมเหตุสมผล ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่กำหนดในมาตรา 15 วรรค (1) ปฏิเสธการตรวจสอบนอกสถานที่ตามที่กำหนดในวรรค (2) ของมาตราดังกล่าว หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามที่กำหนดในวรรค (1) ของมาตรา 16

(2) เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง มุ่งหมายที่จะปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืช ตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ โดยกำหนดระยะเวลาพอสมควร รัฐมนตรีต้องบอกกล่าวต่อผู้ขอจดทะเบียนถึงเหตุผลที่ปฏิเสธและให้โอกาสผู้ขอจดทะเบียนได้ยื่นความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรในข้อโต้แย้งของบุคคลนั้น

มาตรา 18 (การจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องรับจดทะเบียนพันธุ์พืช หากคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชไม่ได้ถูกปฏิเสธตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรา 17

(2) การจดทะเบียนพันธุ์พืชจักสมบูรณ์ เมื่อมีรายการทั้งหมดดังต่อไปนี้ในการจดทะเบียนพันธุ์พืช

- (i) หมายเลขจดทะเบียน และวันที่จดทะเบียน
- (ii) สกุลหรือชนิดพันธุ์ของ พืชเกษตร พืชป่า หรือพืชน้ำของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน
- (iii) ชื่อ ของพันธุ์พืช
- (iv) การแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ของพันธุ์พืช
- (v) ระยะเวลาแห่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์
- (vi) ชื่อ และภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลผู้ได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืช และ
- (vii) นอกจากที่ได้ระบุไว้ตามบทบัญญัติข้างต้น รายการที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้

และการประมง

(3) เมื่อได้จดทะเบียนพันธุ์พืชตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องบอกกล่าวตามลำดับถึงการจดทะเบียนเช่นนั้นแก่บุคคลผู้ได้รับการจดทะเบียน และประกาศโดยเปิดเผยแก่สาธารณะชน ตามกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

ส่วนที่ 4 สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 19 (การอนุญาตและระยะเวลาของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์)

- (1) สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จักมีผลเมื่อได้จดทะเบียนแล้ว
- (2) สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จักมีระยะเวลาสี่สิบห้าปี (สามสิบปี ในกรณีของพันธุ์พืชตามมาตรา 4 วรรค (2)) นับแต่วันที่ได้จดทะเบียน

มาตรา 20 (ผลของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์)

(1) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการแสวงหาประโยชน์ทางธุรกิจในพันธุ์พืชที่จดทะเบียน (โดยนับแต่นี้จะเรียกว่า "พันธุ์พืชจดทะเบียน") และพันธุ์พืชที่ โดยการแสดงออกทางลักษณะประจำพันธุ์ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้จากพันธุ์พืชที่จดทะเบียนได้ อย่างไรก็ตาม ย่อมไม่บังคับเมื่อได้อนุญาตให้มีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ ที่ขยายให้ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ที่ได้รับอนุญาตให้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะได้รับประโยชน์จากพันธุ์พืชเหล่านั้น

(2) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์สำหรับพันธุ์พืชที่จดทะเบียน จักมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะแสวงหาประโยชน์ในพันธุ์พืช ตามที่ระบุในรายการดังต่อไปนี้ ขอบเขตที่เหมือนกับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์พืชดังกล่าวพึงได้รับอนุญาต หากได้รับการจดทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ บทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ให้บังคับใช้โดยอนุโลม

(i) พันธุ์พืชที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์โดยการเปลี่ยนแปลงบางส่วนของ การแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ที่ได้รับการจดทะเบียน โดยยังคงไว้ซึ่งการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ที่เป็นสาระสำคัญ โดยใช้วิธีการ เช่น การคัดเลือกพันธุ์กลาย การผสมกลับ การแปลงพันธุ์โดยพันธุวิศวกรรม หรือ วิธีการอื่น ๆ ที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง และพันธุ์พืชที่สามารถแยกแยะความแตกต่างของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนในเบื้องต้นได้อย่างชัดเจน ตามการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ หรือ

- (ii) พันธุ์พืช ที่ผลผลิตต้องใช้พันธุ์พืชที่จดทะเบียนนั้นซ้ำ

(3) เมื่อพันธุ์พืชที่จดทะเบียนถูกปรับปรุงพันธุ์โดยการเปลี่ยนแปลงบางส่วนของ การแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์มากไปกว่าพันธุ์พืชที่จดทะเบียน โดยยังคงไว้ซึ่งการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ที่สำคัญ โดยใช้วิธีการที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ที่กำหนดในรายการ (i) ในวรรค (2) ของมาตรานี้ ตามความมุ่งหมายของคำขอจดทะเบียนในวรรค (2) ของมาตรานี้ และวรรค (2) ของมาตรา 21 คำว่า “รายการดังต่อไปนี้” ในวรรค (2) ของมาตรานี้ และคำว่า “แต่ละรายการในวรรค (2) ของมาตรา 20” ในวรรค (2) ของมาตรา 21 ให้ใช้คำว่า “รายการ (ii)” และ “รายการ (ii) ของวรรค (2) ของมาตรา 20” แทน

มาตรา 21 (การจำกัดผลแห่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์)

(1) ผลแห่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ไม่อาจขยายได้ตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(i) การแสวงหาประโยชน์จากพันธุ์พืชตามความมุ่งหมายของการปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่และ สำหรับความมุ่งหมายอื่นเพื่อการทดลองและการวิจัย

(ii) การผลิตส่วนขยายพันธุ์พืชที่ได้รับจดทะเบียน โดยบุคคลผู้มีสิทธิบัตรในกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืชที่จดทะเบียน (รวมไปถึงพันธุ์พืชที่ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชที่จดทะเบียน โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ : ต่อไปนี้บทบัญญัติเดียวกันจักใช้บังคับในวรรคนี้) หรือโดยบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้มีใบอนุญาตแต่เพียงผู้เดียว หรือใบอนุญาตแบบไม่จำกัดผู้ถือใบอนุญาต ตามสิทธิบัตรดังกล่าว โดยวิธีการของกรรมวิธีตามสิทธิบัตรดังกล่าว หรือการปรับสภาพ การเสนอโอน โอน ส่งออก นำเข้า หรือ การเก็บในคลัง ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าว อันมีวัตถุประสงค์ตามบทบัญญัติเหล่านี้

(iii) การผลิตส่วนขยายพันธุ์พืชที่ได้รับจดทะเบียน หลังจากสิทธิบัตรนั้นระงับตามบทบัญญัติ (ii) ในวรรคนี้ โดยบุคคลดังกล่าว โดยวิธีการของกรรมวิธีตามสิทธิบัตรดังกล่าว หรือการปรับสภาพ การเสนอโอน โอน ส่งออก นำเข้า หรือการเก็บในคลัง ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าว อันมีวัตถุประสงค์ตามบทบัญญัติเหล่านี้ หรือ

(iv) การผลิต เสนอโอนหรือเสนอให้เช่า โอน ให้เช่า ส่งออก นำเข้า หรือการเก็บในคลัง ซึ่งผลผลิตที่ได้รับจากการใช้ส่วนขยายพันธุ์ ตาม (ii) และ (iii) ในวรรคนี้ อันมีวัตถุประสงค์ตามบทบัญญัติเหล่านี้

(v) การผลิต เสนอโอนหรือเสนอให้เช่า โอน ให้เช่า ส่งออก นำเข้า หรือการเก็บในคลัง ซึ่งผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้จากผลผลิตตาม (iv) ของวรรคนี้

(2) เมื่อเกษตรกร ตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี ได้รับผลผลิตจากการใช้ส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน พันธุ์พืชที่ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชที่จดทะเบียน โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ หรือ พันธุ์พืชที่ระบุในแต่ละรายการในวรรค (2) ของมาตรา 20 เกี่ยวกับพันธุ์พืชที่จดทะเบียน (ต่อไปเรียกโดยรวมว่า พันธุ์พืชที่จดทะเบียน("registered variety etc.)) ที่ถูกโอนโดยผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ (a non-exclusive exploitation right) และการใช้สิทธิของผู้ทรงใน เบื้องหน้า, ผลผลิตดังกล่าวอย่างเช่นเดียวกับส่วนขยายพันธุ์สำหรับรอบการผลิตหน้า ผลแห่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ย่อมไม่ขยายไปถึงส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าวที่ใช้สำหรับรอบการผลิตหน้า ผลผลิตที่ได้รับจากการใช้ส่วนขยายพันธุ์นั้น, และผลิตภัณฑ์แปรรูปได้จากส่วนขยายพันธุ์เช่นนั้น เว้นแต่จะมีข้อตกลงกันโดยสัญญา

(3) บทบัญญัติในวรรค (2) ของมาตรานี้ ไม่ใช้บังคับแก่เกษตรกรที่ใช้ส่วนขยายพันธุ์พืชที่มีสกุล(genera) หรือชนิดพันธุ์ในการนำไปขยายพันธุ์ ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(4) เมื่อส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต หรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูป (processed products) ของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ได้ถูกโอนโดยผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ ประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว (an exclusive exploitation right) หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ (a non-exclusive exploitation right) หรือผลแห่งการกระทำอันระบุไว้ในรายการในวรรค (1) ของมาตรานี้ ผลแห่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ในพันธุ์พืชที่จดทะเบียนดังกล่าว ย่อมไม่ขยายไปถึงการแสวงหาประโยชน์ในส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต หรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูป ที่ได้โอนไปแล้ว แต่ถึงอย่างไร ย่อมไม่บังคับแก่การกระทำที่เกี่ยวข้องกับส่วนขยายพันธุ์ใน อนาคตของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนดังกล่าว ทั้งไม่บังคับแก่การส่งออกส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ดังกล่าว ไปยังรัฐที่ไม่ได้มีการบัญญัติคุ้มครองสกุลหรือชนิดพันธุ์พืชที่ได้จดทะเบียนนั้น กับทั้งการส่งออกผลผลิตของ พันธุ์พืชที่จดทะเบียนดังกล่าวไปยังรัฐดังกล่าวโดยมีความมุ่งหมายมากกว่าการบริโภคขั้นสุดท้าย (final consumption)

มาตรา 22 (หน้าที่ในการใช้ชื่อ) (Obligation to Use the Denomination)

(1) เมื่อบุคคลใดเสนอโอนหรือโอนส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน (รวมถึงพันธุ์พืชที่การจดทะเบียนสิ้นอายุแล้ว ใช้บทบัญญัติเดียวกันบังคับตามมาตรานี้) ในทางธุรกิจ บุคคลนั้นต้องมีหน้าที่ในการใช้ชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนดังกล่าว (เมื่อชื่อถูกเปลี่ยนแปลง ตามบทบัญญัติในมาตรา 48 วรรค (2) ก็ต้องใช้ชื่อที่เปลี่ยนแปลงนั้น)

(2) เมื่อบุคคลใดเสนอโอน หรือโอนส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ไม่ได้จดทะเบียนไปในทางธุรกิจ บุคคลนั้น จะต้องถูกห้ามไม่ให้ใช้ ชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนใด ๆ ที่เป็นสกุลหรือชนิดพันธุ์ของพืชเกษตร พืชป่า หรือพืชน้ำ ที่เป็นพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ไม่ได้จดทะเบียนนั้น หรือที่เป็นสกุลหรือชนิดพันธุ์ของ พืชเกษตร พืชป่า หรือพืชน้ำที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ที่คล้ายกับสกุลหรือชนิดพันธุ์ของ พืชเกษตร พืชป่า หรือพืชน้ำ ที่เป็นพันธุ์ของพันธุ์พืชเช่นว่านั้น

มาตรา 23 (การถือสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ร่วมกัน) (Jointly Held Breeder's Right)

(1) ผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ร่วมกันแต่ละคน ไม่อาจโอนส่วนของตน ทั้งไม่อาจนำไปเป็นหลักประกันได้ (establish a pledge on it) โดยปราศจากความยินยอมของผู้ทรงสิทธิร่วมกันอื่นทั้งหมดได้

(2) ผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ร่วมกันแต่ละคน อาจแสวงหาประโยชน์จากพันธุ์พืชที่จดทะเบียนได้โดยปราศจากความยินยอมของผู้ทรงสิทธิร่วมกันอื่นได้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยสัญญา

(3) ผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ร่วมกันแต่ละคน ไม่อาจยินยอมให้มีสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ทั้งสิทธิที่แสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ต่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ได้โดยปราศจากความยินยอมของผู้ทรงสิทธิร่วมกันอื่นทั้งหมดได้

มาตรา 24 (การสิ้นสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ เนื่องจากการเลิกนิติบุคคล)

(Extinct of a Breeder's Right due to the Dissolution of a Juridical person)

สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ย่อมสิ้นไปตามกรณีดังต่อไปนี้

(i) เมื่อนิติบุคคลซึ่งทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์นั้นเลิกไป และสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ต้องตกแก่แผ่นดินตามบทบัญญัติในมาตรา 72 วรรค (3) แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง หรือกฎหมายเช่นเดียวกันนี้; หรือ

(ii) เมื่อบุคคลธรรมดาผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ถึงแก่ความตาย และสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ต้องตกแก่แผ่นดินตามบทบัญญัติในมาตรา 959 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง

มาตรา 25 (สิทธิในอันจะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว) (Exclusive Exploitation Right)

(1) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์อาจอนุญาตให้มีสิทธิในอันจะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ของตนได้

(2) ผู้ทรงสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวจักมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะแสวงหาประโยชน์ในพันธุ์พืชที่จดทะเบียน เกี่ยวกับสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวในทางธุรกิจ โดยกำหนดขอบเขตตามสัญญาที่ยินยอมให้สิทธินั้น

(3) สิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว อาจโอนกันได้เพียงเท่าที่เป็นการโอนพร้อมกันกับการโอนกันทางธุรกิจ ในพันธุ์พืชที่ได้แสวงหาประโยชน์ เมื่อได้รับความยินยอมของผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ หรือเมื่อเป็นผลของการรับมรดกหรือการสืบลมรดกทั่วไปอื่น

(4) ผู้ทรงสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว อาจนำไปเป็นหลักประกัน หรือยินยอมให้มี สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ในสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เพียงเท่าที่ได้รับ ความยินยอมของผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

(5) บทบัญญัติที่กล่าวไว้ในมาตรา 23 ให้บังคับโดยอนุโลมแก่สิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว

มาตรา 26 (สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ)

(Non-exclusive Exploitation Right)

(1) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์อาจยินยอมให้มีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ของตน

(2) ผู้ทรงสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ย่อมมีสิทธิแสวงหาประโยชน์ในพันธุ์พืชที่จดทะเบียนเกี่ยวกับสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ในทางธุรกิจ ตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ หรือโดยกำหนดขอบเขตตามสัญญาที่ยินยอมให้สิทธินั้น

มาตรา 27 (สิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ)

โดยอาศัยอำนาจของการปรับปรุงพันธุ์ก่อน)

(Non-exclusive Exploitation Right by virtue of Prior Breeding)

บุคคลผู้ได้ทำการปรับปรุงพันธุ์พืชที่เหมือน หรือไม่สามารแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนจากพันธุ์พืชที่จดทะเบียน โดยการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ มาก่อนผู้ปรับปรุงพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ย่อมมีสิทธิ

ในอันที่จะแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ เกี่ยวกับพันธุ์พืชที่จดทะเบียนดังกล่าว

มาตรา 28 (การระงับข้อพิพาท) (Arbitration)

(1) เมื่อพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ไม่ได้ใช้แสวงหาประโยชน์อย่างเพียงพออย่างต่อเนื่องนาน สองปีหรือมากกว่าสองปี ในประเทศญี่ปุ่น หรือเมื่อการแสวงหาประโยชน์พันธุ์พืชที่จดทะเบียนนั้นจำเป็นโดยเฉพาะด้วยเหตุผลแห่งประโยชน์สาธารณะ บุคคลผู้ที่มุ่งจะแสวงหาประโยชน์จากพันธุ์พืชดังกล่าวในทางธุรกิจ อาจต้องร้องขอผู้ทรงสิทธิ นักปรับปรุงพันธุ์หรือ ผู้ทรงสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวในพันธุ์พืชที่ได้จดทะเบียนดังกล่าวในการหารือเกี่ยวกับการยินยอมให้มีสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ

(2) เมื่อไม่มีข้อตกลงตามที่มีการหารือกันตามวรรค (1) ของมาตรานี้ หรือถ้าข้อตกลงเช่นนั้นปรากฏว่าไม่อาจมีขึ้นได้ บุคคลตามบทบัญญัติในวรรคดังกล่าวอาจยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ให้มีคำตัดสินในการระงับข้อพิพาท

(3) เมื่อคำขอให้มีคำตัดสินในการระงับข้อพิพาทตามบทบัญญัติในวรรค (2) ของมาตรานี้ ได้มีการยื่นแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือแก่ผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ ผู้ทรงสิทธิในอันที่จะแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือบุคคลอื่นที่มีสิทธิอันได้จดทะเบียนเกี่ยวกับพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ตามคำขอดังกล่าว และต้องให้ออกาสพวกเขาในการให้ความเห็นโดยกำหนดระยะเวลาพอสมควร

(4) ถ้ารัฐมนตรีไม่พบการแสวงหาประโยชน์ในพันธุ์พืชที่จดทะเบียน โดยเฉพาะด้วยเหตุผลแห่งประโยชน์สาธารณะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ย่อมไม่มีคำตัดสินระงับข้อพิพาท สั่งให้สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ทรงสิทธิที่ได้รับอนุญาตเมื่อมีมูลเหตุอันสมควร ทำไมพันธุ์พืชที่จดทะเบียนถึงไม่ได้รับการแสวงหาประโยชน์อย่างเพียงพอ

(5) ภายหลังจากได้มีคำตัดสินในการระงับข้อพิพาทตามบทบัญญัติในวรรค (2) ของมาตรานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องรับฟังความเห็นของ Agricultural Materials Council.

(6) คำตัดสินในการระงับข้อพิพาท ที่สั่งให้ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิให้ได้รับอนุญาต ต้องให้มีขอบเขตของสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิเพียงเท่าที่จำนวนของการพิจารณาและวิธีการจ่ายเช่นนั้น

(7) เมื่อรัฐมนตรีได้มีคำตัดสินเพื่อระงับข้อพิพาทตามวรรค (2) ของมาตรานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องบอกกล่าวแก่คู่กรณี และบุคคลอื่นที่มีสิทธิอันได้จดทะเบียนเกี่ยวกับพันธุ์พืชที่จดทะเบียนนั้น ตามลำดับ

(8) เมื่อคำบอกกล่าวของคำตัดสินเพื่อระงับข้อพิพาท ตามที่กำหนดในวรรค (6) ของมาตรานี้ ได้บอกกล่าวแล้วแก่ คู่กรณี ตามบทบัญญัติในวรรค (7) ของมาตรานี้ ให้ถือว่าข้อตกลงมีขึ้นแล้วตามที่กำหนดไว้ในคำตัดสินเพื่อระงับข้อพิพาทนั้นระหว่างคู่กรณี

มาตรา 29 (การโอนสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ)

(A non-exclusive exploitation right)

(1) สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ กับทั้งข้อยกเว้นเช่นที่ได้อนุญาตโดยคำตัดสินระงับข้อพิพาท ตามวรรค (2) ของมาตรา 28 อาจโอนกันได้เพียงเท่าที่เป็นการโอนพร้อมกันกับการโอนกันทางธุรกิจในพื้นที่ที่ได้แสวงหาประโยชน์ เมื่อได้รับความยินยอมของผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ (ในกรณีของสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ที่อยู่ใต้อำนาจในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ผู้ทรงสิทธิ นักปรับปรุงพันธุ์และผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวทั้งสอง ต้องบังคับเช่นเดียวกันกับวรรค (2) ของมาตรานี้) หรือเมื่อเป็นผลของการรับมรดกหรือการสืบทอดทั่วไปอื่น

(2) ผู้สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ กับทั้งข้อยกเว้นเช่นที่ได้อนุญาตโดยคำตัดสินระงับข้อพิพาท ตามวรรค (2) ของมาตรา 28 อาจนำสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิไปเป็นหลักประกัน (establish a pledge on) โดยความยินยอมของผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

(3) สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ที่ได้รับอนุญาตตามคำตัดสินเพื่อระงับข้อพิพาท ตามวรรค (2) ของมาตรา 28 อาจโอนกันได้เพียงเท่าที่เป็นการโอนพร้อมกันกับการโอนกันทางธุรกิจในพื้นที่ที่ได้แสวงหาประโยชน์

(4) วรรค (1) และ (2) ของมาตรา 23 ให้บังคับโดยอนุโลมแก่สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ

มาตรา 30 (หลักประกัน) (Pledge)

(1) เมื่อมีการนำ สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ไปเป็นหลักประกัน ผู้รับจำนำ (pledgee) ไม่อาจแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่ที่จดทะเบียนนั้นได้ เว้นแต่จะได้ตกลงเป็นอย่างอื่นโดยสัญญา

(2) หลักประกันในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ อาจใช้ต่อการพิจารณาจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายสำหรับ สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ หรือ ต่อเงิน หรือสินค้ายาอื่น ที่ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว มีสิทธิที่จะรับการแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่ที่จดทะเบียน อย่างไรก็ตาม คำสั่งอายุจะต้องได้รับก่อนการจ่ายเงินหรือการส่งมอบสินค้า

มาตรา 31 (การสละซึ่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์) (Waiver of the Breeder's Right)

(1) เมื่อมีผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวบุคคลใด หรือผู้รับจำนำ หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ภายใต้มาตรา 8 วรรค (3) มาตรา 25 วรรค (4) หรือ มาตรา 26 วรรค (1) ที่เกี่ยวกับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์อาจสละสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ของตน โดยความยินยอมของบุคคลทั้งหลายดังกล่าวเท่านั้น

(2) เมื่อมีผู้รับจำนำ หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ภายใต้มาตรา 25 วรรค (4) ที่เกี่ยวกับสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวอาจสละสิทธิของตน โดยความยินยอมของบุคคลทั้งหลายดังกล่าวเท่านั้น

(3) เมื่อมีผู้รับจํานำ อันเกี่ยวกับสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ผู้ทรงสิทธิของสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิอาจสละสิทธิของตน โดยความยินยอมของผู้รับจํานำเท่านั้น

มาตรา 32 (ผลของการจดทะเบียน) (Effects of Registration)

(1) รายการดังต่อไปนี้ ย่อมไม่มีผลเว้นแต่จะได้จดทะเบียนแล้ว

(i) การโอน (นอกเสียจากโดยการรับมรดกหรือการสืบมรดกทั่วไปอื่น) การระงับไป โดยการสละสิทธิ หรือ ข้อจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

(ii) การอนุญาต การโอน (นอกเสียจากโดยการรับมรดกหรือการสืบมรดกทั่วไปอื่น) การแก้ไขเพิ่มเติม การระงับไป (เว้นแต่เป็นผลของการควบเข้ากันหรือระงับไปของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์) หรือข้อจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือ

(iii) การก่อตั้ง การโอน (นอกเสียจากโดยการรับมรดกหรือการสืบมรดกทั่วไปอื่น) การแก้ไขเพิ่มเติม การระงับไป (เว้นแต่เป็นผลของการควบเข้ากันหรือระงับไปของสิทธิที่มีหลักประกันเช่นนั้น) หรือข้อจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งหลักประกันแห่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือ สิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว

(2) การรับมรดกหรือการสืบมรดกทั่วไปอื่น ที่อ้างถึงในแต่ละรายการในวรรค (1) ของมาตรานี้ ต้องบอกกล่าวแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง โดยมีชักช้า ตามบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(3) เมื่อสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิได้รับการจดทะเบียน ในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือในสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว สิทธินั้นย่อมมีผลต่อบุคคลทั้งหลาย ผู้ได้รับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวในเวลาต่อมา หรือต่อบุคคลทั้งหลายผู้ได้รับอนุญาตให้มีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ในเวลาต่อมา

(4) สิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ภายใต้มาตรา 8 วรรค (3) หรือมาตรา 27 ย่อมมีผลเช่นเดียวกันกับที่ได้กำหนดไว้ในวรรค (3) ของมาตรานี้ โดยปราศจากการจดทะเบียน

(5) การโอน การแก้ไขเพิ่มเติม การระงับไป หรือข้อจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ หรือการก่อให้เกิด การโอน การแก้ไขเพิ่มเติม การสิ้นสุดหรือข้อจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งหลักประกันบนสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ ไม่อาจอ้างสิทธิอย่างเหมาะสม (duly asserted) ต่อบุคคลที่สามโดยปราศจากการจดทะเบียน

ส่วนที่ 5 การละเมิดสิทธิ (Infringement)

มาตรา 33 (คำสั่งห้ามของศาล)

(1) ผู้ทรงสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ หรือ ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว อาจเรียกร้องให้บุคคลผู้ละเมิด หรือมีแนวโน้มจะละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ของตน หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ให้หยุดหรืองดเว้นจากการละเมิดเช่นนั้น

(2) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือ ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ในการเรียกร้อง ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค (1) ของมาตรานี้, อาจเรียกร้องให้ทำลายส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิตหรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่เป็น ส่วนประกอบในการกระทำละเมิดนั้น หรือวัตถุที่ใช้ในองค์ประกอบของการกระทำละเมิดนั้น หรือมาตรการที่ จำเป็นอื่นสำหรับการป้องกันการละเมิดเช่นนั้น

มาตรา 34 (การสันนิษฐานจำนวนค่าเสียหาย (Presumption of Amount of Damages))

(1) เมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือ ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เรียกร้องต่อ บุคคลผู้ได้ละเมิดโดยจงใจหรือโดยประมาทเลินเล่อ ต่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ แต่เพียงผู้เดียวของตน ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ทรงสิทธิเพราะละเมิดนั้น ถ้าบุคคลได้โอน ส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต หรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูป ที่เป็นส่วนประกอบในการกระทำละเมิดนั้น จำนวนค่าเสียหายที่ ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวได้รับนั้นอาจสันนิษฐานได้ ภายใต้อำนาจจำกัดโดยผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว โดย พิจารณาจากความสามารถของผู้ทรงสิทธิที่จะแสวงหาประโยชน์จากส่วนขยายพันธุ์เช่นนั้น ผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์ แปรรูปเป็นจำนวน โดยการคูณปริมาณของส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต หรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูป ที่โอนโดยบุคคล (ต่อไปใน วรรคนี้เรียกว่า ปริมาณที่โอน) กับผลกำไรต่อหน่วยของส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต หรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่พึงขายโดย ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ถ้าหากไม่มีการละเมิดดังกล่าว อย่างไม่รู้ก็ตาม หากมีพฤติการณ์ภายใต้พฤติการณ์ที่ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือผู้ทรงสิทธิในการแสวงหา ประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ไม่อาจขายปริมาณที่โอนได้ทั้งหมด หรือบางส่วน จำนวนที่สอดคล้องกับปริมาณที่ไม่อาจ ขายได้ตามพฤติการณ์ ให้หักลบเสีย

(2) เมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เรียกร้องต่อบุคคล ผู้ได้ละเมิดโดยจงใจหรือโดยประมาทเลินเล่อ ต่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียง ผู้เดียวของตน ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ทรงสิทธิเพราะละเมิดนั้น ถ้าบุคคลได้รับผลกำไร ต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการละเมิดนั้น จำนวนของผลกำไรดังกล่าวนี้ให้สันนิษฐานว่าเป็นจำนวนของค่าเสียหายที่ ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวได้รับ

(3) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวอาจเรียกร้องต่อบุคคล ผู้ได้ละเมิดโดยจงใจหรือโดยประมาทเลินเล่อ ต่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียง ผู้เดียวของตน ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากการละเมิดนั้น โดยการพิจารณาจากจำนวนเงินที่ผู้ทรงสิทธิ อาจจะมีสิทธิได้รับการแสวงหาประโยชน์ในพันธุ์พืชที่จดทะเบียนนั้นให้เป็นจำนวนของค่าเสียหายที่ ผู้ทรงสิทธิ ได้รับ

(4) บทบัญญัติในวรรค (2) ของมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิในอันจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนความเสียหายในจำนวน ที่เกินไปกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติวรรคดังกล่าว ในกรณีเช่นว่า เมื่อผู้ละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ไม่ได้ตั้งใจทั้งไม่ได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามองค์ประกอบ ของการกระทำละเมิด ศาลอาจอาศัยพฤติการณ์ดังกล่าวในการพิจารณากำหนดจำนวนค่าเสียหาย

มาตรา 35 (ข้อสันนิษฐานของการประมาทเลินเล่อ) (Presumption of Negligence)

บุคคลผู้ได้ละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวของบุคคลอื่น ต้องถูกสันนิษฐานว่า ได้ประมาทเลินเล่อตามองค์ประกอบของการกระทำละเมิดดังกล่าว

มาตรา 36 (หน้าที่ในการทำให้เงื่อนไขโดยเฉพาะนั้นกระจ่าง)

(Obligation to Clarify the Specific Conditions)

ในการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว การปฏิเสธเงื่อนไขโดยเฉพาะ (the specific conditions) ของส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต หรือ ผลิตภัณฑ์แปรรูป ที่ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เรียกร้องโดยเป็นองค์ประกอบของการกระทำละเมิด องค์ประกอบต้องทำให้เงื่อนไขโดยเฉพาะของการกระทำของเขานั้นชัดเจน อย่างไรก็ตาม ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อองค์ประกอบมีมูลพอสมควร สำหรับการไม่สามารถกระทำเช่นนั้นได้

มาตรา 37 (การยื่นเอกสาร) (Submission of Documents)

(1) ในการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว โดยตามคำร้องของคุณความ ศาลอาจสั่งให้คุณความอีกฝ่ายที่ยื่นเอกสารที่จำเป็นต่อการพิสูจน์การกระทำละเมิดดังกล่าว หรือสำหรับคำนวณความเสียหายที่ได้รับจากการกระทำละเมิดเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อบุคคลผู้ครอบครองเอกสารได้ มีมูลเหตุที่สมควร (justifiable grounds) ที่จะปฏิเสธการยื่นเอกสารดังกล่าว

(2) เมื่อศาลพบว่า เป็นการจำเป็นในการพิจารณา ไม่ว่าจะจะมีมูลเหตุที่สมควรที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขในวรรคก่อนหรือไม่ ศาลอาจให้บุคคลผู้ครอบครองเอกสารเปิดเผยเอกสารดังกล่าว ในกรณีที่ไม่มีบุคคลร้องขอให้แสดงเอกสาร

(3) ในกรณีตามที่ระบุในวรรคก่อน เมื่อศาลพบว่า เป็นการจำเป็นในอันจะรับฟังความเห็นเกี่ยวกับการมีอยู่ของมูลเหตุที่สมควร ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขในวรรค (1) โดยการเปิดเผยเอกสาร ตามที่กำหนดไว้ในประโยคที่สอง (the second sentence) ในวรรคก่อน ศาลอาจเปิดเผยเอกสารแก่คุณความ (คุณความ (หรือในกรณีของนิติบุคคลคือ ผู้แทนนิติบุคคล) ตัวแทนของคุณความ (ไม่รวมทนายความและผู้ช่วยในศาล) หรือลูกจ้าง หรือคนทำงานอื่น ๆ ของคุณความ, ต่อไปให้ใช้บทบัญญัติเช่นเดียวกันนี้) ทนายความหรือผู้ช่วยในศาล

(4) บทบัญญัติสามวรรคก่อน ให้บังคับโดยอนุโลมแก่การตรวจสอบการแสดงความมุ่งหมาย ที่จำเป็นเพื่อการพิสูจน์การกระทำละเมิดในการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว

มาตรา 38 (ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการคำนวณค่าเสียหาย)

(Expert Opinion for Calculation of Damages)

ในการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อคุณความร้องขอ เมื่อศาลสั่งให้มีความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำเป็นต่อการคำนวณค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดดังกล่าว คุณความอีกฝ่ายต้องชี้แจงแก่พยานผู้เชี่ยวชาญซึ่งข้อมูลที่เป็นสำหรับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญนั้น

มาตรา 39 (การพิจารณากำหนดจำนวนค่าเสียหายที่เหมาะสม)

(Determination of a Reasonable Amount of Damage)

ในการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อศาลได้กำหนดค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง และเมื่อเป็นการยากอย่างยิ่งต่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว โดยตามสภาพของข้อเท็จจริง ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่จำเป็นต่อการพิสูจน์จำนวนของค่าเสียหาย ศาลอาจพิจารณากำหนดจำนวนค่าเสียหายที่เหมาะสม โดยอ้างอิงจากการแสดงต่อศาล ของข้อโต้แย้งด้วยวาจาทั้งหมด และผลของการตรวจสอบพยานหลักฐาน

มาตรา 40 (คำสั่งคุ้มครอง)

(1) ในการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อมีพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่ข้อเท็จจริง ความลับทางการค้า(อ้างถึงความลับทางการค้าที่บัญญัติไว้ในมาตรา 2 (6) แห่ง the Unfair Competition Prevention Act (Act No. 47 of 1993), ให้ใช้บทบัญญัติเช่นเดียวกันนี้บังคับ) ถูกรองโดยคู่ความ ทำให้กระจางซึ่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้ทั้งหมด เมื่อคู่ความร้องขอ ศาลอาจสั่งไม่ให้คู่ความ ทนายความหรือผู้ช่วยในศาล ใช้ความลับทางการค้าโดยจุดมุ่งหมายอื่นนอกไปจากมุ่งหมายเพื่อ การดำเนินการฟ้องร้องคดี ทั้งนี้ให้เปิดเผยความลับทางการค้าแก่บุคคลใดนอกจากบุคคลผู้รับคำสั่งเกี่ยวกับความลับทางการค้าภายใต้บทบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตาม ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อคู่ความ ทนายความหรือผู้ช่วยในศาล ก่อนหน้าที่จะยื่นคำร้อง ได้มาหรือได้ครอบครองความลับทางการค้า โดยวิธีการนอกเหนือจาก การอ่านโดยย่อภายใต้บทบัญญัติ (i) หรือ โดยผ่านการตรวจสอบหรือเปิดเผยซึ่งพยานหลักฐานภายใต้บทบัญญัติ (i) ดังกล่าว

(i) เมื่อความลับทางการค้าถูกรองโดยคู่ความที่ ถูกระบุไว้โดยย่อ ถูกยื่นแล้วหรือ จะได้ถูกยื่น หรือในพยานหลักฐานที่ได้ตรวจสอบแล้วหรือจะได้ตรวจสอบ (รวมไปถึงเอกสารที่ถูกเปิดเผยตามบทบัญญัติในมาตรา 37 วรรค (3) หรือมาตรา 43 วรรค (4) และ

(ii) เมื่อจำเป็นจะต้องจำกัดการใช้ หรือการเปิดเผย ซึ่งความลับทางการค้าตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติวรรคก่อนเพื่อป้องกันการสอดแทรกที่เป็นไปได้ของกิจกรรมทางธุรกิจของคู่ความที่อาศัยความลับทางการค้านั้นที่อาจเกิดขึ้น หากความลับทางการค้านั้นถูกใช้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นนอกเหนือจากการดำเนินการฟ้องร้องคดีหรือหากความลับทางการค้าดังกล่าวถูกเปิดเผย

(2) คำร้องขอเพื่อให้มีคำสั่งภายใต้บทบัญญัตินี้ในวรรคก่อน (นับแต่ให้ใช้คำว่า "คำสั่งคุ้มครอง "(protective order)) ให้ทำคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุข้อความดังต่อไปนี้

(i) บุคคลผู้ได้รับการคุ้มครองตามคำสั่งคุ้มครอง

(ii) ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้โดยชัดแจ้งซึ่งความลับทางการค้าได้รับการคุ้มครองโดยคำสั่งคุ้มครอง และ

(iii) ข้อเท็จจริงที่สัมพันธ์กันกับเหตุผลในแต่ละข้อความในวรรคก่อนนั้นสามารถนำไปใช้ได้

(3) เมื่อได้ออกคำสั่งคุ้มครองแล้ว คำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวย่อมมีผลแก่บุคคลผู้ได้รับคำสั่งคุ้มครองนั้น

(4) คำสั่งคุ้มครองย่อมมีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีผลแก่บุคคลผู้ได้รับคำสั่งคุ้มครองนั้น

(5) คำวินิจฉัยของศาลยกคำร้องขอเพื่อให้มีคำสั่งคุ้มครองนั้น อาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ทันที

มาตรา 41 (การยกเลิกคำสั่งคุ้มครอง) (Rescission of Protective Order)

(1) บุคคลผู้ที่ได้ยื่นคำร้องขอให้มีการคุ้มครอง หรือบุคคลผู้ได้รับคำสั่งคุ้มครองนั้น อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเมื่อบันทึกของคดียังคงมีอยู่ (หรือ ในกรณีไม่มีบันทึกคดีของศาลที่คงอยู่ ศาลออกคำสั่งคุ้มครอง) ขอให้ศาลยกเลิกคำสั่งคุ้มครองโดยมูลเหตุที่ข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในมาตราก่อนวรรค (1) ไม่เจอหรือไม่เจออีกต่อไป

(2) เมื่อคำวินิจฉัยของศาลต่อคำร้องขอให้ยกเลิกคำสั่งคุ้มครองนั้นอนุญาต คำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร เช่นนั้นมีผลแก่บุคคลผู้ยื่นคำร้องขอและคู่กรณีในคดีนี้

(3) คำวินิจฉัยของศาลต่อคำร้องขอให้ยกเลิกคำสั่งคุ้มครองนั้น อาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ทันที

(4) คำวินิจฉัยของศาลที่ให้ผลให้ยกเลิกคำสั่งคุ้มครอง ย่อมไม่มีผลหากคำวินิจฉัยนั้นยังไม่เป็นที่สุดท้าย

(5) เมื่อคำวินิจฉัยของศาลที่ให้ผลยกเลิกคำสั่งคุ้มครองนั้นอนุญาต ศาลต้องบอกกล่าวโดยพลันแก่บุคคลผู้ได้รับคำสั่งคุ้มครองเกี่ยวกับความลับทางการค้า ในการฟ้องร้องคดีที่ได้รับคำสั่งคุ้มครองดังกล่าว ผู้ที่ทั้งไม่ใช่บุคคลผู้ยื่นคำร้องขอให้ยกเลิกคำสั่งคุ้มครอง ทั้งไม่ใช่คู่กรณี ถ้ามีข้อเท็จจริงที่คำวินิจฉัยของศาลให้ผลยกเลิกคำสั่งคุ้มครองนั้นอนุญาตให้

มาตรา 42 (คำบอกกล่าวเพื่อการตรวจสอบบันทึก)

(Notice of a Request Inspection of Record)

(1) เมื่อมีคำสั่งภายใต้มาตรา 92 (1) ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (Act No. 109 of 1996) เกี่ยวกับการบันทึกการฟ้องร้องคดีที่มีคำสั่งคุ้มครอง (ไม่รวมถึงการฟ้องร้องคดีที่คำสั่งคุ้มครองทั้งหมดได้ถูกยกเลิก) เมื่อคู่ความผู้ที่ไม่ได้รับคำสั่งคุ้มครองในการฟ้องร้องคดีเรียกให้มีการตรวจสอบ ส่วนของบันทึกที่ระบุข้อมูลที่ได้รับมอบหมายแก่กัน (confidential information) ภายใต้มาตราดังกล่าว ในภายหลังเมื่อยื่นคำขอให้เจ้าหน้าที่ศาลบอกกล่าวคู่ความผู้ยื่นร้องขอภายใต้มาตราดังกล่าว (ไม่รวมถึงบุคคลผู้ยื่นคำขอเช่นเดียวกับ ในวรรค (3) ของข้อเท็จจริงของคำขอดังกล่าวได้ยื่นแล้ว)

(2) ในกรณีของวรรคก่อน เจ้าหน้าที่ศาลไม่อนุญาตให้บุคคลผู้ยื่นคำขอให้ตรวจสอบ ส่วนที่ระบุข้อมูลที่ได้รับมอบหมายแก่กัน หลังจากล่วงพ้นเวลาไปสองสัปดาห์นับจากวันที่มีการยื่นคำขอดังกล่าว (หรือ เมื่อคำร้องขอให้มีการคุ้มครองถูกยื่นก่อนกำหนดเวลาเมื่อล่วงไปสองสัปดาห์ ต่อบุคคลผู้ยื่นคำขอ หลังจากคำวินิจฉัยของศาลต่อคำร้องขอนั้นถึงที่สุด)

(3) บทบัญญัติในสองวรรคก่อน ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อคู่ความที่ได้ยื่นคำร้องขอภายใต้มาตรา 92 (1) ของประมวลกฎหมายแพ่ง ให้ความยินยอมในการอนุญาตบุคคลผู้ยื่นคำขอภายใต้วรรค (1) เพื่อตรวจสอบ ส่วนที่ระบุข้อมูลที่มอบหมายแก่กัน

มาตรา 43 (Suspension on Open Examination of Parties)

(1) เมื่อคู่ความ การฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิบัตรหรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ถูกตรวจสอบอย่างคู่ความในการฟ้องร้องคดี, ผู้แทนตามกฎหมาย หรือพยานของคู่ความเกี่ยวกับองค์ประกอบที่จะเป็นหลักในการกำหนดการมีอยู่หรือไม่มีอยู่ของการละเมิดดังกล่าว และองค์ประกอบเช่นนั้น คือ ความลับทางการค้าที่ถือโดยคู่ความ ศาล โดยทำเป็นคำสั่ง อาจเลือกที่จะปิดบังการตรวจสอบองค์ประกอบเช่นนั้น

ด้วยความยินยอมเป็นเอกฉันท์ขององค์คณะผู้พิพากษา เมื่อศาลพบว่าคู่ความ ไม่สามารถสร้างคำแถลงที่เพียงพอถึงองค์ประกอบนั้น การตรวจสอบอย่างเปิดเผยเป็นการแทรกแซงที่จำเป็นในธุรกรรมของคู่ความอ้างจากความลับทางการค้าเช่นนั้น ปราศจากคำแถลงเช่นนั้น คำตัดสินที่แน่นอนบนข้อเท็จจริงของการมีอยู่หรือไม่มีอยู่ของการละเมิดสิทธิบัตร หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ควรที่จะทำโดยอ้างจากองค์ประกอบดังกล่าว ไม่อาจทำโดยอ้างจากพยานหลักฐานอื่นโดยลำพัง

(2) ศาลอาจรับฟังความเห็นของคู่ความเสียก่อน ในการออกกฎตามที่บัญญัติไว้ในวรรคก่อน

(3) ในกรณีของวรรคก่อน เมื่อมีเหตุจำเป็น ศาลอาจให้คู่ความแสดงข้อมูลแลงใจความสำคัญขององค์ประกอบที่แลง ในกรณีเช่นนี้ บุคคลไม่อาจเรียกร้องให้เปิดเผยข้อมูลที่แสดงต่อศาล

(4) เมื่อศาลเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องรับฟังความเห็นโดยการเปิดเผยข้อมูลตามที่ได้บัญญัติไว้ในประโยคที่สอง (second sentence) ของวรรคก่อน ศาลอาจเปิดเผยข้อมูลแก่คู่ความ ทนายความหรือผู้ช่วยในศาลของคู่ความ

(5) เมื่อการตรวจสอบ องค์ประกอบ โดยไม่เปิดเผย ภายใต้บทบัญญัติวรรค (1) ให้ศาล เผยข้อเท็จจริงเช่นนั้นและเหตุผลก่อนจะเรียกให้สาธารณะชนออกจากศาล เมื่อความสำเร็จของการตรวจสอบองค์ประกอบดังกล่าว ศาลต้องอนุญาตให้สาธารณะชนเข้ามาในศาลได้

มาตรา 44 มาตรการเพื่อเรียกคืนเครดิต (Measures for Recovery of Credit)

เมื่อมีคำขอของผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว ในการวางค่าสินไหมทดแทนความเสียหายหรือ ยิ่งไปกว่านั้น ศาลอาจสั่งให้บุคคลผู้ทำให้เสียหายต่อเครดิตของผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว โดยการจงใจละเมิดหรือประมาทเลินเล่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวของผู้ทรงสิทธิ โดยมีมาตรการที่จำเป็นเพื่อการเรียกคืนเครดิตของผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว

ส่วนที่ 6 การคงไว้ และการยกเลิกการจดทะเบียนพันธุ์พืช

มาตรา 45 (ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน) (Registration Fee)

(1) ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน ในจำนวนที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้และการประมง แต่ต้องไม่เกิน 36,000 เยน สำหรับในแต่ละการจดทะเบียนในแต่ละปี จนกระทั่งวันหมดอายุตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 วรรค (2)

(2) บทบัญญัติวรรค (1) ของมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์เป็นหน่วยงานรัฐ (national government)

(3) ตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ เมื่อหน่วยงานรัฐและบุคคลอื่นร่วมกันถือครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ และมีข้อตกลงแบ่งส่วนของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ที่บุคคลนั้นต้องจ่าย จำนวนของค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนตามที่บัญญัติไว้ในวรรค (1) ของมาตรานี้ ให้คำนวณจำนวนโดยคูณจำนวนของค่าธรรมเนียมการจด

ทะเบียนที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ตามวรรค (1) ของมาตรานี้กับเปอร์เซ็นต์ของส่วนที่บุคคลเช่นว่านั้นถือ

(4) เมื่อมีเศษเหลือน้อยกว่า 10 เยน ในจำนวนค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนที่คำนวณตามบทบัญญัติในวรรค(3) ของมาตรานี้ เศษเช่นว่านั้นให้ตัดทิ้งเสีย

(5) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสำหรับปีแรกที่กำหนดในวรรค (1) ของมาตรานี้ ต้องจ่ายภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ประกาศต่อสาธารณะ ตามบทบัญญัติมาตรา 18 วรรค (3)

(6) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนในแต่ละปีภายหลังจากปีที่สองตามที่กำหนดในวรรค (1) ของมาตรานี้ ต้องจ่ายในวันสิ้นปีของปีที่แล้ว

(7) เมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ไม่อาจจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนได้ภายในเวลาที่กำหนดในวรรค (6) ของมาตรานี้ บุคคลนั้นอาจจ่ายค่าธรรมเนียมล่าช้าได้ภายใน 6 เดือนภายหลังจากวันที่หมดอายุ

(8) เมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ จ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนล่าช้าตามบทบัญญัติในวรรค (7) ของมาตรานี้ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในจำนวนเดียวกันกับจำนวนค่าธรรมเนียมจดทะเบียน เพิ่มขึ้นจากค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนที่จะต้องจ่ายภายใต้บทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้

มาตรา 46 (การจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนโดยผู้มีส่วนได้เสีย)

(Payment of the Registration Fee by Interested Persons)

(1) บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน แม้จะกระทบต่อความต้องการของผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

(2) บุคคลผู้มีส่วนได้เสียที่ได้จ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนแล้วตามวรรค (1) ของมาตรานี้ อาจเรียกร้องให้ชำระคืนค่าใช้จ่าย โดยจำกัดจำนวนผลกำไรที่แท้จริงที่ได้รับของผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 47 (การตรวจสอบการจดทะเบียนพันธุ์พืช) (Examination of a Registered Variety)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจสั่งให้ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวยื่นพืชทั้งหมด หรือพืชบางส่วนที่ได้จดทะเบียนพันธุ์พืช หรือส่วนอื่นๆ เมื่อเห็นว่าจำเป็น ในการตรวจสอบการรักษาสภาพของการแสดงออกของลักษณะประจำพันธุ์ของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ปฏิบัติการตรวจสอบนอกสถานที่ หรือให้ the NCSS ปฏิบัติการตรวจสอบการเจริญเติบโตในกรณีที่กำหนดในวรรค (1) ของมาตรานี้

(3) บทบัญญัติวรรค (3) ถึง (6) ของมาตรา 15 ให้บังคับโดยอนุโลมแก่การตรวจสอบนอกพื้นที่ หรือการตรวจสอบการเจริญเติบโต ตามวรรค (2) ของมาตรานี้

มาตรา 48 (การเปลี่ยนแปลงชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน)

(1) เมื่อพบว่าชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนที่ตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติ 2 ถึง 4 ในมาตรา 4 วรรค (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อมีคำขอของบุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรือโดย

ตำแหน่ง (ex officio) อาจสั่งผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ให้ยื่นชื่ออื่นที่ไม่ตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติในวรรคดังกล่าว โดยกำหนดเวลาพอสมควร

(2) เมื่อ ชื่อที่ไม่ตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา 4 วรรค (1) ได้ถูกยื่นตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องเปลี่ยนชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนดังกล่าวไปเป็นชื่อที่ได้ยื่นโดยเพิ่มเติมไปในการจดทะเบียนพันธุ์พืช

(3) เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ได้เปลี่ยนชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนตามบทบัญญัติในวรรค (2) ของมาตรานี้ ต้องบอกกล่าวแก่ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ถึงการจดทะเบียนพันธุ์พืชดังกล่าวและประกาศข้อมูลต่อสาธารณะซึ่งผลการจดทะเบียนนั้น

มาตรา 49 (การยกเลิกการจดทะเบียนพันธุ์พืช) (Rescission of the Variety Registration)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องยกเลิกการจดทะเบียนพันธุ์พืชเมื่อปรากฏกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(i) เมื่อปรากฏว่า พันธุ์พืชที่จดทะเบียนนั้นฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา 3 วรรค (1) มาตรา 4 วรรค (2) มาตรา 5 วรรค(3) มาตรา 9 วรรค (1) หรือมาตรา 10

(ii) เมื่อปรากฏว่า ภายหลังจากจดทะเบียนพันธุ์พืช พันธุ์พืชที่จดทะเบียนไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในรายการ 2 หรือ 3 ของมาตรา 3 วรรค (1) อีกต่อไป

(iii) ภายหลังจากจดทะเบียน เมื่อผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ได้กลายเป็นบุคคลที่ไม่ได้ใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์อย่างเต็มที่ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 10

(iv) เมื่อไม่มีการจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนในปีแรกภายในระยะเวลาตามมาตรา 45 วรรค (5)

(v) เมื่อไม่มีการจ่ายค่าธรรมเนียมและ เงินเพิ่ม ภายในระยะเวลาตามมาตรา 45 วรรค (7)

(vi) เมื่อบุคคลผู้ถูกสั่งให้ยื่นส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา 47 วรรค (1) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยปราศจากมูลเหตุอันสมควร หรือ

(vii) เมื่อบุคคลถูกสั่งให้ยื่นชื่ออื่นในการจดทะเบียนตามบทบัญญัติวรรค (1) ในมาตรานี้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยปราศจากมูลเหตุอันสมควร

(2) การนั่งพิจารณาเกี่ยวกับการยกเลิกการจดทะเบียนพันธุ์พืชตามบทบัญญัติ 1,2,3,6 หรือ 7 ในวรรค (1) ของมาตรานี้ ยังไม่อาจมีได้ ต่อเมื่อได้ส่งคำบอกกล่าวอย่างเพียงพอก่อนนั่งพิจารณา แก่ผู้ทรงสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือสิทธิอื่นที่ได้จดทะเบียนเกี่ยวข้องกับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์เกี่ยวกับการจดทะเบียนพันธุ์พืชดังกล่าว

(3) เมื่อบุคคลตามวรรค (2) ของมาตรานี้ ร้องขอเข้าร่วมในการนั่งพิจารณาดังกล่าวตามที่บัญญัติในมาตรา 17 วรรค (1) ของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (Act No. 88 of 1993), หัวหน้าองค์คณะในการนั่งพิจารณาตามวรรค (2) ของมาตรานี้ ต้องอนุญาตให้แก่บุคคลนั้นทำเช่นนั้น

(4) เมื่อการจดทะเบียนพันธุ์พืชได้รับการยกเลิกตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จะต้องสูญสิ้นไปในเวลาที่มีการยกเลิก อย่างไรก็ตาม ในกรณีของบทบัญญัติต่อไปนี้ สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ให้ถือว่าสูญสิ้นไป ซึ่งมีผลย้อนหลังนับแต่เวลาที่กำหนดไว้ตามบทบัญญัติเหล่านี้

(i) ในกรณีตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติ 1 หรือ 4 ของวรรค (1) ของมาตรานี้ : ในเวลาที่จดทะเบียนพันธุ์พืช

(ii) ในกรณีตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติ 3 ของวรรค (1) ของมาตรานี้ : ในเวลาเมื่อบทบัญญัติดังกล่าวสามารถบังคับได้

(iii) ในกรณีตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติ 5 ของวรรค (1) ของมาตรานี้ : ในเวลาเมื่อเวลาจำกัดโดยกำหนดไว้ในมาตรา 45 วรรค (6) ผ่านพ้นไป

(5) เมื่อพันธุ์พืชที่จดทะเบียนได้ถูกยกเลิกตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องบอกกล่าวแก่ผู้ทรงสิทธิเกี่ยวกับพันธุ์พืชที่จดทะเบียน และประกาศข้อมูลต่อสาธารณะซึ่งผลการยกเลิกนั้น

(6) เนื่องมาจากการยกเลิกการจดทะเบียนพันธุ์พืชภายใต้บทบัญญัติ 4 หรือ 5 ในวรรค (1) ของมาตรานี้ บทบัญญัติในหมวด 3 (ไม่รวมถึงมาตรา 12 และ 14) ของกฎหมายวิธีพิจารณาความคดีปกครอง ไม่ให้ใช้บังคับ

ส่วนที่ 7 หมวดเบ็ดเตล็ด

มาตรา 50 (เขตอำนาจศาลสำหรับผู้ท้อภัยในต่างประเทศ)

เนื่องมาจากสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือสิทธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ ที่ถือสิทธิโดยบุคคลผู้ซึ่งไม่ได้มีภูมิลำเนาซึ่งไม่ได้มีถิ่นที่อยู่ (ซึ่งไม่ได้มีสถานที่ประกอบธุรกิจในกรณีของนิติบุคคล) ในประเทศญี่ปุ่น ที่ตั้งของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ให้ถือว่าเป็นที่ตั้งของทรัพย์สินภายใต้มาตรา 5 วรรค (4) ในประมวลกฎหมายแพ่ง

มาตรา 51 (บทบัญญัติพิเศษสำหรับคำขอคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(Special Provisions for application of an Objection to a Variety Registration)

(1) บทบัญญัติมาตรา 45 ของกฎหมายอุทธรณ์คดีปกครอง (the Administrative Appeal Act) ไม่ใช้บังคับแก่คำขอคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืช และตามบทบัญญัติในมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติดังกล่าว บทบัญญัติในมาตรา 14 วรรค (3) ของพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ให้ใช้บังคับ

(2) การพิจารณาการคัดค้านการจดทะเบียน ตามกฎหมายอุทธรณ์คดีปกครอง ให้นำมาใช้ เมื่อได้ส่งคำบอกกล่าวอย่างเพียงพอก่อนที่จะพิจารณา แก่ผู้ทรงสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือสิทธิอื่น ๆ ที่ได้จดทะเบียนเกี่ยวกับการจดทะเบียนพันธุ์พืชดังกล่าว

(3) เมื่อบุคคลผู้ได้รับคำบอกกล่าวตามบทบัญญัติในวรรค (2) ของมาตรานี้ ร้องขอที่จะเข้าร่วมในคำขอคัดค้านดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมงต้องอนุญาตให้แก่บุคคลนั้นทำเช่นนั้น

มาตรา 52 (การจดทะเบียนในสำนักทะเบียนพันธุ์พืช)

(Registration in the Registry of Plant Varieties)

(1) รายการดังต่อไปนี้ต้องได้รับจดทะเบียนในการจดทะเบียนพันธุ์พืช เก็บรักษาไว้ในกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(i) การอนุญาต การโอน การสิ้นไป หรือการจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

(ii) การอนุญาต การสงวน การโอน การแก้ไขเพิ่มเติม การสิ้นไป หรือการจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ หรือ

(iii) การก่อตั้ง การโอน การแก้ไขเพิ่มเติม การสิ้นไป หรือการจำกัดโดยพินัยกรรม ซึ่งหลักประกันบนสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือบนสิทธิในการแสวงหาประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว หรือบนสิทธิในการแสวงหาประโยชน์โดยไม่จำกัดผู้ถือสิทธิ

(2) นอกเหนือจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ สิ่งที่เป็นสำหรับการจดทะเบียนพันธุ์พืชและสำหรับสำนักจดทะเบียนพันธุ์พืชต้องถูกกำหนดโดย กฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

มาตรา 53 (การร้องขอให้มีการรับรอง) (Request for Certification)

(1) บุคคลอาจยื่นคำขอต่อไปนี้ต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ตามบทบัญญัติของกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(i) การรับรองเกี่ยวกับการใช้เพื่อการจดทะเบียนพันธุ์พืชหรือ พันธุ์พืชที่จดทะเบียน

(ii) การออกไปสำเนาหรือสารสกัด ของสำนักจดทะเบียนพันธุ์พืช หรือ

(iii) การตรวจสอบหรือคัดลอก ของสำนักจดทะเบียนพันธุ์พืช หรือคำขอที่ยื่นตามที่กำหนดในมาตรา 5 วรรค (1) ภาพถ่าย หรือส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ไม่รวมถึงสิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมงเห็นว่า จำเป็นในการเก็บรักษาไว้เป็นความลับ)

(2) บทบัญญัติของ Rules of Act Concerning Access to Information Held by Administrative Organs (Act No. 42 of 1999) ไม่ให้ใช้บังคับแก่สำนักจดทะเบียนพันธุ์พืชแก่คำขอที่ยื่นภายใต้มาตรา 5 วรรค (1) ทั้งไม่ใช่แก่การถ่ายภาพ หรือส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง (อ้างถึง ในวรรคต่อไปว่า สำนักจดทะเบียนพันธุ์พืช)

(3) บทบัญญัติในหมวดที่ 4 ของ the Act on Protection of Information on Individual Natural Persons Possessed by Administrative Organs (Act No. 58 of 2003) ไม่ใช้บังคับแก่การถือครองข้อมูลส่วนบุคคล (อ้างถึงการถือครองข้อมูลส่วนบุคคลที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 วรรค (3) ของพระราชบัญญัติดังกล่าว) ถูกบันทึกในสำนักจดทะเบียนพันธุ์พืช

มาตรา 54 (ค่าธรรมเนียม) (Fees)

(1) บุคคลยื่นคำขอตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรา 46 ต้องเสียค่าธรรมเนียมในจำนวนที่กำหนดโดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่แท้จริง โดยตามกฎหมายของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(2) บทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ไม่ใช้บังคับเมื่อบุคคลผู้ที่จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมตามบทบัญญัติในวรรคดังกล่าวนี้เป็นหน่วยงานรัฐ

มาตรา 55 (เครื่องหมายของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน) (Mark of Registered Variety)

บุคคลผู้โอนส่วนขยายพันธุ์ไปในทางธุรกิจใช้ความอดุสาหะที่จะใช้เครื่องหมาย บนส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน บุคคลนั้นโอน หรือ บนบรรจุภัณฑ์นั้น, ที่บ่งบอกถึงส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าวเป็นของพันธุ์พืชที่

จดทะเบียน ((ต่อไปนี้จะใช้คำว่า “เครื่องหมายของพันธู์พีชที่จดทะเบียน”) ตามกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

มาตรา 56 (ข้อห้ามการแสดงเจตนาหลง)

(Prohibition of Fictitious manifestation of intention)

บุคคลถูกห้ามจากการกระทำตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(i) ใช้เครื่องหมายของพันธู์พีชที่จดทะเบียน หรือใช้เครื่องหมายที่ทำให้สับสน บนส่วนขยายพันธู์ของพันธู์พีชที่ไม่ได้จดทะเบียนหรือบนบรรจุภัณฑ์ของส่วนขยายพันธู์เช่นนั้น

(ii) โอนหรือแสดงให้เห็นว่ามุ่งหมายที่จะโอน ซึ่งส่วนขยายพันธู์ของพันธู์พีชที่ไม่ได้จดทะเบียนโดยใช้เครื่องหมายของพันธู์พีชที่จดทะเบียน หรือเครื่องหมายที่ทำให้สับสน บนส่วนขยายพันธู์นั้นหรือบนบรรจุภัณฑ์ของส่วนขยายพันธู์นั้น

(iii) โฆษณา โดยมุ่งหมายเพื่อการโอนซึ่งส่วนขยายพันธู์พีชที่ไม่ได้จดทะเบียน โดยโฆษณาบ่งชี้ว่าเป็นส่วนขยายพันธู์ของพันธู์พีชที่จดทะเบียน หรือบ่งชี้ให้สับสนว่าเป็นเช่นนั้น

มาตรา 57 (ผลแห่งอนุสัญญา) (Effects of Convention)

เมื่อมีบทบัญญัติโดยเฉพาะเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธู์พีชใหม่โดยอนุสัญญาใด บทบัญญัติเช่นนั้นย่อมบังคับได้

หมวด 3 เมล็ดพันธู์ที่คิดค้น

มาตรา 58 การบอกกล่าวโดยผู้ค้าเมล็ดพันธู์

(1) ผู้ค้าเมล็ดพันธู์ต้องบอกกล่าวแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้และการประมง ตามรายการต่อไปนี้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้และการประมง อย่างไรก็ตาม ไม่ให้บังคับแก่ผู้ค้าที่กำหนดเฉพาะโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้และการประมง

(i) ชื่อ และภูมิลำเนาของผู้ค้าเมล็ดพันธู์

(ii) ชนิดของ เมล็ดพันธู์ที่คิดค้นที่ผู้ค้านั้นถือครอง และ

(iii) รายการอื่นที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้และการประมง

(2) บทบัญญัติเดียวกันนี้ให้ใช้บังคับไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตามวรรค(1)ของมาตรานี้

(3) คำบอกกล่าวภายใต้วรรค (1) และ (2) ของของมาตรานี้ shall be due เมื่อได้เริ่มธุรกิจใหม่ ภายในสองสัปดาห์หลังจากเริ่มธุรกิจ และเมื่อการเปลี่ยนแปลง ตามวรรค (1) ของมาตรานี้ ภายในสองสัปดาห์ภายหลังการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น

มาตรา 59 การระบุของเมล็ดพันธู์ที่คิดค้น

(1) เมล็ดพันธู์ที่กำหนดจะต้องไม่ถูกขาย เว้นแต่บรรจุภัณฑ์จึกระบุการรายการดังต่อไปนี้ หรือ ปรากฏในใบสำคัญการจ่ายเงินซึ่งระบุรายการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ไม่ให้ใช้บังคับเมื่อ รายการที่ระบุใน 1 ถึง 4 และ

รายการ 6 ในวรรคนี้เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ที่กำหนดที่ระบุโดยคำบอกกล่าว หรือวิธีการที่สามารถเห็นได้รวดเร็วอื่น หรือ เมื่อ เมล็ดพันธุ์ที่กำหนดถูกขายโดยบุคคลอื่นนอกจากผู้ค้าเมล็ดพันธุ์

(i) ชื่อ และภูมิภาคของผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ที่จัดหาสิ่งเหล่านี้;

(ii) ชนิดและชื่อของพันธุ์ (ในกรณีของการทาบกิ่งต้นอ่อน (grafted saplings) ชนิดและชื่อของกิ่งพันธุ์ และเหง้า

(iii) สถานที่ผลิต

(iv) ในกรณีของเมล็ดพันธุ์ วันที่ผลิตหรือวันหมดอายุ และเปอร์เซ็นต์การออก

(v) ปริมาณ และ

(vi) รายการอย่างอื่นที่กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(2) การระบุสถานที่ผลิตภายใต้รายการ 3 ในวรรค (1) ของมาตรานี้ ในกรณีของผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ จะต้องระบุที่ทำการ ซึ่งสถานที่ผลิตนั้นตั้งอยู่ และในกรณีของผลิตภัณฑ์ของต่างประเทศ ต้องระบุประเทศที่สถานที่ผลิตดังกล่าวนั้นตั้งอยู่

(3) นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรค (1) และ (2) ของมาตรานี้ เพื่อเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นอย่างแน่นอน สำหรับที่พบว่าการระบุจำเป็นสำหรับการใช้เพื่อพิสูจน์สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก วิธีการใช้ และลักษณะอื่นที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก หรือการแสวงหาประโยชน์ในเมล็ดพันธุ์ที่คัดเลือก เหมาะสมแก่ธรรมชาติ และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องกำหนดและเผยแพร่ รายการที่จะต้องระบุสำหรับการระบุลักษณะดังกล่าว และมาตรฐานอื่นเกี่ยวกับการระบุดังกล่าว ที่ผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ต้องปฏิบัติตาม

(4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดตามบทบัญญัติวรรค (3) ของมาตรานี้ อาจให้คำแนะนำที่จะต้องปฏิบัติตามแก่ผู้ค้าเมล็ดพันธุ์

มาตรา 60 (คำสั่งเกี่ยวกับ เมล็ดพันธุ์ที่คิดค้น)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจสั่งให้ผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ที่ละเมิดบทบัญญัติวรรค (1) และ (2) ของมาตรา 50 ระบุรายการที่กำหนดในแต่ละรายการของวรรค (1) ในมาตราดังกล่าว หรือเปลี่ยนเนื้อหาของรายการที่จะต้องระบุ หรืออาจห้ามการขาย เมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นเกี่ยวกับการกระทำที่ละเมิดนั้น

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ออกตามบทบัญญัติวรรค (4) ของมาตรา 50 อาจสั่งให้ผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดภายใต้วรรค (3) ของมาตราดังกล่าว โดยกำหนดเวลาอันจำกัด

มาตรา 61 (มาตรฐานของการผลิตเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้น)

(Standards relating to the Production of Designated Seeds)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อพบว่าจำเป็นอย่างยิ่งในการคุ้มครอง การกระจายเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นหรือคุ้มครองคุณภาพที่ดี ต้องกำหนดและเผยแพร่มาตรฐานเกี่ยวกับการผลิต การปรับสภาพ คลังสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ ของเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นดังกล่าว ที่จักต้องปฏิบัติตามโดยบุคคลผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ดังกล่าวในทางธุรกิจ และผู้ค้าเมล็ดพันธุ์

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อบุคคลผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นในทางธุรกิจ หรือผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดตามบทบัญญัติวรรค (1) ของมาตรานี้ อาจให้คำแนะนำถึงมาตรฐานที่จะต้องปฏิบัติตามแก่บุคคลเช่นนั้น

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อบุคคลผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นในทางธุรกิจ หรือผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดตามบทบัญญัติวรรค (2) ของมาตรานี้ อาจตีพิมพ์ข้อเท็จจริงที่ไม่ปฏิบัติตามนั้น

มาตรา 62 (การเก็บเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้น)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง อาจให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เก็บเมล็ดพันธุ์จากผู้ค้าเท่าที่จำเป็นเพื่อการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม ให้จ่ายค่าทดแทนเท่ากับมูลค่าตามราคาในท้องตลาด

(2) ในกรณีตามวรรค (1) ของมาตรานี้ เมื่อผู้ค้าร้องขอ เจ้าหน้าที่นั้นต้องแสดงหนังสือรับรองสถานะของตนเอง

มาตรา 63 (การเก็บเมล็ดพันธุ์ที่คิดค้นโดย NCSS หรือโดย National Livestock Breeding Center)

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อพบว่าจำเป็น อาจให้ NCSS หรือ the Incorporated administrative agency National Livestock Breeding Center (ต่อไปให้เรียกว่า "NLBC") in accordance with the classes, กำหนดโดยกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เก็บเมล็ดพันธุ์จากผู้ค้าจำนวนที่จำเป็นเพื่อการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม ให้จ่ายค่าทดแทนเท่ากับมูลค่าตามราคาในท้องตลาด

(2) เมื่อการเก็บถูกควบคุมโดย NCSS หรือ NLBC ตามบทบัญญัติในวรรค (1) ของมาตรานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ต้องให้คำชี้แนะแก่ NCSS หรือ NLBC เพื่อกำหนดวันที่ สถานที่ และรายการข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

(3) NCSS หรือ NLBC ที่ได้รับการควบคุมให้เก็บตามวรรค (1) ในมาตรานี้ ตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในวรรค (2) ของมาตรานี้ ต้องรายงานผลของการตรวจสอบแก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ตามกฎของกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง

(4) ในกรณีตามวรรค (1) ของมาตรานี้ เจ้าหน้าที่ของ NCSS หรือ NLBC ที่ทำการเก็บตามที่บัญญัติไว้ในวรรคดังกล่าว เมื่อผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ร้องขอ ต้องแสดงหนังสือรับรองสถานะของตนเอง

มาตรา 64 (คำสั่งแก่ NCSS หรือ NLBC)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เมื่อพบว่าจำเป็นเพื่อทำให้แน่ใจว่าการปฏิบัติการเก็บนั้นมีความเหมาะสม ภายใต้วรรค (1) ของมาตรา 52 ให้มีคำสั่งแก่ NCSS หรือ NLBC เกี่ยวกับการเก็บนั้น

มาตรา 65 (การเรียกเก็บรายงาน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง เพียงเท่าที่จำกัดเพื่อความจำเป็นในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ อาจสั่งผู้ค้าเมล็ดพันธุ์ให้ยื่นรายงานเกี่ยวกับธุรกิจของผู้นั้นหรือยื่นหนังสือ หรือเอกสารอื่น

มาตรา 66 (การมอบหมายอำนาจหน้าที่ แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด)

(1) อำนาจหน้าที่บางส่วนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ภายใต้ บพัญญัติมาตรา 59 วรรค (4) มาตรา 60 มาตรา 61 วรรค (2) และวรรค (3) มาตรา 62 มาตรา 65 อาจมอบหมาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

(2) อำนาจหน้าที่บางส่วนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ตามหมวดนี้ อาจมอบหมายให้ the Regional Agricultural Administration Offices ตามที่กำหนดโดยกฎของกระทรวง การเกษตร การป่าไม้ และการประมง

3) การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้านพืชของสหภาพยุโรป

COUNCIL REGULATION (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights

ส่วนที่ 1

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา 1

สิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Community Plant Variety Rights)

ระบบสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปถูกจัดตั้งขึ้นด้วยประการฉะนี้ในรูปแบบผูกขาดแต่เพียงผู้เดียวสำหรับสิทธิใน ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมในยุโรปสำหรับพันธุ์พืช

มาตรา 2

ความเป็นเอกภาพของสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Uniform effect of Community plant variety rights)

ให้สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปมีความเป็นเอกภาพ (uniform effect) ภายในอาณาเขตประชาคมยุโรป และไม่ สามารถมอบ โอน หรือยกเลิกภายในอาณาเขตดังกล่าวนี้ เว้นแต่เป็นไปตามหลักการของความเป็นเอกภาพ

มาตรา 3

สิทธิในพันธุ์พืชในแต่ละประเทศภาคีสมาชิก (National property rights for plant varieties)

กฎระเบียบฉบับนี้จะไม่ตัดสิทธิประเทศภาคีสมาชิกสหภาพยุโรปในการมอบสิทธิในพันธุ์พืชในแต่ละประเทศ ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา 92(1)

มาตรา 4

สำนักงานพันธุ์พืชแห่งประชาคมยุโรป (Community Office)

เพื่อวัตถุประสงค์ในการอนุวัติการ (implementation) กฎระเบียบฉบับนี้สำนักงานพันธุ์พืชแห่งประชาคม ยุโรปจึงถูกจัดตั้งขึ้น ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงาน”

ส่วนที่ 2

สาระสำคัญ

บทที่ 1

เงื่อนไขในการให้สิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

มาตรา 5

ความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Object of Community plant variety rights)

1. พันธุ์พืชที่จะได้รับความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป คือ พฤกษศาสตร์ในตระกูล (genera) และชนิด (species) รวมถึง บรรดาพันธุ์พืชผสมระหว่างตระกูลหรือ ชนิดต่างๆ
2. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบฉบับนี้ คำว่า พันธุ์พืช หมายถึง กลุ่มของพืชในหน่วยที่เล็กที่สุดทางอนุกรมวิธานเดี่ยว (single botanical taxon) ที่รู้จักของหน่วยพฤกษศาสตร์ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้โดยไม่มีคำนี้จะจะเป็นไปตามเงื่อนไขของการให้สิทธิในปรับปรุงพันธุ์พืชที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนหรือไม่ โดยอาจ:
 - สามารถจำแนกได้ตามคุณสมบัติที่เกิดจากพันธุกรรมเฉพาะหรือการรวมตัวกันของพันธุกรรมต่างๆ
 - สามารถจำแนกออกจากกลุ่มพืชอื่นๆ ด้วยคุณสมบัติอย่างน้อยหนึ่งคุณสมบัติ และ
 - สามารถพิจารณาเป็นหน่วยหนึ่งตามความเหมาะสมของการจัดกลุ่มพืชที่นำไปขยายพันธุ์แล้วไม่เปลี่ยนแปลง
3. การจัดกลุ่มพืชประกอบด้วยพืชทั้งต้น หรือส่วนของพืชที่สืบพันธุ์ได้ที่ส่วนของพืชนั้นสามารถนำมาใช้ในการเพาะพันธุ์ซ้ำ (reproducing) พืชทั้งต้นได้ ทั้งสองส่วนต่อไปนี้จะเรียกว่า “ส่วนประกอบของพันธุ์พืช” (“variety constituents”)
4. คุณสมบัติของพืชที่อ้างถึงในข้อ 2 ย่อหน้าที่ 1 อาจจะไม่ผันแปรหรือไม่ผันแปร (invariable or variable) ในระหว่างส่วนประกอบของพันธุ์พืชที่เป็นชนิดเดียวกันหากระดับของความผันแปรนั้นเป็นผลมาจากพันธุกรรมหรือการผสมผสานกันของพันธุกรรมต่างๆ

มาตรา 6

พันธุ์พืชที่สามารถขอรับความคุ้มครอง (Protectable varieties)

พืชพันธุ์ที่สามารถขอรับความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปได้ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (a) มีลักษณะประจำพันธุ์ (distinct)
- (b) มีความสม่ำเสมอ (uniform)
- (c) มีความคงตัว (stable) และ
- (d) มีความใหม่ (new)

ทั้งนี้ พันธุ์พืชใหม่จะต้องมีการตั้งชื่ออย่างถูกต้องเหมาะสม (denomination) เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา 63

มาตรา 7

มีลักษณะประจำพันธุ์ (Distinctness)

1. ให้ถือว่าพันธุ์พืชมีลักษณะประจำพันธุ์ หากพันธุ์พืชนั้นมีคุณสมบัติแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่นซึ่งเป็นที่รู้จักในขณะนั้น อย่างเด่นชัด โดยเกิดจากพันธุกรรมเฉพาะหรือการผสมผสานกันของพันธุกรรมต่างๆ ณ วันที่ยื่นคำขอรับความคุ้มครอง ตามมาตรา 51

2. ให้ถือว่าพันธุ์พืชอื่นที่มีอยู่เป็นพันธุ์พืชที่เป็นที่รู้จัก หาก ณ วันที่ยื่นคำขอรับความคุ้มครอง ตามมาตรา 51 มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เคยเป็นพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองหรือเคยจดทะเบียนสิทธิในพันธุ์พืชอย่างเป็นทางการในประชาคมยุโรปหรือประเทศภาคีสมาชิกหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นใดที่มีบทบาทเท่าเทียมกัน

(ข) เคยมีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองหรือยื่นจดทะเบียนสิทธิแล้วและนำมาซึ่งการได้รับความคุ้มครองหรือการจดทะเบียนสิทธิกฎหมายในทางปฏิบัติ (Implementing rules) ตามมาตรา 114 อาจะกำหนดตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธุ์พืชอื่นซึ่งเป็นที่รู้จักในขณะนั้น

มาตรา 8

ความสม่ำเสมอ (Uniformity)

ให้ถือว่าพันธุ์พืชมีความสม่ำเสมอ หากขึ้นอยู่กับความผันแปรที่คาดการณ์ได้จากลักษณะเฉพาะของการขยายพันธุ์(propagation) ซึ่งสามารถแสดงออกถึงความสม่ำเสมอได้อย่างเพียงพอในคุณสมบัติอันรวมอยู่ในการตรวจสอบคุณสมบัติด้านลักษณะประจำพันธุ์ และคุณสมบัติด้านอื่นๆ ที่นำมาใช้

มาตรา 9

ความคงตัว (Stability)

ให้ถือว่าพันธุ์พืชมีความคงตัวหากในการตรวจสอบแสดงออกซึ่งคุณสมบัติเฉพาะและลักษณะอื่นๆ ที่นำไปใช้ในการขยายพันธุ์ซ้ำ (repeated propagation) หรือในกรณีที่ได้กำหนดวงจรการขยายพันธุ์ไว้เมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจรแล้วไม่เปลี่ยนแปลง

มาตรา 10

ความใหม่ (Novelty)

1. ให้ถือว่าพันธุ์พืชมีความใหม่ หาก ณ วันที่ยื่นคำขอรับความคุ้มครอง ตามมาตรา 51 ส่วนประกอบของพันธุ์พืชหรือ วัสดุที่เก็บเกี่ยวได้ (harvested material) ของพันธุ์พืชนั้นไม่ได้ถูกนำไปขาย หรือให้แก่บุคคลอื่น โดยนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือโดยได้รับความยินยอมจากนักปรับปรุงพันธุ์พืช ภายใต้คำจำกัดความตามมาตรา 11 ทั้งนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า

(a) ไม่น้อยกว่า 1 ปีนับแต่วันยื่นคำขอภายในอาณาเขตประชาคมยุโรป

(b) ไม่น้อยกว่า 4 ปี หรือ 6 ปี ในกรณีของต้นไม้หรือไม้จำพวกเถาวัลย์ ไม้เลื้อย นับแต่วันยื่นคำขอ นอกอาณาเขตประชาคมยุโรป

2. การมอบพันธุ์พืชใหม่แก่หน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย หรือให้แก่บุคคลอื่นตามหน้าที่ในสัญญา หรือพันธะทางกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะพันธุ์ (production) การเพาะพันธุ์ซ้ำ (reproduction) การขยายพันธุ์ (multiplication) การปรับสภาพ (conditioning) หรือการเก็บรักษาพืช (storage) ไม่ถือว่าเป็นการละทิ้งสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ให้แก่บุคคลอื่นภายใต้ข้อ 1 หากนักปรับปรุงพันธุ์พืชยังคงสงวนไว้ซึ่งสิทธิต่างๆ แต่เพียงผู้เดียวในพันธุ์พืชใหม่และส่วนประกอบของพันธุ์พืชใหม่ และโดยที่ไม่มี การมอบหรือให้ใช้พันธุ์พืชนั้นอีก อย่างไรก็ตามการมอบพันธุ์พืชใหม่นั้นอาจถือว่าการละทิ้งสิทธิในพันธุ์พืชได้ หากมีการนำเอาส่วนประกอบของพืชมาใช้ซ้ำในการเพาะพันธุ์พืชผสม (hybrid) และมีการมอบหรือให้ใช้ส่วนประกอบของพันธุ์พืชหรือวัสดุที่เก็บเกี่ยวได้

จากพันธุ์พืชที่ได้จากการผสมพันธุ์นั้น เช่นเดียวกันหากบริษัทใดหรือกิจการใดภายใต้ความจำกัดความในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรา 58 ของสนธิสัญญา (Treaty) ให้บริษัทอื่นหรือกิจการอื่นใช้ส่วนประกอบของพันธุ์พืชใหม่ ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิในพันธุ์พืชนั้น หากบริษัทนั้นเป็นของบริษัทใดบริษัทหนึ่งทั้งหมด หรือทั้งสองบริษัทหรือกิจการนั้น ตกเป็นของบริษัทภายนอกอื่นทั้งหมด ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่มีการมอบหรือให้ใช้พันธุ์พืชนั้นอีก บทบัญญัตินี้ไม่ใช้กับสมาคมสหกรณ์

3. การมอบหรือให้ใช้ส่วนประกอบของพันธุ์พืช หรือวัตถุดิบที่เกี่ยวเนื่องได้จากการเพาะปลูกหรือได้จากพืชเติบโตเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา 15(b) และ (c) และไม่ได้ถูกใช้เพื่อการเพาะพันธุ์ซ้ำ หรือขยายพันธุ์ ไม่ถือว่าเป็นการทำเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า เว้นแต่จะได้มีการอ้างถึงพันธุ์พืชใหม่นั้นเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว เช่นเดียวกัน ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดพันธุ์พืช ในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์ได้หรือเป็นผลมาจากการจัดแสดงพันธุ์พืชในนิทรรศการของทางการ หรือนิทรรศการที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการภายใต้ความหมายของงานแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติ (Convention on International Exhibitions) หรืองานนิทรรศการในรัฐสมาชิกที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจากรัฐสมาชิก

บทที่ 2

ผู้มีสิทธิยื่นคำขอ (Person entitled)

มาตรา 11

สิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Entitlement to Community plant variety rights)

1. ผู้ซึ่งทำการปรับปรุงพันธุ์ หรือค้นพบและพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ หรือผู้สืบทอดสิทธิ (successor in title) หรือทั้งบุคคลผู้นั้นและผู้สืบทอดสิทธิ ให้ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป ซึ่งต่อไปจากนี้จะเรียกบุคคลทั้งสองว่า “นักปรับปรุงพันธุ์พืช”

2. หากมีบุคคลตั้งแต่ 2 รายหรือหลายรายขึ้นไปทำการปรับปรุงพันธุ์ หรือค้นพบและได้พัฒนาพันธุ์พืชใหม่ร่วมกัน บุคคลเหล่านั้นจะได้รับสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปร่วมกันรวมทั้งผู้สืบทอดสิทธิ ของบุคคลเหล่านั้น บทบัญญัตินี้ยังใช้กับกรณีที่บุคคลตั้งแต่ 2 รายหรือหลายรายขึ้นไป โดยรายใดรายหนึ่งเป็นผู้ค้นพบพันธุ์พืชใหม่และอีกบุคคลหนึ่งหรือหลายรายเป็นผู้พัฒนาพันธุ์

3. ให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชและบุคคลอื่นมีสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปร่วมกันหากได้มีการตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรในสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

4. ในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชเป็นลูกจ้าง สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปให้เป็นไปตามกฎหมายในแต่ละประเทศว่าด้วยการจ้างงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพันธุ์ การค้นพบและการพัฒนาพันธุ์

5. ในกรณีที่บุคคลตั้งแต่ 2 รายหรือหลายรายขึ้นไปมีสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปร่วมกัน ตามที่กำหนดในข้อ 2-4 บุคคลรายใดรายหนึ่งอาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นในข้ออ้างสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปได้โดยต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา 12

การยื่นคำขอรับความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

(Entitlement to file an application for a Community plant variety right)

บุคคลใดหรือนิติบุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอาจยื่นคำขอรับความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปได้ บุคคลดังกล่าวตั้งแต่ 2 รายหรือหลายรายขึ้นไปอาจยื่นคำขอร่วมกันได้

บทที่ 3

ผลของสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (EFFECTS OF COMMUNITY PLANT VARIETY RIGHTS)

มาตรา 13

สิทธิของผู้ทรงและข้อห้ามกระทำ

(Rights of the holder of a Community plant variety right and prohibited acts)

1. สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปจะมีผลให้ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ผู้ทรงสิทธิ” สามารถดำเนินการตามสิทธิที่กำหนดในข้อ 2

2. โดยที่ไม่เป็นการตัดสิทธิใดๆ ที่มีอยู่ตามมาตรา 15 และ 16 การกระทำใดๆ ดังต่อไปนี้ ที่เกี่ยวกับส่วนประกอบของพันธุ์พืช หรือวัตถุดิบที่เก็บเกี่ยวได้ของพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง ซึ่งทั้งสองสิ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “วัตถุดิบ” (material) ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิ

(a) การเพาะพันธุ์ การเพาะพันธุ์ซ้ำ (การขยายพันธุ์) (multiplication)

(b) การรักษาสภาพเมล็ดเพื่อการขยายพันธุ์พืช (propagation)

(c) การเสนอขาย

(d) การขาย หรือการดำเนินการทางการตลาด

(e) ส่งออกไปนอกอาณาเขตสหภาพยุโรป

(f) นำเข้ามายังอาณาเขตสหภาพยุโรป

(g) การกักตุนเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ (a)-(g)

ผู้ทรงสิทธิอาจกำหนดเงื่อนไขและข้อจำกัดในการอนุญาต

3. ให้นำบทบัญญัติในข้อ 2 มาใช้บังคับหากวัตถุดิบที่เก็บเกี่ยวได้มาจากส่วนประกอบของพันธุ์พืชที่ได้รับมา โดยไม่ได้รับอนุญาตเท่านั้น เว้นแต่ผู้ทรงสิทธิมีโอกาสที่เหมาะสมในการใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับส่วนประกอบของพันธุ์พืชนั้น

4. กฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติตามมาตรา 14 อาจกำหนดให้นำบทบัญญัติในข้อ 2 มาใช้ในกรณีที่ผลผลิต (product) นั้นได้มาจากวัตถุดิบของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองโดยตรง โดยจะนำมาใช้ในกรณีที่ผลผลิตเหล่านั้นได้รับมาโดยไม่ได้รับอนุญาตเท่านั้น และเว้นแต่ผู้ทรงสิทธิมีโอกาสในการใช้สิทธิที่เกี่ยวกับวัตถุดิบนั้น ภายใต้ขอบเขตที่บทบัญญัติข้อ 2 นำมาใช้กับผลผลิตที่ได้รับมาโดยตรง ให้ถือว่าเป็น “วัตถุดิบ”

5. บทบัญญัติในข้อ 1 ถึง 4 ให้นำมาใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

(a) พันธุ์พืชที่ได้มาจากพันธุ์กรรมสำคัญของพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป ซึ่งพันธุ์พืชนี้เองมิได้เป็นพันธุ์พืชใหม่ที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญที่มาจากพันธุ์ที่ได้รับความคุ้มครอง (essentially derived variety)

(b) พันธุ์พืชที่มีได้มีลักษณะประจำพันธุ์ตามที่กำหนดในบทบัญญัติในข้อ 7 และ

(c) พันธุ์พืชที่การเพาะพันธุ์ (production) นั้นต้องนำพันธุ์พืชคุ้มครองมาใช้ซ้ำ

6. เพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ 5 (a) ให้ถือว่าพันธุ์พืชเป็นพันธุ์พืชใหม่ที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญ (essentially derived variety) ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “พันธุ์ตั้งต้น” (initial variety) ในกรณีนี้

(a) พันธุ์พืชนั้นมีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชเดิมเป็นหลัก หรือมีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์ตั้งต้นเป็นหลัก

(b) พันธุ์พืชที่มีลักษณะประจำพันธุ์ตามที่กำหนดในบทบัญญัติในข้อ 7 จากพันธุ์ตั้งต้น และ

(c) เว้นแต่ในกรณีที่ พันธุ์พืชนั้นแตกต่างไปจากพันธุ์พืชเดิมซึ่งเป็นผลมาจากการสืบพันธุ์ (derivation) โดยพันธุ์พืชนั้นแสดงคุณลักษณะที่สอดคล้องกับพันธุ์พืชเดิมอันเนื่องมาจากสภาพทางพันธุกรรมหรือการผสมผสานของสภาพทางพันธุกรรมของพันธุ์พืชตั้งต้น

7. กฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติตามมาตรา 14 อาจกำหนดลักษณะที่เข้าข่ายว่าเป็นการสืบพันธุ์ (act of derivation) ซึ่งอย่างน้อยถูกกำหนดภายใต้บทบัญญัติในข้อ 6

8. โดยที่ไม่เป็นการตัดสิทธิตามมาตรา 14 และ 29 การใช้สิทธิที่ได้รับในสิทธิคุ้มครองพันธุ์พืชในยุโรปจะไม่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับศีลธรรมอันดี นโยบายสาธารณะ หรือ ความมั่นคงสาธารณะ การคุ้มครองสุขภาพ และชีวิตของมนุษย์ สัตว์และพืช การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินในทางอุตสาหกรรมหรือในเชิงพาณิชย์ หรือการป้องกันการแข่งขันทางการค้าหรือสินค้าทางการเกษตร

มาตรา 14

การงดเว้นสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Derogation from Community plant variety right)

1. แม้จะมีบทบัญญัติข้อ 13 (2) และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เรื่องการป้องกันผลผลิตทางการเกษตร เกษตรมีสิทธิใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะพันธุ์ในแปลงของตนเอง ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้จากการเพาะปลูกในแปลงของตนเอง พันธุ์พืชเพื่อการขยายพันธุ์ (propagating material) ที่ไม่ใช่พันธุ์ผสม หรือพันธุ์สังเคราะห์ (synthetic) ที่อยู่ภายใต้สิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

2. ให้ใช้บทบัญญัติในข้อ 1 กับชนิดของพืชทางการเกษตร (agricultural plant species) ดังต่อไปนี้

(a) พืชอาหารสัตว์ (Fodder plants)

Cicer arietinum L. – Chickpea milkvetch (ถั่วชิกพี/ถั่วลูกไก่/ถั่วหัวช้าง)

Lupinus luteus L. – Yellow lupin (พืชดอกในสกุลลูพินัส)

Medicago sativa L. – Lucerne (ลูเชิร์น พืชตระกูลถั่วที่มีฝัก)

Pisum sativum L. (partim) – Field pea (ถั่วลันเตา)

Trifolium alexandrinum L. – Berseem/Egyptian clover

Trifolium resupinatum L. – Persian clover

Vicia faba – Field bean (ถั่วปากอ้า)

Vicia sativa L. – Common vetch

และในกรณีของประเทศโปรตุเกส (Portugal) *Lolium multiflorum* lam – Italian rye-grass (เมล็ดหญ้าไรย์ โลเลียมมัลติโฟลรัมแลม)

(b) ธัญพืช (Cereals)

Avena sativa – Oats (ข้าวโอ๊ต)

Hordeum vulgare L. – Barley (ข้าวบาร์เลย์)

Oryza sativa L. - ข้าว (Rice)

Phalaris canariensis L. – Canary grass (หญ้านาคานารี)

X Triticosecale Wittm. – Triticale (ข้าวทริทิกาลี)

Triticum aestivum L.- emend.Fiori et Paol – Wheat (ข้าวสาลี)

Triticum durum Desf. Durum wheat (ข้าวสาลี durum)

Triticum spelta L. – Spelt wheat (สเปลท์)

(c) มันฝรั่ง (Potatoes)

Solanum tuberosum – Potatoes

(d) พืชน้ำมันและพืชเส้นใย (Oil and fibre plants)

Brassica napus L. (partim) – Swede rape (ผักกาดก้านขาว)

Brassica rapa L. (partim) – Turnip rape (ผักกาดเขียววงกว้าง)

Linum usitatissimum – linseed with the exclusion of flax (น้ำมันเมล็ดฝ้ายไม่รวมเมล็ดแฟลกซ์)

3. เงื่อนไขที่จะทำให้การงดเว้นสิทธิตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 มีผล และเพื่อปกป้องสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของนักปรับปรุงพันธุ์และเกษตรกรมีขึ้นก่อนที่กฎระเบียบนี้จะมีผลบังคับใช้ ในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติตามข้อ 114 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ไม่ให้มีข้อจำกัดในเชิงปริมาณของที่ดินที่เกษตรกรถือครองตราบเท่าที่จำเป็นในเงื่อนไขของการถือครองที่ดิน

- ผลผลิตที่ได้จากการเพาะปลูกอาจนำไปแปรรูปเพื่อการเพาะปลูกโดยเกษตรกรเอง หรือจากบุคคลอื่นจัดหาให้โดยต้องไม่ขัดกับข้อจำกัดบางอย่างที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งรัฐสมาชิกอาจจัดตั้งองค์การเพื่อดำเนินการแปรรูปผลผลิตที่ได้จากการเพาะปลูกนั้น เพื่อให้แน่ใจในเอกลักษณ์ของผลผลิตที่นำไปสู่กระบวนการในการแปรรูป

- เกษตรกรรายย่อยไม่ต้องชำระค่าตอบแทนให้แก่ผู้ทรงสิทธิ เกษตรกรรายย่อย คือ

- ในกรณีชนิดของพืช (plant species) ที่อ้างถึงในข้อ 2 ของมาตรานี้ ซึ่งให้นำประกาศคณะมนตรีสภายุโรป (Council Regulation (EEC)) เลขที่ 1765/92 วันที่ 30 มิถุนายน 2535 ซึ่งได้จัดตั้งระบบเพื่อช่วยเหลือผู้ผลิตพืชบางชนิดที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก (certain arable crops) มาใช้ เกษตรกรผู้ซึ่งไม่ได้ปลูกพืช

บนพื้นที่ที่มากกว่าพื้นที่ที่ต้องใช้ในการปลูกธัญพืชจำนวน 92 ตัน (ในการคำนวณหาพื้นที่ให้นำ มาตรา 82(2) ของกฎระเบียบดังกล่าวมาใช้)

- ในกรณีของพืชชนิดอื่นที่อ้างถึงในข้อ 2 ของมาตรานี้ หมายถึงเกษตรกรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเทียบเคียงกับที่กำหนดไว้
- ให้เกษตรกรรายอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกรรายย่อยชำระค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้ทรงสิทธิ ในมูลค่าต่ำกว่าอย่างสมเหตุสมผลเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายสำหรับผลผลิตที่มีใบอนุญาตอันได้มาจากวัตถุดิบในพันธุ์พืชชนิดเดียวกันและปลูกในพื้นที่ใกล้เคียงกัน มูลค่าที่แท้จริงของค่าตอบแทนที่เป็นธรรมอาจจะมีการแปรผันตามระยะเวลา โดยคำนึงถึงขอบเขตในการใช้การงดเว้นสิทธิในข้อ 1 ในส่วนที่เกี่ยวกับพันธุ์พืชที่เกี่ยวข้อง
- การควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติตามบทบัญญัติภายใต้มาตรานี้ หรือบทบัญญัติอื่นที่ได้นำเอามาใช้ตามมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบโดยเฉพาะของผู้ทรงสิทธิ ในการจัดการการควบคุมตรวจสอบ (monitoring) ซึ่งอาจไม่ได้กำหนดการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการ
- ให้เกษตรกรและผู้ให้บริการการแปรรูปจัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ทรงสิทธิหากมีการร้องขอ และหน่วยงานทางการที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบควบคุมผลผลิตทางการเกษตรอาจจัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ด้วยเช่นกัน หากข้อมูลนั้นหน่วยงานได้รับมาจากการปฏิบัติหน้าที่โดยทั่วไป โดยไม่มีค่าใช้จ่ายหรือภาระเพิ่มเติม บทบัญญัติเหล่านี้ไม่ขัดกับกฎหมายข้อมูลส่วนบุคคลในสหภาพยุโรปหรือกฎหมายแต่ละประเทศสมาชิก เรื่องการป้องกันข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปและการเคลื่อนย้ายโดยเสรีของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 15

ข้อจำกัดสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Limitation of the effects of Community plant variety rights)

ข้อจำกัดสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

- (a) การกระทำเพื่อส่วนตัวโดยไม่มีวัตถุประสงค์ในการค้า
- (b) การกระทำเพื่อการทดลอง
- (c) การกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะพันธุ์ (breeding) หรือค้นพบและพัฒนาพันธุ์พืชอื่น
- (d) การกระทำที่อ้างถึงในมาตรา 13(2) ถึง (4) ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืชอื่น เว้นแต่ในกรณีที่บทบัญญัติในมาตรา 13(5) นำมาใช้ หรือในกรณีที่พันธุ์พืชอื่น หรือวัตถุดิบของพันธุ์พืชนี้อยู่ภายใต้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินซึ่งไม่มีบทบัญญัติเทียบเคียง และ
- (e) การกระทำที่เป็นการละเมิดบทบัญญัติที่กำหนดในมาตรา 13(8), 14 หรือ 29

มาตรา 16

การสิ้นสุดแห่งสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (Exhaustion of Community plant variety rights)

สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปจะไม่ครอบคลุมไปยังการกระทำใดที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบของพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง หรือพันธุ์พืชที่กำหนดในบทบัญญัติมาตรา 13(5) ซึ่งผู้ทรงสิทธิได้มอบให้หรือให้ความยินยอมแก่บุคคลอื่นในการใช้ ภายในอาณาเขตสหภาพยุโรป หรือวัตถุดิบอื่นใดที่ได้จากวัตถุดิบดังกล่าว นั้น เว้นแต่การกระทำนั้น

(a) เกี่ยวข้องกับการขยายพันธุ์ต่อไปของพันธุ์พืชนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีการขยายพันธุ์นั้นทำขึ้นเมื่อวัตถุดิบได้ถูกมอบให้ หรือ

(b) เกี่ยวข้องกับการส่งออกส่วนประกอบของพันธุ์พืชไปยังประเทศที่สามที่ไม่มีการคุ้มครองพันธุ์พืช ที่สกุล (genus) หรือชนิด (species) ของพันธุ์พืชนั้น เว้นแต่การส่งออกวัตถุดิบเพื่อวัตถุประสงค์ในการบริโภคในชั้นตอนสุดท้าย

มาตรา 17

การใช้ชื่อพันธุ์พืชใหม่ (Use of variety denomination)

1. บุคคลใดภายในอาณาเขตของสหภาพยุโรปเสนอหรือให้สิทธิบุคคลอื่นในการใช้ส่วนประกอบของพันธุ์พืชคุ้มครองหรือพันธุ์พืชที่กำหนดตามมาตรา 13(5) เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า จะต้องใช้ชื่อพันธุ์พืชตามที่กำหนดในมาตรา 63 หากนำมาเขียน ชื่อของพันธุ์พืชจะต้องมีความแตกต่างโดยทันทีและสามารถอ่านได้อย่างชัดเจน หากมีเครื่องหมายการค้า ชื่อการค้า หรือเครื่องหมายหรือชื่อใดๆ (similar identification) ที่เกี่ยวข้องกับชื่อพันธุ์พืชที่กำหนดไว้นั้น ชื่อของพันธุ์พืชใหม่จะต้องเป็นที่จดจำได้อย่างง่ายดาย

2. บุคคลใดที่กระทำการเกี่ยวกับส่วนอื่นของวัตถุดิบของพันธุ์พืชจะต้องแจ้งการตั้งชื่อพันธุ์พืชใหม่ตามบทบัญญัติอื่นที่กำหนดในกฎหมาย หรือตามที่เจ้าหน้าที่ร้องขอ หรือผู้ซื้อ หรือผู้ที่มีสิทธิตามกฎหมายร้องขอ

3. ข้อ 1 และข้อ 2 ยังคงบังคับใช้แม้ภายหลังการสิ้นสุดแห่งสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

มาตรา 18

ข้อจำกัดสิทธิในการใช้ชื่อพันธุ์พืชใหม่ (Limitation of the use of variety denominations)

1. ผู้ทรงสิทธิไม่อาจใช้สิทธิใดๆ ที่ได้รับอันเกี่ยวข้องกับเครื่องหมาย (designation) ที่มีความคล้ายคลึงกับชื่อพันธุ์พืชเพื่อขัดขวางการใช้ชื่อพันธุ์พืชนั้นโดยอิสระ (hamper the free use) แม้ภายหลังสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปได้สิ้นสุดแล้ว

2. บุคคลภายนอกอาจใช้สิทธิที่ได้รับจากเครื่องหมาย (designation) ที่มีความคล้ายคลึงกับชื่อของพันธุ์พืชเพื่อขัดขวางการใช้ชื่อพันธุ์พืชนั้นโดยอิสระ (hamper the free use) หากได้รับสิทธินั้นก่อนที่จะมีการตั้งชื่อพันธุ์พืชตามมาตรา 63

3. ในกรณีที่พันธุ์พืชได้รับความคุ้มครองตามสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป หรือในรัฐสมาชิก หรือรัฐสมาชิกของสหภาพคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ (Member of International Union for the Protection of New Variety of Plants) ตามกฎหมายสิทธิในทรัพย์สินแห่งชาติ (national property right) ไม่ให้ชื่อพันธุ์พืชนั้น หรือเครื่องหมายอื่นใด (designation) ที่อาจทำให้เกิดความสับสนหากมีการนำมาใช้ภายในอาณาเขตสหภาพยุโรป หากนำมาใช้กับพันธุ์พืชอื่นที่มีชนิดทางพฤกษศาสตร์เดียวกัน (same botanical species) หรือ มีชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้องกัน ตามที่ได้ตีพิมพ์ตามมาตรา 63(5) หรือสำหรับส่วนของวัตถุดิบของพันธุ์พืช

บทที่ 4

ระยะเวลาและการสิ้นสุดแห่งสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

(DURATION AND TERMINATION OF COMMUNITY PLANT VARIETY RIGHTS)

มาตรา 19

ระยะเวลาแห่งสิทธิ (Duration of Community plant variety rights)

1. ให้สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปสิ้นสุดในระยะเวลาสิ้นปีปฏิทินที่ 25 หรือในกรณีของพันธุ์พืชไม้เลื้อยเถาวัลย์หรือชนิดพันธุ์ต้นไม้ (tree species) ให้สิ้นสุดในปีที่ 30 ของปีปฏิทินนับจากปีที่ได้รับสิทธิ
2. คณะมนตรี (the council) ซึ่งทำหน้าที่โดยเสียงส่วนใหญ่ (qualified majority) ที่ได้รับการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการ (Commission) อาจจัดให้มีการขยายระยะเวลาความคุ้มครองอีก 5 ปีสำหรับพืชบางพันธุ์ (genera) หรือบางชนิด (species) โดยเฉพาะ
3. ให้สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปหยุดลงก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลาความคุ้มครองตามข้อ 1 หรือ ข้อ 2 หากผู้ทรงสิทธิสละสิทธิโดยแจ้งความจำนงค์เป็นลายลักษณ์อักษร (written declaration) ไปยังสำนักงาน และให้มีผลเป็นการสิ้นสุดแห่งสิทธิในวันถัดไปจากวันที่สำนักงานได้รับหนังสือแนบ

มาตรา 20

ความเป็นโมฆะแห่งสิทธิ (Nullity of Community plant variety rights)

1. ให้สำนักงานประกาศว่าสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปเป็นโมฆะและถูกยกเลิกตามกฎหมาย หากพบว่า
 - (a) ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 7 หรือ 10 ในระยะเวลาที่มีสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป หรือ
 - (b) ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 8 และ 9 ในขณะที่ได้รับสิทธิ หากการได้รับสิทธินั้นเป็นเพราะข้อมูลและเอกสารที่ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้จัดทำให้อย่างมีนัยสำคัญ
 - (c) สิทธินั้นได้ให้แก่บุคคลที่ไม่พึงได้รับสิทธิเว้นแต่สิทธินั้นได้มีการโอนไปยังผู้พึงมีสิทธิ
2. ในกรณีที่มีการประกาศว่าสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปเป็นโมฆะและได้ถูกยกเลิก ให้ถือว่าสิทธินั้นไม่เคยมีผลมาตั้งแต่แรกตามกฎหมายเกณฑ์นี้

มาตรา 21

การเพิกถอนสิทธิ

1. ให้สำนักงานเพิกถอนสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปหากพบว่าได้มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 8 หรือ 9 อีกต่อไปโดยให้การเพิกถอนมีผลในอนาคต ในกรณีที่พบว่าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขนั้นได้เกิดขึ้น ณ เวลาใดก่อนที่จะมีการเพิกถอนให้การเพิกถอนมีผล ณ วันที่พบการไม่ปฏิบัติตาม (juncture)
2. สำนักงานอาจจะเพิกถอนสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปโดยให้มีผลในอนาคต ภายหลังจากที่มีการร้องขอและภายในเวลาที่กำหนดโดยสำนักงาน หากผู้ทรงสิทธิ
 - (a) ไม่ทำตามภาระหน้าที่ตามมาตรา 64(3) โดยสมบูรณ์ หรือ
 - (b) ไม่เสนอชื่อพันธุ์พืชใหม่ที่เหมาะสม ในกรณีอ้างอิงในมาตรา 66 หรือ
 - (c) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมที่ควรต้องชำระเพื่อคงไว้ซึ่งสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป หรือ
 - (d) ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา 12 มาตรา 82 อีกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นผู้ทรงสิทธิคนแรก หรือ ผู้สืบทอดสิทธิ (successor in title) ตามมาตรา 23

บทที่ 5

สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปเป็นวัตถุแห่งกรรมสิทธิ (Cancellation of Community plant variety rights)

มาตรา 22

ความสอดคล้องกับกฎหมายในประเทศ (Assimilation with national laws)

1. เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 23 ถึง 29 ให้ถือว่าสิทธิในทรัพย์สินที่ยุโรปเป็นวัตถุแห่งกรรมสิทธิ (object of property) ด้วยประการทั้งปวงและในอาณาเขตของสหภาพยุโรปทั้งหมด เสมือนเป็นสิทธิในทรัพย์สินในรัฐสมาชิกโดย

(a) ตามที่ได้ลงในทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินยุโรป ผู้ทรงสิทธิมีถิ่นพำนักหรือดำรงตำแหน่ง หรือมีสถานที่ทำการ ณ วันที่เกี่ยวข้อง หรือ

(b) หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ (a) อย่างครบถ้วน ตัวแทนในกระบวนการของผู้ทรงสิทธิที่อ้างถึงในครั้งแรก ซึ่งมีชื่อระบุในทะเบียนเป็นผู้มีถิ่นพำนักหรือดำรงตำแหน่ง หรือมีสถานที่ทำการ ณ วันที่จดทะเบียน

2. หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ 1 รัฐสมาชิกที่กล่าวถึงในย่อหน้า 1 ให้หมายถึงรัฐสมาชิกที่สำนักงานตั้งอยู่

3. ในกรณีที่มีการลงทะเบียนภูมิลำเนา ตำแหน่ง หรือสถานที่ทำการของตัวแทนในกระบวนการใน 2 รัฐสมาชิกหรือมากกว่าตามที่อ้างถึงในข้อ 1 ให้ใช้ภูมิลำเนาตำแหน่งที่ได้กล่าวถึงเป็นครั้งแรกเพื่อวัตถุประสงค์ในข้อ 1

4. ในกรณีที่บุคคลตั้งแต่ 2 รายหรือหลายรายขึ้นไปขอจดทะเบียนตามข้อ 1 ในฐานะผู้ทรงสิทธิร่วม ให้ผู้ทรงสิทธิที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำข้อ 1 (a) มาบังคับใช้ คือผู้ทรงสิทธิร่วมที่ได้จดทะเบียนรายแรก ซึ่งได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ในกรณีที่ไม่มีผู้ทรงสิทธิร่วมรายใดสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ 1 ได้ครบถ้วนให้นำข้อ 2 มาบังคับใช้

มาตรา 23

การโอนสิทธิ

1. สิทธิในทรัพย์สินยุโรปอาจจะโอนให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือหลายรายได้

2. การโอนสิทธิในทรัพย์สินยุโรปด้วยสัญญาโอนสิทธิ (assignment) ให้ทำได้เฉพาะในกรณีที่ผู้รับโอน (successor) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 12 และมาตรา 82 แล้วเท่านั้น โดยต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและลงนามโดยคู่สัญญา ยกเว้นในกรณีที่การโอนสิทธิเป็นผลเนื่องมาจากคำสั่งของศาลหรือการดำเนินการเพื่อยุติกระบวนการทางศาล นอกจากนี้ให้ถือว่าเป็นโมฆะ

3. เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 100 การโอนสิทธิจะไม่มีผลใดๆ ก่อนที่บุคคลภายนอกจะได้รับโอนสิทธิมา

4. การโอนสิทธิจะไม่มีผลต่อสำนักงานและไม่อาจนำมาอ้างในระหว่าง (vis-à-vis) บุคคลภายนอกได้ เว้นแต่พยานหลักฐานเอกสารกำหนดไว้ในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติจะได้มีการระบุไว้และจนกว่าจะได้รับการลงทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินยุโรป อย่างไรก็ตาม การโอนที่ยังไม่ได้มีการลงทะเบียนอาจถูกนำมาอ้าง (vis-a-vis) ระหว่างบุคคลที่สามผู้ซึ่งได้รับสิทธิมาหลังจากวันที่มีการโอนสิทธิแต่เป็นผู้รู้ถึงการโอนสิทธิ ณ วันที่บุคคลเหล่านั้นได้รับสิทธิ

มาตรา 24

การจัดเก็บภาษี (Levy of execution)

สิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรปอาจถูกจัดเก็บภาษี (levied in execution) และอาจเป็นวัตถุประสงค์แห่งมาตรการเฉพาะกาล รวมถึงมาตรการในการป้องกันภายในความหมายของมาตรา 24 ของอนุสัญญากรุงลูกาโนว่าด้วยเขตอำนาจศาล และการรองรับและบังคับตามคำพิพากษาในคดีแพ่งและพาณิชย์ ค.ศ.1988 โดยต่อไปจะเรียกว่า “อนุสัญญากรุงลูกาโน” (Lugano Convention)

มาตรา 25

การล้มละลายหรือกระบวนการที่คล้ายคลึงกัน (Bankruptcy or like proceedings)

จนกว่าจะมีกฎเกณฑ์ร่วมกันในด้านนี้สำหรับรัฐสมาชิกจะมีผลบังคับใช้ รัฐสมาชิกเพียงหนึ่งเดียวที่สิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรปที่อาจเกี่ยวข้องกับการล้มละลายหรือกระบวนการที่คล้ายคลึงกันให้เป็นที่ซึ่งกระบวนการนั้นได้ถูกนำขึ้นมาพิจารณาเป็นครั้งแรกภายในความหมายของกฎหมายภายในประเทศหรือกฎหมายอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

มาตรา 26

การยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิในฐานะที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งทรัพย์สิน (Object of property)

ให้นำมาตรา 22 ถึง 25 มาใช้กับการขอยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรป ว่าด้วยคำขอนั้น บรรดาข้อที่ได้อ้างถึง (references) ในมาตราเหล่านั้นที่มีต่อการจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรปให้ถือว่าเป็นข้ออ้างในการจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรป

มาตรา 27

สิทธิตามสัญญา (Contractual exploitation of rights)

1. สิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรปอาจเป็นวัตถุประสงค์แห่งสิทธิโดยทั้งหมดหรือบางส่วนของสิทธิในการใช้ประโยชน์ในรูปแบบของสัญญา ซึ่งสิทธิในการใช้ประโยชน์นั้นอาจจะผูกขาดหรือไม่ผูกขาดก็ได้

2. ผู้ทรงสิทธิอาจเพิกถอนสิทธิของบุคคลที่ได้รับสิทธิในการใช้ประโยชน์ในสิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรปหากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดๆ ที่กำหนดในข้อ 1

มาตรา 28

การทรงสิทธิร่วม (Joint holdership)

ให้นำมาตรา 22 ถึง 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีที่มีการถือสิทธิร่วมกันในสิทธิในทรัพย์สินที่ขูโรปที่มีการกำหนดการแบ่งสัดส่วนการถือสิทธิ

มาตรา 29

การบังคับใช้สิทธิ (Compulsory licensing)

1. ให้สำนักงานมอบสิทธิแก่บุคคลใดหรือบุคคลหลายคน ตามที่บุคคลเหล่านั้นได้ร้องขอในการบังคับใช้สิทธิทรัพย์สินที่ขูโรปใหม่เหนือของบุคคลอื่นหากมีมูลเหตุเพื่อประโยชน์สาธารณะ และหลังจากที่ได้มีการหารือกับสภาบริหารตามที่อ้างถึงในมาตรา 36 แล้วเท่านั้น

2. ในการยื่นคำร้องขอโดยรัฐสมาชิก โดยคณะกรรมการสหภาพยุโรปหรือโดยองค์การที่จัดตั้งในระดับสมาคมยุโรปและได้ลงทะเบียนกับคณะกรรมการสิทธิการสหภาพยุโรปอาจมีการให้สิทธิใช้สิทธิทรัพย์สินที่ขูโรปใหม่เหนือบุคคลอื่นแก่ประเภทของบุคคล (category of persons) ที่ได้แสดงให้เห็นว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือแก่บุคคลใดที่

อยู่ในรัฐสมาชิกหรือได้รับอนุญาตจากรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ หรือในสหภาพยุโรป การให้สิทธินี้จะทำได้โดยมูลเหตุเพื่อประโยชน์สาธารณะ และหลังจากที่ได้รับอนุมัติจากสภาบริหารแล้วเท่านั้น

3. ในกรณีที่มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่นตามมาตรา 1,2,5 หรือ 5(a) สำนักงานต้องกำหนดว่าการกระทำประเภทใดที่ครอบคลุมและระบุเงื่อนไขตามที่อ้างถึงในข้อ 2 เงื่อนไขที่เหมาะสมจะต้องนำมาพิจารณาถึงประโยชน์ของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชที่อาจได้รับผลกระทบจากการอนุญาตให้ใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่น เงื่อนไขที่เหมาะสมอาจรวมถึง การกำหนดเวลา การชำระค่าสิทธิ (royalty) ที่เหมาะสมอย่างเป็นธรรมแก่ผู้ทรงสิทธิและอาจกำหนดภาระหน้าที่บางอย่างแก่ผู้ทรงสิทธิ การปฏิบัติตามอย่างเงื่อนไขอย่างครบถ้วนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่น

4. ในวันหมดอายุของแต่ละรอบระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากการอนุญาตให้ใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่นตามย่อหน้า 1,2,5 หรือ 5(a) และภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 3 คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจขอให้ยกเลิกหรือแก้ไขการอนุญาตให้ใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่นโดยมูลเหตุเพียงประการเดียว (sole ground) ในการร้องขอ คือพฤติกรรมที่ใช้ในการพิจารณานั้นได้มีการเปลี่ยนแปลง

5. ในคำร้องขอหากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ 1 ให้อนุญาตการใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่นแก่ผู้ทรงสิทธิในเรื่องที่เกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่มีลักษณะทางพันธุกรรมสำคัญมาจากพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง (essentially derived variety) ทั้งนี้ ให้เงื่อนไขที่เหมาะสมที่อ้างถึงในข้อ 3 รวมถึงการชำระค่าใช้สิทธิ (royalty) อย่างเหมาะสมอย่างเป็นธรรมให้แก่ผู้ทรงสิทธิพันธุ์พืชตั้งต้น (initial variety)

5a. ในคำร้องขอให้้อนุญาตการใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่นในสิทธิการใช้พันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 12(2) ของคำสั่งเลขที่ 98/44/EC (Directive 98/44/EC) แบบไม่ผูกขาด (non-exclusive) แก่ผู้ทรงสิทธิบัตรในการประดิษฐ์ทางชีวภาพ (biotechnological invention) หากได้มีการชำระค่าใช้สิทธิ (royalty) เหมาะสมอย่างเป็นธรรม โดยผู้ทรงสิทธิบัตรจะต้องแสดงให้เห็นว่า

- (i) บุคคลผู้นั้นไม่ประสบความสำเร็จในการขออนุญาตใช้สิทธิจากผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป และ
- (ii) การประดิษฐ์ถือเป็นความก้าวหน้าทางเทคนิคที่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญเมื่อ

เปรียบเทียบกับพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง (protected plant variety)

เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถได้รับหรือแสวงหาประโยชน์จากสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป กรณีที่ผู้ทรงสิทธิได้รับสิทธิในพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่น (compulsory licence) ตามมาตรา 12(1) ของคำสั่งเลขที่ 98/44/EC (Directive 98/44/EC) สำหรับการให้สิทธิแบบไม่ผูกขาดในการประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตร ให้อนุญาตการใช้สิทธิแบบแลกเปลี่ยนโดยไม่ผูกขาด (non-exclusive cross-licence) โดยมีเงื่อนไขที่เหมาะสมในการแสวงหาประโยชน์แก่ผู้ทรงสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์นั้นให้ขอบเขตของการอนุญาตบังคับใช้สิทธิ (licence) หรือสิทธิแบบแลกเปลี่ยน (cross-licence) ตามที่อ้างถึงในข้อนี้จำกัดภายในอาณาเขตของประชาคมยุโรปที่สิทธิบัตรครอบคลุมถึง

6. กฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ ตามมาตรา 114 อาจกำหนดตัวอย่างอื่น ๆ ของการอนุญาตเพื่อประโยชน์สาธารณะตามที่อ้างถึงในข้อ 1, 2, และ 5a และอาจกำหนดรายละเอียดในการดำเนินการตามข้อ 1 ถึง 5a ด้วย

7. รัฐสมาชิกไม่อาจอนุญาตการใช้สิทธิพันธุ์พืชใหม่เหนือบุคคลอื่น (compulsory licence) ในแง่สิทธิในพันธุ์พืชยุโรปได้

ส่วนที่ 3

สำนักงานพันธุ์พืชในยุโรป (THE COMMUNITY PLANT VARIETY OFFICE)

บทที่ 1

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา 30

สถานะทางกฎหมาย สำนักงานตัวแทน (Legal status, sub-offices)

1. ให้สำนักงานเป็นตัวแทนของสหภาพยุโรป ให้สำนักงานมีสถานะบุคคลทางกฎหมาย
2. ในแต่ละรัฐสมาชิก ให้สำนักงานได้รับสิทธิทางกฎหมายอย่างเต็มที่ตามที่บุคคลพึงได้รับภายใต้กฎหมายภายในของประเทศ สำนักงานอาจครอบครองหรือจำหน่ายซึ่งสิทธิบัตรพืชหรือสิทธิบัตรพืช หรืออาจเป็นคู่ความในกระบวนการทางกฎหมายได้
3. ให้ประธาน (president) เป็นตัวแทนของสำนักงาน
4. โดยความเห็นชอบของสภการบริหารตามที่อ้างถึงในมาตรา 36 สำนักงานอาจมอบอำนาจให้หน่วยงานของรัฐในการทำงานบริหารงานเฉพาะอย่างในสำนักงาน หรือจัดตั้งสำนักงานตัวแทนเพื่อทำหน้าที่นั้นโดยเฉพาะในรัฐสมาชิก หากได้รับอนุญาต

มาตรา 31

เจ้าหน้าที่ (Staff)

1. ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในประชาคมยุโรป เงื่อนไขการจ้างงานสำหรับลูกจ้างในประชาคมยุโรป (The staff regulation of officials of the European Communities, the Conditions of Employment of Other Servants of the European Communities) และระเบียบข้อบังคับที่นำมาใช้ร่วมกันโดยสถาบัน (institutions) ในประชาคมยุโรป (European Communities) เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำกฎระเบียบและเงื่อนไขการจ้างงานมาใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน โดยที่ไม่ขัดกับการนำมาตรา 47 มาใช้กับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (Board of Appeal)
2. โดยไม่เป็นการขัดกับมาตรา 43 อำนาจที่ได้รับจากการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Staff Regulations) และเงื่อนไขการจ้างงานสำหรับลูกจ้างในประชาคมยุโรป (the Conditions of Employment of Other Servant) ให้สำนักงานเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นกับเจ้าหน้าที่ของตน

มาตรา 32

เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน (Privileges and immunities)

ให้พิธีสาร (Protocol) เกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของประชาคมยุโรปใช้บังคับกับสำนักงาน

มาตรา 33

ความรับผิด (Liability)

1. ให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาในเรื่องอื่นๆ ใช้บังคับในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดทางด้านสัญญาของสำนักงาน

2. ให้ศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรปมีเขตอำนาจศาลในการให้พิจารณาคดีต่อข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการ (arbitration clause) ที่ระบุในสัญญาที่ทำขึ้นโดยสำนักงาน
3. ในกรณีที่ไม่ได้เป็นความรับผิดชอบที่เกิดจากสัญญา ให้สำนักงานชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานหรือข้าราชการอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์ทั่วไปในกฎหมายของรัฐสมาชิก
4. ให้ศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรปมีเขตอำนาจในการพิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับการกำหนดค่าทดแทนสำหรับความเสียหายในข้อ 3
5. ความรับผิดชอบส่วนตัวของลูกจ้างที่มีต่อสำนักงานให้เป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดในระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Staff Regulations) และเงื่อนไขการจ้างงานสำหรับลูกจ้างในประชาคมยุโรปที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 33a

การเข้าถึงข้อมูลเอกสาร (Access to documents)

1. ให้ประกาศฉบับเลขที่ 1049/2001 (Regulation (EC) No 1049/2001) ของสภายุโรปและคณะมนตรี (the European Parliament and of the Council) ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2544 เกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลเอกสารของสภายุโรป คณะมนตรีและคณะกรรมการนำมาใช้กับเอกสารที่ถือครองโดยสำนักงาน
2. ให้สภการบริหารนำเอาวิธีการจัดการใดๆ ที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติเพื่อการอนุวัติกฎระเบียบฉบับเลขที่ 1049/2001 (Regulation (EC) NO 1049/2001) มาใช้ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ประกาศคณะมนตรีสหภาพยุโรป ฉบับเลขที่ 1650/2003 ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2546 มีผล และแก้ไขประกาศฉบับเลขที่ 2001/94 (Council Regulation (EC) No 1650/2003 of 18 June 2003 amending regulation (EC) No 2100/94) เกี่ยวกับสิทธิในพันธุพืชยุโรป
3. คำวินิจฉัยของสำนักงานที่ดำเนินการภายใต้มาตรา 8 ของประกาศ ฉบับเลขที่ 1049/2001 (Regulation (EC) No 1049/2001) อาจนำมาเป็นเหตุแห่งการร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการหรือกระบวนการทางศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรป ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 195 และ 230 ของสนธิสัญญาว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสหภาพยุโรป (the Treaty) ตามลำดับ

มาตรา 34

ภาษาที่ใช้ (Languages)

1. ให้ข้อกำหนดในบทบัญญัติในประกาศ ฉบับที่ 1 (Regulation No 1) ณ วันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2501 กำหนดภาษาที่จะใช้ในประชาคมเศรษฐกิจยุโรป
2. ให้คำขอจดทะเบียนที่ส่งมายังสำนักงาน เอกสารที่ต้องใช้เพื่อพิจารณาคำขอและเอกสารอื่นๆ ที่ยื่นใช้ภาษาราชการภาษาใดภาษาหนึ่งของประชาคมยุโรป
3. ให้คู่ความในกระบวนการพิจารณาที่ยื่นต่อสำนักงาน ตามที่ได้กำหนดในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ มาตรา 14 ได้รับสิทธิในกระบวนการพิจารณาโดยทางวาจาหรือโดยลายลักษณ์อักษรเป็นภาษาราชการภาษาใดของประชาคมยุโรปก็ได้ พร้อมคำแปลและในกรณีที่มีการรับฟังพยานหลักฐาน (hearing) ให้มีล่ามแปลอย่างน้อยเป็น

ภาษาทางราชการอีกภาษาหนึ่งของประชาคมยุโรปที่เลือกโดยคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไปพร้อมๆ กันการใช้สิทธินี้ไม่ได้บ่งบอกถึงค่าใช้จ่ายเฉพาะของคู่ความในคดี

4. การให้บริการแปลภาษาสำหรับการทำงานของสำนักงานให้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จัดทำโดยศูนย์แปลภาษาของสหภาพ (Translation Centre of the Bodies of the Union)

มาตรา 35

คำวินิจฉัยของสำนักงาน (Decisions of the Office)

1. ให้คำวินิจฉัยของสำนักงานดำเนินการโดยหรืออยู่ภายใต้อำนาจของประธานของสำนักงาน หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (the Board of Appeal) ไม่ต้องเป็นผู้วินิจฉัยตามมาตรา 72

2. ภายใต้ข้อกำหนดในข้อ 1 ให้คำวินิจฉัยตามมาตรา 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63, 66 หรือ 100(2) ดำเนินการโดยคณะกรรมการ (Committee) ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ในสำนักงานสามคน คุณสมบัติของคณะกรรมการชุดนี้ อำนาจของกรรมการแต่ละคนในการเตรียมคำวินิจฉัย เงื่อนไขในการลงคะแนนเสียง และบทบาทหน้าที่ของประธานที่เกี่ยวกับคณะกรรมการชุดนี้จะถูกกำหนดไว้ในมาตรา 114 มิฉะนั้น ในการพิจารณาคดีสมาชิกของคณะกรรมการจะไม่ผูกพันต่อคำสั่งใดๆ

3. คำวินิจฉัยของประธานนอกเหนือจากกรณีอื่นๆ ที่ระบุในข้อ 2 หากไม่ได้รับการวินิจฉัยโดยประธานอาจได้รับการวินิจฉัยโดยเจ้าหน้าที่อื่นของสำนักงานผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 42(2)(h)

บทที่ 2

สภาบริหาร (The Administrative Council)

มาตรา 36

การจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ (Creation and powers)

1. ให้สภาบริหารจัดตั้งขึ้นประจำสำนักงานด้วยประการฉะนี้ นอกเหนือจากอำนาจที่ได้มอบหมายให้แก่สภาบริหารโดยบทบัญญัติอื่นภายใต้ระเบียบข้อบังคับนี้ หรือโดยบทบัญญัติที่อ้างถึงในมาตรา 113 และ 114 ให้สภาบริหารมีอำนาจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ดังนี้

(a) ให้คำแนะนำในเรื่องที่สำนักงานรับผิดชอบหรือออกแนวทางปฏิบัติ (guidelines) ที่เกี่ยวข้อง

(b) ให้ตรวจสอบรายงานสำหรับผู้บริหาร (management report) ของประธานและตรวจตราการดำเนินกิจกรรมของสำนักงาน บนข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและข้อมูลอื่นๆ

(c) เมื่อได้รับการเสนอจากสำนักงาน ให้กำหนดจำนวนคณะกรรมการในมาตรา 35 การแบ่งงานและระยะเวลาในการทำงานในแต่ละหน้าที่ หรือออกระเบียบปฏิบัติทั่วไปที่เกี่ยวข้อง

(d) อาจออกระเบียบการทำงานสำหรับสำนักงาน

(e) อาจออกหลักเกณฑ์การทดสอบตามมาตรา 56(2)

2. สภาบริหารยังอาจ

- เสนอความเห็นต่อ และขอข้อมูลจากสำนักงานหรือคณะกรรมการ (Commission) เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็น

- นำเสนอต่อไปยังคณะกรรมการกิจการไม่ว่าจะมีการแก้ไขหรือไม่ ซึ่งร่างที่ได้เสนอมายังสภการบริหารตามมาตรา 42(2)(g) หรือที่ร่างที่เสนอโดยสภการบริหารเองต่อการแก้ไขระเบียบข้อบังคับนี้ตามมาตรา 113 และ 114 หรือกฎเกณฑ์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในพันธบัตรยุโรป

- ให้คำปรึกษาตามมาตรา 113(4) และ 114(2)
- ดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับงบประมาณของสำนักงานตามมาตรา 109, 111 และ 112

มาตรา 37

องค์ประกอบของสภการบริหาร (Composition)

1. ให้สภการบริหารประกอบด้วยตัวแทนจากแต่ละรัฐสมาชิก 1 รายและตัวแทนจากคณะกรรมการกิจการ 1 รายและผู้แทนของบุคคลดังกล่าว
2. สมาชิกของสภการบริหารอาจได้รับความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาหรือผู้ชำนาญการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อบังคับการประชุม (rules of procedure)

มาตรา 38

ตำแหน่งประธาน (Chairmanship)

1. ให้สภการบริหารเลือกประธานและรองประธานจากบรรดาสมาชิก ให้รองประธานในตำแหน่ง ทำการแทนประธานในกรณีที่ประธานไม่สามารถทำหน้าที่ได้
2. ให้วาระการดำรงตำแหน่งของประธานและรองประธานสิ้นสุดลงเมื่อความเป็นสมาชิกภาพในสภการบริหารได้สิ้นสุดลง โดยไม่เป็นการขัดกับบทบัญญัตินี้ ให้วาระการดำรงตำแหน่งของประธานและรองประธานมีกำหนดระยะเวลา 3 ปี เว้นแต่ได้มีการแต่งตั้งประธานและรองประธานท่านอื่นก่อนที่ระยะเวลานี้ได้สิ้นสุดลง วาระการดำรงสามารถต่ออายุได้

มาตรา 39

การประชุม (Meetings)

1. ให้ประธานเป็นผู้เรียกประชุมสภการบริหาร
2. ให้ประธานของสำนักงานมีส่วนร่วมในกรณีที่มีการโต้แย้ง (deliberations) กัน เว้นแต่สภการบริหารจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ไม่ให้ประธานมีสิทธิในการออกเสียง
3. ให้สภการบริหารจัดให้มีการประชุมสามัญประจำปีละครั้ง นอกจากนี้ให้มีการประชุมโดยประธานเป็นผู้ริเริ่ม หรือตามที่คณะกรรมการกิจการร้องขอ หรือ 1 ใน 3 ของรัฐสมาชิกร้องขอ
4. ให้ที่ประชุมนำเอาข้อบังคับการประชุม (rules of procedure) มาใช้และตามกฎระเบียบเหล่านี้ อาจแต่งตั้งคณะกรรมการภายใต้อำนาจหน้าที่ของสภา
5. ให้สำนักงานเป็นผู้จัดหาเลขาธิการสำหรับสภการบริหาร

มาตรา 40

สถานที่ประชุม (Place of meetings)

ให้สภาบริหารประชุม ณ ที่ทำการของคณะกรรมการ หรือ ณ สถานที่ของสำนักงาน หรือสำนักงานตรวจสอบ (Examination Office) ซึ่งรายละเอียดจะถูกกำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุม

มาตรา 41

การออกเสียง (Voting)

1. ให้สภาบริหารพิจารณาตัดสินใจ โดยการถือเสียงข้างมากของผู้แทนของรัฐสมาชิกเป็นเกณฑ์ ยกเว้นกรณีในข้อ 2
2. ให้ใช้วิธีการออกเสียงโดยถือเสียงข้างมาก 3 ใน 4 ของผู้แทนของรัฐสมาชิกสำหรับการตัดสินใจที่สภาบริหารได้รับอำนาจให้พิจารณาภายใต้มาตรา 29, 36(1)(a)(b)(d) และ (e) 43, 47, 109(3) และ 112
3. แต่ละรัฐสมาชิกมีหนึ่งคะแนนเสียง
4. คำวินิจฉัยของสภาบริหารไม่มีผลเป็นการผูกมัดภายใต้ความหมายของมาตรา 189 ของสนธิสัญญาว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสหภาพยุโรป (the Treaty)

บทที่ 3

การบริหารสำนักงาน (MANAGEMENT OF THE OFFICE)

มาตรา 42

อำนาจหน้าที่ของประธาน (Functions and powers of the President)

1. ให้ประธานเป็นผู้บริหารจัดการสำนักงาน
2. ด้วยเหตุนี้ ให้ประธานสำนักงานมีอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะ ดังนี้
 - (a) ให้ประธานสำนักงานดำเนินการทุกอย่างเท่าที่จำเป็น รวมถึงการนำเอาคำสั่งทางบริหารภายในและประกาศต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าการทำงานของสำนักงานเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎระเบียบนี้ กับบทบัญญัติที่อ้างถึงในมาตรา 113 และ 114 หรือกฎระเบียบที่จัดตั้งขึ้นหรือแนวทางปฏิบัติ (guidelines) ที่ออกโดยสภาบริหารตามมาตรา 36(1)
 - (b) นำส่งรายงานทางการบริหารให้แก่คณะกรรมการและสภาบริหารในแต่ละปี
 - (c) ใช้อำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามที่ระบุในมาตรา 31(2)
 - (d) นำส่งข้อเสนอ (proposal) ตามที่อ้างถึงในมาตรา 36(1)(C) และ 47(2)
 - (e) จัดเตรียมร่างประมาณการรายรับและค่าใช้จ่ายของสำนักงานตามมาตรา 109(1) และให้ใช้งบประมาณตามมาตรา 110
 - (f) จัดหาข้อมูลตามที่ได้รับการร้องขอจากสภาบริหาร ตามมาตรา 36(2) ย่อหน้าที่ 1
 - (g) อาจเสนอร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขกฎระเบียบฉบับนี้ บทบัญญัติในมาตรา 113 และ 114 หรือกฎเกณฑ์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในพันธู์พิชยุโรปต่อสภาบริหาร
 - (h) อาจมอบอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่ในสำนักงานตามเงื่อนไขในบทบัญญัติในมาตรา 113 และ 114
3. ให้ประธานได้รับการช่วยเหลือจากรองประธานหนึ่งหรือหลายคน หากประธานลาหรือเจ็บป่วยให้รองประธานคนหนึ่งคนใดทำหน้าที่แทนตามขั้นตอนที่กำหนดในกฎเกณฑ์ (rules) ที่ตั้งขึ้นหรือแนวทางปฏิบัติ (guidelines) ที่ออกโดยสภาบริหารตามมาตรา 36(1)

มาตรา 43

การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับสูง (Appointment of senior officials)

1. ให้ประธานสำนักงานได้รับการแต่งตั้งโดยสภา (Council) โดยพิจารณาจากรายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือกตามที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสิทธิการหลังจากได้รับความเห็นชอบของสภาบริหารให้อำนาจในการถอดถอนประธานเป็นอำนาจของสภา (Council) โดยทำตามข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิการ ภายหลังจากที่ได้รับความเห็นชอบของสภาบริหาร
2. วาระการดำรงตำแหน่งของประธานไม่เกิน 5 ปี ซึ่งต่ออายุการดำรงตำแหน่งได้
3. ให้การแต่งตั้งหรือถอดถอนรองประธานคนหนึ่งหรือหลายคนของสำนักงานให้เป็นไปตามข้อ 1 และ 2 หลังจากที่ได้มีหารือกับประธาน
4. ให้สภา (Council) เป็นผู้ใช้อำนาจในทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ที่อ้างถึงในข้อ 1 และ 3

มาตรา 44

การกำกับดูแลการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย (Control of legality)

1. ให้คณะกรรมการสิทธิการเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของประธานในกรณีกฎหมายของสหภาพยุโรปไม่ได้มีการกำหนดไว้ในเรื่องการกำกับดูแลการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายโดยหน่วยงานอื่น รวมถึงการกระทำใดๆ ของสภาบริหารที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณของสำนักงาน
2. ให้คณะกรรมการสิทธิการสั่งให้มีแก้ไขหรือยกเลิกการกระทำใดที่ผิดกฎหมายตามที่ระบุในข้อหน้า 1
3. รัฐสมาชิก หรือสมาชิกใดของสภาบริหารหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยเป็นการเฉพาะตัวอาจแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิการตรวจสอบความถูกต้องทางกฎหมายถึงการกระทำใดตามที่อ้างถึงในข้อ 1 ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม โดยให้แจ้งคณะกรรมการสิทธิการทราบภายใน 2 เดือนนับจากวันที่ได้รับทราบเกี่ยวกับการกระทำนั้น และให้คณะกรรมการสิทธิการดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบภายใน 2 เดือน

บทที่ 4

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (THE BOARDS OF APPEAL)

มาตรา 45

การแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ (Establishment and powers)

1. ให้ในสำนักงานแต่งตั้งหนึ่งหรือหลายคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
2. ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์รับผิดชอบในการพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยในมาตรา 67
3. ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีการประชุมตามที่จำเป็น ให้กำหนดจำนวนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการจัดสรรงานในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ ตามมาตรา 114

มาตรา 46

องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (Composition of the Boards of Appeal)

1. ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วยประธาน 1 คนและสมาชิก 2 คน
2. ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์เป็นผู้เลือกสมาชิกรายอื่นสำหรับการพิจารณาในแต่ละคดี พร้อมทั้งสมาชิกสำรอง (alternate) จากรายชื่อของสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามมาตรา 47(2)

3. ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เห็นว่าโดยลักษณะของคดีมีความจำเป็น อาจให้มีสมาชิกเพิ่มได้อีก 2 คนจากรายชื่อของสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อร่วมพิจารณาคดี

4. คุณสมบัติของสมาชิกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในแต่ละชุด อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละคนในขั้นตอนการเตรียมคำวินิจฉัย และเงื่อนไขในการออกเสียง จะถูกกำหนดไว้ในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ ตามมาตรา 114

มาตรา 47

ความเป็นอิสระของสมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(Independence of the members of the Boards of Appeal)

1. ให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และตัวสำรองที่เกี่ยวข้องได้รับแต่งตั้งจากสภา (Council) โดยให้สรรหาจากรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสิทธิการในตำแหน่งประธานและตัวสำรองในแต่ละตำแหน่ง หลังจากได้รับความเห็นชอบจากสภาบริหารให้มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และต่ออายุได้

2. ให้สมาชิกรายอื่นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นบุคคลที่ได้รับการเลือกตามมาตรา 46(2) จากรายชื่อสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับการเสนอจากสำนักงาน ให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในวาระ 5 ปีและแต่งตั้งโดยสภาบริหาร การแต่งตั้งนั้นให้มีอายุ 5 ปี ซึ่งอาจได้รับการต่ออายุทั้งหมดหรือบางส่วน

3. สมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีความเป็นอิสระ การตัดสินใจพิจารณาคดีจะต้องไม่อยู่ภายใต้คำสั่งใดๆ

4. สมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องไม่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ ในมาตรา 35 หรือต้องไม่ทำหน้าที่อื่นในสำนักงาน การทำหน้าที่ของสมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจเป็นการทำงานแบบไม่เต็มเวลา (part-time)

5. ระหว่างดำรงตำแหน่งสมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจถูกให้ออกจากตำแหน่งหรือจากรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อได้ เว้นแต่มีเหตุอันร้ายแรงอันอาจทำให้ถูกถอนจากตำแหน่ง และศาลยุติธรรมของสหภาพยุโรป (Court of Justice of the European Communities) หากได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการสิทธิการ พร้อมทั้งได้รับความเห็นชอบจากสภาบริหารได้มีคำพิพากษาให้มีผลเป็นการถูกถอดออกจากตำแหน่ง

มาตรา 48

ข้อยกเว้นและการคัดค้าน (Exclusion and objection)

1. สมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์หากมีผลประโยชน์ส่วนตัวเกี่ยวข้อง หรือหากก่อนหน้านี้ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะเป็นของตัวแทนของคู่ความในกระบวนการพิจารณา หรือการพิจารณาอุทธรณ์

2. หากเพราะเหตุผลประการหนึ่งประการใดตามที่อ้างถึงในข้อ 1 หรือเหตุผลอื่นใด ทำให้สมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ควรมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ บุคคลนั้นจะต้องแจ้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบเช่นนั้น

3. สมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านโดยคู่ความในกระบวนการอุทธรณ์สำหรับเหตุใดเหตุหนึ่งที่ระบุในข้อ 1 หรือเหตุแห่งความสงสัย (suspected of partially) คำคัดค้านไม่อาจเป็นที่ยอมรับหาก

ขณะที่รับทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน คู่ความแห่งอุทธรณ์ยังได้ดำเนินการตามกระบวนการ เหตุแห่งคำคัดค้านจะต้องไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาของสมาชิก

4. สมาชิกคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรหากกรณีที่กำหนดในข้อ 2 และ 3 เกิดขึ้นโดยต้องไม่ให้สมาชิกที่ถูกคัดค้านนั้นมีส่วนเกี่ยวข้อง สำหรับวัตถุประสงค์ในการพิจารณาคดีสมาชิกที่ถูกถอดถอนหรือถูกคัดค้านให้ถูกแทนที่ด้วยตัวแทนของบุคคลนั้น

ส่วนที่ 4

ขั้นตอนการพิจารณาของสำนักงาน (PROCEEDINGS BEFORE THE OFFICE)

บทที่ 1

กระบวนการยื่นคำขอจดทะเบียน (APPLICATIONS)

มาตรา 49

การยื่นคำขอ (Filing of applications)

1. การยื่นคำขอจดทะเบียนความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปให้เลือกยื่นได้

(a) โดยตรงที่สำนักงาน หรือ

(b) ที่สำนักงานตัวแทนหรือหน่วยงานภายในประเทศที่แต่งตั้งขึ้นหรือได้รับอำนาจตามมาตรา 30(4) โดยผู้ยื่นคำขอต้องส่งข้อมูลในการยื่นคำขอไปยังสำนักงานโดยตรงภายใน 2 อาทิตย์หลังจากการยื่นคำขอ รายละเอียดวิธีการในการส่งข้อมูลตาม (b) ไปยังสำนักงานอาจถูกกำหนดในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติในมาตรา 114 การไม่ได้นำส่งข้อมูลไปยังสำนักงานตามข้อ (a) ไม่เป็นการทำให้การยื่นคำขอสิ้นผล หากคำร้องไปถึงสำนักงานภายใน 1 เดือนนับจากวันที่ยื่นคำขอ ณ สำนักงานตัวแทนหรือหน่วยงานภายในประเทศ

2. ในกรณีที่ได้มีการยื่นคำขอที่หน่วยงานภายในประเทศใด ตามข้อ 1(b) ให้หน่วยงานภายในประเทศนั้นดำเนินการทุกขั้นตอนเพื่อนำส่งคำขอไปยังสำนักงานภายใน 2 อาทิตย์หลังจากการยื่นคำขอ หน่วยงานภายในประเทศอาจคิดค่าธรรมเนียมกับผู้ยื่นคำขอแต่ต้องไม่เกินค่าธรรมเนียมราชการในการดำเนินการรับและส่งต่อไปคำขอ

มาตรา 50

เงื่อนไขการยื่นคำขอ (Conditions governing applications)

1. คำขอจดทะเบียนอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(a) คำขอความคุ้มครองสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป

(b) คำอธิบายลักษณะพฤกษอนุกรมวิธาน (botanical taxon)

(c) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ยื่นคำขอร่วม หากมี

(d) ชื่อของนักปรับปรุงพันธุ์พืช และการให้คำรับรองว่าเท่าที่ผู้ยื่นคำขอทราบไม่มีบุคคลอื่นใดเกี่ยวข้องในการปรับปรุงพันธุ์ (breeding) หรือค้นพบ และพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ ในกรณีและผู้ยื่นคำขอไม่ได้เป็นนักปรับปรุงพันธุ์ หรือไม่ได้เป็นคนปรับปรุงพันธุ์พืชแต่เพียงผู้เดียว ให้ผู้ยื่นคำขอยื่นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องว่าได้รับสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปมาได้อย่างไร

(e) ชื่อชั่วคราวของพันธุ์พืช (Provisional designation)

(f) ลักษณะทางเทคนิคของพันธุ์พืช (Technical description)

(g) แหล่งกำเนิดในทางภูมิศาสตร์ของพันธุ์พืช (Geographic origin)

(h) รายละเอียดของตัวแทนในกระบวนการ (Credential of any procedural representative)

(i) รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่มีอยู่ก่อนของพันธุ์พืช

(j) รายละเอียดเกี่ยวกับการยื่นคำขออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืช

2. รายละเอียดของเงื่อนไขในข้อ 1 รวมถึงข้อมูลที่จะกำหนดเพิ่มเติมอาจกำหนดในมาตรา 114

3. คำขอจะต้องเสนอรายชื่อนักปรับปรุงพันธุ์พืชที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจแนบมากับใบคำขอ

มาตรา 51

วันที่ยื่นคำขอ (Date of application)

วันที่ยื่นคำขอจะต้องเป็นวันที่สำนักงานได้รับตามมาตรา 49(1)(a) หรือวันที่สำนักงานตัวแทนหรือหน่วยงานภายในประเทศได้รับตาม 49(1)(b) ซึ่งคำขอที่ถูกต้องครบถ้วน หากได้มีการปฏิบัติตามมาตรา 50 (1) และได้มีการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา 83 ภายในเวลาที่กำหนดโดยสำนักงาน

มาตรา 52

ข้อถือสิทธิย้อนหลัง (The right of priority)

1. ข้อถือสิทธิย้อนหลัง (right of priority) ในการยื่นคำขอให้พิจารณาจากวันที่ได้รับคำขอ ในกรณีที่คำขอระบุวันที่เดียวกันให้จัดลำดับสิทธิโดยพิจารณาจากลำดับในการรับคำขอ หากสามารถระบุได้ มิเช่นนั้นให้มีสิทธิในลำดับเดียวกัน

2. ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ที่มอบคุณสิทธิให้ (his predecessor in title) ได้ยื่นคำขอไว้ก่อนแล้วในรัฐสมาชิกอื่นหรือในประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพเพื่อคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ และวันที่ยื่นคำขอครั้งหลังอยู่ภายในระยะเวลา 12 เดือนนับจากวันที่ได้มีการยื่นคำขอครั้งก่อนหน้า ผู้ยื่นคำขอจะได้ข้อถือสิทธิย้อนหลัง (right of priority) สำหรับคำขอที่ได้ยื่นครั้งก่อนนั้นในส่วนของคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชยุโรป หากคำขอที่ได้ยื่นไปก่อนนั้นยังคงสภาพอยู่ในวันที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียน

3. ให้ข้อถือสิทธิย้อนหลัง (right of priority) ยังผลให้วันที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนครั้งหลังสำหรับสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปเป็นวันเดียวกับที่ได้มีการยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งก่อนสำหรับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7, 10 และ 11

4. ให้ข้อ 2 และ 3 ใช้กับคำขอจดทะเบียนที่เคยมีการยื่นก่อนครั้งนี้ในรัฐสมาชิกอื่นด้วย

5. ให้การอ้างสิทธิในข้อถือสิทธิย้อนหลัง (right of priority) ที่ได้รับมาก่อนสิทธิตามที่ได้รับในข้อ 2 เป็นอันหยุดลง หากผู้ยื่นคำขอมิได้นำส่งสำเนาคำขอที่ได้ยื่นก่อนและที่ได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการ

รับคำขอนั้นภายใน 3 เดือนนับจากวันที่ในคำขอ หากคำขอที่ได้เคยยื่นก่อนนั้นไม่ได้จัดทำในภาษาราชการภาษาใด ภาษาหนึ่งของประชาคมยุโรป เจ้าหน้าที่อาจขอให้มีการแปลเป็นภาษาราชการเพิ่มได้

บทที่ 2

การตรวจสอบ (EXAMINATION)

มาตรา 53

การตรวจสอบเบื้องต้น (Formal examination)

1. ให้สำนักงานตรวจสอบว่า
 - (a) ได้มีการยื่นคำขออย่างถูกต้องตามมาตรา 49
 - (b) คำขอเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 50 และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ
 - (c) การอ้างข้อถือสิทธิย้อนหลัง (priority) (หากมี) เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา 52(2) (4) และ (5)

และ

- (d) ได้มีการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา 83 ภายในเวลาที่สำนักงานกำหนด
2. ในกรณีที่คำขอแม้จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 51 แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดใน มาตรา 50 ให้สำนักงานให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขข้อบกพร่องที่พบเจอ
3. หากคำขอไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 51 ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ หรือในกรณีที่ ไม่สามารถทำได้ให้ประกาศให้ทราบตามมาตรา 89

มาตรา 54

การตรวจสอบเนื้อหาสาระ (Substantive Examination)

1. ให้สำนักงานตรวจสอบว่าพันธุ์พืชใหม่ที่ของจดทะเบียนนั้นเป็นพันธุ์พืชที่จะที่ได้รับความคุ้มครองสิทธิใน พันธุ์พืชยุโรปตามมาตรา 5 หรือไม่ หรือเป็นพันธุ์พืชใหม่ตามมาตรา 10 หรือไม่ หรือผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีสิทธิยื่นตาม มาตรา 12 หรือไม่ และได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 82 หรือไม่ และให้สำนักงานตรวจสอบว่า การตั้งชื่อพันธุ์พืชใหม่นั้นถูกต้องเหมาะสมตามมาตรา 63 หรือไม่ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งการนี้ สำนักงานอาจรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น

2. ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนคนแรกเป็นผู้มีสิทธิในพันธุ์พืชในยุโรปตามมาตรา 11 กรณีนี้ไม่ใช้บังคับ หากก่อนที่จะมีการพิจารณาให้สิทธิ สำนักงานได้ทราบหรือเป็นที่ประจักษ์ในคำพิพากษาถึงที่สุด (final judgement) ที่นำเสนอเกี่ยวกับการอ้างสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปตามมาตรา 98(4) ว่าสิทธินั้นไม่ได้เป็นของผู้ยื่นคำขอ คนแรกหรือไม่ได้เป็นของผู้ยื่นคำขอคนแรกนั้นแต่เพียงผู้เดียว ในกรณีที่มีการระบุดบุคคลอื่นใดที่ควรได้รับสิทธิ บุคคลหรือบุคคลเหล่านั้นอาจเข้าร่วมในกระบวนการในฐานะที่เป็นผู้ยื่นคำขอ

มาตรา 55

การตรวจสอบทางด้านเทคนิค (Technical examination)

1. ในกรณีที่สำนักงานไม่พบว่ามีข้อขัดขวางใดๆ ต่อการอนุญาตให้จดทะเบียนสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปที่พบ จากการตรวจสอบตามมาตรา 53 และ 54 สำนักงานควรจัดให้มีการตรวจสอบทางด้านเทคนิคเพื่อให้เป็นไปตาม การปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 7, 8, และ 9 โดยสำนักงานที่มีอำนาจหน้าที่อย่างน้อยในหนึ่งรัฐที่เป็น

สมาชิกที่ได้รับมอบอำนาจให้ตรวจสอบทางเทคนิคของพันธุ์พืชของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้องจากสภาบริหาร ต่อไปนี้ เรียกว่า “สำนักงานตรวจสอบ”

2. ในกรณีที่ไม่มีสำนักงานตรวจสอบใดว่าง โดยได้รับความยินยอมจากสภาบริหาร สำนักงานอาจมอบอำนาจให้หน่วยงานอื่นที่มีความเหมาะสมในการตรวจสอบ หรือแต่งตั้งสำนักงานตัวแทนเพื่อทำการตรวจสอบเอง เพื่อวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติในบทนี้ ให้ถือว่าหน่วยงานดังกล่าวหรือสำนักงานตัวแทนมีสถานะเป็นสำนักงานตรวจสอบ ซึ่งหน่วยงานหรือสำนักงานตัวแทนอาจใช้ประโยชน์จากการช่วยเหลือของผู้ยื่นคำขอ

3. ให้สำนักงานส่งสำเนาเอกสารคำขอไปยังสำนักงานตรวจสอบตามที่กำหนดภายใต้กฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติ ในมาตรา 114

4. ให้สำนักงานกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ทั่วไปหรือโดยคำร้องขอในแต่ละกรณีว่าจะต้องส่งตัวอย่างอ้างอิงของวัตถุดิบเพื่อการตรวจสอบเมื่อไหร่ ที่ไหน และในปริมาณเท่าไรและสภาพอย่างไร

5. ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออ้างสิทธิในสิทธิที่มีอยู่ก่อนตามมาตรา 52(2) หรือ (4) ให้ผู้ยื่นคำขอนำส่งวัตถุดิบที่จำเป็นและเอกสารที่ขอเพิ่มเติมภายใน 2 ปีของวันที่ยื่นคำขอตามมาตรา 51 หากคำขอที่ได้เคยยื่นก่อนนั้นถูกถอนหรือถูกปฏิเสธก่อนหมดอายุระยะเวลา 2 ปี สำนักงานอาจขอให้ผู้ยื่นคำขอนำส่งวัตถุดิบหรือเอกสารเพิ่มเติมภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา 56

การทำการตรวจสอบทางเทคนิค (The conduct of technical examinations)

1. เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดให้ทำการตรวจสอบแตกต่างไปจากที่กำหนดในมาตรา 7 ถึง 9 เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบทางเทคนิค ให้สำนักงานตรวจสอบปลูกพันธุ์พืชหรือให้กระทำการอื่นใดเพื่อทำการตรวจสอบ

2. ให้ทำการตรวจสอบทางเทคนิคตามแนวทางในการทดสอบที่ออกโดยสภาบริหารและตามคำแนะนำจากสำนักงาน

3. เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบทางเทคนิค โดยได้รับเห็นชอบจากสำนักงาน สำนักงานตรวจสอบอาจใช้ประโยชน์จากการใช้บริการจากหน่วยงานอื่นที่มีคุณสมบัติทางด้านเทคนิค และนำข้อเท็จจริงที่ได้ (finding) นั้นมาประกอบการตรวจสอบ

4. ให้สำนักงานตรวจสอบทางเทคนิคแต่ละแห่งเริ่มทำการตรวจสอบ เว้นแต่ในกรณีที่สำนักงานจะได้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ไม่ช้ากว่าวันที่การตรวจสอบทางเทคนิคควรเริ่มดำเนินการในหลักการเดียวกับกรณีการยื่นคำขอสัญชีในทรัพย์สินภายในประเทศนั้น ในวันที่คำขอที่สำนักงานส่งนั้นเป็นวันที่สำนักงานตรวจสอบได้รับ

5. ในกรณีตามมาตรา 55(5) ให้สำนักงานตรวจสอบแต่ละแห่งเริ่มทำการตรวจสอบทางเทคนิค เว้นแต่ในกรณีที่สำนักงานจะได้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ไม่ช้ากว่าวันที่การตรวจสอบทางเทคนิคควรเริ่มดำเนินการในหลักการเดียวกับกรณีการยื่นคำขอสัญชีในทรัพย์สินภายในประเทศนั้น หากวัตถุดิบที่จำเป็นและเอกสารที่ขอเพิ่มเติมได้มีการนำส่งในวันดังกล่าว

6. สภาบริหารอาจกำหนดให้ทำการตรวจสอบพันธุ์พืชเถาวัลย์และชนิดของต้นไม้ (tree species) เริ่มในภายหลังได้

มาตรา 57

รายงานการตรวจสอบ (Examination reports)

1. ให้สำนักงานตรวจสอบ ตามที่สำนักงานได้ร้องขอหรือในกรณีที่เห็นว่าผลการตรวจสอบเป็นที่เพียงพอต่อการประเมินพันธุ์พืช ส่งรายงานการตรวจสอบให้สำนักงานและเมื่อเห็นว่าเป็นไปตามมาตรา 7 ถึง 9 ให้ส่งคุณลักษณะ (description) ของพันธุ์พืชไปยังสำนักงานด้วย
2. ให้สำนักงานสื่อสารให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงผลการตรวจสอบพร้อมทั้งคุณลักษณะพันธุ์พืช (variety description) และเปิดโอกาสให้ผู้ยื่นคำขอแสดงความเห็น
3. ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่ารายงานการตรวจสอบไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ สำนักงานอาจเตรียมการ (motion) โดยสำนักเองหลังจากการที่ได้มีการหารือกับผู้ยื่นคำขอ หรือตามคำร้องขอของผู้ยื่นคำขอให้มีการตรวจสอบเพิ่มเติม เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินผลการตรวจสอบ การตรวจสอบเพิ่มเติมใดๆ ที่ได้กระทำขึ้นจนกระทั่งความเห็นตามมาตรา 61 และ 62 เป็นที่สิ้นสุด ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบตามมาตรา 56 (1)
4. ผลการตรวจสอบทางเทคนิคให้เป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของสำนักงานในการนำมาใช้ (disposal) และสำนักงานตรวจสอบอาจนำมาใช้ได้ตราบเท่าที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงาน

มาตรา 58

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบทางเทคนิค (Costs of technical examinations)

ให้สำนักงานชำระค่าตอบแทนแก่สำนักงานตรวจสอบตามที่กำหนดไว้ในกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติตามมาตรา 114

มาตรา 59

การคัดค้านการจดทะเบียนสิทธิ (Objections to grant of rights)

1. ผู้ใดอาจยื่นหนังสือคัดค้านต่อสำนักงานในการให้สิทธิจดทะเบียนในพันธุ์พืชยุโรป
2. ให้ผู้คัดค้านกลายเป็นคู่ความในกระบวนการพิจารณาสิทธิในพันธุ์พืชยุโรปเพิ่มเติมจากผู้ยื่นคำขอ โดยไม่กระทบต่อมาตรา 88 ให้ผู้คัดค้านเข้าถึงเอกสาร รวมถึงผลการตรวจสอบทางเทคนิคและคุณลักษณะของพันธุ์พืชตามที่อ้างถึงในมาตรา 57(2)
3. การคัดค้านอาจขึ้นอยู่กับข้อโต้แย้งเพียงว่า
 - (a) ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในมาตรา 7 ถึง 11
 - (b) มีเหตุขัดขวางตามมาตรา 63(3) หรือ (4) ต่อชื่อพันธุ์พืชที่นำเสนอ
4. คำคัดค้านอาจยื่น
 - (a) ณ เวลาใดก็ได้หลังจากที่ได้มีการยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและก่อนที่จะมีการวินิจฉัยตามมาตรา 61 หรือ 62 ในกรณีของข้อ 3 (a) นั้น
 - (b) ภายใน 3 เดือนนับจากที่ได้มีการประกาศชื่อพันธุ์พืชที่นำเสนอตามมาตรา 89 ในกรณีของการคัดค้านภายใต้ย่อหน้า 3(b) นั้น
5. คำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำคัดค้านอาจพิจารณาพร้อมกันกับคำวินิจฉัยตามมาตรา 61 62 หรือ 63

มาตรา 60

การได้ข้อถือสิทธิย้อนหลังของผู้ยื่นคำขอใหม่ในกรณีที่มีการคัดค้าน

(Priority of a new application in the case of objections)

ในกรณีที่คำคัดค้านมีมูลเหตุในแง่ที่ว่าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 11 อันนำไปสู่การถอนหรือปฏิเสธคำขอจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินยุโรปและหากผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินยุโรปภายใน 1 เดือนนับจากวันที่การปฏิเสธคำขอเป็นที่สิ้นสุดสำหรับทรัพย์สินเดียวกัน ผู้คัดค้านอาจขอให้วันที่ได้มีการถอนหรือวันที่มีการปฏิเสธคำขอเป็นวันที่ผู้คัดค้านยื่นคำขอจดทะเบียน

กรมวิชาการเกษตร

บทที่ 3

คำวินิจฉัย (DECISIONS)

มาตรา 61

การปฏิเสธคำขอ (Refusal)

1. ให้สำนักงานปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ทันทีเมื่อพบว่าผู้ยื่นคำขอ
 - (a) ไม่ได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องตามความหมายในมาตรา 53 ซึ่งผู้ยื่นคำขอได้มีโอกาสในการแก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาที่ได้แจ้งให้ทราบ
 - (b) ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือคำร้องขอตามมาตรา 55(4) หรือ (5) ภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่สำนักงานได้ยินยอมในการไม่ต้องนำส่งตามที่ได้ออก
 - (c) ไม่เสนอชื่อพันธุ์พืชที่ถูกต้องเหมาะสมตามที่กำหนดในมาตรา 63
2. ให้สำนักงานปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ หาก
 - (a) พบว่าเงื่อนไขที่กำหนดให้มีการยืนยันความถูกต้อง (verify) ตามมาตรา 54 ไม่เป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วน
 - (b) เห็นว่าในรายงานการตรวจสอบตามมาตรา 57 ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในมาตรา 7,8,9 อย่างถูกต้องครบถ้วน

มาตรา 62

การรับจดทะเบียน (Grant)

หากสำนักงานมีความเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบเพียงพอต่อการพิจารณาคำขอและไม่พบว่ามี การกระทำใดที่เป็นเหตุขัดขวางแห่งการจดทะเบียนตามมาตรา 59 และ 61 ให้สำนักงานรับจดทะเบียนให้การรับ จดทะเบียนประกอบด้วยคุณลักษณะอย่างเป็นทางการของพันธุ์พืช

มาตรา 63

การตั้งชื่อพันธุ์พืชใหม่ (Variety Denomination)

1. ในกรณีที่รับจดทะเบียนให้สำนักงานอนุมัติ สำหรับพันธุ์พืชใหม่ที่มีข้อสงสัย ชื่อพันธุ์พืชใหม่ที่เสนอโดยผู้ ยื่นคำขอตามมาตรา 50(3) หากสำนักงานเห็นว่า โดยพิจารณาจากการตรวจสอบที่ได้ทำขึ้นตามประโยคที่ 2 ของ มาตรา 54 (1) ที่นำเสนอขึ้นนั้นถูกต้องเหมาะสม
2. ชื่อพันธุ์พืชใหม่ที่ตั้งขึ้นนั้นถูกต้องเหมาะสมหากไม่มีเหตุขัดขวางตามข้อ 3 และ 4 ของมาตรานี้
3. ให้ถือว่าไม่มีเหตุขัดขวางในการใช้เครื่องหมายอื่น ๆ (designation) ในชื่อพันธุ์พืชใหม่อันเป็นการไม่ เหมาะสม หาก
 - (a) การใช้ชื่อใหม่ในอาณาเขตของสมาคมยุโรปเป็นการต้องห้ามโดยสิทธิที่มีอยู่ก่อนในการใช้ชื่อนั้นโดย บุคคลภายนอก
 - (b) อาจทำให้เกิดความไม่สะดวกเป็นการทั่วไปแก่ผู้ใช้ในการจดจำหรือการนำไปผลิตซ้ำ
 - (c) มีความคล้ายคลึงหรืออาจทำให้เกิดความสับสนกับชื่อพันธุ์พืชอื่นที่เหมือนหรือมีชนิดที่ใกล้เคียงกัน มากที่ได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการหรือสิ่งวัตถุติบของพันธุ์พืชนั้นได้ถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทาง

การตลาดในรัฐสมาชิกหรือในประเทศสมาชิกของสหภาพคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ เว้นแต่พันธุ์พืชอื่นนั้นไม่มีอยู่แล้ว และชื่อที่ใช้นั้นไม่ได้มีความสำคัญใดเป็นพิเศษ

(d) มีความคล้ายคลึงหรืออาจทำให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายอื่นใด (designation) ซึ่งถูกใช้โดยทั่วไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการโฆษณาสินค้า หรืออาจถูกนำมาใช้ได้อย่างเสรี (kept free) ภายใต้กฎหมายอื่น

(e) อาจก่อให้เกิดความรบกวนในรัฐสมาชิกหรือขัดแย้งกับนโยบายของรัฐ

(f) อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือความสับสนเกี่ยวกับลักษณะ (characteristic) มูลค่า หรือเอกลักษณ์ของพันธุ์พืช หรือเอกลักษณ์ของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ

4. เหตุแห่งการขัดขวางอื่น ในกรณีของพันธุ์พืชที่ได้นำเข้ามายัง

(A) รัฐภาคีสมาชิก หรือ

(B) ประเทศสมาชิกของสหภาพคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ หรือ

(C) รัฐอื่นที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืชยุโรป (Community act) ว่าได้มีการประเมินพันธุ์พืชภายใต้กฎเกณฑ์ที่ใกล้เคียงกันกับกฎเกณฑ์ที่กำหนดในคำสั่งคณะมนตรีสหภาพยุโรป (Directives) ในส่วนของรายชื่อพันธุ์พืชที่สามารถนำมาวางตลาดในยุโรปได้ (common catalogues) ในกรณีของพันธุ์พืชที่ได้ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการสำหรับพันธุ์พืชหรือวัตถุประสงค์ของพันธุ์พืช และได้มีการวางตลาดเพื่อวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์ และชื่อของพันธุ์พืชใหม่ที่เสนอนั้นแตกต่างจากชื่อที่ได้เคยจดทะเบียนหรือที่เคยถูกใช้ ณ ที่นั้น เว้นแต่การจดทะเบียนครั้งหลังเป็นเหตุขัดขวางตามข้อ 3

5. ให้สำนักงานประกาศชนิดพันธุ์ (species) ที่เห็นว่าจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดภายใต้ความหมายในข้อ 3 (c)

บทที่ 4

การรักษาสิทธิในพันธุ์พืชยุโรป (THE MAINTENANCE OF COMMUNITY PLANT VARIETY RIGHTS)

มาตรา 64

การทวนสอบทางเทคนิค (Technical verification)

1. ให้สำนักงานพิสูจน์ยืนยันว่าพันธุ์พืชคุ้มครอง (protected variety) ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องโดยไม่เปลี่ยนแปลง

2. เพื่อจุดประสงค์นี้ ให้มีการสอบทานทางเทคนิคตามมาตรา 55 และ 56

3. ผู้ทรงสิทธิต้องจัดหาข้อมูลที่จำเป็นในการประเมินว่าพันธุ์พืชใหม่ยังคงดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องโดยไม่เปลี่ยนแปลงแก่สำนักงานและสำนักงานตรวจสอบที่เป็นผู้ทำการสอบทาน ผู้ทรงสิทธิต้องนำส่ง ตามคำแนะนำของสำนักงานซึ่งวัตถุประสงค์ของพันธุ์พืชและยินยอมให้มีการพิสูจน์ยืนยันว่าได้มีการใช้วิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมในการทดสอบความคงอยู่อย่างต่อเนื่องโดยไม่มีเปลี่ยนแปลงของพันธุ์พืชใหม่นั้น

มาตรา 65

รายงานเกี่ยวกับการทวนสอบทางเทคนิค (Report on the technical verification)

1. ตามคำร้องขอของสำนักงาน หรือหากพบว่าพันธุ์พืชนั้นไม่มีความสม่ำเสมอ หรือคงตัว ให้สำนักงานตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการทวนสอบทางเทคนิคส่งรายงานข้อเท็จจริงไปยังสำนักงาน

2. หากในระหว่างดำเนินการทวนสอบพบว่า มีข้อบกพร่องตามข้อ 1 ให้สำนักงานแจ้งผลการทวนสอบไปยังผู้ทรงสิทธิและให้โอกาสผู้ทรงสิทธิในการให้ความเห็นต่อรายงาน

มาตรา 66

การแก้ไขชื่อพันธุ์พืช (Amendment of the variety denomination)

1. ให้สำนักงานแก้ไขชื่อพันธุ์พืชที่กำหนดตามมาตรา 63 หากพบว่าชื่อที่กำหนดนั้นไม่เป็นที่เหมาะสมหรือไม่เป็นที่เหมาะสมอีกต่อไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 63 และในกรณีที่ขัดแย้งกับสิทธิอันมีอยู่ก่อนของบุคคลภายนอก หากผู้ทรงสิทธิเห็นด้วยกับการแก้ไขหรือผู้ทรงสิทธิหรือบุคคลอื่นที่ต้องใช้ชื่อพันธุ์พืชนั้นได้ถูกห้ามโดยเหตุผลดังกล่าวจากการใช้ชื่อพันธุ์พืชตามคำพิพากษาถึงที่สุด
2. ให้สำนักงานให้โอกาสผู้ทรงสิทธิในการเสนอชื่อที่แก้ไขใหม่ และให้ดำเนินการตามมาตรา 63
3. อาจมีการยื่นคัดค้านชื่อที่เสนอแก้ไขใหม่ได้ตามเงื่อนไขในมาตรา 59(3)(b)

บทที่ 5

การอุทธรณ์ (APPEALS)

มาตรา 67

เหตุแห่งการอุทธรณ์ (Decisions subject to appeal)

1. ให้เหตุแห่งการอุทธรณ์ต้องมาจากการพิจารณาของสำนักงานที่ได้ทำขึ้นตามมาตรา 20 21 59 61 62 63 และ 66 และการพิจารณาในเรื่องค่าธรรมเนียมตามมาตรา 83 เรื่องค่าใช้จ่ายในมาตรา 85 เรื่องการใส่หรือลบข้อมูลทะเบียนในมาตรา 87 และเรื่องการตรวจสอบโดยสาธารณะ (public inspection) ในมาตรา 88
2. ให้คำคัดค้านที่ยื่นตามข้อ 1 มีผลเป็นการยับยั้งชั่วคราว (suspensory effect) อย่างไรก็ตาม หากสำนักงานเห็นว่าในสถานการณ์ที่จำเป็น อาจสั่งให้ความเห็นแย้งไม่ถูกยับยั้งชั่วคราว
3. การอุทธรณ์อาจมาจากการพิจารณาของสำนักงานตามมาตรา 29 และ 100 (2) เว้นแต่ได้มีการดำเนินการโดยตรงตามมาตรา 74 ให้การอุทธรณ์ไม่มีผลเป็นการยับยั้งชั่วคราว
4. การอุทธรณ์คำวินิจฉัยซึ่งไม่ได้เป็นการสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาซึ่งคู่ความคนใดคนหนึ่งอาจได้ทำขึ้นพร้อมกับคำอุทธรณ์ในการคัดค้านคำวินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่คำวินิจฉัยนั้นได้เตรียมไว้แยกกันในการอุทธรณ์

มาตรา 68

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์และเป็นคู่ความในกระบวนการอุทธรณ์

(Persons entitled to appeal and to be parties to appeal proceedings)

บุคคลใดหรือนิติบุคคลใดอาจยื่นอุทธรณ์ หากเป็นไปตามมาตรา 82 คัดค้านคำวินิจฉัยที่มีต่อบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น หรือคัดค้านคำวินิจฉัยซึ่งถึงแม้จะเป็นคำวินิจฉัยที่มีต่อบุคคลอื่นแต่เป็นเหตุแห่งความสงสัยโดยเฉพาะและโดยตรงต่อบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น คู่ความในกระบวนการอาจเป็นคู่ความในกระบวนการอุทธรณ์ และให้สำนักเป็นคู่ความในกระบวนการอุทธรณ์

มาตรา 69

ข้อกำหนดเรื่องเวลาและรูปแบบ (Time limit and form)

คำบอกกล่าวอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงานภายใน 2 เดือนนับจากวันที่มีการนำส่งคำวินิจฉัยถึงผู้ถูกคัดค้าน (appealing person) หรือหากไม่ใช่กรณีดังกล่าว ภายใน 2 เดือนที่ได้มีการประกาศคำวินิจฉัย และให้คำแถลงการณ์จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุเหตุผลของการอุทธรณ์ซึ่งต้องยื่นภายใน 4 เดือนหลังจากที่ได้มีการนำส่งคำวินิจฉัยหรือการประกาศคำวินิจฉัย

มาตรา 70

การอุทธรณ์คำสั่งระหว่างการพิจารณา (Interlocutory revision)

1. หากหน่วยงานของสำนักงานที่ทำหน้าที่ในการเตรียมคำวินิจฉัยเห็นว่าการอุทธรณ์เป็นที่ยอมรับได้และมีเหตุผลในการอุทธรณ์อันสมควร ให้สำนักงานปรับปรุงแก้ไขคำวินิจฉัย เหตุนี้ไม่ใช้กับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกคัดค้านจากคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งในกระบวนการอุทธรณ์

2. หากคำวินิจฉัยไม่ได้ถูกปรับปรุงแก้ไขภายใน 1 เดือนหลังจากได้รับหนังสือระบุเหตุแห่งการอุทธรณ์ ให้สำนักงาน โดยทันที

- ตัดสินใจว่าจะดำเนินการตามมาตรา 67(2) ประโยคที่ 2 และ
- นำส่งคำอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา 71

การตรวจสอบคำอุทธรณ์ (Examination of appeals)

1. หากการอุทธรณ์เป็นที่ยอมรับได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตรวจสอบว่าคำอุทธรณ์มีเหตุผลอันสมควรแห่งการอุทธรณ์หรือไม่

2. ในขณะที่มีการตรวจสอบคำอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสนอให้ เท่าที่มีความจำเป็น คู่ความในกระบวนการอุทธรณ์ยื่นสงวนความคิดเห็นต่อหนังสือ (observation on notification) ที่ออกโดยคณะกรรมการหรือการต่อ การติดต่อสื่อสารจากคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งภายในเวลาที่กำหนด ทั้งนี้คู่ความในกระบวนการมีสิทธิให้การโดยทางวาจา

มาตรา 72

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ (Decision on appeal)

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตัดสินอุทธรณ์โดยพิจารณาจากการทำการตรวจสอบที่ได้ทำขึ้นตามมาตรา 71 คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจใช้อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ในสำนักงาน หรืออาจส่งคดีอุทธรณ์ไปยังหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในสำนักงานเพื่อดำเนินการต่อไป ให้หน่วยงานนั้น トラบเท่าที่ข้อเท็จจริงเหมือนเดิม ผูกพันภายใต้หลักเหตุผลที่จำเป็นในการวินิจฉัยคดีของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา 73

การดำเนินกรณีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(Actions against decisions of the Boards of Appeal)

1. อาจมีการนำคดีขึ้นไปสู่ศาลยุติธรรม ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

2. อาจมีการนำคดีขึ้นสู่ศาลบนมูลเหตุว่าคณะกรรมการขาดคุณสมบัติในการพิจารณาคดี ดำเนินการฝ่าฝืนกระบวนการที่จำเป็น ฝ่าฝืนการปฏิบัติตามสนธิสัญญาฝ่าฝืนการปฏิบัติตามระเบียบนี้หรือกฎหมายใดที่เกี่ยวข้องกับการยื่นขอจดทะเบียน หรือการใช้อำนาจในทางที่ผิด
3. ศาลยุติธรรมมีเขตอำนาจในการเพิกถอนหรือแก้ไขคำตัดสิน (contested decision)
4. การนำคดีขึ้นสู่ศาลจะต้องเปิดกว้างแก่คู่ความในกระบวนการอุทธรณ์ที่ไม่เป็นผลสำเร็จไม่ว่าโดยทั้งหมดหรือบางส่วน
5. ให้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลยุติธรรมภายใน 2 เดือนนับจากวันที่มีการนำส่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
6. สำนักงานต้องดำเนินการตามที่เป็นไปเพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลยุติธรรม

บทที่ 7

การจดทะเบียน

มาตรา 87

การเริ่มจดทะเบียน

1. สำนักงานจะต้องเก็บคำขอการจดทะเบียนสิทธิในพันธู์พีชในประชาคมยุโรป ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้
 - (a) คำขอจดทะเบียนสิทธิในพันธู์พีชในประชาคมยุโรป พร้อมกับคำแถลง/คำชี้แจงเกี่ยวกับอนุกรมวิธานและชื่อพันธู์พีชชั่วคราว วันที่ยื่นคำขอและชื่อและที่อยู่ของผู้ยื่นคำขอ ผู้ปรับปรุงพันธู์และตัวแทนในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
 - (b) กรณีที่มีการยุติการดำเนินการเกี่ยวกับการยื่นคำขอสิทธิในพันธู์พีชในประชาคมยุโรปพร้อมกับข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a)
 - (c) ข้อเสนอสำหรับการตั้งชื่อพันธู์พีช
 - (d) การเปลี่ยนแปลงตัวผู้ยื่นคำขอหรือตัวแทนในการดำเนินการของผู้ยื่นคำขอ
 - (e) ในกรณีที่มีคำร้องขอ, การเรียกเก็บเงินจากการดำเนินการใดๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 24 และ 26
2. สำนักงานต้องเก็บการจดทะเบียนสิทธิในพันธู์พีชในประชาคมยุโรป หลังจากที่มีการให้สิทธิในพันธู์พีชจะต้องมีการรายการดังต่อไปนี้เพิ่มเข้ามา
 - (a) ชนิดและการตั้งชื่อพันธู์พีช
 - (b) รายละเอียดเกี่ยวกับพันธู์พีชอย่างเป็นทางการ หรือการอ้างอิงถึงเอกสารที่อยู่การครอบครองของสำนักงานซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจดทะเบียนอันประกอบด้วยรายละเอียดอย่างเป็นทางการ
 - (c) การอ้างอิงถึงองค์ประกอบ/ส่วนประกอบ ในกรณีที่พันธู์พีชซึ่งมีส่วนหนึ่งส่วนใด/วัสดุใดที่ต้องใช้ องค์ประกอบ/ส่วนประกอบเฉพาะอย่างซ้ำๆ ในการผลิตส่วนหนึ่งส่วนใดนั้น/วัสดุนั้น
 - (d) ชื่อและที่อยู่ของผู้ทรงสิทธิ ผู้ปรับปรุงพันธู์ และตัวแทนในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

- (e) วันที่สิทธิในทรัพย์สินในประชาคมยุโรปเริ่มต้นและสิ้นสุด พร้อมกับเหตุผลของการสิ้นสุดสิทธิ
- (f) กรณีที่มีคำร้องขอ, สัญญา/ข้อตกลงการใช้สิทธิแต่ผู้เดียวหรือสัญญา/ข้อตกลงการใช้สิทธิตามข้อบังคับ รวมไปถึงชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่ได้ประโยชน์จากการใช้สิทธินั้น
- (g) กรณีที่มีคำร้องขอ การเรียกเก็บเงินจากการดำเนินการใดๆ ตามมาตรา 24
- (h) กรณีที่ผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินตั้งต้นและผู้ปรับปรุงทรัพย์สิน EDV จากทรัพย์สินตั้งต้นนั้นต่างมีคำร้องขอ ให้มีการวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินตั้งต้นและ EDVรวมไปถึงการตั้งชื่อทรัพย์สินและชื่อของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยคำร้องขอหนึ่งในฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะเพียงพอก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมที่ไม่มีการโต้แย้งจากอีกฝ่ายหนึ่งตามมาตรา 99 หรือคำตัดสินหรือคำพิพากษาที่ถึงที่สุดตามบทบัญญัติซึ่งวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินตั้งต้นและทรัพย์สิน EDV
3. รายการอื่นหรือเงื่อนไขใดๆ ในการจดทะเบียนซึ่งอาจถูกกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ที่ออกเพื่อบังคับใช้ตามมาตรา 114
4. สำนักงานอาจปรับเปลี่ยนรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างเป็นทางการได้เองหรือเมื่อมีการปรึกษากับ ผู้ทรงสิทธิแล้ว โดยเกี่ยวกับจำนวนหรือประเภทของลักษณะเฉพาะหรือระดับการแสดงออกของลักษณะเฉพาะหรือในกรณีจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามหลักการอธิบายทรัพย์สินทางอนุกรมวิธานที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อแสดงรายละเอียดเปรียบเทียบทรัพย์สินนั้นกับทรัพย์สินอื่นของอนุกรมวิธานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 88

การตรวจสอบโดยสาธารณะ

- การจดทะเบียนตามมาตรา 87 จะเปิดให้มีการตรวจสอบโดยสาธารณะ
- กรณีที่มีผลประโยชน์ที่ขอบด้วยกฎหมาย สิ่งที่จะระบุไว้ดังต่อไปนี้จะต้องเปิดให้มีการตรวจสอบโดยสาธารณะ ตามเงื่อนไขในหลักเกณฑ์ที่บังคับใช้ในมาตรา 114
 - เอกสารเกี่ยวกับการยื่นคำขอเพื่อให้ได้รับสิทธิในทรัพย์สินในสหภาพยุโรป
 - เอกสารเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินในสหภาพยุโรปที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว (ได้รับสิทธิแล้ว)
 - การเพาะปลูกทรัพย์สินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการตรวจสอบทางเทคนิค
 - การเพาะปลูกทรัพย์สินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการมีอยู่ของทรัพย์สินนั้น
- ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินซึ่งมีวัสดุใด (material) ที่ใช้องค์ประกอบเฉพาะอย่างซ้ำๆ ในการผลิตวัสดุ (material) นั้น หากได้รับคำร้องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินใหม่ในสหภาพยุโรป ข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบนั้น รวมไปถึงการเพาะปลูก จะถูกละเว้นจากการตรวจสอบ ทั้งนี้ อาจยื่นคำร้องขอเพื่อให้ละเว้นจากการตรวจสอบดังกล่าวไม่ได้เมื่อมีการตัดสินเกี่ยวกับการยื่นคำขอเพื่อให้ได้รับสิทธิในทรัพย์สินใหม่ในสหภาพยุโรปแล้ว
- วัสดุ (materials) ที่ส่งหรือได้รับจากการตรวจสอบตามมาตรา 55(4), 56 และ 64 พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจไม่ส่งให้กับฝ่ายอื่นๆ/คู่กรณีอื่น (other parties) ภายใต้อำนาจนี้ก็ได้ เว้นแต่บุคคลที่มีอำนาจ ให้ความยินยอมหรือจำเป็นต่อการโอนอันเป็นการร่วมมือตามระเบียบนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการตรวจสอบหรือโดยอาศัยบทบัญญัติทางกฎหมาย

มาตรา 89

การประกาศเป็นช่วงๆ/เป็นระยะ/ตามเวลา

สำนักงานจะออกประกาศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าจดทะเบียนตามมาตรา 87(1) และ (2)(a), (d), (e), (f), (g) และ (h) และที่ยังไม่ได้ประกาศ อีกทั้งสำนักงานจะประกาศรายงานประจำปีโดยมีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สำนักงานเห็นว่า เป็นประโยชน์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายชื่อสิทธิในพันธู์พีชของสหภาพยุโรปที่ยังบังคับใช้ได้ รายชื่อผู้ทรงสิทธิในพันธู์พีชนั้น วันที่ได้รับและวันที่สิ้นสุดการให้สิทธิฯ และการตั้งชื่อพันธู์พีชที่ได้รับอนุมัติ ทั้งนี้ รายละเอียดในการประกาศจะถูกกำหนดโดยสภาฝ่ายบริหาร (Administrative Council)

มาตรา 112

บทบัญญัติทางการเงิน

หลังจากที่ได้ปรึกษากับศาลผู้ตรวจสอบบัญชี (the Court of Auditors) สภาฝ่ายบริหาร (Administrative Council) จะต้องนำบทบัญญัติทางการเงินภายในมาใช้ ซึ่งต้องระบุเกี่ยวกับวิธีการ/การดำเนินการจัดตั้งและการบังคับใช้งบประมาณของสำนักงาน โดยบทบัญญัติทางการเงินต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของระเบียบ/หลักเกณฑ์ทางการเงินที่ใช้กับงบประมาณทั่วไปของประชาคมยุโรปเท่าที่จะเป็นไปได้และจะแตกต่างจากระเบียบ/หลักเกณฑ์ดังกล่าวได้เฉพาะในกรณีที่สำนักงานมีความจำเป็นต้องดำเนินการ/ปฏิบัติการเอง

มาตรา 113

1. ระเบียบ/หลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมจะกำหนดรายการว่าค่าธรรมเนียมใดตามมาตรา 83(1) ถึงกำหนดชำระจำนวนค่าธรรมเนียมและวิธีการในการชำระเงิน

2. ค่าธรรมเนียมจะถูกเรียกเก็บอย่างน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้

(a) การดำเนินการในการยื่นคำขอเพื่อให้ได้รับสิทธิในพันธู์พีชในประชาคมยุโรป โดยค่าธรรมเนียมนี้ครอบคลุมไปถึง

- การตรวจสอบอย่างเป็นทางการ (มาตรา 53)
- การตรวจสอบตามจริง/ที่สำคัญ (มาตรา 54)
- การตรวจสอบการตั้งชื่อพันธู์พีช (มาตรา 63)
- การตัดสิน/คำตัดสิน (มาตรา 61, 62)
- การประกาศที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 89)

(b) การเตรียมการหรือดำเนินการเพื่อการตรวจสอบทางเทคนิค

(c) การดำเนินการอุทธรณ์รวมถึงการตัดสิน/คำตัดสิน

(d) ระยะเวลาของสิทธิในพันธู์พีชในประชาคมยุโรปในแต่ละปี

3. (a) โดยไม่กระทบต่อ (b) และ (c) จำนวนค่าธรรมเนียมจะถูกกำหนดไว้ในระดับที่แน่ใจว่ารายรับ/รายได้ดังกล่าวนั้นโดนหลักการแล้วเพียงพอต่อการสมดุลงบประมาณของสำนักงาน

(b) อย่างไรก็ตาม เงินอุดหนุนตามมาตรา 108(3) อาจครอบคลุมไปถึงช่วงเปลี่ยนผ่านเมื่อจบวันที่ 31 ธันวาคมของปีที่ 4 นับแต่วันที่กำหนดไว้ในมาตรา 118(2) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการในเบื้องต้นของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 115 อาจมีการขยายช่วงเวลานี้ในกรณีที่เป็น แต่ไม่เกิน 1 ปี

(c) อีกทั้ง เฉพาะในระหว่างช่วงเปลี่ยนผ่านที่กล่าวไปข้างต้น เงินอุดหนุนตามมาตรา 108 (3) อาจครอบคลุมไปถึงค่าใช้จ่ายของสำนักงานซึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมนอกเหนือจากการดำเนินการยื่นคำขอ การเตรียมและดำเนินการ สหมีการตรวจสอบทางเทคนิคและกระบวนการอุทธรณ์ โดยกิจกรรมเหล่านี้จะถูกกำหนดขึ้นอย่างช้าที่สุด 1 ปี หลังจากที่มีการใช้ระเบียบนี้ตามมาตรา 114

4. ระเบียบ/หลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมจะถูกนำไปใช้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 115 หลังจากที่มีการปรึกษาเกี่ยวกับการร่างมาตรการในการบังคับใช้กับสภาฝ่ายบริหาร (Administrative Council)

มาตรา 114

การบังคับใช้ระเบียบ/หลักเกณฑ์อื่น

1. รายละเอียดของระเบียบ/หลักเกณฑ์ที่บังคับใช้จะถูกปรับไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำระเบียบนี้ไปใช้ โดยมีรายการดังต่อไปนี้

- กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานและสำนักงานตรวจสอบ ผู้แทน หรือสำนักงานย่อยตามที่ระบุไว้ในมาตรา 30(4) และ 55(1) และ (2) นะ

- เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดไว้ในมาตรา 36(1) และ 42(4)

- การดำเนินการ/วิธีการของคณะกรรมการอุทธรณ์ (Board of Appeal)

2. โดยไม่มีผลกระทบต่อมาตรา 112 และ 113 หลักเกณฑ์ที่บังคับใช้ตามระเบียบนี้จะถูกปรับไว้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 115 หลังจากที่มีการปรึกษาเกี่ยวกับการร่างมาตรการในการบังคับใช้กับสภาฝ่ายบริหาร (Administrative Council)

มาตรา 115

วิธีการ

1. คณะกรรมาธิการ (The Commission) มีผู้ช่วยเป็นคณะกรรมการ

2. หากมีการอ้างอิงถึงมาตรานี้ให้นำมาตรา 5 และ 7 ของคำตัดสิน 1999/468/EC ไปใช้ช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 5(6) ของคำตัดสิน 1999/486/EC จะมีระยะเวลา 3 เดือน

3. คณะกรรมการต้องรับหลักเกณฑ์วิธีการไปบังคับใช้

3. ผลการจัดทำเอกสารแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ

นำข้อมูลผลการศึกษาตามข้อ 1) และ 2) มาสังเคราะห์ และจัดทำเอกสารแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทย โดยมิชอบในต่างประเทศ

คำนำ

เอกสารแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ เป็นเอกสารที่เป็นผลสำเร็จของการศึกษาแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพันธุ์พืชอ้างอิง ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการคุ้มครองพันธุ์พืช ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและจัดทำแนวทางดำเนินการคัดค้านการแสวงหาผลประโยชน์ในพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และจัดทำต้นแบบฐานข้อมูลเพื่อใช้อ้างอิงในการปกป้องทรัพยากรพันธุกรรมพืชของประเทศ ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ คือ ได้รูปแบบขั้นตอนวิธีการดำเนินการคัดค้านต่อการแสวงหาผลประโยชน์ในพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และได้ต้นแบบฐานข้อมูลพันธุ์พืชเพื่อใช้อ้างอิงในการปกป้องทรัพยากรพันธุกรรมพืชของประเทศ ซึ่งจะช่วยให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ หากเกิดกรณีการละเมิดขึ้น

สารบัญ

บทนำ

1. กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่
 - 1.1 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศไทย
 - 1.2 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 1.3 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศญี่ปุ่น
 - 1.4 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของสหภาพยุโรป
2. แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนโดยมิชอบ
 - 2.1 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในประเทศไทย
 - 2.2 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในประเทศสหรัฐอเมริกา
 - 2.3 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในประเทศญี่ปุ่น
 - 2.4 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในสหภาพยุโรป
3. บรรณานุกรม

กรมวิชาการเกษตร

บทนำ

ในประเทศไทยการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชในต่างประเทศได้เกิดขึ้นเมื่อปี 2546 โดยบริษัท Las Palmas Innovations B.V. ประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้ส่งหนังสือเวียนประกาศแจ้งเตือนผู้ส่งออก หยก (*Euphorbia lactea hort.*) ที่คล้ายหรือเหมือนพันธุ์หยกที่บริษัท Las Palmas Innovations B.V. ได้ยื่นจดคุ้มครองไว้ในสหภาพยุโรป ซึ่งบริษัทจะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว หากฝ่าฝืนจะถูกดำเนินคดี ประกาศนี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกเลี้ยงและผู้ส่งออกต้นหยกจากประเทศไทยไปยังสหภาพยุโรป การรับมือกับปัญหาดังกล่าว ภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมมือกันรวบรวมหลักฐานและหาแนวทางดำเนินการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มอบหมายให้อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการเกษตร) สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำสหภาพยุโรป (นายสัญญาชัย ตันติยาภรณ์) ยื่นคำคัดค้านอย่างเป็นทางการสำหรับหยก จำนวน 6 พันธุ์ ที่บริษัท Las Palmas Innovations B.V. ยื่นจดทะเบียนต่อสำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งสหภาพยุโรป (CPVO) เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2546 โดยคัดค้านใน 2 ประเด็น คือ พันธุ์หยกที่ยื่นจดทะเบียนไม่ใช่พันธุ์ใหม่ และคัดค้านในเรื่องความแตกต่างจากพันธุ์อื่น ความสม่ำเสมอ และความคงตัวในลักษณะประจำพันธุ์ ซึ่งภายใต้ข้อบังคับแห่งประชาคมยุโรป (EC) หมายเลข 2100-94 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2537 เรื่อง สิทธิพันธุ์พืชของกลุ่มประชาคม เจ้าหน้าที่สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรป (Community Plant Variety Protection Office; CPVO) ได้ให้รายละเอียดของพันธุ์หยกทั้ง 6 พันธุ์ ที่ บริษัท Las Palmas Innovations B.V. ได้ยื่นจดทะเบียนไว้ให้แก่ผู้ยื่นคัดค้านเป็นทางการ คือ นายสัญญาชัย ตันติยาภรณ์ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 และได้แจ้งว่าเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2546 ได้รับหนังสือจากสำนักงานกฎหมายตัวแทนของบริษัท Las Palmas Innovations B.V. เพื่อโต้แย้งคำคัดค้านการยื่นขอจดทะเบียนหยกทั้ง 6 พันธุ์ด้วย (กองคุ้มครองพันธุ์พืช, 2546)

1. กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่

1.1 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศไทย

1) กฎหมายที่บังคับใช้ในการคุ้มครองพันธุ์พืชของประเทศไทย

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

2) หน่วยงานที่กำกับดูแลกฎหมาย

สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

3) สิ่งที่ทำให้การคุ้มครอง

สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืช เห็ด และสาหร่ายแต่ไม่รวมถึงจุลชีพอื่น

4) เงื่อนไขของพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียน

4.1) เป็นพันธุ์พืชตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

(1) มีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ทางด้านสัณฐานวิทยา สรีรวิทยาหรือคุณสมบัติอื่นที่เป็นผลเนื่องจากการแสดงออกของสภาพทางพันธุกรรมที่จำเพาะต่อพันธุ์พืชนั้น

(2) มีความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์ที่สามารถแสดงลักษณะประจำพันธุ์ได้ในทุกครั้งของการผลิตส่วนขยายพันธุ์พืชนั้น เมื่อขยายพันธุ์ด้วยวิธีทั่วไปสำหรับพืชนั้น

(3) มีลักษณะประจำพันธุ์แตกต่างจากพันธุ์อื่นอย่างเด่นชัด ทางสัณฐานวิทยา สรีรวิทยา หรือมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการแสดงออกของสภาพทางพันธุกรรมที่แตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

ลักษณะของพันธุ์พืชตาม (1) ไม่ใช่บังคับกับพันธุ์พืชป่า

4.2) พันธุ์พืชที่จะขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) เป็นพันธุ์พืชที่ไม่มีการนำส่วนขยายพันธุ์มาใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด ทั้งในหรือนอกราชอาณาจักรโดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์เกินกว่าหนึ่งปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(2) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่นที่ปรากฏอยู่ในวันยื่นขอจดทะเบียนโดยความต่างนั้นเกี่ยวข้องกับลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูก การบริโภคเภสัชกรรม การผลิต หรือการแปรรูป และให้หมายความรวมถึงมีความแตกต่างจากพันธุ์พืชดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) พันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนคุ้มครองไว้แล้ว ไม่ว่าจะในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(ข) พันธุ์พืชที่มีการยื่นขอจดทะเบียนในราชอาณาจักรไว้แล้ว และได้รับการจดทะเบียนในเวลาต่อมา

4.3) ผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ต้องเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(2) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ขอรับการคุ้มครองในประเทศนั้นได้

(3) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

(4) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

5) อายุการคุ้มครอง

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้มีอายุดังต่อไปนี้

(1) พืชที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ภายในเวลาไม่เกินสองปี ให้มีอายุสิบสองปี

(2) พืชที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ในเวลาเกินกว่าสองปี ให้มีอายุสิบเจ็ดปี

(3) พืชที่ใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ในเวลาเกินกว่าสองปี ให้มีอายุยี่สิบเจ็ดปี

อายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

6) การคัดค้าน

ผู้ใดเห็นว่าตนมีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือเห็นว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ใด ไม่ชอบด้วยมาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 15 มาตรา 16 หรือมาตรา 20 ผู้นั้นจะยื่นคำคัดค้านก็ได้ โดยยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันเริ่มประกาศโฆษณาตามมาตรา 22

7) การเพิกถอนหนังสือสำคัญ

อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) พันธุ์พืชนั้นไม่มีลักษณะตามมาตรา 11 และมาตรา 12

(2) หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา 13 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 19 และมาตรา 20

(3) รายละเอียดในคำขอจดทะเบียนที่ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 19 เป็นเท็จ

ในกรณีที่มีเหตุตาม (1) (2) หรือ (3) บุคคลใดจะกล่าวอ้างหรือยื่นฟ้องต่อศาลขอให้มีการเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ก็ได้

1.2 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศสหรัฐอเมริกา

1) กฎหมายที่บังคับใช้ในการคุ้มครองพันธุ์พืชของสหรัฐอเมริกา

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection Act., (7 U.S.C 2321 note): PVPA)

2) หน่วยงานที่กำกับดูแลกฎหมาย

หน่วยงานที่กำกับดูแลใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช คือ สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (The Plant Variety Protection Office: PVPO) กรมวิชาการเกษตร

3) สิ่งที่ทำให้การคุ้มครอง

ให้ความคุ้มครองพืชที่ขยายพันธุ์โดยอาศัยเพศ (Sexually reproduced) พืชที่ขยายพันธุ์ด้วยหัวใต้ดิน พันธุ์พืชลูกผสมชั่วที่ 1

4) เงื่อนไขของพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียน

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

4.1) เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ ใช้ประโยชน์ในสหรัฐอเมริกาไม่เกิน 1 ปี และนอกสหรัฐอเมริกาไม่เกิน 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี สำหรับ พืชยืนต้นและไม้เถาเลื้อย (vine)

4.2) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

4.3) มีความสม่ำเสมอ

4.4) มีความคงตัว

5) การคัดค้าน

ไม่ได้ระบุประเด็นในกฎหมาย

6) อายุการคุ้มครอง

อายุความคุ้มครอง 20 ปี สำหรับพืชทั่วไป และพืชที่ขยายพันธุ์ด้วยหัว และ 25 ปี สำหรับไม้ยืนต้น และไม้เถาเลื้อย (vine) นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

7) การเพิกถอนหนังสือสำคัญ

ดุลพินิจของ The commissioner ว่าเป็นประเด็นที่ควรรับไว้พิจารณาหรือไม่

1.3 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของประเทศญี่ปุ่น

1) กฎหมายที่บังคับใช้ในการคุ้มครองพันธุ์พืชของประเทศญี่ปุ่น

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์ (The Plant Variety Protection and Seed Act (Act No. 83 of May 29, 1998)) เป็นฉบับแก้ไข ปี ค.ศ. 1998 (พ.ศ. 2541)

2) หน่วยงานที่กำกับดูแลกฎหมาย

หน่วยงานที่กำกับดูแลใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์ คือ สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (The Plant Variety Protection Office: PVPO) กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง

3) สิ่งที่ทำให้การคุ้มครอง

พืชเพาะปลูกทุกชนิด เห็ด จำนวน 32 ชนิด (ข้อมูล ณ 1 ตุลาคม 2552)

4) เงื่อนไขของพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียน

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

- เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ ใช้ประโยชน์ในประเทศญี่ปุ่นไม่เกิน 1 ปี และนอกประเทศญี่ปุ่นไม่เกิน 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี สำหรับ พืชยืนต้น ก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน
- มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น
- มีความสม่ำเสมอ
- มีความคงตัว
- ตั้งชื่อเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ

5) การคัดค้าน

ไม่ระบุประเด็นการคัดค้านในกฎหมาย

6) การเพิกถอนหนังสือสำคัญ

1. ไม่เข้าเงื่อนไขของการจดทะเบียนพันธุ์พืช ในมาตรา 3 (1) (พันธุ์พืชมีความแตกต่าง สม่ำเสมอ คงตัว)
2. มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 4(2) (ส่วนขยายพันธุ์ ผลิต โอนทางธุรกิจให้บุคคลอื่น ในประเทศ 1 ปี ต่างประเทศ 4 ปี และ 6 ปี ตามชนิดของพืช ซึ่งขาดความใหม่)
3. มาตรา 9(1) ผู้ขอจดทะเบียนที่ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชคนแรกเท่านั้น จึงมีสิทธิได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืช
4. ภายหลังที่ได้รับการจดทะเบียน พบว่าผู้ทรงสิทธิไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามกฎหมาย มาตรา 10

1.4 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ของสหภาพยุโรป

1) กฎหมายที่บังคับใช้ในการคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรป

ประกาศคณะมนตรีว่าด้วยสิทธิในการคุ้มครองพันธุ์พืช สหภาพยุโรป COUNCIL REGULATION (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights

2) หน่วยงานที่กำกับดูแลกฎหมาย

หน่วยงานที่กำกับดูแล คือ สำนักงานคุ้มครองพันธุ์พืช (The Community Plant Variety Office) เป็นหน่วยงานที่ภายใต้การกำกับดูแลของสหภาพยุโรป ทำหน้าที่บริหารจัดการระบบการคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรป ตั้งอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศส

3) สิ่งที่ทำให้การคุ้มครอง

พันธุ์พืชในอาณาจักรพืช

4) เงื่อนไขของพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียน

คุณสมบัติของพืชที่จะได้รับสิทธิ ได้แก่

- เป็นพันธุ์พืชที่มีความใหม่ ใช้ประโยชน์ในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปไม่เกิน ๑ ปี และนอกประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปไม่เกิน 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี สำหรับ พืชยืนต้น ก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน
- มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

- มีความสม่ำเสมอ
- มีความคงตัว
- ตั้งชื่อเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ

5) การคัดค้าน

- 5.1) ไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดใน (ความใหม่, ความแตกต่าง, ความคงตัว, ความสม่ำเสมอ)
- 5.2) เป็นบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติในการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธู์พืชใหม่
- 5.3) เข้าข้อจำกัดในการตั้งชื่อพันธู์ตาม Article 63 (3) หรือ (4)

6) การเพิกถอนหนังสือสำคัญ

6.1) การประกาศสิทธิเป็นโมฆะ และการเพิกถอนสิทธิ

6.1.1) สำนักงานคุ้มครองพันธู์พืชสหภาพยุโรปประกาศสิทธิเป็นโมฆะ ดังต่อไปนี้

1) (เหตุผลของการเป็นโมฆะ) สำนักงานคุ้มครองพันธู์พืชสหภาพยุโรปจะต้องประกาศให้ทราบถึงการเป็นโมฆะของสิทธิ ดังนี้

(1) ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องความแตกต่าง และความใหม่ เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธู์

(2) เมื่อการให้สิทธินักปรับปรุงพันธู์จำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลและเอกสารที่ได้รับจากนักปรับปรุงพันธู์ แต่ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องความสม่ำเสมอ หรือความคงตัว เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธู์

(3) เมื่อสิทธินักปรับปรุงพันธู์ได้ถูกมอบให้กับบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับ ยกเว้นการโอนสิทธิดังกล่าวไปให้แก่บุคคลที่มีสิทธิได้รับ

2) (เหตุผลอื่นที่ไม่รวมไว้) จะต้องไม่มีการประกาศให้สิทธินักปรับปรุงพันธู์เป็นโมฆะด้วย เหตุผลอื่นๆ

6.1.2) สิทธิพันธู์พืชใหม่ เพิกถอน กรณีดังต่อไปนี้

1) สำนักงานคุ้มครองพันธู์พืชสหภาพยุโรปอาจยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธู์ ที่ได้ให้ไปแล้ว ถ้าพบว่าพันธู์พืชนั้นมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องความสม่ำเสมอ และความคงตัว

(1) นักปรับปรุงพันธู์ไม่ได้จัดหาข้อมูล เอกสาร หรือวัสดุที่มีความจำเป็นในการตรวจสอบการเก็บรักษาพันธู์พืช ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(2) นักปรับปรุงพันธู์ไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียม ที่จะรักษาสิทธิไว้ หรือ

(3) นักปรับปรุงพันธู์ไม่ได้เสนอชื่ออื่นที่เหมาะสมไปให้พิจารณาใหม่หลังจากที่ชื่อพันธู์ได้ถูกยกเลิกไปภายหลังจากการได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธู์

2) (เหตุผลอื่นที่ไม่ได้รวมไว้) สิทธินักปรับปรุงพันธู์จะไม่ถูกยกเลิกด้วยเหตุอื่นๆ นอกจากที่กล่าวมาใน 1)

2. แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนโดยมิชอบ

2.1 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในประเทศไทย

2.1.1 การคัดค้านในระยะเวลาขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

1) ประเด็นที่ให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ผู้ใดเห็นว่าตนมีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือเห็นว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ใดไม่ชอบด้วยมาตรา 12 (ความใหม่) มาตรา 13 (พันธุ์พืชใหม่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อม) มาตรา 15 (ผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ต้องเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชและมีคุณสมบัติตามมาตรา 15) มาตรา 16 (สิทธิขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ย่อมตกเป็นของนายจ้าง) หรือมาตรา 20 (การยื่นขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ไว้นอกราชอาณาจักร)

2) ช่วงเวลาให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ภายใน 90 วัน นับจากวันที่ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

3) แหล่งสืบค้นข้อมูลขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

เว็บไซต์ กรมวิชาการเกษตร

2.1.2 การเพิกถอนสิทธิหลังจากได้รับการจดทะเบียน

1) ประเด็นที่ให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) พันธุ์พืชนั้นไม่มีลักษณะตามมาตรา 11 และมาตรา 12

(2) หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา 13 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 19 และมาตรา 20

(3) รายละเอียดในคำขอจดทะเบียนที่ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 19 เป็นเท็จ

ในกรณีที่มีเหตุตาม (1) (2) หรือ (3) บุคคลใดจะกล่าวอ้างหรือยื่นฟ้องต่อศาลขอให้มีการเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ก็ได้

2) ช่วงเวลาให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

หลังจากได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่แล้ว

3) แหล่งสืบค้นข้อมูล

เว็บไซต์ สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

2.2 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในประเทศสหรัฐอเมริกา

2.2.1 การคัดค้านในระยะเวลาขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

1) ประเด็นที่ให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ไม่ได้ระบุในกฎหมาย

2) ช่วงเวลาให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ระหว่างการยื่นคำขอ (§ 97.200)

3) แหล่งสืบค้นข้อมูลขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

ประกาศใน Official Journal

2.2.2 การเพิกถอนสิทธิหลังจากได้รับการจดทะเบียน

1) ประเด็นที่ให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ดุลพินิจของ The commissioner ว่าเป็นประเด็นที่ควรรับไว้พิจารณาหรือไม่

2) ช่วงเวลาให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่มีการออกหนังสือจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ (S 97.200)

3) แหล่งสืบค้นข้อมูล

<https://www.ams.usda.gov/datasets/plant-variety>

2.3 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในประเทศญี่ปุ่น

2.3.1 การคัดค้านในระยะเวลาขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

1) ประเด็นที่ให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ไม่ได้ระบุในกฎหมาย

2) ช่วงเวลาให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

ไม่ได้ระบุ

3) แหล่งสืบค้นข้อมูลขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

<http://www.hinshu2.maff.go.jp/vips/cmm/apCMM110.aspx?MOSS=1>

2.3.2 การเพิกถอนสิทธิหลังจากได้รับการจดทะเบียน

1) ประเด็นที่ให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

1. ไม่เข้าเงื่อนไขของการจดทะเบียนพันธุ์พืช ในมาตรา 3(1) (พันธุ์พืชมีความแตกต่าง สม่าเสมอ คงตัว)

2. เมื่อพบในภายหลังว่าพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียน ไม่มีความสม่าเสมอ และความคงตัว

3. มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 4(2) (ส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต ใช้ทางธุรกิจ ให้บุคคลอื่น ก่อนวัน

ยื่นขอจดทะเบียน เกินกว่า 1 ปี ในประเทศสำหรับพืชทั่วไป และต่างประเทศ 4 ปี และ 6 ปี สำหรับไม้ยืนต้นและพืชไม้เถา ซึ่งขาดความใหม่

4. มาตรา 9(1) ผู้ขอจดทะเบียนที่ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชคนแรกเท่านั้น จึงมีสิทธิได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืช

5. ภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียน พบว่าผู้ทรงสิทธิไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามกฎหมายมาตรา 10

2) ช่วงเวลาให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

หลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว

3) แหล่งสืบค้นข้อมูล

<http://www.hinshu2.maff.go.jp/vips/cmm/apCMM110.aspx?MOSS=1>

2.4 แนวทางการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่โดยมิชอบในสหภาพยุโรป

2.4.1 การคัดค้านในระยะเวลาขณะดำเนินการตรวจสอบพันธุ์พืช

1) ประเด็นที่ให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

- 1.1) พันธุ์พืชไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดในเรื่อง ความแตกต่าง ความสม่ำเสมอ ความคงตัว ความใหม่
- 1.2) เป็นบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติในการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่
- 1.3) เข้าข้อจำกัดในการตั้งชื่อพันธุ์ตามมาตรา 63(3) หรือ มาตรา 63(4)
มาตรา 63 (3) ให้ถือว่ามิเหตุขัดขวางในการใช้เครื่องหมายอื่นในชื่อพันธุ์พืชใหม่อันเป็นการไม่

เหมาะสมหาก

(a) การใช้ชื่อใหม่ในอาณาเขตของสหภาพยุโรปเป็นการต้องห้ามโดยสิทธิที่มีอยู่ก่อนในการใช้ชื่อนั้นโดยบุคคลภายนอก

(b) อาจทำให้เกิดความไม่สะดวกเป็นการทั่วไปแก่ผู้ใช้ในการจดจำหรือการนำไปผลิตซ้ำ

(c) มีความคล้ายคลึงหรืออาจทำให้เกิดความสับสนกับชื่อพันธุ์พืชอื่นที่เหมือนหรือมีชนิดที่ใกล้เคียงกันมากที่ได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการหรือซึ่งวัตถุบของพันธุ์พืชนั้นได้ถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาดในประเทศสมาชิกหรือในประเทศสมาชิกของอนุสัญญาระหว่างประเทศด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ เว้นแต่พันธุ์พืชอื่นนั้นไม่มีอยู่แล้วและชื่อที่ใช้ขึ้นไม่ได้มีความสำคัญใดเป็นพิเศษ

(d) มีความคล้ายคลึงหรืออาจทำให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายอื่นใด ซึ่งถูกใช้โดยทั่วไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการโฆษณาสินค้า หรืออาจถูกนำมาใช้ได้อย่างเสรี ภายใต้กฎหมายอื่น

(e) อาจก่อให้เกิดความรับผิดชอบในประเทศสมาชิกหรือขัดแย้งกับนโยบายของรัฐ

(f) อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือความสับสนเกี่ยวกับลักษณะ มูลค่า หรือเอกลักษณ์ของพันธุ์พืช หรือเอกลักษณ์ของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ

มาตรา 63(4) เหตุแห่งการขัดขวางอื่น ในกรณีของพันธุ์พืชที่ได้นำเข้ามา

(A) ประเทศภาคีสมาชิก หรือ

(B) ประเทศสมาชิกของสหภาพคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ หรือ

(C) ประเทศอื่นที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืชยุโรป (Community act) ว่าได้มีการประเมินพันธุ์พืชภายใต้กฎเกณฑ์ที่ใกล้เคียงกันกับกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดในคำสั่งคณะมนตรีสหภาพยุโรป (Directives) ในส่วนของรายชื่อพันธุ์พืชที่สามารถนำมาวางตลาดในยุโรปได้ (common catalogues) ในกรณีของพันธุ์พืชที่ได้ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการสำหรับพันธุ์พืชหรือวัตถุบของพันธุ์พืช และได้มีการวางตลาดเพื่อวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์ และชื่อของพันธุ์พืชใหม่ที่เสนอนั้นแตกต่างจากชื่อที่ได้เคยจดทะเบียนหรือที่เคยถูกใช้ ณ ที่นั้น เว้นแต่การจดทะเบียนครั้งหลังเป็นเหตุขัดขวางตามข้อ (3)

2) ช่วงเวลาให้คัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

2.1) ยื่นเวลาใดก็ได้หลังจากมีการยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิ และก่อนที่จะมีการปฏิเสธคำขอ หรือรับการจดทะเบียนตามมาตรา 61 หรือมาตรา 62 ในกรณีเป็นการคัดค้านเกี่ยวกับ Art. 59 3 (a) [เกี่ยวกับความใหม่, ความแตกต่าง, ความสม่ำเสมอ, ความคงตัวใน และบุคคลที่มีสิทธิในการยื่นคำขอจดทะเบียน Article 7-11]

มาตรา 61 การปฏิเสธคำขอ (Refusal)

1. ให้สำนักงานปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธู์พีชใหม่ทันทีเมื่อพบว่าผู้ยื่นคำขอ

(a) ไม่ได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องตามความหมายในมาตรา 53 ซึ่งผู้ยื่นคำขอได้มีโอกาสในการแก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาที่ได้แจ้งให้ทราบ

(b) ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือคำร้องขอตามมาตรา 55(4) หรือ (5) ภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่สำนักงานได้ยินยอมในการไม่ต้องนำส่งตามที่ได้ออ

(c) ไม่เสนอชื่อพันธู์พีชที่ถูกต้องเหมาะสมตามที่กำหนดในมาตรา 63

2. ให้สำนักงานปฏิเสธคำขอจดทะเบียนพันธู์พีชใหม่ หาก

(a) พบว่าเงื่อนไขที่กำหนดให้มีการยืนยันความถูกต้อง (verify) ตามมาตรา 54 ไม่เป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วน

(b) เห็นว่าในรายงานการตรวจสอบตามมาตรา 57 ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในมาตรา 7,8,9 อย่างถูกต้องครบถ้วน

มาตรา 62 การรับจดทะเบียน (Grant)

หากสำนักงานมีความเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบเพียงพอต่อการพิจารณาคำขอและไม่พบว่ามีผลกระทบใดที่เป็นเหตุขัดขวางแห่งการจดทะเบียนตามมาตรา 59 และ 61 ให้สำนักงานรับจดทะเบียนให้การรับจดทะเบียนประกอบด้วยคุณลักษณะอย่างเป็นทางการของพันธู์พีช

2.2) กรณีคัดค้านเกี่ยวกับการตั้งชื่อพันธู์พีช [Article 59 Paragraph 3(b)] ให้ยื่นคำร้องคัดค้านภายใน 3 เดือนนับแต่มีการประกาศการตั้งชื่อพันธู์ตาม Article 89

3) แหล่งสืบค้นข้อมูลขณะดำเนินการตรวจสอบพันธู์พีช

<https://cpvo.europa.eu/en/applications-and-examinations/applications-and-titles-force>

2.4.2 การเพิกถอนสิทธิหลังจากได้รับการจดทะเบียน

1) ประเด็นที่ให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธู์พีชใหม่

1.1) ให้สำนักงานประกาศว่าสิทธิในพันธู์พีชยุโรปเป็นโมฆะและถูกยกเลิกตามกฎหมาย (มาตรา 20) หากพบว่า

1) ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 7 (ความแตกต่าง) หรือ 10 (ความใหม่) ในระยะเวลาที่มีสิทธิในพันธู์พีชยุโรป หรือ

2) ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 8 (ความสม่ำเสมอ) และ 9 (ความคงตัว) ในขณะที่ได้รับสิทธิ หากการได้รับสิทธินั้นเป็นเพราะข้อมูลและเอกสารที่ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้จัดทำให้อย่างมีนัยสำคัญ

3) สิทธินั้นได้ให้แก่บุคคลที่ไม่พึงได้รับสิทธิเว้นแต่สิทธินั้นได้มีการโอนไปยังผู้พึงมีสิทธิ

1.2) ในกรณีที่มีการประกาศว่าสิทธิในพันธู์พีชยุโรปเป็นโมฆะและได้ถูกยกเลิก ให้ถือว่าสิทธินั้นไม่เคยมีผลมาตั้งแต่แรกตามกฎหมายเกณฑ์นี้

2) ช่วงเวลาให้เพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

กรณีอ้างเหตุตามมาตรา 98 การให้สิทธิแก่ผู้ไม่มีสิทธิ กระทำภายใน 5 ปีนับแต่วันที่ประกาศรับจดทะเบียนฯ ส่วนกรณีอื่นนั้นมิได้กำหนดไว้

3) แหล่งสืบค้นข้อมูล

<https://cpvo.europa.eu/en/applications-and-examinations/applications-and-titles-force>

บรรณานุกรม

กองคุ้มครองพันธุ์พืช, 2546. ข้อมูลประกอบคำชี้แจงเพื่อการคัดค้านการยื่นจดทะเบียนหยกของบริษัท Las Palmas Innovations B.V. ในสหภาพยุโรป. 25 หน้า.

กรมทรัพย์สินทางปัญญา. กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชประเทศสหรัฐอเมริกา. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2562 จากเว็บไซต์ https://www.ipthailand.go.th/images/781/L_USA_3_protec.pdf

กองคุ้มครองพันธุ์พืช, 2546. ข้อมูลประกอบคำชี้แจงเพื่อการคัดค้านการยื่นจดทะเบียนหยกของบริษัท Las Palmas Innovations B.V. ในสหภาพยุโรป. 25 หน้า.

กองคุ้มครองพันธุ์พืช. 2549. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 (พิมพ์ครั้งที่ 2) โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ. 30 หน้า

Community Plant Variety Office. COUNCIL REGULATION (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights (OJ L 227, 1.9.1994, p. 1) Retrived 11 January 2019 from <http://cpvo.europa.eu/en/about-us/law-and-practice/legislation-in-force>

Plant Variety Protection. PVP Office at MAFF, Japan. The Plant Variety Protection and Seed Act (Act No. 83 of May 29, 1998) Retrived 11 January 2019 from <5461726F2D8EED95639640816932302E312E333094C5814393FA8970816A20> (maff.go.jp)

United States Patent and Trademark Office United States Code Title 35 – Patents (Consolidated Patent Laws - March 2017 update) Retrived 11 January 2019 from <https://www.uspto.gov/>

U.S. Department of Agriculture. Plant variety Protection Act and Regulations and Rules of Practice Retrived 11 January 2019 from <https://www.ams.usda.gov/services/plant-variety-protection>

4. ผลศึกษาเอกสาร ข้อมูลแหล่งเพาะปลูกของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และชนิดพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของพืชกลุ่มพืชไร่ กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ

ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 กำหนด หมายของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป หมายความว่า พันธุ์พืชที่กำเนิดภายในประเทศหรือมีอยู่ในประเทศ ซึ่งได้มีการใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลายและให้หมายความรวมถึงพันธุ์พืชที่ไม่ใช่พันธุ์พืชใหม่ พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น หรือพันธุ์พืชป่า (กองคุ้มครองพันธุ์พืช, 2549) ดังนั้นพันธุ์พืชที่ใช้กันแพร่หลายส่วนใหญ่จึงมีสถานภาพเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และจากการศึกษาเอกสาร พบแหล่งปลูกของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปในชนิดที่ศึกษา ดังนี้

1. ได้ข้อมูลแหล่งเพาะปลูกของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และชนิดพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้า ของพืชกลุ่มพืชไร่อย่างจำนวน 10 ชนิด ดังนี้

- 1) มันสำปะหลัง แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ระยอง กำแพงเพชร นครสวรรค์ เลย เป็นต้น
- 2) ถั่วเหลือง แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ขอนแก่น ชัยภูมิ เป็นต้น
- 3) อ้อย แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดลพบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ขอนแก่น นครสวรรค์ เป็นต้น
- 4) ถั่วเขียว แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย อุตรดิตถ์ ชัยนาท เพชรบูรณ์ เป็นต้น
- 5) ข้าว นาปี แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด นาปรัง แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี อัญญา ชัยนาท เป็นต้น
- 6) สับปะรด แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี ระยอง เพชรบุรี เชียงราย อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เป็นต้น
- 7) ข้าวโพด แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดน่าน ตาก เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ เชียงใหม่ เลย เป็นต้น
- 8) ฝ้าย แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เลย นครสวรรค์ เป็นต้น
- 9) งา แหล่งเพาะปลูก งาดำ ได้แก่ จังหวัดลพบุรี นครสวรรค์ แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เป็นต้น แหล่งเพาะปลูก งาแดง ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ เชียงใหม่ สุโขทัย ลพบุรี เป็นต้น
- 10) ถั่วลิสง แหล่งเพาะปลูก ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ ลำปาง ศรีสะเกษ เป็นต้น

2. ได้ข้อมูลแหล่งเพาะปลูกของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และชนิดพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของพืชกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ พืชสมุนไพร จำนวน 15 ชนิด ดังนี้

กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ

1. กลั้วไม้สกุลหวาย แหล่งปลูก จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร
2. แก้วกาญจนา แหล่งปลูก จังหวัดกรุงเทพฯ นนทบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี
3. ขวนชม แหล่งปลูก จังหวัดกรุงเทพฯ ราชบุรี นนทบุรี ปทุมธานี
4. บอนสี แหล่งปลูก จังหวัดกรุงเทพฯ นนทบุรี ชลบุรี
5. หน้าวัว แหล่งปลูก จังหวัดสุราษฎร์ธานี พัทลุง
6. กลั้วไม้สกุลฟาแลนนอปซิส แหล่งปลูก จังหวัดกรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี เชียงใหม่
7. กุหลาบ แหล่งปลูก จังหวัดกรุงเทพฯ เชียงใหม่

8. ดาวเรือง แหล่งปลูก จังหวัดบุรีรัมย์ ปทุมธานี
 9. ปทุมมา แหล่งปลูก จังหวัดเชียงใหม่
 - 10) กล้ายไม้สกุลแวนดา แหล่งเพาะปลูก จังหวัดนครปฐม เชียงใหม่
- กลุ่มพืชสมุนไพร
1. อัญชัน แหล่งเพาะปลูก จังหวัดพิจิตร สุโขทัย
 2. บัวบก แหล่งเพาะปลูก จังหวัดพิจิตร ระยอง อุบลราชธานี มหาสารคาม
 3. ฟักข้าว แหล่งเพาะปลูก จังหวัดพิจิตร
 4. กระตอม แหล่งเพาะปลูก จังหวัดพิจิตร ระยอง ตราด จันทบุรี สุโขทัย เป็นต้น
 5. กราวเครือขาว แหล่งเพาะปลูก กาญจนบุรี เชียงใหม่ ตาก เลย

5. ผลสำรวจแหล่งข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน

1. ได้ข้อมูลแหล่งข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของฐานข้อมูล ที่เผยแพร่ทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
 - 1) เว็บไซต์ ฐานข้อมูลพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้
<http://researchex.rae.mju.ac.th/dbplant/index.php/crops> มีข้อมูลพันธุ์ข้าว ถั่วลิสง และข้าวโพดหวาน
 - 2) เว็บไซต์ องค์ความรู้เรื่องข้าว ของกรมการข้าว
<http://www.ricethailand.go.th/Rkb/varieties/index.php.htm> มีข้อมูลของพันธุ์ข้าว
 - 3) เว็บไซต์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี
http://www.doa.go.th/ardc/suphan/variety_SC.htm มีข้อมูลของพันธุ์อ้อย
2. ได้ข้อมูลแหล่งข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของฐานข้อมูลกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ และพืชสมุนไพร ที่เผยแพร่ทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดังนี้
 - 1) เว็บไซต์ <https://plant.thaiorc.com/herb.php?contentID=1504250031> มีข้อมูลพืชไม้ดอกไม้ประดับ และสมุนไพร ระดับชนิด
 - 2) เว็บไซต์ ข้อมูลพันธุ์ไม้ ระบบฐานข้อมูลเกษตรดิจิทัล <https://data.addrun.org/> มีข้อมูลพืชไม้ดอกไม้ประดับ ระดับชนิด
 - 3) เว็บไซต์ ฐานข้อมูลกล้วยไม้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ <https://oc.mju.ac.th/SearchOrchid.aspx> ข้อมูลกล้วยไม้ ระดับชนิด
 - 4) เว็บไซต์ ฐานข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
<http://www.phargarden.com/main.php> มีข้อมูลพืชสมุนไพร ระดับชนิด
 - 5) เว็บไซต์ ฐานข้อมูลพันธุ์กรรมพืช <http://hort.ezathai.org/?cat=13> มีข้อมูล พืชไม้ดอกไม้ประดับ และสมุนไพร ระดับชนิด

6. ผลการสำรวจและบันทึกข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มพืชไร่ กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ และสมุนไพร เพื่อใช้เป็นต้นแบบ

1) บันทึกข้อมูลลักษณะพันธุ์พืช และถ่ายภาพ ของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มพืชไร่ จำนวน 10 ชนิด ได้แก่

1) ข้าว จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105 -พันธุ์แจ็กเชย 1 พันธุ์ปทุมธานี 1 พันธุ์สุพรรณบุรี 1 และพันธุ์หอมคำสุโขทัย 2 ตามตารางที่ 1 และภาพที่ 1-5 ตามลำดับ

2) ข้าวโพด จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ซีพี 888 พันธุ์ดีดี 7979 พันธุ์ตากฟ้า 1 พันธุ์ตากฟ้า 3 และพันธุ์นครสวรรค์ 3 ตามตารางที่ 2 และภาพที่ 6-10 ตามลำดับ

3) งา จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ซีพลัส 1 พันธุ์ร้อยอีด 1 พันธุ์อุบลราชธานี 1 พันธุ์อุบลราชธานี 2 และพันธุ์อุบลราชธานี 3 ตามตารางที่ 3 และภาพที่ 11-15 ตามลำดับ

4) ถั่วเขียว จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กำแพงแสน 1 พันธุ์ชัยนาท 3 พันธุ์ชัยนาท 60 พันธุ์มทส 1 และพันธุ์อุทุมพร 1 ตามตารางที่ 4 และภาพที่ 16-20 ตามลำดับ

5) ถั่วลิสง จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ขอนแก่น 5 พันธุ์ขอนแก่น 9 พันธุ์ขอนแก่น 84-7 พันธุ์ไทนาน 9 และพันธุ์ มข.60 ตามตารางที่ 5 และภาพที่ 21-25 ตามลำดับ

6) ถั่วเหลือง จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ขอนแก่น พันธุ์เชียงใหม่ 1 พันธุ์เชียงใหม่ 60 พันธุ์สจ.5 และพันธุ์สุโขทัย 2 ตามตารางที่ 6 และภาพที่ 26-30 ตามลำดับ

7) มันสำปะหลัง จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ระยอง 5 พันธุ์ระยอง 9 พันธุ์ระยอง 11 พันธุ์ระยอง 15 และพันธุ์ระยอง 86-13 ตามตารางที่ 7 และภาพที่ 31-35 ตามลำดับ

8) สับปะรด จำนวน 6 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ตราดสีทอง พันธุ์ทองระยอง พันธุ์ปัตตาเวีย พันธุ์เพชรบุรี พันธุ์ภูเก็ต และพันธุ์ภูษา ตามตารางที่ 8 และภาพที่ 36-41 ตามลำดับ

9) หน้อยเนเปียร์ จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์เนเปียร์กำแพงแสน พันธุ์เนเปียร์แคระ พันธุ์เนเปียร์ธรรมดา พันธุ์เนเปียร์เมอเค็รอน และพันธุ์เนเปียร์อาลาฟิล ตามตารางที่ 9 และภาพที่ 42-46 ตามลำดับ

10) อ้อย จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์สุพรรณบุรี 50 พันธุ์อุทุมพร 11 พันธุ์อุทุมพร 12 พันธุ์อุทุมพร 16 และพันธุ์อุทุมพร 17 ตามตารางที่ 10 และภาพที่ 47-51 ตามลำดับ

2) บันทึกข้อมูลลักษณะพันธุ์พืช และถ่ายภาพ ของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 9 ชนิด ได้แก่

1) กล้วยไม้สกุลแคทลียา จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กรีนแพรอต พันธุ์โทปาซ พันธุ์ฟังก์โดมอน พันธุ์ไม่มีชื่อพันธุ์ และพันธุ์สตาร์ไบท์ ตามตารางที่ 11 และภาพที่ 52-56 ตามลำดับ

2) กล้วยไม้สกุลแวนด้า จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กอร์ดอนดิลลอน (สีน้ำตาล) พันธุ์กอร์ดอนดิลลอน (สีม่วง) พันธุ์พรดีไลท์ พันธุ์ลูกผสม ดร.เอนก (สีชมพู) และพันธุ์สมศรีโกลด์ ตามตารางที่ 12 และภาพที่ 57-61 ตามลำดับ

3) กล้วยไม้สกุลหวาย จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์กุลนาถกรีนแซฟไฟร์ พันธุ์ขาวสนาม พันธุ์บอมโงแดง พันธุ์สิรินทร์ กรีน แอปเปิ้ล และพันธุ์อาร์ดิงกรีน ตามตารางที่ 13 และภาพที่ ตามลำดับ 62-66

4) แก้วกาญจนา จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์แก้วกวมงคล แดงสยามอรอร่า พันธุ์ทรัพย์มงคล พันธุ์มีแล้วรวย และพันธุ์อัญมณี ตามตารางที่ 14 และภาพที่ 67-71 ตามลำดับ

5) ขวนชม จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์แดงเทวดา พันธุ์ม่วงมังกร พันธุ์ยักษ์ชาอู๋ ยักษ์ปุ่น และยักษ์ราชินี ตามตารางที่ 15 และภาพที่ 72-76 ตามลำดับ

6) บอนสี จำนวน 6 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ฉัตรทอง พันธุ์เดือนตา-เดือนใจ พันธุ์เทพพารักษ์ พันธุ์โพแก้ว พันธุ์ศรีเมืองอินทร์ และพันธุ์ศรีลำดวน ตามตารางที่ 16 และภาพที่ 77-82 ตามลำดับ

7) โป๊ยเซียน จำนวน 6 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ทรัพย์มโหฬาร พันธุ์ทรัพย์อารีย์ พันธุ์เพชรเจ็ดสี พันธุ์รวยมโหฬาร พันธุ์เศรษฐีสยาม และพันธุ์เศรษฐีใหญ่ ตามตารางที่ 17 และภาพที่ 83-88 ตามลำดับ

8) ลีลาวดี จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ชมพูบุญเย็น พันธุ์แดงทชมาฮาล พันธุ์ใบทองดอกขาว พันธุ์เรนโบว์ พันธุ์เสริมบารมี และพันธุ์แดงสยาม ตามตารางที่ 18 และภาพที่ 89-93 ตามลำดับ

9) หยก จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ทรัพย์อนันต์ พันธุ์ทองคำ พันธุ์ทองนบอนันต์ พันธุ์ทองนำโชค และพันธุ์อุดมทรัพย์ ตามตารางที่ 19 และภาพที่ 94-98 ตามลำดับ

3) บันทึกข้อมูลลักษณะพันธุ์พืช และถ่ายภาพ ของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มพืชสมุนไพร จำนวน 3 ชนิด ได้แก่

1) กระดอม จำนวน 3 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์จันทบุรี พันธุ์ตราด และพันธุ์สุโขทัย ตามตารางที่ 20 และภาพที่ 99-101 ตามลำดับ

2) บัวบก จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์เขียวมหาสารคาม พันธุ์นครปฐม พันธุ์พิจิตร พันธุ์ระยอง และพันธุ์อุบลราชธานี ตามตารางที่ 21 และภาพที่ 102-106 ตามลำดับ

3) พักข้าว จำนวน 2 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์เชียงใหม่ และพันธุ์เวียดนาม ตามตารางที่ 22 และภาพที่ 107-108 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ข้าว

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ขาวดอกมะลิ 105	เจ๊กเซย 1	ปทุมธานี 1
1	การมีขนบนแผ่นใบ	มีขนมาก	มีขนมาก	มีขนมาก
2	สีของแผ่นใบ	เขียว	เขียว	เขียว
3	สีของกาบใบ	เขียว	เขียว	เขียว
4	ปลายใบ	ห้อยลง	ห้อยลง	ตั้งตรง
5	สีของลิ้นใบ	ขาว	ขาว	ขาว
6	รูปร่างของลิ้นใบ	ปลาย 2 แฉก	ปลาย 2 แฉก	ปลาย 2 แฉก
7	ความยาวของลิ้นใบ (มม.)	20		20.11
8	สีของหุบใบ	เขียวอ่อน,ขาว	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน
9	สีของข้อต่อใบ	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน
10	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น (มม.)	11.4		5.123
11	สีของปล้อง	เหลืองอ่อน	เหลืองอ่อน	เขียว
12	ทรงกอ	กอเบะ	กอต้ง	กอเบะ
13	จำนวนวันตกกล้าถึงออกดอก 50% (วัน)			
14	สีของยอดเกสรเพศเมีย	ขาว		เหลือง
15	สีของปลายยอดดอก	เขียวอ่อน		เขียว
16	สีกลีบรองดอก	ฟาง(ขาว)		ฟาง (ขาว)
17	หางข้าว	ไม่มี	ไม่มี	สั้น (< 1 ซม. ไม่ทั้งรวง)
18	สีของหางข้าว			ฟาง (ขาว)
19	ความแข็งของลำต้น	แข็งมาก	แข็งมาก (ทุกต้นตั้ง)	แข็งมาก
20	ความสูงของลำต้น (ซม.)	115.7	132	117
21	ความยาวของแผ่นใบ (ซม.)	55.6	49	
22	ความกว้างของแผ่นใบ (ซม.)	1.14	1.2	
23	จำนวนรวง (รวง/กอ)	10		
24	มุมของใบธง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

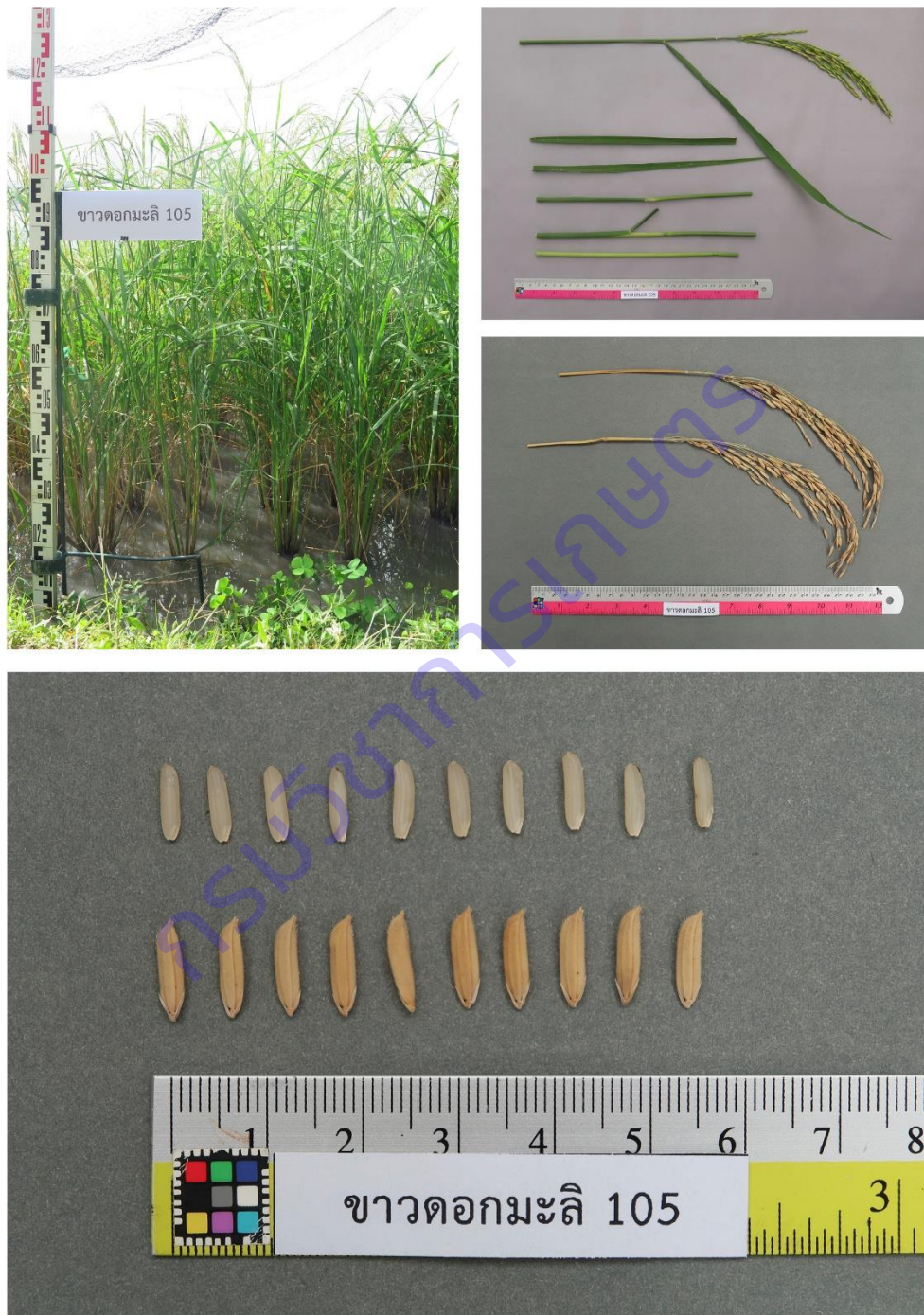
ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ขาวดอกมะลิ 105	เจ๊กเซย 1	ปทุมธานี 1
25	ลักษณะรวง	ปานกลาง	จับกันแน่น	ปานกลาง
26	การโผล่ฟันของรวง	โผล่ฟันมาก	โผล่ฟันมาก	โผล่ฟันบางส่วน
27	ก้านรวง	โค้งห้อยลง	โค้งห้อยลง	โค้งห้อยลง
28	การแตกกระแฉี้	มีปานกลาง		ระแฉี้ถี่หรือมาก
29	การแก่ของใบ	ค่อนข้างแก่เร็ว	แก่ปลายฤดูและ แก่อย่างช้า	ค่อนข้างแก่เร็ว
30	การติดเมล็ด	เป็นหมันบ้าง		ติดเมล็ด สมบูรณ์มาก
31	การร่วงของเมล็ด	ร่วงง่าย		ร่วงปานกลาง
32	อายุเก็บเกี่ยว (วัน)			
33	การนวด	ง่าย	ง่าย	ง่าย
34	ความยาวของรวง (ซม.)	27		
35	ขนบนเปลือกเมล็ด	ขนสั้น		ขนสั้น
36	สีเปลือกเมล็ด	สีฟาง	สีฟาง	สีฟาง
37	ความยาวของกลีบรองดอก			
38	น้ำหนัก 1,000 เมล็ดข้าวเปลือก (กรัม)			
39	ความยาวของเมล็ดข้าวเปลือก (มม.)			
40	ความกว้างของเมล็ดข้าวเปลือก (มม.)			
41	ความหนาของเมล็ดข้าวเปลือก (มม.)			
42	ระยะพักตัว(สัปดาห์)			
43	สีข้าวกล้อง	ขาว		
44	ชนิดของข้าวสาร	ข้าวเจ้า	ข้าวเจ้า	ข้าวเจ้า

ตารางที่ 1 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ข้าว (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สุพรรณบุรี 1	หอมคำสุโขทัย 2
1	การมีขนบนแผ่นใบ	มีขนมาก	มีขนมาก
2	สีของแผ่นใบ	เขียวเข้ม	เขียว
3	สีของกาบใบ	เขียว	ม่วงอ่อน
4	ปลายใบ	ตั้งตรง	ห้อยลง
5	สีของลิ้นใบ	ขาว	ม่วง
6	รูปร่างของลิ้นใบ	ปลาย 2 แฉก	ปลาย 2 แฉก
7	ความยาวของลิ้นใบ (มม.)	15.39	
8	สีของหูใบ	เขียวอ่อน	ม่วง
9	สีของข้อต่อใบ	เขียวอ่อน	ม่วง
10	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น (มม.)	4.76	
11	สีของปล้อง	เขียว	มีเส้นม่วง
12	ทรงกอ	กอดีตั้ง	กอดีตั้ง
13	จำนวนวันตกกล้าถึงออกดอก 50% (วัน)		
14	สีของยอดเกสรเพศเมีย	เหลือง	ม่วงอ่อน
15	สีของปลายยอดดอก	ขาว	ม่วง
16	สีกลีบรองดอก	ฟาง (ขาว)	ฟาง
17	หางข้าว	ไม่มี	ไม่มี
18	สีของหางข้าว		
19	ความแข็งของลำต้น	แข็งมาก	แข็งมาก
20	ความสูงของลำต้น (ซม.)	128	
21	ความยาวของแผ่นใบ (ซม.)		
22	ความกว้างของแผ่นใบ (ซม.)		
23	จำนวนรวง (รวง/กอ)		
24	มุมของใบธง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
25	ลักษณะรวง	ปานกลาง	ปานกลาง
26	การโผล่พ้นของรวง	โผล่พ้นมาก	โผล่พ้นพอดี
27	ก้านรวง	โค้งห้อยลง	โค้งห้อยลง
28	การแตกกระแฉ่		มีปานกลาง

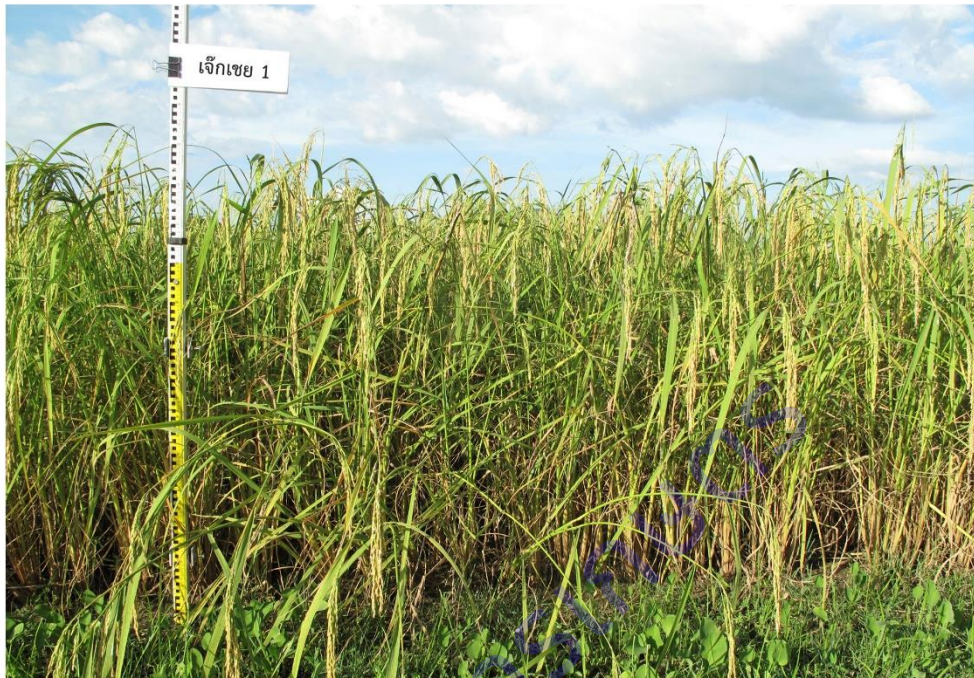
ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สุพรรณบุรี 1	หอมคำสุโขทัย 2
29	การแก่ของใบ	ค่อนข้างแก่เร็ว	แก่อย่างช้า
30	การติดเมล็ด	ติดเมล็ดสมบูรณ์มาก	
31	การร่วงของเมล็ด	ร่วงปานกลาง	ร่วงง่าย
32	อายุเก็บเกี่ยว (วัน)		
33	การนวด	ง่าย	ง่าย
34	ความยาวของรวง (ซม.)		
35	ขนบนเปลือกเมล็ด	ขนสั้น	สั้นทั่วเมล็ด
36	สีเปลือกเมล็ด	สีฟาง	สีฟางซีดม่วง
37	ความยาวของกลีบรองดอก		
38	น้ำหนัก 1,000 เมล็ดข้าวเปลือก (กรัม)		
39	ความยาวของเมล็ดข้าวเปลือก (มม.)		
40	ความกว้างของเมล็ดข้าวเปลือก (มม.)		
41	ความหนาของเมล็ดข้าวเปลือก (มม.)		
42	ระยะพักตัว(สัปดาห์)		
43	สีข้าวกล้อง		
44	ชนิดของข้าวสาร	ข้าวเจ้า	ข้าวเจ้า

ข้าวพันธุ์ ขาวดอกมะลิ 105

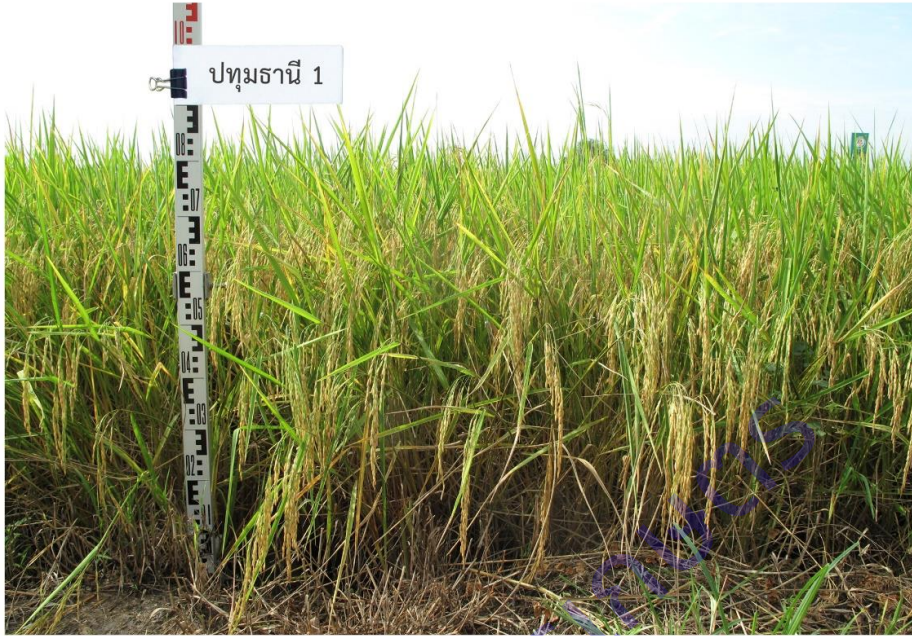
ภาพที่ 1 ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105

ข้าวพันธุ์ เจ๊กเซย 1

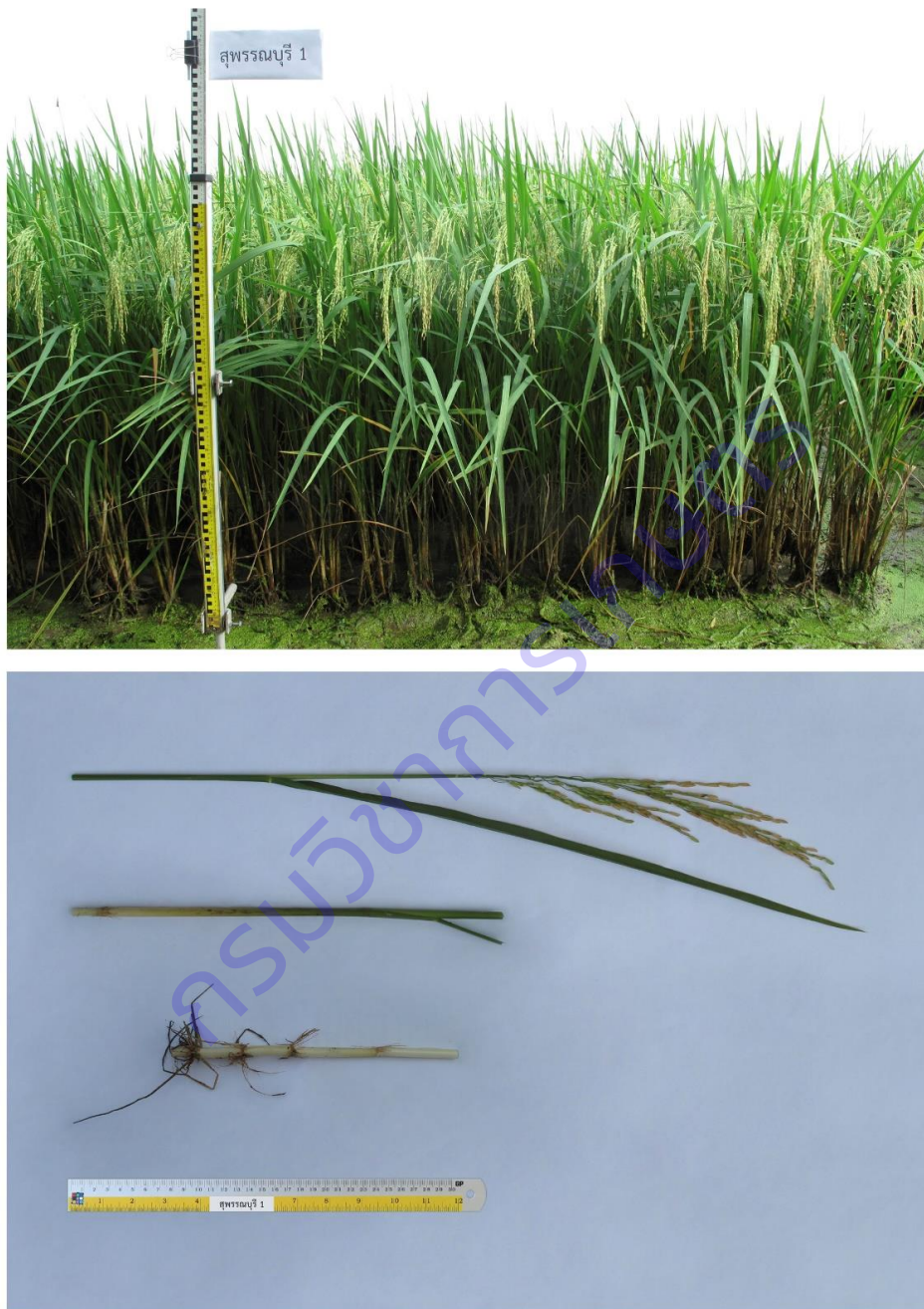
ภาพที่ 2 ข้าวพันธุ์เจ๊กเซย 1

ข้าวพันธุ์ ปทุมธานี 1

ภาพที่ 3 ข้าว พันธุ์ปทุมธานี 1

ข้าวพันธุ์ สุพรรณบุรี 1

ภาพที่ 4 ข้าว พันธุ์สุพรรณบุรี 1

ข้าวพันธุ์ หอมดำสุโขทัย 2

ภาพที่ 5 ข้าว พันธุ์หอมดำสุโขทัย 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ข้าวโพด

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ซีพี 888	ดีเค7979	ตากฟ้า 1
1	ใบแรก: การปรากฏแอนโทไซยานินที่กาบใบ	ปานกลาง	เข้ม	ไม่ปรากฏ หรือน้อยมาก
2	ใบแรก: รูปร่างใบ	มน	เรียวยแหลม	มน
3	ใบ: ความเข้มของสีเขียว	อ่อน	ปานกลาง	เข้ม
4	ใบ: การเป็นคลื่นของขอบใบ	ไม่ปรากฏ	ปานกลาง	ปานกลาง
5	ใบ: การทำมุมระหว่างแผ่นใบกับลำต้น		36.6	14.22
6	ใบ: การโค้งของแผ่นใบ	โค้งปานกลาง	โค้งน้อย	ไม่โค้ง หรือโค้งน้อยมาก
7	ลำต้น: ระดับการซิกแซก	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏหรือ น้อยมาก	ไม่ปรากฏ หรือน้อยมาก
8	ช่อดอกตัวผู้: ลักษณะช่อดอกตัวผู้	ค่อนข้างตรง	ค่อนข้างตรง	ตรง
9	ช่อดอกตัวผู้: ความแน่นของช่อดอกตัวผู้		ปานกลาง	หลวม
10	ช่อดอกตัวผู้: ความแน่นของดอกย่อย	หลวม	แน่น	ปานกลาง
11	ช่อดอกตัวผู้: อายุวันออกดอกตัวผู้			
12	ช่อดอกตัวผู้: การปรากฏแอนโทไซยานินบน ฐานดอก	มากที่สุด	มาก	ไม่ปรากฏ หรือน้อยมาก
13	ช่อดอกตัวผู้: การปรากฏแอนโทไซยานิน บนกาบดอก	มากที่สุด	มาก	มาก
14	ช่อดอกตัวผู้: การปรากฏแอนโทไซยานิน ของอับเรณู	มากที่สุด	ปานกลาง	มาก
15	ช่อดอกตัวผู้: การทำมุมระหว่างกิ่งหลักกับ กิ่งแขนง		20	9.18
16	ช่อดอกตัวผู้: การโค้งของกิ่งแขนง	โค้งน้อย	โค้งปานกลาง	ไม่โค้ง หรือโค้งน้อยมาก
17	ช่อดอกตัวผู้: จำนวนแขนงหลัก ในช่อดอกตัวผู้		13.66	12.08
18.1	เฉพาะสายพันธุ์แท้ ฝัก: วันออกไหม			
18	เฉพาะพันธุ์ลูกผสม ฝัก: วันออกไหม			
19	ฝัก: การปรากฏแอนโทไซยานินที่ไหม	มาก	เข้มมาก	ปานกลาง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ซีพี 888	ดีเค7979	ตากฟ้า 1
20	ลำต้น: การปรากฏแอนโทไซยานินของรากค้ำ	น้อยมาก	ไม่ปรากฏหรือน้อยมาก	เข้มมาก
21	ลำต้น: การปรากฏแอนโทไซยานินของปล้องที่ติดฝัก	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏหรือน้อยมาก	ไม่ปรากฏหรือน้อยมาก
22	ใบ: การปรากฏแอนโทไซยานินของกาบใบ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏหรือน้อยมาก	ไม่ปรากฏหรือน้อยมาก
23	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของกิ่งหลัก (แกนกลางช่อดอก) เหนือกิ่งแขนงล่างสุด (ชม.)		33.5	28.54
24	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของกิ่งหลัก (แกนกลางช่อดอก) เหนือกิ่งแขนงบนสุด (ชม.)		25.3	17.57
25	ก้านช่อดอก: ความยาว (ชม.)		11.93	15.50
26	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของก้านช่อดอกเพศผู้วัดจากคอใบตรงถึงกิ่งแขนงแรกของช่อดอกเพศผู้ (ชม.)		-0.17	5.66
27	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของกิ่งแขนง (ชม.)		17.33	15.66
28	ลักษณะการหุ้มช่อดอกของใบธง		หุ้มเล็กน้อย	ไม่หุ้ม
29.1	เฉพาะสายพันธุ์แท้ ต้น : ความสูง (ชม.)			219.95
29.2	เฉพาะพันธุ์ลูกผสม และพันธุ์ผสมเปิด ต้น : ความสูง (ชม.)		273	
30	ต้น: อัตราส่วนความสูงของฝักบนสุดต่อความสูงต้น			0.46
31	ใบ: ความกว้างแผ่นใบ (ชม.)		9.76	9.82
32	ฝัก: ความสูง (ชม.)		149	101.10
33	ฝัก: ความยาวก้านของฝักบนสุด (ชม.)			7.52
34	ฝัก: การปรากฏแอนโทไซยานินบนก้านฝัก	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏหรือน้อยมาก
35	ฝัก: ความยาว (ชม.)	14	14.5	12.89
36	ฝัก: เส้นผ่าศูนย์กลาง (ชม.)	4	4.5	4.16

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ซีพี 888	ดีเค7979	ตากฟ้า 1
37	ฝัก: รูปทรง	กึ่งกรวยกึ่ง กระบอก	กึ่งกรวยกึ่ง ทรงกระบอก	กรวย
38	ฝัก: จำนวนแถวเมล็ด	12	14	14
39	ฝัก: ลักษณะการเรียงของเมล็ด	แถวตรง	แถวตรง	แถวตรง
40	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือ ข้าวโพดข้าวเหนียว: ฝัก : จำนวนสีของ เมล็ด			
41	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือ ข้าวโพดข้าวเหนียว: ฝัก : สีเมล็ด			
42	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือ ข้าวโพดข้าวเหนียว: เมล็ด : ความเข้มของ สีเหลือง			
43	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: เมล็ด : ความยาว (ซม.)			
44	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: เมล็ด : ความกว้าง (ซม.)			
45	ฝัก: ชนิดเมล็ด	กึ่งหัวแข็ง	หัวแข็ง	หัวแข็ง
46	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: เมล็ด : ความย่นส่วนบน			
47	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือ ข้าวโพดข้าวเหนียว: เมล็ด : จำนวนชนิด เมล็ดบนฝัก			
48	ฝัก: สีด้านบนเมล็ด	ส้มเหลือง	เหลือง	ส้มเหลือง
49	ยกเว้น พันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: ฝัก : สีด้านข้างเมล็ด	ส้มเหลือง	ส้มเหลือง	ส้มเหลือง
50	เฉพาะข้าวโพดคั่ว: เมล็ด : รูปร่างหลัง การคั่ว			
51	ฝัก: การปรากฏแอนโทไซยานินของเยื่อหุ้ม เมล็ดที่ติดบนชัง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏหรือน้อย มาก
52	ฝัก: สีชัง	ขาว	ขาว	ขาว

ตารางที่ 2 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ข้าวโพด (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ตากฟ้า 3	นครสวรรค์ 3
1	ใบแรก: การปรากฏแอนโทไซยานินที่กาบใบ	มาก	มาก
2	ใบแรก: รูปร่างใบ	หู่	ใบพาย
3	ใบ: ความเข้มของสีเขียว		เข้ม
4	ใบ: การเป็นคลื่นของขอบใบ		ไม่ปรากฏ
5	ใบ: การทำมุมระหว่างแผ่นใบกับลำต้น		26
6	ใบ: การโค้งของแผ่นใบ	ค่อนข้างตรง	โค้งน้อย
7	ลำต้น: ระดับการซิกแซก	ไม่ปรากฏ หรือน้อยมาก	ไม่ปรากฏ
8	ช่อดอกตัวผู้: ลักษณะช่อดอกตัวผู้	ตรง	ค่อนข้างตรง
9	ช่อดอกตัวผู้: ความแน่นของช่อดอกตัวผู้	แน่น	ปานกลาง
10	ช่อดอกตัวผู้: ความแน่นของดอกย่อย	ปานกลาง	ปานกลาง
11	ช่อดอกตัวผู้: อายุวันออกดอกตัวผู้		
12	ช่อดอกตัวผู้: การปรากฏแอนโทไซยานินบนฐานดอก	มาก	น้อย
13	ช่อดอกตัวผู้: การปรากฏแอนโทไซยานินบนกาบดอก	มาก	ปานกลาง
14	ช่อดอกตัวผู้: การปรากฏแอนโทไซยานินของอับเรณู	มาก	มากที่สุด
15	ช่อดอกตัวผู้: การทำมุมระหว่างกิ่งหลักกับกิ่งแขนง	14.00	10
16	ช่อดอกตัวผู้: การโค้งของกิ่งแขนง		ไม่โค้ง
17	ช่อดอกตัวผู้: จำนวนแขนงหลักในช่อดอกตัวผู้		13
18.1	เฉพาะสายพันธุ์แท้ ฝัก: วันออกไหม		
18.2	เฉพาะพันธุ์ลูกผสม ฝัก: วันออกไหม		
19	ฝัก: การปรากฏแอนโทไซยานินที่ไหม	มาก	มาก
20	ลำต้น: การปรากฏแอนโทไซยานินของรากค้ำ		มากที่สุด
21	ลำต้น: การปรากฏแอนโทไซยานินของปล้องที่ติดฝัก		ไม่ปรากฏ
22	ใบ: การปรากฏแอนโทไซยานินของกาบใบ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ตากฟ้า 3	นครสวรรค์ 3
		หรือน้อยมาก	
23	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของกิ่งหลัก (แกนกลางช่อดอก) เนื้อกิ่งแขนงล่างสุด (ชม.)		38
24	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของกิ่งหลัก (แกนกลางช่อดอก) เนื้อกิ่งแขนงบนสุด (ชม.)		24
25	ก้านช่อดอก: ความยาว (ชม.)		17
26	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของก้านช่อดอกเพศผู้วัด จากคอใบจนถึงกิ่งแขนงแรกของช่อดอกเพศผู้ (ชม.)		4
27	ช่อดอกตัวผู้: ความยาวของกิ่งแขนง (ชม.)		29
28	ลักษณะการหุ้มช่อดอกของใบธง		ไม่หุ้ม
29.1	<u>เฉพาะสายพันธุ์แท้</u> ต้น : ความสูง (ชม.)	192.00	
29.2	<u>เฉพาะพันธุ์ลูกผสม และพันธุ์ผสมเปิด</u> ต้น : ความสูง (ชม.)		222
30	ต้น: อัตราส่วนความสูงของฝักบนสุดต่อความสูงต้น		0.5
31	ใบ: ความกว้างแผ่นใบ (ชม.)		12
32	ฝัก: ความสูง (ชม.)	105.00	114
33	ฝัก: ความยาวก้านของฝักบนสุด (ชม.)		11
34	ฝัก: การปรากฏแอนโทไซยานินบนก้านฝัก		ไม่ปรากฏ
35	ฝัก: ความยาว (ชม.)	13.00	16
36	ฝัก: เส้นผ่าศูนย์กลาง (ชม.)	3.30	4
37	ฝัก: รูปทรง	กิ่งกรวยกิ่ง ทรงกระบอก	กิ่งกรวยกิ่งกระบอก
38	ฝัก: จำนวนแถวเมล็ด	12	14
39	ฝัก: ลักษณะการเรียงของเมล็ด	แถวตรง	แถวตรง
40	<u>เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือข้าวโพดข้าว เหนียว: ฝัก : จำนวนสีของเมล็ด</u>		
41	<u>เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือข้าวโพดข้าว เหนียว: ฝัก : สีเมล็ด</u>		
42	<u>เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือข้าวโพดข้าว เหนียว: เมล็ด : ความเข้มของสีเหลือง</u>		

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ตากฟ้า 3	นครสวรรค์ 3
43	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: เมล็ด : ความยาว (ชม.)		
44	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: เมล็ด : ความกว้าง (ชม.)		
45	ฝัก: ชนิดเมล็ด	กึ่งหัวแข็ง	กึ่งหัวแข็ง
46	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: เมล็ด : ความย่นส่วนบน		
47	เฉพาะพันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน หรือข้าวโพดข้าวเหนียว: เมล็ด : จำนวนชนิดเมล็ดบนฝัก		
48	ฝัก: สีด้านบนเมล็ด	เหลืองส้ม	เหลืองส้ม
49	ยกเว้น พันธุ์ที่เป็นข้าวโพดหวาน: ฝัก : สีด้านข้างเมล็ด	เหลืองส้ม	เหลืองส้ม
50	เฉพาะข้าวโพดคั่ว: เมล็ด : รูปร่างหลังการคั่ว		
51	ฝัก: การปรากฏแอนโทไซยานินของเยื่อหุ้มเมล็ดที่ติดบนขัง		ไม่ปรากฏ
52	ฝัก: สีขัง	ขาว	ขาว

ข้าวโพดพันธุ์ ซีพี 888

ภาพที่ 6 ข้าวโพด พันธุ์ซีพี 888

ข้าวโพดพันธุ์ ดีเค7979

ภาพที่ 7 ข้าวโพด พันธุ์ดีเค 7979

ข้าวโพดพันธุ์ ตากฟ้า 1

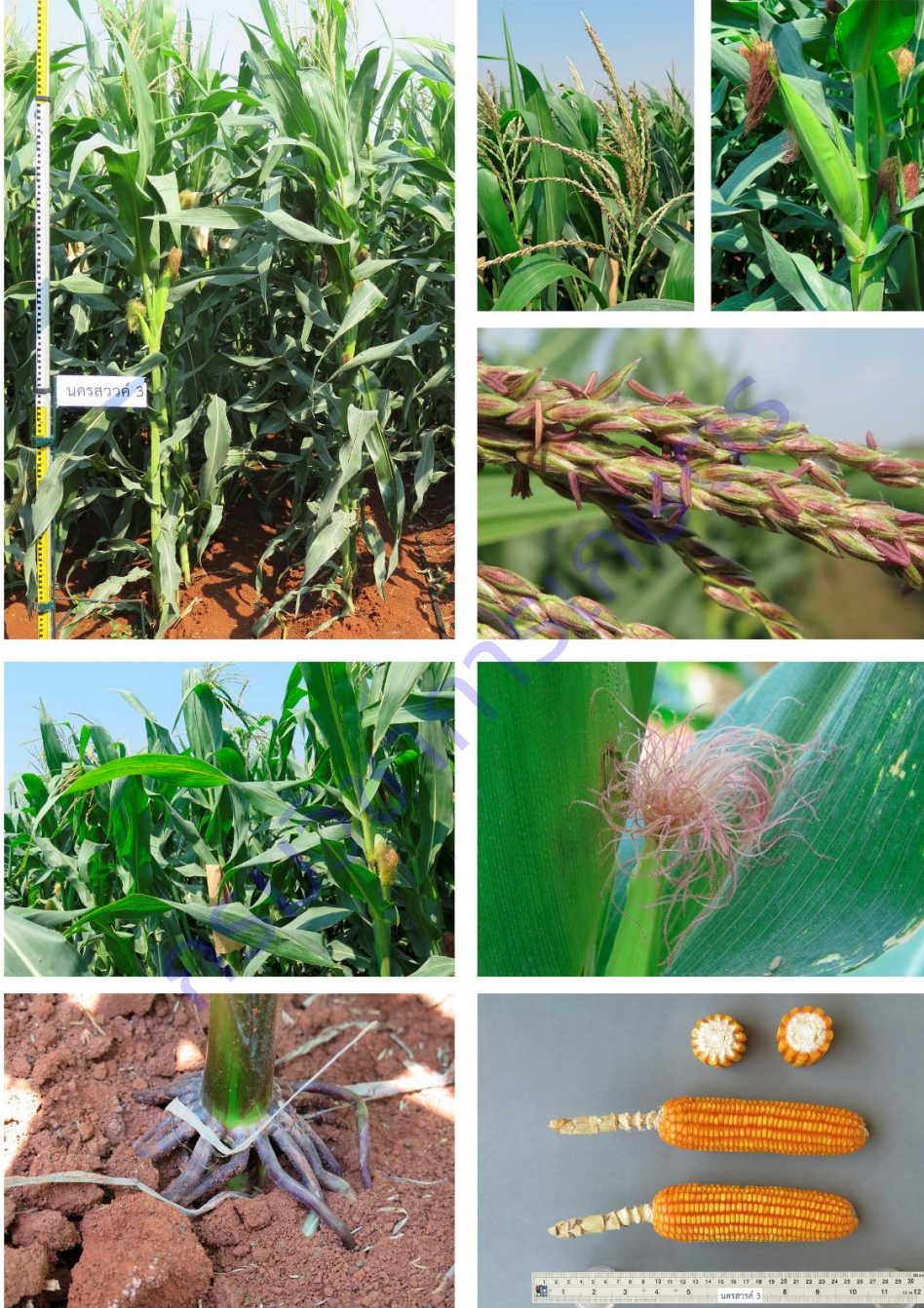
ภาพที่ 8 ข้าวโพด พันธุ์ตากฟ้า 1

ข้าวโพดพันธุ์ ตากฟ้า 3

ภาพที่ 9 ข้าวโพด พันธุ์ตากฟ้า 3

ข้าวโพดพันธุ์ นครสวรรค์ 3

ภาพที่ 10 ข้าวโพด พันธุ์นครสวรรค์ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ฯ

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ซีพลัส 1	ร้อยเอ็ด 1	อุบลราชธานี 1
1	ประเภทของการเจริญเติบโต			ไม่ทอดยอด
2	การแตกกิ่ง	แตกกิ่ง	ไม่แตกกิ่ง/ลำต้นเดียว	แตกกิ่ง
3	รูปแบบการแตกกิ่ง	ส่วนโคน		โคน-กลาง
4	การเรียงตัวของกิ่ง	แบบตรงข้าม		แบบตรงข้าม
5	จำนวนกิ่ง			6
6	จำนวนข้อที่ติดฝักบนกิ่งหลัก			24
7	ตำแหน่งข้อที่ติดฝักแรก	ข้อที่ 5-7		ข้อที่ 4
8	ต่อมน้ำหวาน	ปรากฏ	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
9	ขนบนลำต้น	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย
10	ความสูง (ซม.)	123	125	100
11	รูปร่างลำต้น	สี่เหลี่ยม	สี่เหลี่ยม	สี่เหลี่ยม
12	การปรากฏสีของแอนโทไซยานิน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
13	การเรียงตัวของใบ	ตรงข้าม	ตรงข้าม/เวียน	สลับ
14	ความยาว / แผ่นใบกลาง (ซม.)			12.0
14.1	ความยาว / แผ่นใบล่าง (ซม.)			9.73
15	ความกว้าง / แผ่นใบกลาง (ซม.)			2.36
15.1	ความกว้าง / แผ่นใบล่าง (ซม.)			5.7
16	รูปร่างใบ	รูปใบหอก	รูปใบหอก	รูปใบหอก
17	ขอบใบ	หยัก	เรียบ	หยัก
18	ความลึกของหยัก	ตื้น	ตื้น	ตื้น
19	ความเข้มของสีเขียว	เข้ม	อ่อน	ปานกลาง
20	ความยาวก้าน / ใบกลาง (ซม.)			2.86
20.1	ความยาวก้านใบ / ใบล่าง (ซม.)			5.03
21	การปรากฏสีของแอนโทไซยานิน	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
22	จำนวนดอกต่อช่อใบ	1	1	1
23	สีของกลีบดอก	ขาวอมม่วง	ขาวอมม่วง	ขาวอมชมพู
24	ความเข้มของสีบริเวณด้านนอกของกลีบดอก	อ่อน	อ่อน	ปานกลาง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ซีพลัส 1	ร้อยเอ็ด 1	อุบลราชธานี 1
25	รูปตัว “วี” บริเวณด้านในของกลีบดอก	ปรากฏ (สีเหลือง)	ไม่ปรากฏ	ปรากฏ
26	ความเข้มของสีชมพูบนปากดอกด้านใน	อ่อน	อ่อน	อ่อน
27	ขนบนกลีบดอก	ปานกลาง	น้อย	น้อย
28	การเรียงตัวของฝัก	ตรงข้าม	ตรงข้าม	สลับ
29	จำนวนฝักต่อชอกใบ	1	1	1
30	การแตกของฝัก	ฝักไม่แตก	ฝักไม่แตก	ฝักแตก
31	จำนวนคาร์เพล	สอง	สี่	สอง
32	ความยาวฝัก (มม.)			28.89
33	ความกว้างฝัก (มม.)			8.24
34	ความยาวของจงอยปลายฝัก			2.3
35	ขนบนฝัก	ปานกลาง	มาก	น้อย
36	สีฝักก่อนระยะเก็บเกี่ยว	เขียวเข้ม	เขียวเข้ม	เขียวเข้ม

ตารางที่ 3 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ฯ (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		อุบลราชธานี 2	อุบลราชธานี 3
1	ประเภทของการเจริญเติบโต	ไม่ทอดยอด	ไม่ทอดยอด
2	การแตกกิ่ง	แตกกิ่ง	แตกกิ่ง
3	รูปแบบการแตกกิ่ง	ส่วนโคน	โคน-กลาง
4	การเรียงตัวของกิ่ง	แบบตรงข้าม	แบบสลับ
5	จำนวนกิ่ง	2	3
6	จำนวนข้อที่ติดฝักบนกิ่งหลัก	29	18
7	ตำแหน่งข้อที่ติดฝักแรก	ข้อที่ 5-7	ข้อที่ 5-7
8	ต่อมน้ำหวาน	ปรากฏ	ปรากฏ
9	ขนบนลำต้น	น้อย	น้อย
10	ความสูง (ซม.)	155	120
11	รูปร่างลำต้น	สี่เหลี่ยม	สี่เหลี่ยม
12	การปรากฏสีของแอนโทไซยานิน	ไม่มี	ไม่มี
13	การเรียงตัวของใบ	ตรงข้าม	สลับ
14	ความยาว / แผ่นใบกลาง (ซม.)	19.6	10.86
14.1	ความยาว / แผ่นใบล่าง (ซม.)	19.1	14.76
15	ความกว้าง / แผ่นใบกลาง (ซม.)	4.6	3.7
15.1	ความกว้าง / แผ่นใบล่าง (ซม.)	10.4	7.96
16	รูปร่างใบ	รูปแถบ	รูปใบหอก
17	ขอบใบ	เรียบ	เรียบ
18	ความลึกของหยัก	ตื้น	ตื้น
19	ความเข้มของสีเขียว	ปานกลาง	ปานกลาง
20	ความยาวก้าน / ใบกลาง (ซม.)	4.86	3.33
20.1	ความยาวก้านใบ / ใบล่าง (ซม.)	14.63	9.5
21	การปรากฏสีของแอนโทไซยานิน	ปรากฏ	ปรากฏ
22	จำนวนดอกต่อช่อใบ	1	1
23	สีของกลีบดอก	ขาว	ขาวอมชมพู
24	ความเข้มของสีบริเวณด้านนอกของกลีบดอก	อ่อน	ปานกลาง
25	รูปตัว “วี” บริเวณด้านในของ	ปรากฏ	ปรากฏ

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		อุบลราชธานี 2	อุบลราชธานี 3
	กลีบดอก		
26	ความเข้มของสีชมพูบนปากดอก ด้านใน	อ่อน	ปานกลาง
27	ขนบนกลีบดอก	ปานกลาง	น้อย
28	การเรียงตัวของฝัก	ตรงข้าม	สลับ
29	จำนวนฝักต่อชอกใบ	1	1
30	การแตกของฝัก	ฝักไม่แตก	ฝักแตก
31	จำนวนคาร์เพล	สอง	สี่
32	ความยาวฝัก (มม.)	34.18	31.39
33	ความกว้างฝัก (มม.)	10.40	8.86
34	ความยาวของจงอยปลายฝัก	2.02	1.94
35	ขนบนฝัก	ปานกลาง	น้อย
36	สีฝักก่อนระยะเก็บเกี่ยว	เขียวเข้ม	

งาพันธุ์ ซีพลัส 1

ภาพที่ 11 งา พันธุ์ซีพลัส 1

งาพันธุ์ ร้อยเอ็ด 1

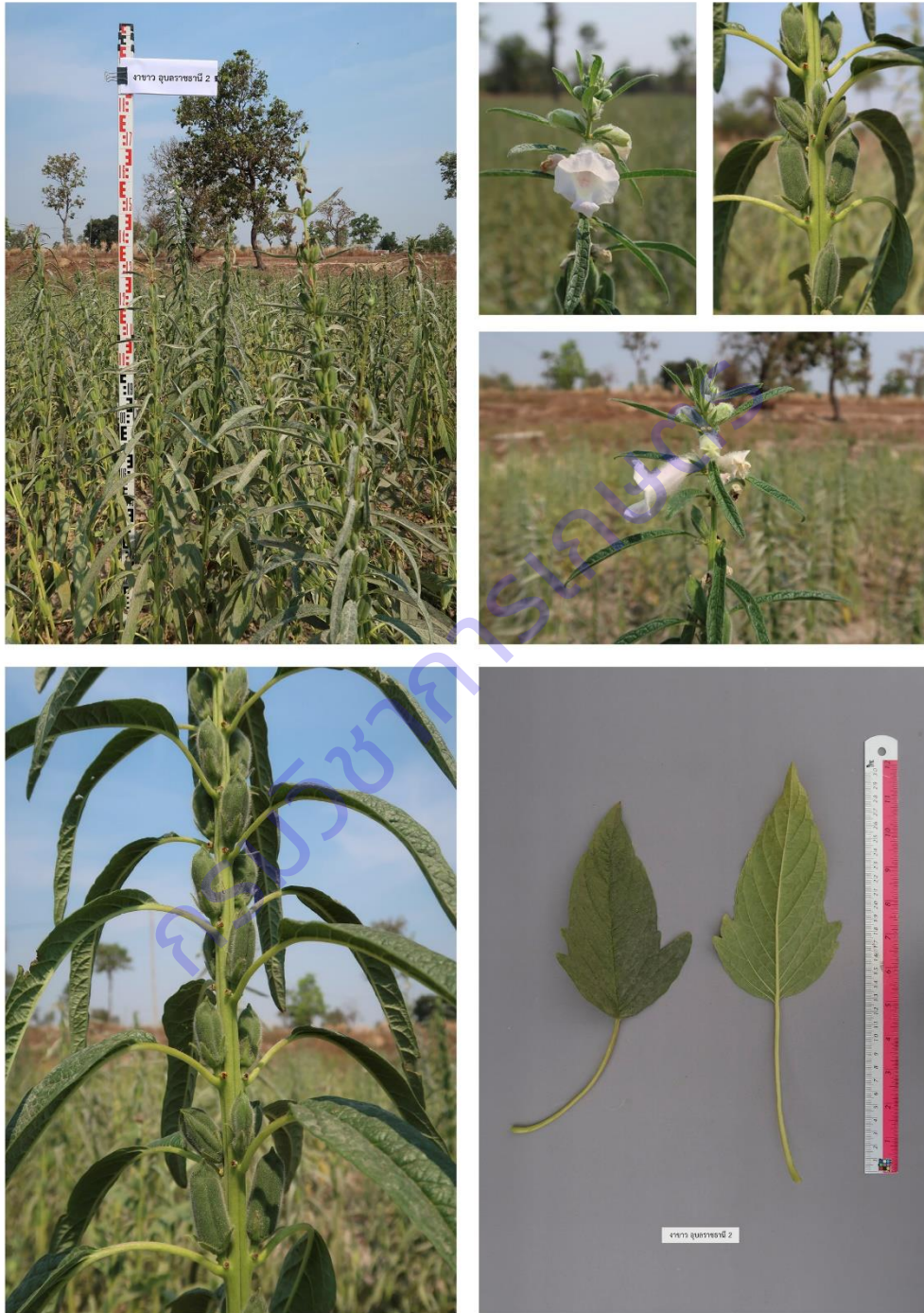
ภาพที่ 12 งา พันธุ์ร้อยเอ็ด 1

งาพันธุ์ อุบลราชธานี 1

ภาพที่ 13 งา พันธุ์อุบลราชธานี 1

งาพันธุ์ อุบลราชธานี 2

ภาพที่ 14 งา พันธุ์อุบลราชธานี 2

งาพันธุ์ อุบลราชธานี 3

ภาพที่ 15 งา พันธุ์อุบลราชธานี 3

ตารางที่ 4 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ถั่วเขียว

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กำแพงแสน 1	ชัยนาท 3	ชัยนาท 60
1	แบบการเจริญเติบโต	ตั้งตรง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	สีของโคนต้นอ่อนใต้ใบเลี้ยง	ม่วง	เขียว	เขียว
3	รูปร่างใบย่อยใบยอดของใบที่อยู่กลางลำต้น	รูปคล้าย สามเหลี่ยม	รูปคล้าย สามเหลี่ยม	รูปไข่
4	ขนาดใบย่อยใบยอด วัดที่ใบย่อยของใบที่อยู่ กลางลำต้น โดยคำนวณจากความยาว (L) หารด้วยความกว้าง (W) ที่ระยะสร้างเมล็ด	194.79	191.3	169.67
5	การมีขนที่ลำต้น ใบ และฝัก	มีขนมาก	มีขนมาก	มีขนมาก
6	สีของใบ	เขียว	เขียว	เขียวเข้ม
7	สีของใบ เปรียบเทียบบนใบกับใต้ใบ	บนใบเข้มกว่า ใต้ใบ	บนใบเข้มกว่า ใต้ใบ	บนใบเข้มกว่า ใต้ใบ
8	สีของก้านใบ	เขียว	เขียว	เขียว
9	ความยาวของก้านใบ เมื่อปลุกในฤดูฝน (ชม.)	20.23	20	17.72
10	ความยาวของก้านช่อดอกบนลำต้นหลัก ในระยะฝักแก่ก่อนเก็บเกี่ยว (ชม.)	22.16	19.16	18.125
11	ตำแหน่งของช่อดอก	อยู่ทั้งเหนือและ ใต้ทรงพุ่ม	อยู่ทั้งเหนือและ ใต้ทรงพุ่ม	อยู่ทั้งเหนือ และใต้ทรงพุ่ม
12	สีของวงกลีบเลี้ยง	เขียว	เขียว	เขียว
13	สีของกลีบดอก ที่ระยะดอกบานเต็มที่ จากดอกที่บานในวันนั้น	เหลืองอ่อน	เหลืองอ่อน	เหลืองอ่อน
14	สีของฝักอ่อนในระยะเมล็ดเต็มฝัก	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน	เขียวเข้ม
15	สีของฝักแก่	ดำ	ดำ	ดำ
16	รูปร่างฝักแก่	กลม	ค่อนข้างแบน	กลม
17	ความยาวฝักแก่ (ชม.)	9.775	10.33	8.8
18	ความหนาแน่นของขนที่ฝักแก่	ปานกลาง	น้อย	มาก
19	ลักษณะการแตกของฝักแก่ก่อนเก็บเกี่ยว	ไม่แตก	ไม่แตก	ไม่แตก
20	สีของเปลือกเมล็ด	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล
21	รูปร่างเมล็ด	รูปไข่	รูปไข่	รูปไข่

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กำแพงแสน 1	ชัยนาท 3	ชัยนาท 60
22	รูปร่างขั้วเมล็ด	ไม่เว้า	ไม่เว้า	ไม่เว้า
23	ตำแหน่งของขั้วเมล็ด	อยู่ไม่ตรง กึ่งกลางเมล็ด	อยู่ไม่ตรง กึ่งกลางเมล็ด	อยู่ไม่ตรง กึ่งกลางเมล็ด
24	ความมันของเปลือกเมล็ด	ด้าน	ด้าน	ด้าน
25	อายุถึงวันออกดอก นับจากวันปลูกถึงวันที่ ต้นถั่วเขียว 50% ของแปลงมีดอก แรกบาน			
26	ความสูงเมื่อออกดอก 50% วัดระดับผิวดิน ถึงยอดสุดของลำต้นกลาง	85	70	65
27	อายุเก็บเกี่ยว			
28	จำนวนฝักต่อต้น	16	13.5	54.5
29	จำนวนเมล็ดต่อฝัก	13	11	10.26
30	ขนาดเมล็ด			

ตารางที่ 4 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ถั่วเขียว (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		มทส 1	อุทอง 1
1	แบบการเจริญเติบโต	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	สีของโคนต้นอ่อนใต้ใบเลี้ยง	ม่วงอมเขียว	ม่วง
3	รูปร่างใบย่อยใบยอดของใบที่อยู่กลางลำต้น	รูปไข่	รูปคล้ายสามเหลี่ยม
4	ขนาดใบย่อยใบยอด วัดที่ใบย่อยของใบที่อยู่กลางลำต้น โดยคำนวณจากความยาว (L) หารด้วยความกว้าง (W) ที่ระยะสร้างเมล็ด	211.16	224.3
5	การมีขนที่ลำต้น ใบ และฝัก	มีขนน้อย	มีขนมาก
6	สีของใบ	เขียว	เขียวเข้ม
7	สีของใบ เปรียบเทียบบนใบกับใต้ใบ	บนใบเข้มกว่าใต้ใบ	บนใบเข้มกว่าใต้ใบ
8	สีของก้านใบ	เขียว	ม่วงอมเขียว
9	ความยาวของก้านใบ เมื่อปลุกในฤดูฝน (ชม.)	22.46	27.16
10	ความยาวของก้านชูข้อฝักบนลำต้นหลัก ในระยะฝักแก่ก่อนเก็บเกี่ยว (ชม.)	22.41	23.28
11	ตำแหน่งของข้อฝัก	อยู่ทั้งเหนือและใต้ทรงพุ่ม	อยู่ใต้ทรงพุ่ม
12	สีของวงกลีบเลี้ยง	เขียว	ม่วงอมเขียว
13	สีของกลีบดอก ที่ระยะดอกบานเต็มที่ จากดอกที่บานในวันนั้น	เหลืองอ่อน	เหลืองอ่อน
14	สีของฝักอ่อนในระยะเมล็ดเต็มฝัก	เขียวเข้ม	เขียวอ่อน
15	สีของฝักแก่	ดำ	ดำ
16	รูปร่างฝักแก่	ค่อนข้างแบน	กลม
17	ความยาวฝักแก่ (ชม.)	8.96	8.66
18	ความหนาแน่นของขนที่ฝักแก่	น้อย	ปานกลาง
19	ลักษณะการแตกของฝักแก่ก่อนเก็บเกี่ยว	ไม่แตก	ไม่แตก
20	สีของเปลือกเมล็ด	น้ำตาล	น้ำตาล
21	รูปร่างเมล็ด	รูปไข่	รูปไข่
22	รูปร่างขั้วเมล็ด	ไม่เว้า	ไม่เว้า
23	ตำแหน่งของขั้วเมล็ด	อยู่ไม่ตรงกึ่งกลางเมล็ด	อยู่ไม่ตรงกึ่งกลางเมล็ด

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		มทส 1	อุทอง 1
24	ความมันของเปลือกเมล็ด	ด้าน	มัน
25	อายุถึงวันออกดอก นับจากวันปลูกถึงวันที่ต้นถั่วเขียว 50% ของแปลงมีดอก แรกบาน		
26	ความสูงเมื่อออกดอก 50% วัดระดับผิวดิน ถึงยอดสุดของลำต้นกลาง	90	94
27	อายุเก็บเกี่ยว		
28	จำนวนฝักต่อต้น	45	37.5
29	จำนวนเมล็ดต่อฝัก	13.33	12.25
30	ขนาดเมล็ด		

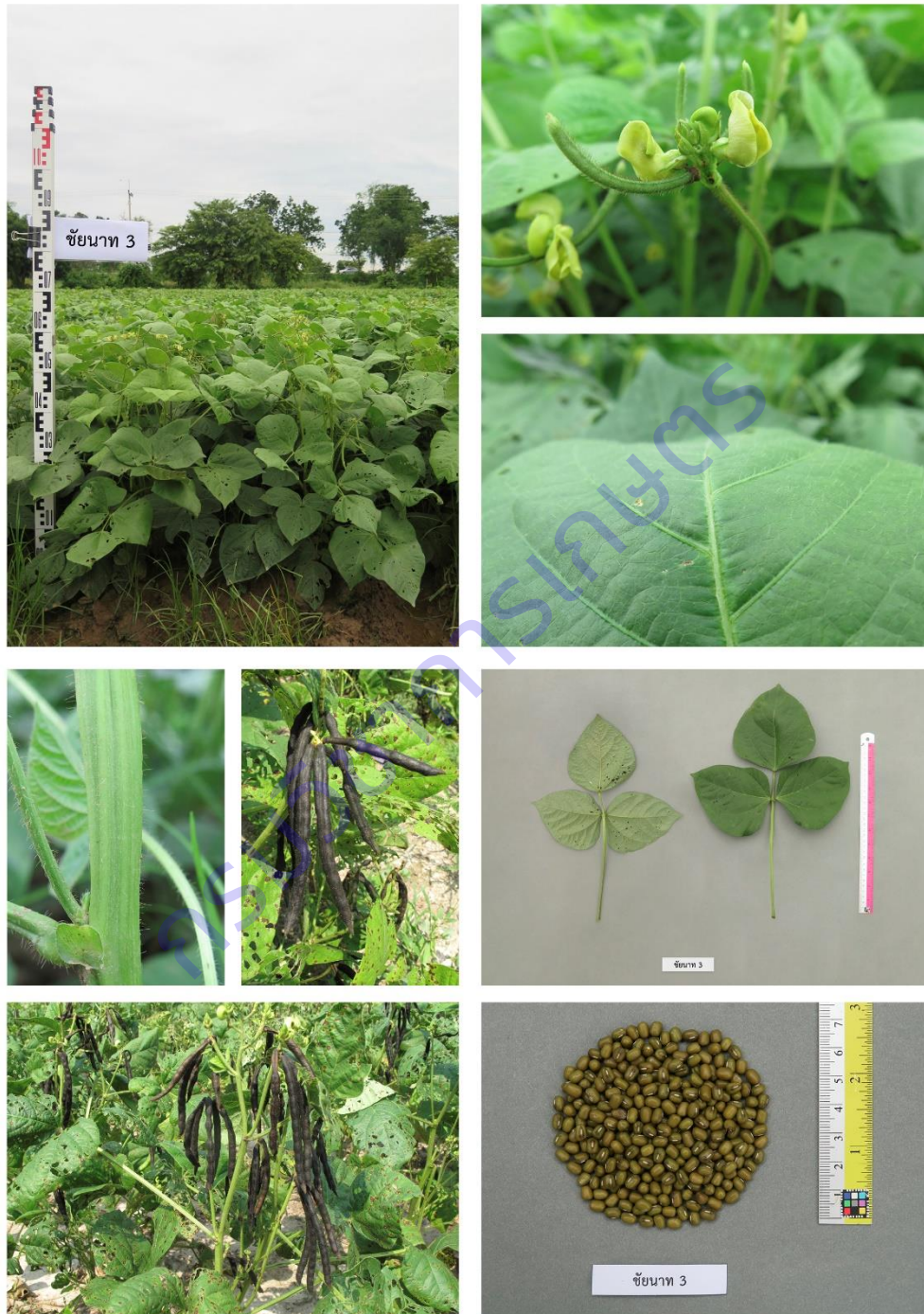
กรมวิชาการเกษตร

ถั่วเขียวพันธุ์ กำแพงแสน 1

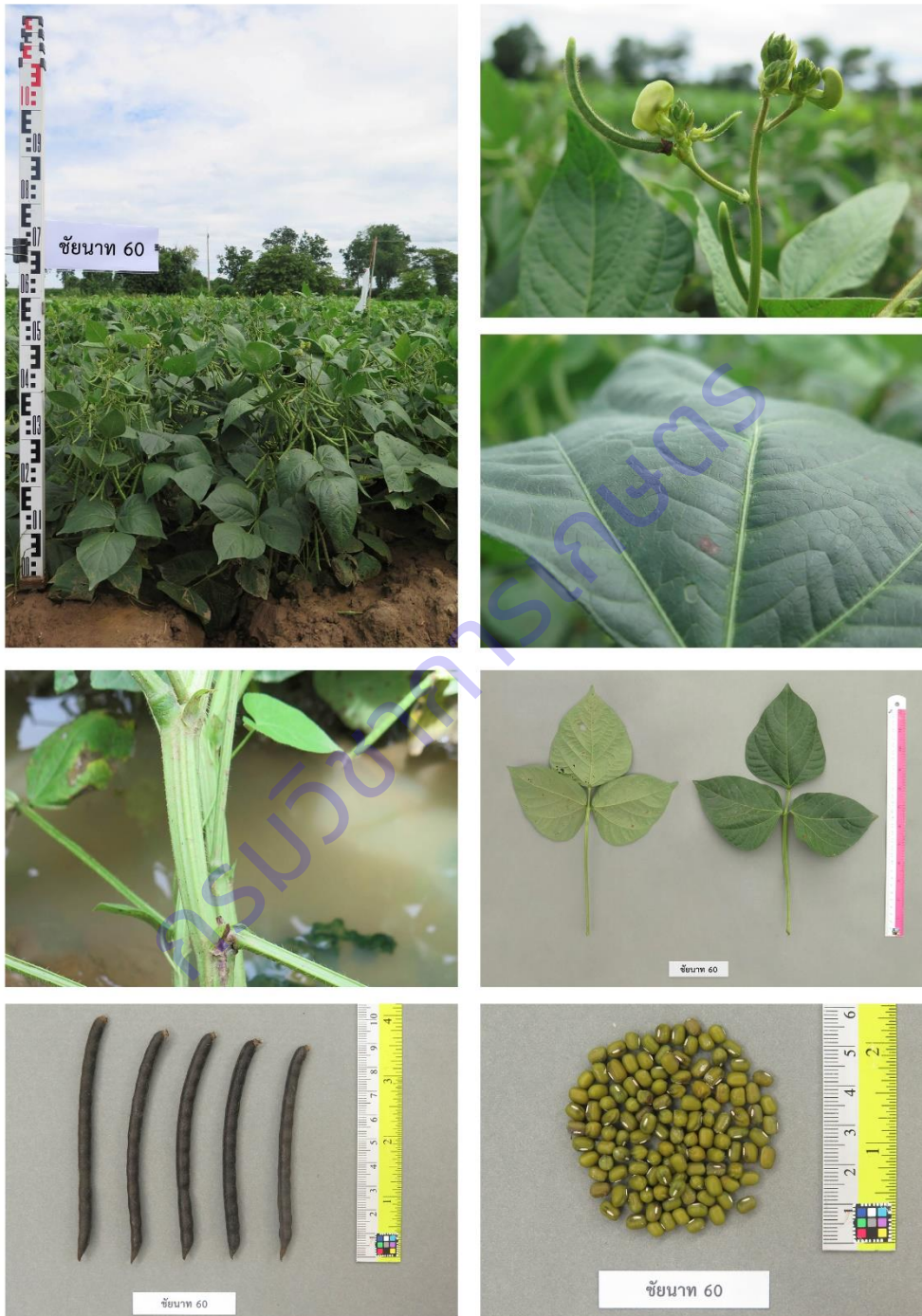
ภาพที่ 16 ถั่วเขียว พันธุ์กำแพงแสน 1

ถั่วเขียวพันธุ์ ชัยนาท 3

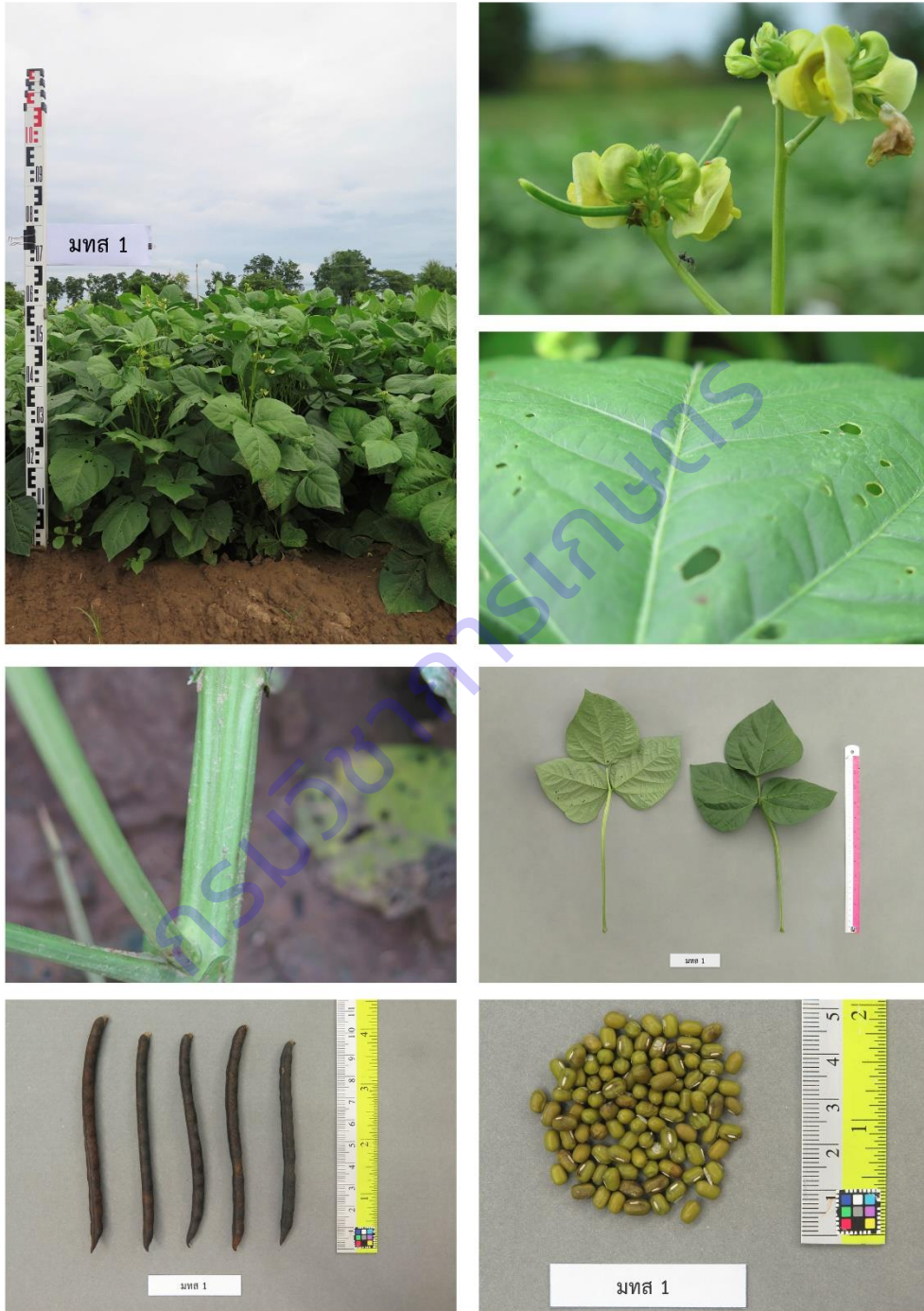
ภาพที่ 17 ถั่วเขียว พันธุ์ชัยนาท 3

ถั่วเขียวพันธุ์ ชัยนาท 60

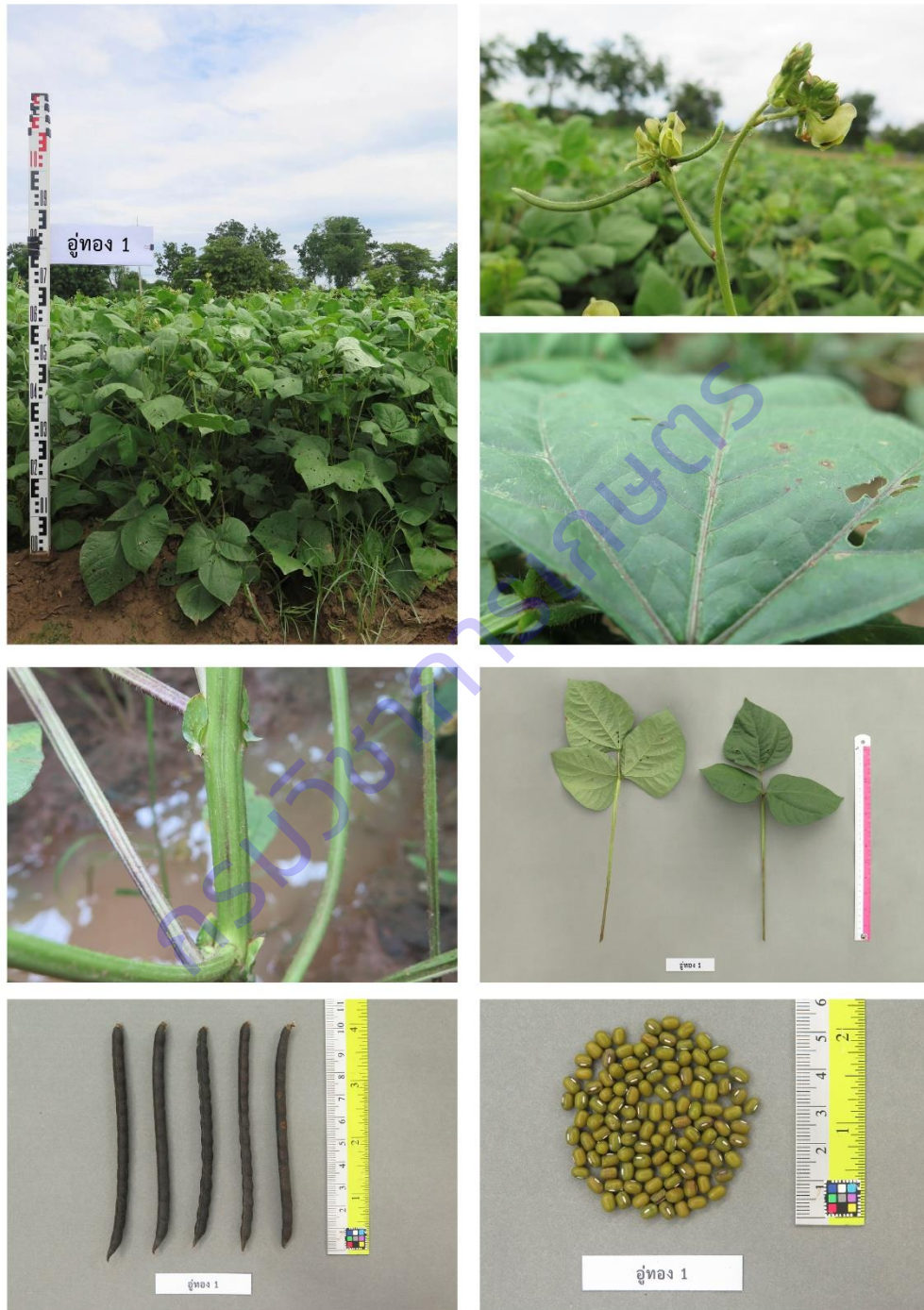
ภาพที่ 18 ถั่วเขียว พันธุ์ชัยนาท 60

ถั่วเขียวพันธุ์ มทส 1

ภาพที่ 19 ถั่วเขียว พันธุ์ มทส 1

ถั่วเขียวพันธุ์ อุ่ทอง 1

ภาพที่ 20 ถั่วเขียว พันธุ์อุ่ทอง 1

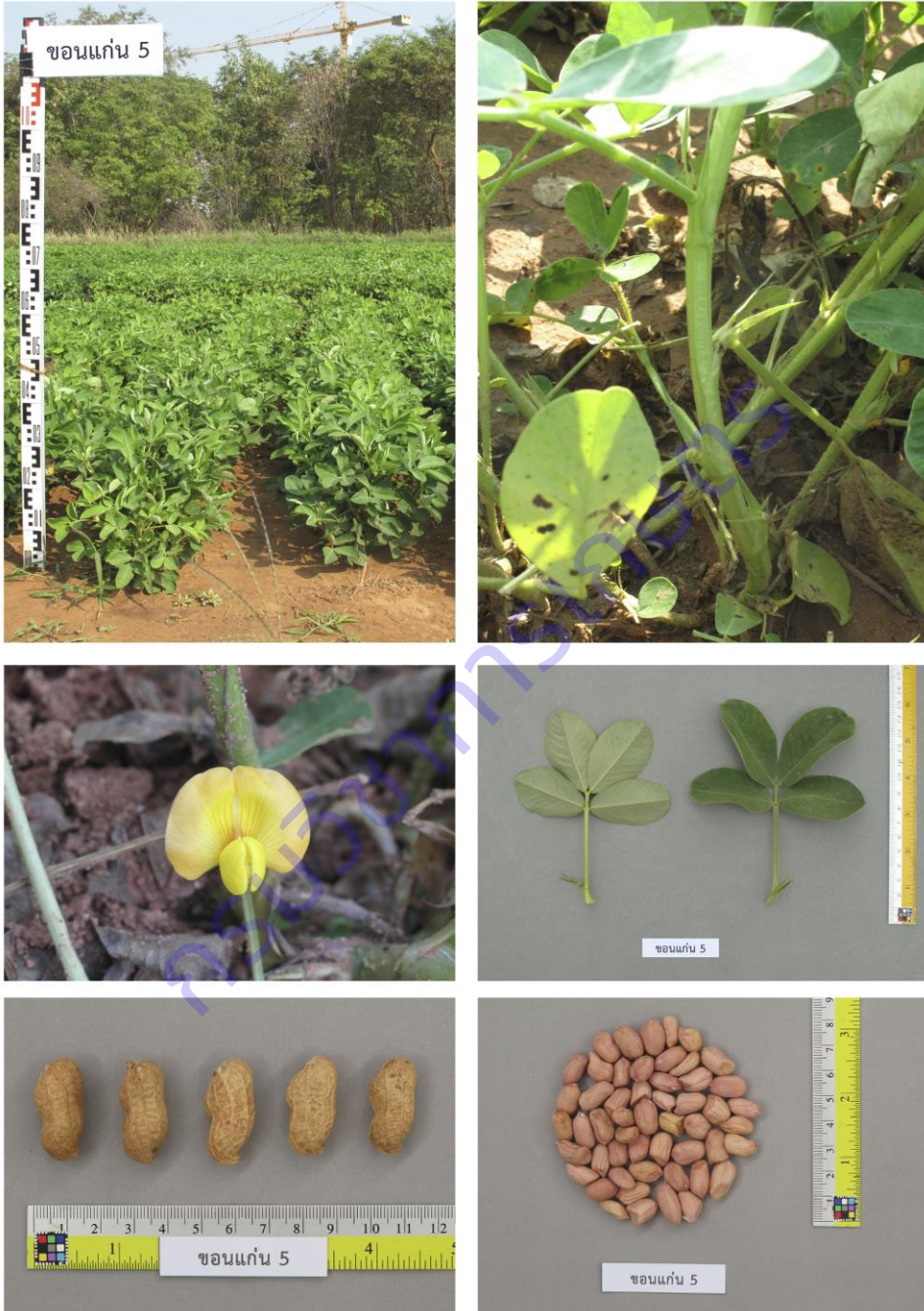
ตารางที่ 5 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ถั่วลิสง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ขอนแก่น 5	ขอนแก่น 9	ขอนแก่น 84-7
1	วิสัยการเจริญเติบโต	ตั้งตรง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ความหนาแน่นของต้น	หนาแน่น	หนาแน่น	ปานกลาง
3	ความเข้มของแอนโทไซยานินบนลำต้น	ไม่ปรากฏหรือปรากฏเบาบาง	ปานกลาง	ไม่ปรากฏหรือปรากฏเบาบาง
4	การปรากฏดอกที่ลำต้นหลัก	ปรากฏ	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
5	ความเข้มข้นของสีเขียวบนแผ่นใบ	เขียว	เขียวเข้ม	เขียว
6	ความยาวของแผ่นใบย่อย (ซม.)	6.03	7	6
6.1	ความกว้างของแผ่นใบย่อย (ซม.)	3.3	3	2.8
7	ตำแหน่งที่กว้างที่สุดของแผ่นใบย่อย	ปลายใบ	ค่อนข้างปลายใบ	ปลายใบ
8	รูปร่างของปลายใบ	กลม	กลม	แหลมกว้าง
9	รูปแบบของการออกดอก	ออกดอกทุกข้อ	ออกดอกทุกข้อ	ออกดอกสลับข้อกัน
10	การคอดที่ฝัก	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
11	ลักษณะลายของตาข่ายบนฝัก	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
12	จำนวนเมล็ดต่อฝัก	2	2	2
13	สีหลักของเปลือกเมล็ดชั้นนอก	น้ำตาลอมชมพู	น้ำตาลอมชมพู	น้ำตาลอมชมพู
14	การปรากฏสีรองบนเปลือกเมล็ด	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ

ตารางที่ 5 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ถั่วลิสง (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ไทนาน 9	มข.60
1	วิสัยการเจริญเติบโต	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ความหนาแน่นของต้น	หนาแน่น	หนาแน่น
3	ความเข้มของแอนโทไซยานินบนลำต้น	ไม่ปรากฏหรือปรากฏเบาบาง	ไม่ปรากฏหรือปรากฏเบาบาง
4	การปรากฏดอกที่ลำต้นหลัก	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
5	ความเข้มข้นของสีเขียวบนแผ่นใบ	เขียวเข้ม	เขียวเข้ม
6	ความยาวของแผ่นใบย่อย (ซม.)	5.36	4.5
6.1	ความกว้างของแผ่นใบย่อย (ซม.)	3.33	2.2
7	ตำแหน่งที่กว้างที่สุดของแผ่นใบย่อย	ปลายใบ	ค่อนข้างปลายใบ
8	รูปร่างของปลายใบ	กลม	กลม
9	รูปแบบของการออกดอก	ออกดอกทุกข้อ	ออกดอกสลับข้อกัน
10	การคอดที่ฝัก	เล็กน้อย	ปานกลาง
11	ลักษณะลายของตาข่ายบนฝัก	ปานกลาง	ปานกลาง
12	จำนวนเมล็ดต่อฝัก	2	2
13	สีหลักของเปลือกเมล็ดชั้นนอก	น้ำตาลอมชมพู	น้ำตาลอมชมพู
14	การปรากฏสีรองบนเปลือกเมล็ด	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ

ถั่วลิสงพันธุ์ ขอนแก่น 5

ภาพที่ 21 ถั่วลิสง พันธุ์ขอนแก่น 5

ถั่วลิสงพันธุ์ ขอนแก่น 9

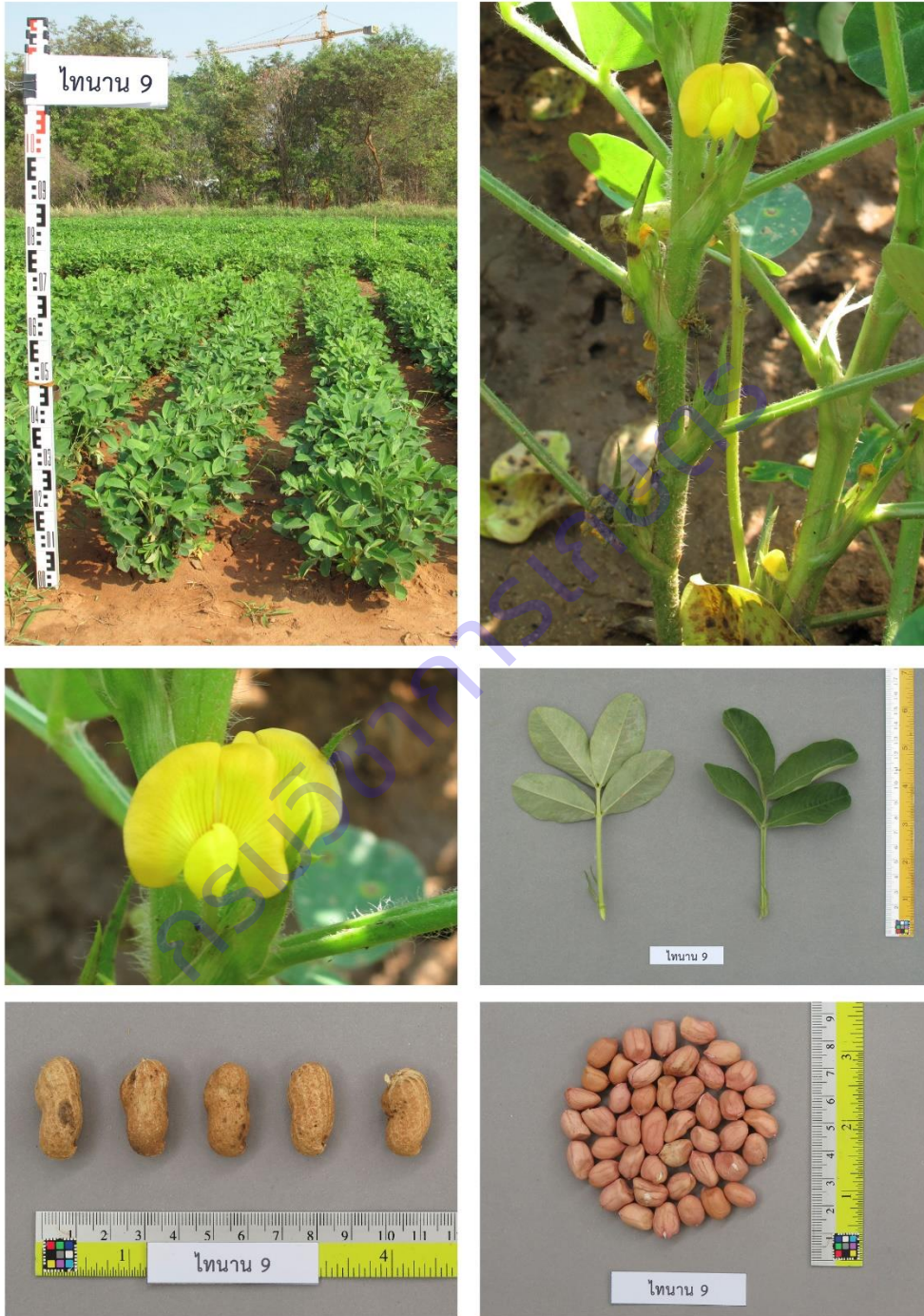
ภาพที่ 22 ถั่วลิสง พันธุ์ขอนแก่น 9

ถั่วลิสงพันธุ์ ขอนแก่น 84-7

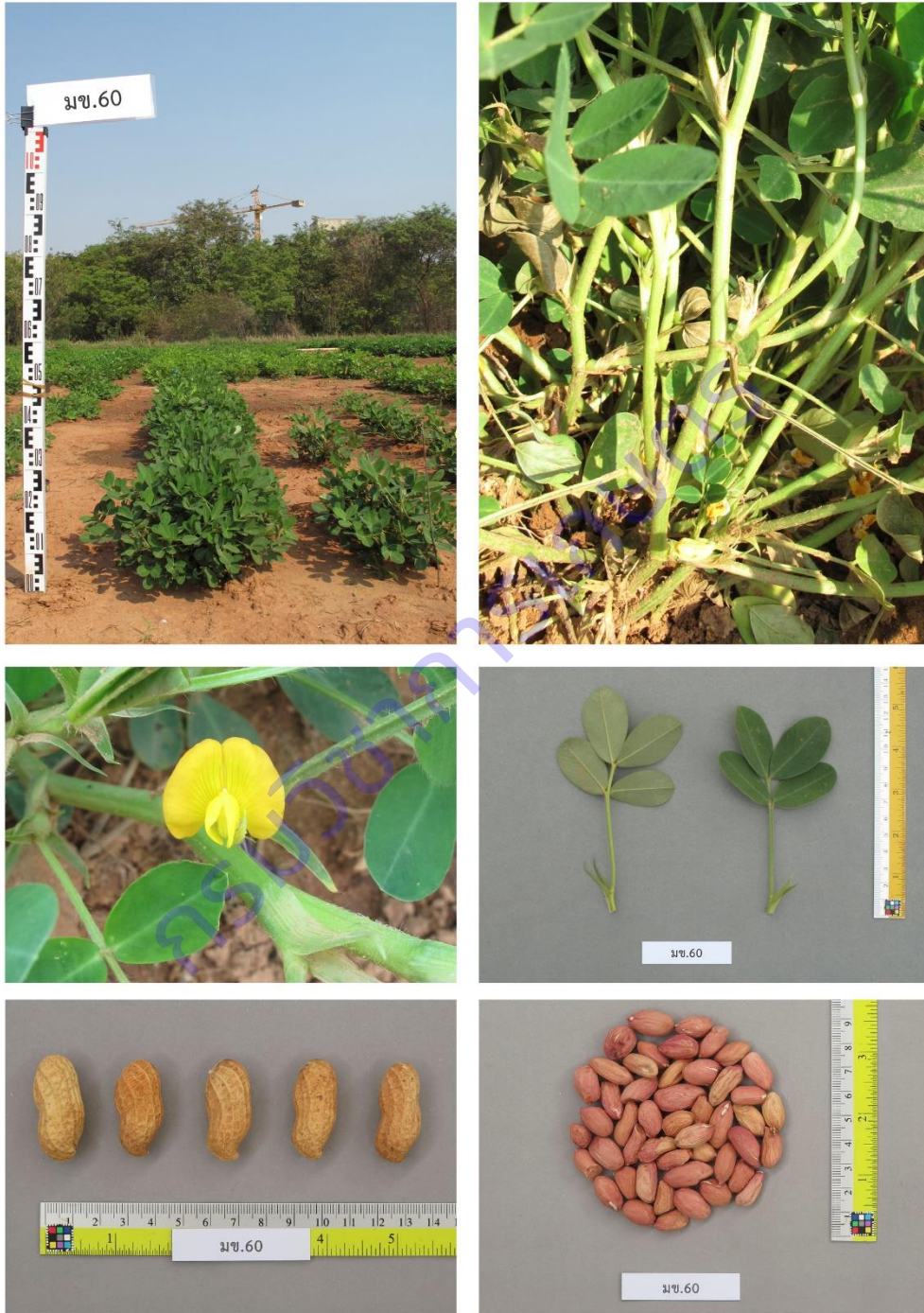
ภาพที่ 23 ถั่วลิสง พันธุ์ขอนแก่น 84-7

ถั่วลิสงพันธุ์ ไทนาน 9

ภาพที่ 24 ถั่วลิสง พันธุ์ไทนาน 9

ถั่วลิสงพันธุ์ มข.60

ภาพที่ 25 ถั่วลิสง พันธุ์มข. 60

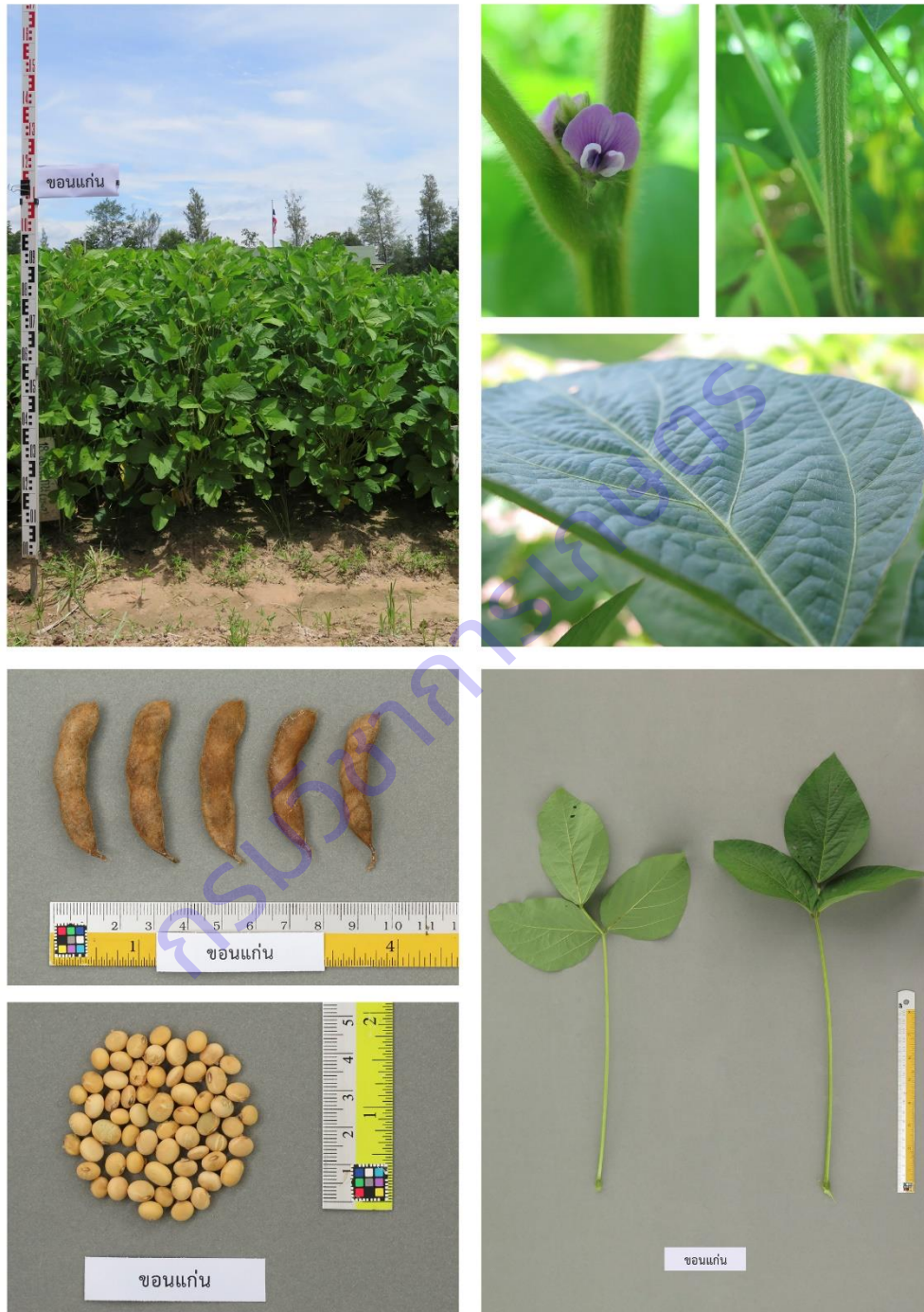
ตารางที่ 6 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ถั่วเหลือง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ขอนแก่น	เชียงใหม่ 1	เชียงใหม่ 60
1	ลักษณะการเติบโตของลำต้น ที่ระยะสร้างเมล็ด		ไม่ทอดยอด	กิ่งทอดยอด
2	จำนวนใบย่อยที่ระยะออกดอก	มีใบย่อย 3 ใบ	มีใบย่อย 3 ใบ	มีใบย่อย 3 ใบ
3	รูปร่างใบย่อย วัดที่ใบย่อยใบยอด ของใบที่อยู่กลางลำต้น โดยคำนวณความยาว (L)หารด้วยความกว้าง (W) ที่ระยะสร้างเมล็ด	ใบกว้าง (1.63)	ใบกว้าง (1.19)	ใบกว้าง (1.69)
4	ความหนาแน่นของขนที่ใบ บันทึกจากด้านบนใบเป็นตัวแทนทั้งต้นที่ระยะสร้างฝัก		ปานกลาง	บาง
5	สีขน บันทึกจากลำต้นหรือฝักอ่อนเป็นตัวแทนของทั้งต้นที่ระยะสร้างฝัก	น้ำตาล	เทา	น้ำตาล
6	รูปแบบขนที่ใบ บันทึกจากด้านบนของใบเป็นตัวแทนทั้งต้นที่ระยะสร้างฝัก	เอนราบ	เอนราบ	กึ่งตั้งกึ่งเอน
7	สีของกลีบดอก บันทึกเมื่อออกดอกเต็มที่ (*) จากดอกที่บ้านในวันนั้น	ม่วง	ม่วง	ขาว
8	สีฝักแก่	น้ำตาลอ่อน	น้ำตาลอ่อน	น้ำตาลเข้ม
9	จำนวนเมล็ดต่อฝัก บันทึกในช่วงเมล็ดโตเต็มฝักถึงระยะแก่			
10	สีเปลือกเมล็ด บันทึกหลังจากนวดและลดความชื้นเมล็ดเหลือ 12% (*) (ไม่รวมสีขั้วเมล็ด)	เหลือง	เหลือง	เหลือง
11	สีขั้วเมล็ด บันทึกหลังจากนวดและลดความชื้นเมล็ดเหลือ 12%	น้ำตาล	น้ำตาล	น้ำตาล
12	เยื่อติดขั้วเมล็ด	มีเยื่อติด ขั้วเมล็ด	ไม่มีเยื่อติด ขั้วเมล็ด	ไม่มีเยื่อติด ขั้วเมล็ด
13	ความมันของเปลือกเมล็ด บันทึกหลังจากนวดและลดความชื้นเมล็ดเหลือ 12%	ด้าน	ด้าน	

ตารางที่ 6 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ถั่วเหลือง (ต่อ)

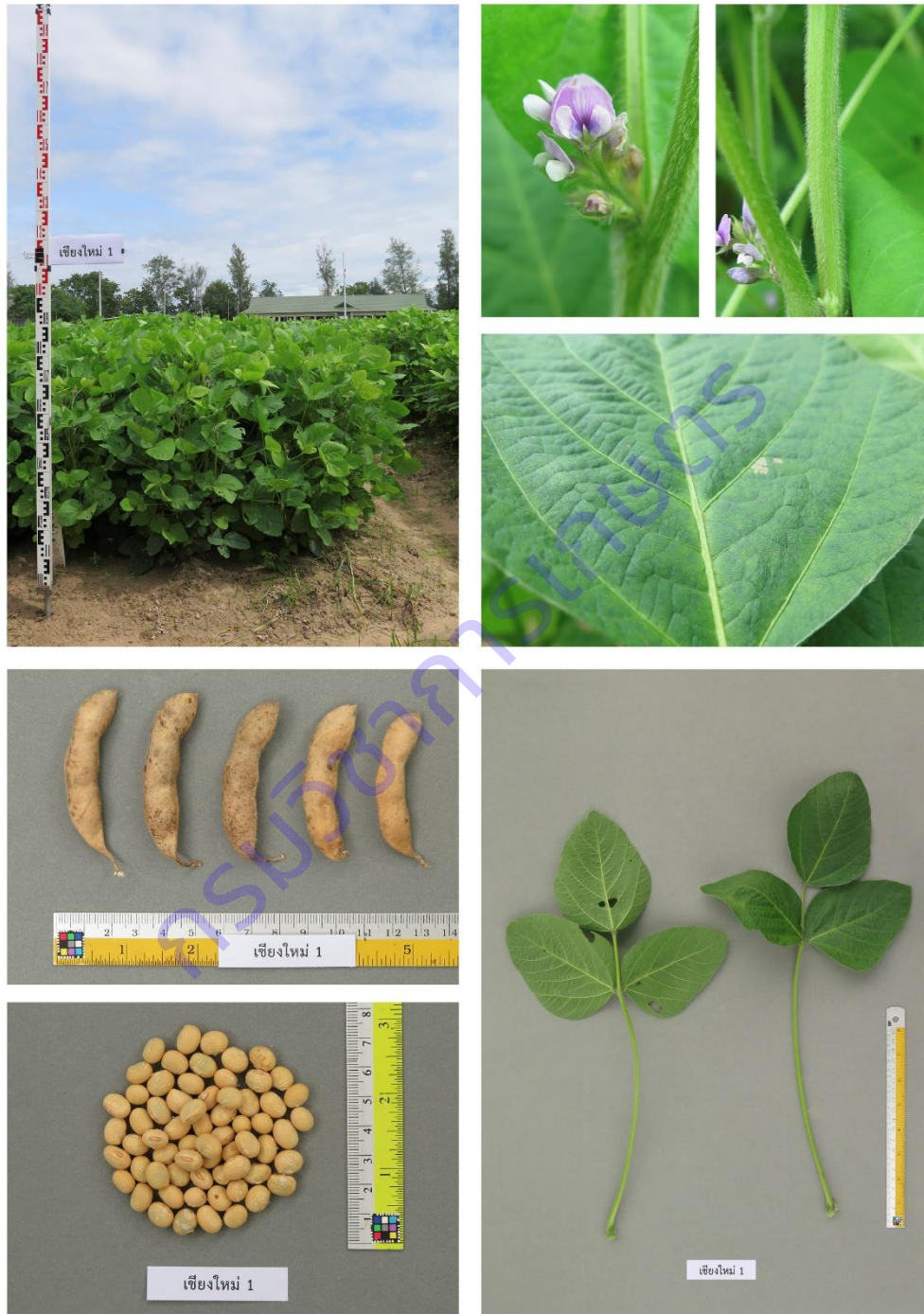
ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สจ.5	สุโขทัย 2
1	ลักษณะการเติบโตของลำต้น ที่ระยะสร้างเมล็ด	กิ่งทอดยอด	ทอดยอด
2	จำนวนใบย่อยที่ระยะออกดอก	มีใบย่อย 3 ใบ	มีใบย่อย 3 ใบ
3	รูปร่างใบย่อย วัดที่ใบย่อยใบยอด ของใบที่อยู่กลางลำต้น โดยคำนวณความยาว (L)หารด้วยความกว้าง (W) ที่ระยะสร้างเมล็ด	ใบกว้าง (1.65)	ใบแคบ (2.76)
4	ความหนาแน่นของขนที่ใบ บันทึกจากด้านบนใบเป็นตัวแทนทั้งต้นที่ระยะสร้างฝัก	บาง	
5	สีขน บันทึกจากลำต้นหรือฝักอ่อนเป็นตัวแทนของทั้งต้นที่ระยะสร้างฝัก	น้ำตาล	น้ำตาล
6	รูปแบบขนที่ใบ บันทึกจากด้านบนของใบเป็นตัวแทนทั้งต้นที่ระยะสร้างฝัก	เอนราบ	เอนราบ
7	สีของกลีบดอก บันทึกเมื่อออกดอกเต็มที่ (*) จากดอกที่บ้านในวันนั้น	ม่วง	ม่วง
8	สีฝักแก่	น้ำตาลเข้ม	น้ำตาลเข้ม
9	จำนวนเมล็ดต่อฝัก บันทึกในช่วงเมล็ดโตเต็มฝักถึงระยะแก่		
10	สีเปลือกเมล็ด บันทึกหลังจากนวดและลดความชื้นเมล็ดเหลือ 12% (*) (ไม่รวมสีขั้วเมล็ด)	เหลือง	เหลือง
11	สีขั้วเมล็ด บันทึกหลังจากนวดและลดความชื้นเมล็ดเหลือ 12%	น้ำตาล	น้ำตาล
12	เยื่อติดขั้วเมล็ด	ไม่มีเยื่อติดขั้วเมล็ด	มีเยื่อติดขั้วเมล็ด
13	ความมันของเปลือกเมล็ด บันทึกหลังจากนวดและลดความชื้นเมล็ดเหลือ 12%	ด้าน	ด้าน

ถั่วเหลืองพันธุ์ ขอนแก่น

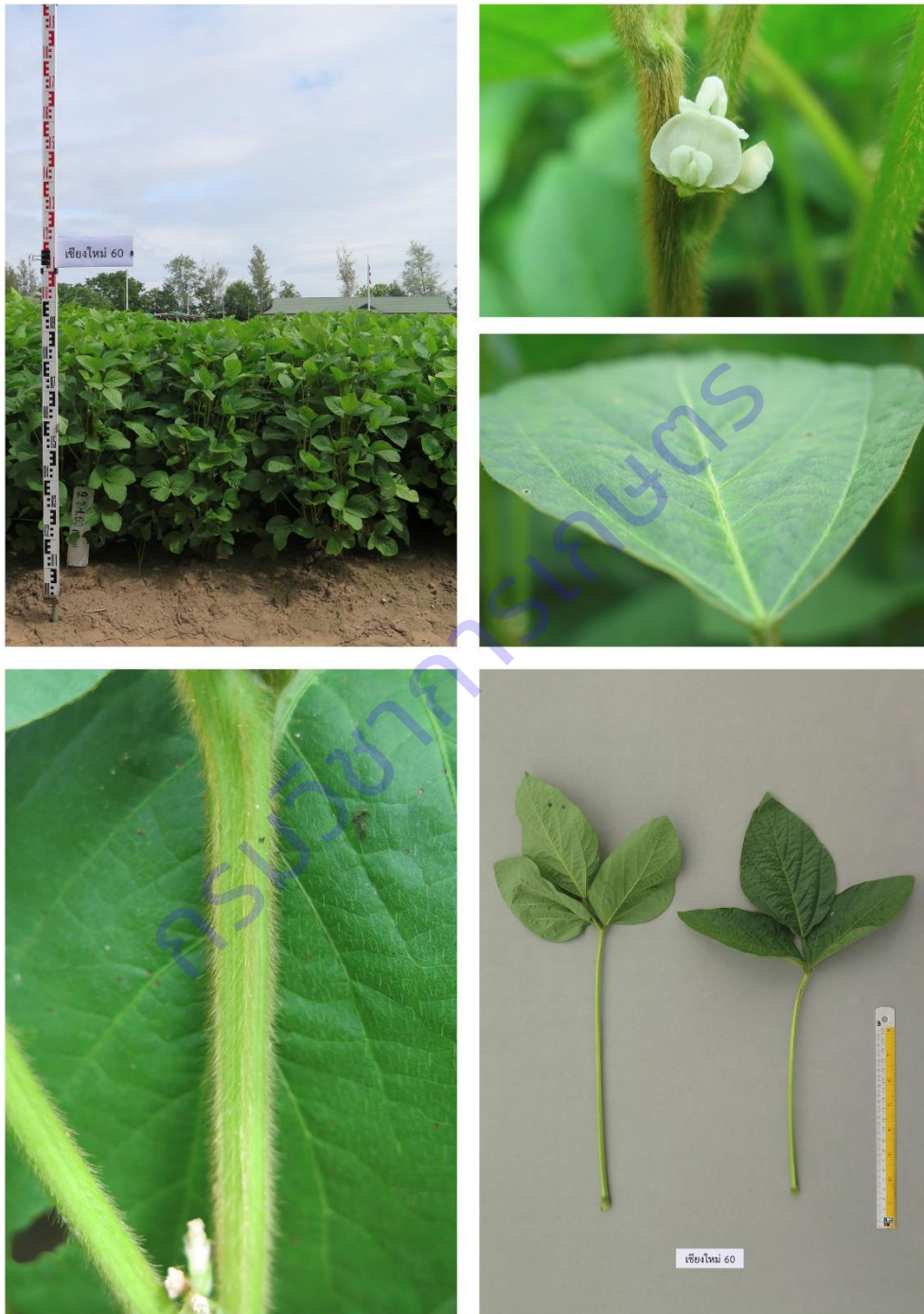
ภาพที่ 26 ถั่วเหลือง พันธุ์ขอนแก่น

ถั่วเหลืองพันธุ์ เชียงใหม่ 1

ภาพที่ 27 ถั่วเหลือง พันธุ์เชียงใหม่ 1

ถั่วเหลืองพันธุ์ เชียงใหม่ 60

ภาพที่ 28 ถั่วเหลือง พันธุ์เชียงใหม่ 60

ถั่วเหลืองพันธุ์ สจ.5

ภาพที่ 29 ถั่วเหลือง พันธุ์สจ.5

ถั่วเหลืองพันธุ์ สุโขทัย 2

ภาพที่ 30 ถั่วเหลือง พันธุ์สุโขทัย 2

ตารางที่ 7 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์มันสำปะหลัง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ระยอง 5	ระยอง 9	ระยอง 11
1	ลักษณะทรงต้น	ค่อนข้างตั้งตรง	ตั้งตรง	ค่อนข้างตั้งตรง
2	มุมของการแตกกิ่ง (องศา)	31 – 60		31 – 60
3	จำนวนระดับการแตกกิ่ง	แตกกิ่ง 1 ระดับ	ไม่แตกกิ่ง	แตกกิ่ง 1 ระดับ
4	จำนวนลำต่อต้น	2 – 3	2	2 -3
5	ความสูงของต้น (ซม.)	220	200	293
6	ความสูงของการแตกกิ่งชั้นที่ 1 (ซม.)	132		198
7	ความนูนของรอยแผลใบ	นูนปานกลาง	นูนปานกลาง	นูนปานกลาง
8	สีของลำต้น			
9	ลักษณะการเจริญเติบโตทางลำต้น	แบบเส้นตรง	แบบเส้นตรง	แบบเส้นตรง
10	สียอดอ่อน	น้ำตาลอ่อน	เขียวเข้ม	เขียวอมน้ำตาล
11	ขนที่ยอดอ่อน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
12	รูปร่างแผ่นใบกลาง	รูปใบหอก	รูปใบหอก	รูปใบหอก
13	สีของเส้นกลางใบ	เขียว	เขียว	เขียว (แดงโคน เท่านั้น)
14	ความยาวก้านใบ (ซม.)	11	19	19
15	มุมของก้านใบที่ทำกับลำต้น (องศา)	มากกว่า 60	มากกว่า 60	มากกว่า 60
16	สีก้านใบ	แดง	แดงใกล้ใบ เขียวตรงโคน	แดงใกล้ใบ ไกลออกไปเขียว
17	จำนวนแฉกบนแผ่นใบ	7	7	7
18	ความยาวแผ่นใบกลาง (ซม.)	11	16	17
19	ความกว้างแผ่นใบกลาง (ซม.)	3.0	3.8	5.3
20	ลักษณะการลงหัว	ลงหัวแผ่ตาม แนวนอน	ลงหัวแบบผสม ทั้งสองอย่าง	ลงหัวแผ่ตาม แนวนอน
21	รอยคอดที่หัว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
22	รูปทรงของหัว	รูปกรวย	รูปกรวย	รูปกรวยแกม ทรงกระบอก
23	การมีขี้ของหัว	มี	มี	มี
24	ลักษณะผิวนอกของหัว	ขรุขระ	ขรุขระ	เรียบ

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ระยอง 5	ระยอง 9	ระยอง 11
25	จำนวนหัวต่อต้น	17	15	13
26	สีผิวเปลือกชั้นนอกของหัว	ขาวครีม	น้ำตาลอ่อน	ขาวครีม
27	การหลุดลอกของผิวชั้นนอก	ง่าย	ง่าย	ง่าย
28	สีเปลือกชั้นในของหัว	ขาวครีม	ขาวครีม	ขาวครีม
29	ความยากง่ายในการลอกเปลือกชั้นใน	ง่าย	ง่าย	ง่าย
30	สีเนื้อของหัว	ครีม	ครีม	ครีม
31	เปอร์เซ็นต์แป้งในหัวสด			

กรมวิชาการเกษตร

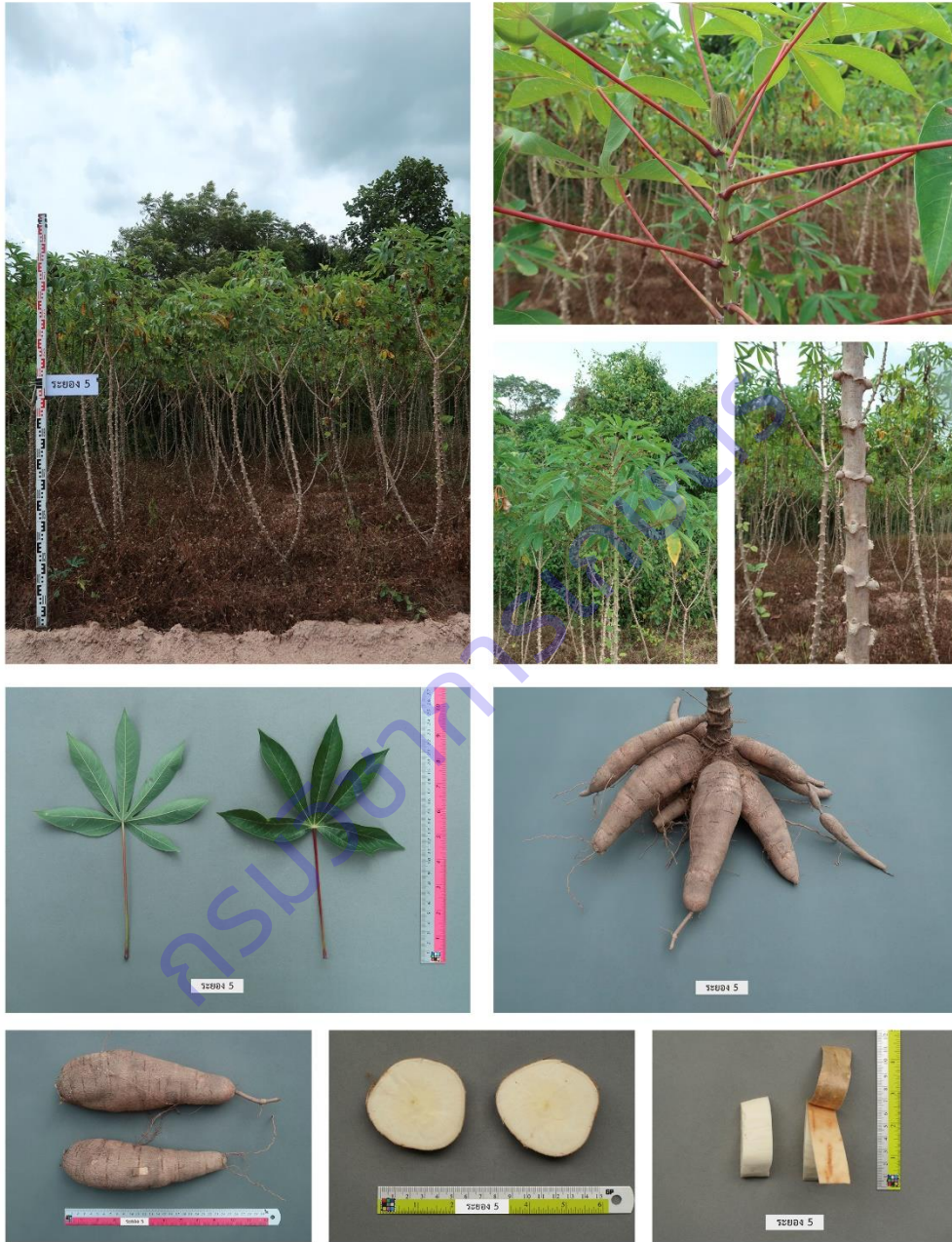
ตารางที่ 7 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์มันสำปะหลัง (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ระยอง 15	ระยอง 86-13
1	ลักษณะทรงต้น	ตั้งตรง	ค่อนข้างตั้งตรง
2	มุมของการแตกกิ่ง (องศา)		
3	จำนวนระดับการแตกกิ่ง	ไม่แตกกิ่ง	ไม่แตกกิ่ง
4	จำนวนลำต่อต้น	2 – 3	2
5	ความสูงของต้น (ซม.)	230	230
6	ความสูงของการแตกกิ่งชั้นที่ 1 (ซม.)		
7	ความนูนของรอยแผลใบ	นูนปานกลาง	นูนปานกลาง
8	สีของลำต้น		
9	ลักษณะการเจริญเติบโตทางลำต้น	แบบเส้นตรง	แบบเส้นตรง
10	สีเขียวอ่อน	เขียว	ม่วง
11	ขนที่ยึดอ่อน	ไม่มี	ไม่มี
12	รูปร่างแผ่นใบกลาง	รูปใบหอก	รูปใบหอก
13	สีของเส้นกลางใบ	เขียว	เขียว
14	ความยาวก้านใบ (ซม.)	20	14
15	มุมของก้านใบที่ทำกับลำต้น (องศา)	มากกว่า 60	มากกว่า 60
16	สีก้านใบ	แดง	เขียว
17	จำนวนแฉกบนแผ่นใบ	7	7
18	ความยาวแผ่นใบกลาง (ซม.)	18.4	16
19	ความกว้างแผ่นใบกลาง (ซม.)	4.2	3.8
20	ลักษณะการลงหัว	ลงหัวแผ่ ตามแนวนอน	ลงหัวแผ่ ตามแนวนอน
21	รอยคอดที่หัว	มี	ไม่มี
22	รูปทรงของหัว	รูปทรงกระบอก	รูปกรวย
23	การมีขี้ของหัว	มี	มี
24	ลักษณะผิวนอกของหัว	ขรุขระ	เรียบ
25	จำนวนหัวต่อต้น	9	15
26	สีผิวเปลือกชั้นนอกของหัว	น้ำตาลอ่อน	น้ำตาลอ่อน
27	การหลุดลอกของผิวชั้นนอก	ง่าย	ไม่ง่ายเท่าไร
28	สีเปลือกชั้นในของหัว	ขาวครีม	ขาวครีม

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ระยอง 15	ระยอง 86-13
29	ความยากง่ายในการลอกเปลือกชั้นใน	ง่าย	ง่าย
30	สีเนื้อของหัว	ครีม	ครีม
31	เปอร์เซ็นต์แป้งในหัวสด		

กรมวิชาการเกษตร

มันสำปะหลังพันธุ์ ระยอง 5

ภาพที่ 31 มันสำปะหลัง พันธุ์ระยอง 5

มันสำปะหลังพันธุ์ ระยอง 9

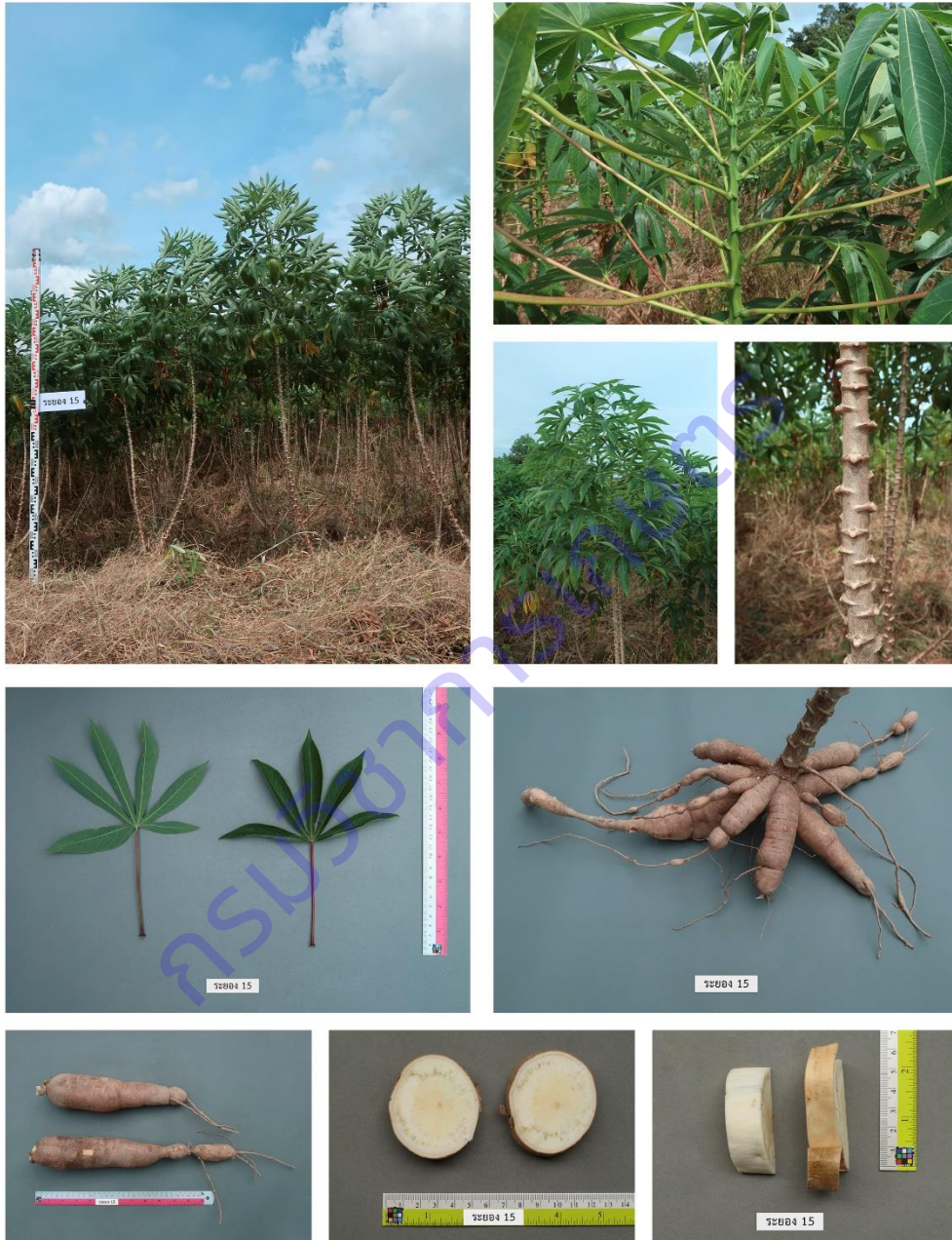
ภาพที่ 32 มันสำปะหลัง พันธุ์ระยอง 9

มันสำปะหลังพันธุ์ ระยอง 11

ภาพที่ 33 มันสำปะหลัง พันธุ์ระยอง 11

มันสำปะหลังพันธุ์ ระยอง 15

ภาพที่ 34 มันสำปะหลัง พันธุ์ระยอง 15

มันสำปะหลังพันธุ์ ระยอง 86-13

ภาพที่ 35 มันสำปะหลัง พันธุ์ระยอง 86-13

ตารางที่ 8 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์สับประรด

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ตราดสีทอง	ทองระยอง	ปัตตาเวีย
1	วิสัยการเจริญเติบโต	ตั้งตรง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	จำนวนใบต่อต้น		75	
3	ความยาวใบ (ซม.)	93	71	78
4	ความกว้างใบ (ซม.)	7.0	4.65	5.0
5	สีเขียวบนแผ่นใบด้านบน	ปานกลาง	เข้ม	เข้ม
6	การปรากฏแอนโทไซยานินบนใบด้านบน	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	น้อย
7	แผ่นใบด้านล่างมีนวลคล้ายผงแป้งสีขาว	ปานกลาง	หนาแน่น	หนาแน่น
8	ใบไปปิง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
9	ขอบใบเป็นหนาม	ปรากฏ	ปรากฏ	ปรากฏ
10	ความหนาแน่นของหนามบนขอบใบ	หนาแน่น	เบาบาง	เบาบาง
11	ตำแหน่งของหนามบนขอบใบ	บริเวณขอบใบทั้งสองข้างอย่างสม่ำเสมอ	บริเวณขอบใบทั้งสองข้างอย่างสม่ำเสมอ	บริเวณปลายใบเท่านั้น
12	สีของหนาม	เขียวอมเหลือง	ส้ม	ส้ม
13	ขนาดของหนาม	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
14	รูปร่างของหนาม	รูปตะขอ	รูปตะขอ	รูปตะขอ
15	ขนาดของใบประดับ	ปานกลาง		
16	สีที่ปลายกลีบดอก			ม่วงน้ำเงิน
17	ความยาวของกลีบดอก (ซม.)			23.63
18	สีผล	เขียวเข้ม		เทา
19	ความสูงของลำต้นถึงฐานผล (ซม.)		47	47.33
20	ความยาว (ซม.)	24.875	16.625	7
21	ความกว้าง (มม.)	28.22	27.72	37.7
22	สีของก้านผล	ขาว	เขียว	เขียว
23	จำนวนหน่อใต้ดิน		ไม่มี	ไม่มี
24	จำนวนหน่ออากาศบนลำต้น		ไม่มี	ไม่มี

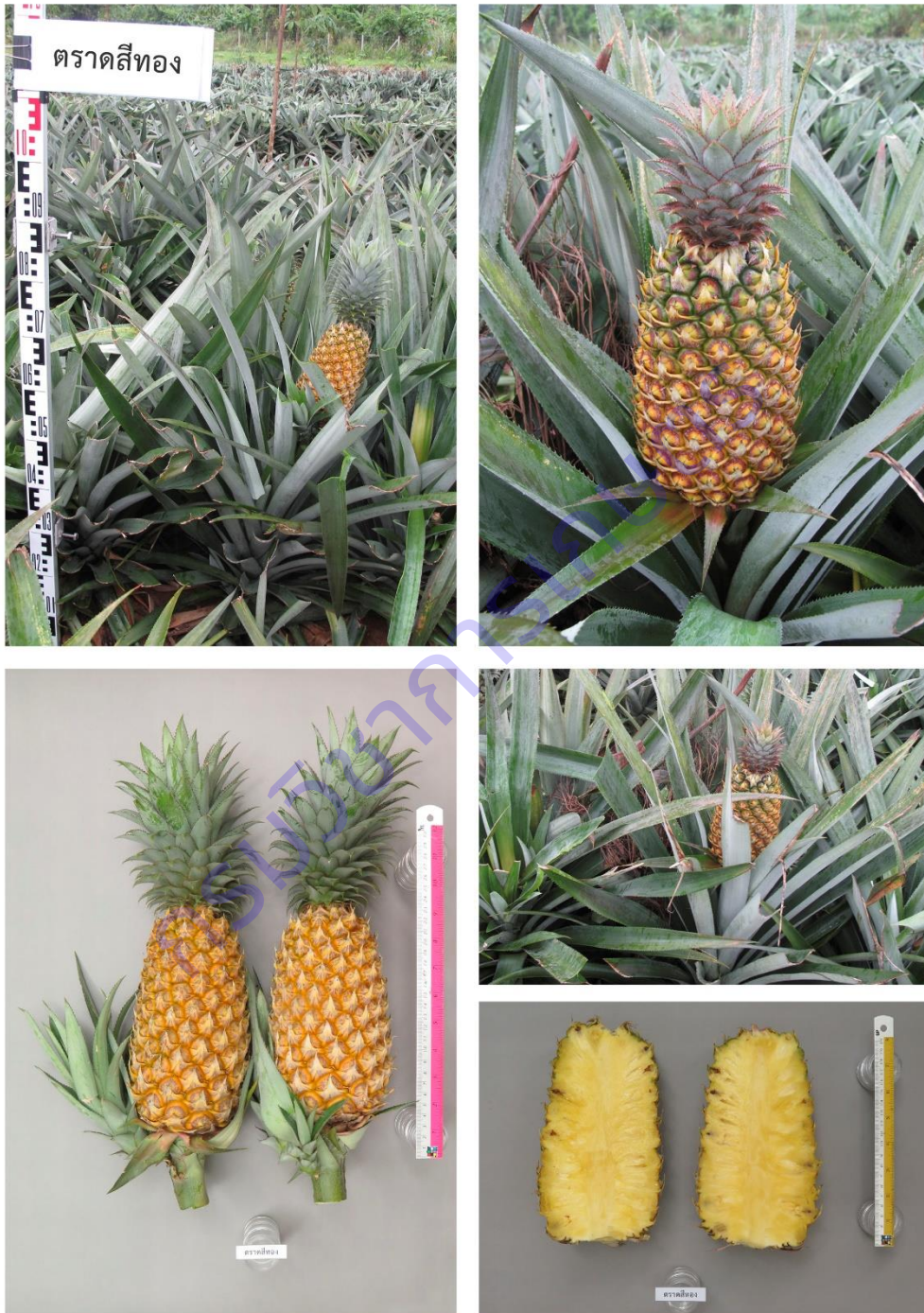
ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ตราดสีทอง	ทองระยอง	ปัตตาเวีย
25	ขนาดของหน่ออากาศบนลำต้น		ปานกลาง	
26	จำนวนของตะเกียง	2	2.5	
27	ขนาดของตะเกียง	ปานกลาง	ปานกลาง	
28	จำนวนของจุก	1	1	1
29	มุมของจุก	ตั้งตรง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
30	ขนาดของจุก	211.89	154.9	189
31	รูปทรงผล	รูปทรงขอบขนาน	รูปทรงไข่แคบ	รูปไข่
32	ความยาวของผล	21.625	16.65	
33	ความกว้างของผล	10.8	11.35	
34	สีหลักของผล	เหลือง		
35	ขนาดของผล	ใหญ่		
36	ขนาดของปลายผลย่อย	ปานกลาง		
37	ความลึกของตา	ปานกลาง	ลึก	
38	ลักษณะของปลายผลย่อย	นูน	นูน	
39	สีของเนื้อ	เหลืองอ่อน	เหลือง	
40	เส้นผ่านศูนย์กลางของแกน(ชม)	2.7	2.75	
41	ความสม่ำเสมอของสี	สม่ำเสมอ ปานกลาง	สม่ำเสมอ ปานกลาง	
42	ความหนาแน่นเนื้อ	ปานกลาง	ปานกลาง	
43	ความแน่นเนื้อ	ปานกลาง	ปานกลาง	
44	การมีเส้นใย	ปานกลาง	มาก	
45	มีกลิ่น	ปานกลาง	ปานกลาง	
46	ความฉ่ำน้ำ		ปานกลาง	
47	ความเป็นกรด			
48	ความหวาน		ปานกลาง	

ตารางที่ 8 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์สับประรด (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เพชรบุรี	ภูเก็ต	ภูเขา
1	วิสัยการเจริญเติบโต	ตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง	ตั้งตรง
2	จำนวนใบต่อต้น			62.5
3	ความยาวใบ (ซม.)	43		81.75
4	ความกว้างใบ (ซม.)	3.8		4.2
5	สีเขียวบนแผ่นใบด้านบน	เข้ม	ปานกลาง	อ่อน
6	การปรากฏแอนโทไซยานินบนใบด้านบน	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ปานกลาง	น้อย
7	แผ่นใบด้านล่างมีนวลคล้ายผงแป้งสีขาว	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
8	ใบไปปิง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
9	ขอบใบเป็นหนาม	ปรากฏ	ปรากฏ	ปรากฏ
10	ความหนาแน่นของหนามบนขอบใบ	หนาแน่น	หนาแน่น	เบาบาง
11	ตำแหน่งของหนามบนขอบใบ	บริเวณขอบใบทั้งสองข้างอย่างสม่ำเสมอ	บริเวณขอบใบทั้งสองข้างอย่างสม่ำเสมอ	บริเวณปลายใบเท่านั้น
12	สีของหนาม	เขียวอมเหลือง	ม่วง	เขียวอมเหลือง
13	ขนาดของหนาม	เล็ก	ปานกลาง	เล็ก
14	รูปร่างของหนาม	รูปตะขอ	รูปตะขอ	รูปตะขอ
15	ขนาดของใบประดับ	เล็ก	ใหญ่	
16	สีที่ปลายกลีบดอก		ม่วงน้ำเงิน	ม่วงน้ำเงิน
17	ความยาวของกลีบดอก (ซม.)			1.63
18	สีผล	เขียวเข้ม	เขียว	เขียว
19	ความสูงของลำต้นถึงฐานผล (ซม.)			41.66
20	ความยาว (ซม.)	12.5	25.35	12.875
21	ความกว้าง (มม.)	24.786	22.09	22.435
22	สีของก้านผล	เขียว		เขียว
23	จำนวนหน่อใต้ดิน			ไม่มี / น้อย
24	จำนวนหน่ออากาศบนลำต้น			ไม่มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เพชรบุรี	ภูเก็ต	ภูษา
25	ขนาดของหน่ออากาศบนลำต้น			
26	จำนวนของตะเกียง	2		
27	ขนาดของตะเกียง	เล็ก		
28	จำนวนของจุก	1	1	1
29	มุมของจุก	ตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง	ตั้งตรง
30	ขนาดของจุก	98.3	617.07	131.5
31	รูปทรงผล	รูปทรงขอบขนาน	รูปทรงไข่	รูปทรงขอบขนาน
32	ความยาวของผล	14.66	17.325	19.2
33	ความกว้างของผล	11.2	11.075	11.15
34	สีหลักของผล	เขียวอมเหลือง	เหลือง	เหลือง
35	ขนาดของผล	ปานกลาง		
36	ขนาดของปลายผลย่อย	ปานกลาง		
37	ความลึกของตา	ลึก	ปานกลาง	ปานกลาง
38	ลักษณะของปลายผลย่อย	นูน	นูน	นูน
39	สีของเนื้อ	เหลืองอมขาว	เหลืองอ่อน	เหลืองเข้ม
40	เส้นผ่านศูนย์กลางของแกน(ชม)	2.5	2.8	2.65
41	ความสม่ำเสมอของสี	สม่ำเสมอ ปานกลาง	สม่ำเสมอ ปานกลาง	สม่ำเสมอมาก
42	ความหนาแน่นเนื้อ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
43	ความแน่นเนื้อ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
44	การมีเส้นใย	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง
45	มีกลิ่น	น้อย	มาก	ปานกลาง
46	ความฉ่ำน้ำ	ปานกลาง	ฉ่ำน้อย	ปานกลาง
47	ความเป็นกรด			
48	ความหวาน		ปานกลาง	ปานกลาง

สับประรดพันธุ์ ทรายทอง

ภาพที่ 36 สับประรด พันธุ์ทรายทอง

สับปะรดพันธุ์ ทองระยง

ภาพที่ 37 สับปะรด พันธุ์ทองระยง

สับปะรดพันธุ์ ปัตตาเวีย

ภาพที่ 38 สับปะรด พันธุ์ปัตตาเวีย

สับประรดพันธุ์ เพชรบุรี

ภาพที่ 39 สับประรด พันธุ์เพชรบุรี

สับประรดพันธุ์ ภูเก็ต

ภาพที่ 40 สับประรด พันธุ์ภูเก็ต

สับปะรดพันธุ์ ภูเขา

ภาพที่ 41 สับปะรด พันธุ์ภูเขา

ตารางที่ 9 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์หญ้าเนเปียร์

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เนเปียร์กำแพงแสน	เนเปียร์ แคะ	เนเปียร์ ธรรมดา
1	ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ความสูงของลำต้น (ซม.)	231	222.66	393.33
3	จำนวนต้นต่อกอ			
4	จำนวนปล้อง			
5	ลักษณะการเจริญเติบโต	ตรง	ตรง	ตรง
6	ความยาวของปล้อง (5 ปล้อง) (ซม.)			
7	เส้นผ่าศูนย์กลางของปล้อง (ซม.)			
8	รูปภาคตัดขวางปล้อง			
9	สีของลำต้น	เขียว	เขียว	เขียว
10	การปรากฏแอนโทไซยานิน บริเวณปล้อง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
11	การปรากฏไคบอนลำต้น	มาก	น้อย	ปานกลาง
12	การปรากฏแอนโทไซยานินบริเวณ ข้อ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
13	การปรากฏขนบริเวณข้อ	ปรากฏข้อบน	ปรากฏข้อบน	ปรากฏข้อบน
14	ความยาวของแผ่นใบ (ซม.)			
15	ความกว้างของแผ่นใบ (ซม.)			
16	สีของแผ่นใบ	เขียว	เขียว	เขียว
17	สีของเส้นกลางใบ	เขียว	เขียว	เขียว
18	ลักษณะการโค้งของปลายใบ	ห้อยลง	ห้อยลง	ห้อยลง
19	ลักษณะปลายใบ	กึ่งเรียวแหลม	กึ่งเรียวแหลม	เรียวแหลม
20	การปรากฏขนที่ขอบใบ	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ไม่มี หรือมีน้อยมาก
21	การปรากฏขนบริเวณด้านล่างของ ใบ	มาก	น้อย	น้อย
22	การปรากฏขนบริเวณด้านบนของ	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เนเปียร์กำแพงแสน	เนเปียร์ แคะ	เนเปียร์ ธรรมดา
	ใบ			
23	การมีไขที่ผิวใบ	ไม่มีไข หรือมีน้อยมาก	ไม่มีไข หรือมีน้อยมาก	ไม่มีไข หรือมีน้อยมาก
24	การมีหนามที่ขอบใบ	มี	มี	มี
25	การปรากฏขนที่โคนแผ่นใบ	น้อย	ปานกลาง	มีเฉพาะใบยอด
26	ความยาวกาบใบ (ชม.)			
27	ความกว้างกาบใบ (ชม.)			
28	สีกาบใบ	เขียว	เขียว	เขียว
29	ปริมาณขนที่กาบใบ	ไม่มีหรือมีน้อยมาก	ปานกลาง	น้อย
30	การปรากฏไขที่กาบใบ	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ไม่มี หรือมีน้อยมาก
31	ความยาวของเส้นใบ			
32	มุมของใบธง	เป็นแนวนอน	ปานกลาง (ส่วนใหญ่), เป็นแนวนอน (เล็กน้อย)	เป็นแนวนอน
33	ความยาวก้านช่อดอก	36.00	24.83	35.16
34	ความยาวก้านช่อดอกที่โผล่พ้น กาบใบธง	3.33	15.50	10.00
35	ความกว้างของช่อดอก (ชม.)	3.60	4.33	3.60
36	ความยาวช่อดอก (ชม.)	33.50	21.16	31.66
37	สีของช่อดอก	เขียว	เขียว	เขียว
38	ความหนาแน่นของช่อดอกย่อย บนช่อดอก	หลวม	ปานกลาง	ปานกลาง

ตารางที่ 9 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์หญ้าเนเปียร์ (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		เนเปียร์ เมอซีรอน	เนเปียร์ อาลาฟิล
1	ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ความสูงของลำต้น (ซม.)	380	338.33
3	จำนวนต้นต่อกอ		
4	จำนวนปล้อง		
5	ลักษณะการเจริญเติบโต	ตรง	ตรง
6	ความยาวของปล้อง (5 ปล้อง) (ซม.)		
7	เส้นผ่าศูนย์กลางของปล้อง (ซม.)		
8	รูปร่างตัดขวางปล้อง		
9	สีของลำต้น	เขียว	เขียว
10	การปรากฏแอนโทไซยานิน บริเวณปล้อง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
11	การปรากฏไซเบนลำต้น	น้อย	ปานกลาง
12	การปรากฏแอนโทไซยานินบริเวณข้อ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
13	การปรากฏขนบริเวณข้อ	ปรากฏข้อบน	ปรากฏข้อบน
14	ความยาวของแผ่นใบ (ซม.)		
15	ความกว้างของแผ่นใบ (ซม.)		
16	สีของแผ่นใบ	เขียว	เขียว
17	สีของเส้นกลางใบ	เขียว	เขียว
18	ลักษณะการโค้งของปลายใบ	ห้อยลง	ห้อยลง
19	ลักษณะปลายใบ	เรียวแหลม	เรียวแหลม
20	การปรากฏขนที่ขอบใบ	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	ไม่มี หรือมีน้อยมาก
21	การปรากฏขนบริเวณด้านล่างของใบ	น้อย	มาก
22	การปรากฏขนบริเวณด้านบนของใบ	ปานกลาง	น้อย
23	การมีไขที่ผิวใบ	ไม่มีไข หรือมีน้อยมาก	ไม่มีไข หรือมีน้อยมาก
24	การมีหนามที่ขอบใบ	มี	มี
25	การปรากฏขนที่โคนแผ่นใบ	ไม่มี	น้อย

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		เนเปียร์ เมอศีรอน	เนเปียร์ อาลาฟิล
		หรือมีน้อยมาก	
26	ความยาวกาบใบ (ซม.)		
27	ความกว้างกาบใบ (ซม.)		
28	สีกาบใบ	เขียว	เขียว
29	ปริมาณขนที่กาบใบ	ปานกลาง	น้อย
30	การปรากฏไขที่กาบใบ	ไม่มีหรือมีน้อยมาก	น้อย
31	ความยาวของเส้นใบ		
32	มุมของใบธง	ปานกลาง	เป็นแนวนอน
33	ความยาวก้านช่อดอก	35.00	38.16
34	ความยาวก้านช่อดอกที่โผล่พ้น กาบใบธง	11.33	-10.16
35	ความกว้างของช่อดอก (ซม.)	3.60	3.03
36	ความยาวช่อดอก (ซม.)	31.86	35.13
37	สีของช่อดอก	เขียว	เขียว
38	ความหนาแน่นของช่อดอกย่อยบน ช่อดอก	ปานกลาง	หลวม

หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์กำแพงแสน

ภาพที่ 42 หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์กำแพงแสน

หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์แคระ

ภาพที่ 43 หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์แคระ

หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์ธรรมดา

ภาพที่ 44 หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์ธรรมดา

หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์เมอศิริอน

ภาพที่ 45 หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์เมอศิริอน

หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์อาลาฟิล

ภาพที่ 46 หญ้าเนเปียร์พันธุ์ เนเปียร์อาลาฟิล

ตารางที่ 10 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์อ้อย

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		สุพรรณบุรี 50	อู่ทอง 11	อู่ทอง 12
1	ลักษณะทรงกอ	กึ่งตั้งตรง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวมปานกลาง	หลวมปานกลาง	หลวม
3	ความหนาแน่นทรงพุ่ม			
4	สีของใบในทรงพุ่ม	เขียว	เขียว	เขียว
5	ความเข้มสีเขียวของใบในทรงพุ่ม	ปานกลาง	ปานกลาง	เข้ม
6	ความเข้มสีม่วงของใบในทรงพุ่ม		อ่อน	
7	การแตกกอ	5.3	3	3.33
8	จำนวนหน่อลำ	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก
9	ความสูงจากฐานลำต้นถึงคอใบบนสุด			
10	สีปล้องเมื่อถูกแดด	Yellow Green 152C	Yellow Green 152B	Yellow Green 144A
11	สีปล้องเมื่อไม่ถูกแดด	Yellow 4B	Yellow Green 153D	Yellow 10B
12	ความยาวปล้องด้านที่มีตา (ซม.)	15.26	10.4	11.55
13	เส้นผ่าศูนย์กลาง(ปล้อง) (มม.)	30.7	29.47	27.94
14	รูปร่างปล้อง	ทรงกระบอก	ทรงกระบอก	โคนโต
15	ตัดขวาง			
16	รอยแตกของปล้อง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
17	การมีรอยแตกต้นบนผิวเปลือก	ไม่มี	น้อย	ไม่มี
18	การเรียงตัวของปล้อง	ซิกแซกน้อย	ตั้งตรง	ตั้งตรง
19	การมีไขที่ปล้อง	มีไขน้อย	มีไขมาก	มีไขน้อย
20	ความลึกร่องตา	ไม่มีหรือร่องตาดื้นมาก	ไม่มีหรือร่องตาดื้นมาก	ปานกลาง
21	ความยาวร่องตา			9.9
22	ลักษณะของวงเจริญ	เรียบเท่ากับปล้อง	นูนขึ้นเห็นได้ชัด	ค่อนข้างเรียบ

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		สุพรรณบุรี 50	อุทอง 11	อุทอง 12
23	ความกว้างของวงกำเนิดราก	10.13	7.69	9.1
24	วงไซที่ข้อ บริเวณใต้ข้อ (มม.)	8.156	9.11	7.20
25	ความนูนของตา	นูนน้อย	นูนน้อยมาก	นูนน้อยมาก
26	รูปร่างของตา	รูปไข่กลับ	สี่เหลี่ยม	กลม
27	ขนาดของตา	59.79	0.079	0.068
28	ตำแหน่งยอดตา	ใต้วงเจริญ	ใต้วงเจริญ	ใต้วงเจริญ
29	ขนที่ตา		ไม่มี	
30	ตำแหน่งขนที่ตา			
31	ความกว้างปีกตา			
32	ช่องว่างระหว่างฐานตาถึงรอยกาบใบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
33	ความกว้างที่จุดกึ่งกลางใบ (ซม.)	6.53	6.06	5.66
34	ความยาวใบ (ซม.)	153	145.3	131
35	ความโค้งของใบ	โค้ง	ปลายโค้ง	โค้ง
36	ขนที่ขอบใบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
37	ลักษณะขอบใบแบบฟันเลื่อย	มี	มี	มี
38	จำนวนขนบนกาบใบ	ไม่มี หรือมีน้อยมาก	น้อย	ไม่มี หรือมีน้อยมาก
39	การกระจายของขนบนกาบใบ		เฉพาะด้านหลังเท่านั้น	
40	รูปร่างลิ้นใบ	แถบตรงกลาง พองออกปลาย เรียวแหลม ทั้ง 2 ข้าง	แถบตรงกลาง พองออกปลาย เรียวแหลม ทั้ง 2 ข้าง	แถบตรงกลาง พองออกปลาย เรียวแหลมทั้ง 2 ข้าง
41	ความยาวขนที่ลิ้นใบ			
42	ความหนาแน่นของขนบนลิ้นใบ			
43	รูปร่างหูใบด้านใน	สามเหลี่ยม มีรอยบุบ	ใบหอกยาว	ใบหอกสั้น
44	ขนาดของหูใบด้านใน		เล็ก	เล็ก

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		สุพรรณบุรี 50	อุทอง 11	อุทอง 12
45	รูปร่างของหุใบด้านนอก		ใบหอกสั้น	สามเหลี่ยม ยอดแหลม
46	ขนาดของหุใบด้านนอก		เล็ก	เล็ก
47	รูปร่างของคอใบ	สามเหลี่ยม ฐานเว้า ขอบบนเรียบ	สามเหลี่ยมชายธง	สามเหลี่ยมชายธง
48	สีของคอใบ	Yellow Green 146B	Yellow Green 152C	Yellow Green 146C

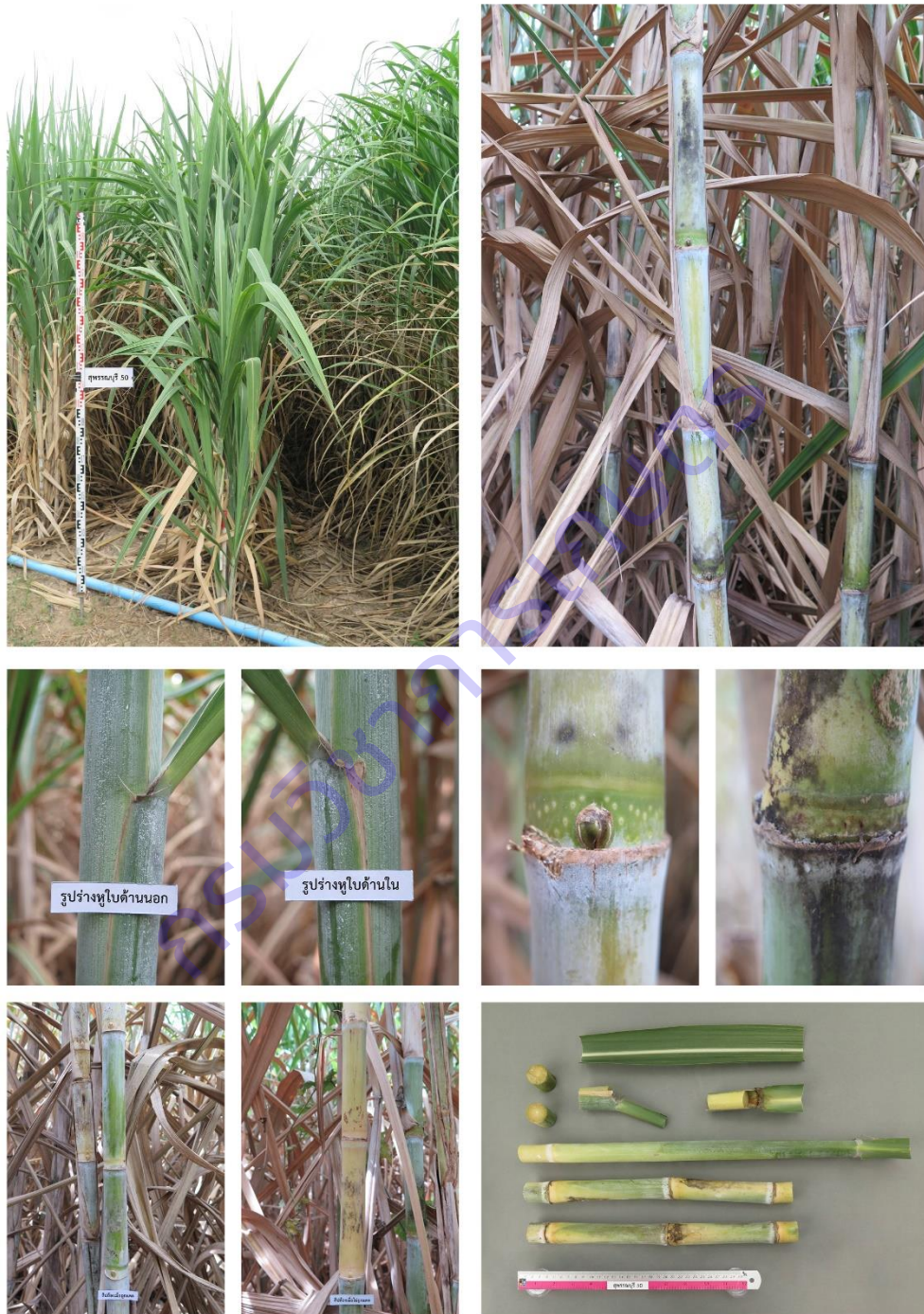
กรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ 10 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์อ้อย (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		อู่ทอง 16	อู่ทอง 17
1	ลักษณะทรงกอ	กึ่งตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวมปานกลาง	หลวม
3	ความหนาแน่นทรงพุ่ม		
4	สีของใบในทรงพุ่ม	เขียว	เขียว
5	ความเข้มสีเขียวของใบในทรงพุ่ม	เข้ม	เข้ม
6	ความเข้มสีม่วงของใบในทรงพุ่ม		
7	การแตกกอ	4.5	4
8	จำนวนหน่อลำ	น้อยมาก	น้อยมาก
9	ความสูงจากฐานลำต้นถึงคอใบบนสุด		
10	สีปล้องเมื่อถูกแดด	Yellow Green 144A	Yellow Green 144B
11	สีปล้องเมื่อไม่ถูกแดด	Yellow Green 151A	Yellow 4B
12	ความยาวปล้องด้านที่มีตา (ซม.)	12.8	12.8
13	เส้นผ่าศูนย์กลาง(ปล้อง) (มม.)	25	26.36
14	รูปร่างปล้อง	ทรงกระบอก	ทรงกระบอก
15	ตัดขวาง		
16	รอยแตกของปล้อง	ไม่มี	ไม่มี
17	การมีรอยแตกต้นบนผิวเปลือก	ปานกลาง	ปานกลาง
18	การเรียงตัวของปล้อง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
19	การมีไขที่ปล้อง	มีไขมาก	มีไขมาก
20	ความลึกร่องตา	ไม่มี หรือร่องตาดื้นมาก	ไม่มี หรือร่องตาดื้นมาก
21	ความยาวร่องตา		
22	ลักษณะของวงเจริญ	นูนขึ้นเห็นได้ชัด	นูนขึ้นเห็นได้ชัด
23	ความกว้างของวงกำเนิดราก	9.66	8.93
24	วงไขที่ข้อ บริเวณใต้ข้อ (มม.)	6.86	7.2
25	ความนูนของตา	นูนน้อย	นูนน้อย
26	รูปร่างของตา	รูปไข่	รูปไข่กลับ
27	ขนาดของตา	51.31	52.94

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		อุทอง 16	อุทอง 17
28	ตำแหน่งยอดตา	ใต้วงเจริญ	เท่าวงเจริญ
29	ขนที่ตา		
30	ตำแหน่งขนที่ตา		
31	ความกว้างปีกตา		
32	ช่องว่างระหว่างฐานตาถึงรอยกาบใบ	1.59	ไม่มี
33	ความกว้างที่จุดกึ่งกลางใบ (ซม.)	4.99	4.73
34	ความยาวใบ (ซม.)	153.1	159.3
35	ความโค้งของใบ	ตั้งตรง	ปลายโค้ง
36	ขนที่ขอบใบ	ปานกลาง	ไม่มี
37	ลักษณะขอบใบแบบฟันเลื่อย	มี	มี
38	จำนวนขนบนกาบใบ	น้อย	ไม่มี หรือมีน้อยมาก
39	การกระจายของขนบนกาบใบ	เฉพาะด้านหลังเท่านั้น	
40	รูปร่างลิ้นใบ	แถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง 2 ข้าง	แถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง 2 ข้าง
41	ความยาวขนที่ลิ้นใบ		
42	ความหนาแน่นของขนบนลิ้นใบ		
43	รูปร่างหูใบด้านใน	ใบหอกยาว	ใบหอกสั้น
44	ขนาดของหูใบด้านใน		
45	รูปร่างของหูใบด้านนอก	สามเหลี่ยมยอดแหลม	ขอบตรง
46	ขนาดของหูใบด้านนอก		
47	รูปร่างของคอบใบ	สามเหลี่ยมขอบเว้า และโค้ง	สามเหลี่ยมขอบเว้า และโค้ง
48	สีของคอบใบ	Yellow Green 152B	Yellow Green 152C

อ้อยพันธุ์ สุพรรณบุรี 50

ภาพที่ 47 อ้อยพันธุ์ สุพรรณบุรี 50

อ้อยพันธุ์ อุ๋ทอง 11

ภาพที่ 48 อ้อยพันธุ์ อุ๋ทอง 11

อ้อยพันธุ์ อุ่ทอง 12

ภาพที่ 59 อ้อยพันธุ์ อุ่ทอง 12

อ้อยพันธุ์ อุ่ทอง 16

ภาพที่ 50 อ้อยพันธุ์ อุ่ทอง 16

อ้อยพันธุ์ อุ่ทอง 17

ภาพที่ 51 อ้อยพันธุ์ อุ่ทอง 17

ตารางที่ 11 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กล้วยไม้สกุลแคทลียา

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กรีนแพรอต	โทปาซ	พิงค์ไดมอน
1	ทิศทางของลำลูกกล้วย	กึ่งตั้งตรง	ตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง
2	ความยาวลำลูกกล้วย	10.33	8.75	11.83
3	ความหนาลำลูกกล้วย (มม.)	11.17	14.93	10.99
4	รูปร่างตัดตามขวาง	เป็นร่อง	เป็นร่อง	เป็นร่อง
5	ความยาวใบ	16.5	16.5	16.25
6	ความกว้างใบ	4.5	4.5	5.06
7	จำนวนใบที่แตกจากลำลูกกล้วย	2 ใบ	1 ใบ	1 ใบ
8	ชนิดของใบ	เป็นแผ่น	เป็นแผ่น	เป็นแผ่น
9	ใบ : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ค่อนข้างทางฐานใบ	ตรงกลาง	ตรงกลาง
10	รูปร่างปลายใบ	แหลม	มน	หยัก
11	ความเข้มสีเขียว	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
12	การต่างของใบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
13	ความยาวช่อดอก	17	18	18
14	ความยาวก้านช่อดอก	8	8	8
15	ความหนาก้านช่อดอก (มม.)	5.94	4.52	5.08
16	ทิศทางช่อดอก	ตั้งตรง	ตั้งตรง	ตั้งตรง
17	จำนวนดอก	3	2	2
18	ความยาวดอก	8	8	13
19	ความกว้างดอก	7.5	8	11
20	รูปร่างดอก	ห้าเหลี่ยม	ห้าเหลี่ยม	ห้าเหลี่ยม
21	รูปร่างด้านข้าง	โค้งไปข้างหน้า	โค้งไปข้างหน้า	โค้งไปข้างหน้า
22	การจัดเรียงของกลีบดอก	เปิด	เปิด	ซ้อนทับกัน
23	กลิ่นหอม	มี	มี	มี
24	ความยาวกลีบเลี้ยงด้านบน	4.8	4.5	7.0
25	ความกว้างกลีบเลี้ยงด้านบน	1.8	3.2	3.0
26	กลีบเลี้ยงด้านบน : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ค่อนข้างทางปลายกลีบ	ตรงกลาง	ค่อนข้างทางปลายกลีบ
27	การโค้งเมื่อตัดตามยาว	โค้งไปข้างหลัง	โค้งไปข้างหน้า	โค้งไปข้างหลัง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กรีนแพรอท	โทปาซ	พิงคี่โตมอน
28	รูปร่างตัดตามขวาง	ตรง	ตรง	โค้งออกด้านนอก
29	การบิด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
30	สีพื้น	Yellow green 144A	Yellow orange 17B	Purple 76A
31	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีพื้น	สีพื้น
32	สีของลาย (ถ้ามี)	-	-	-
33	ปริมาณของลาย (ถ้ามี)	-	-	-
34	ความยาวกลีบเลี้ยงด้านข้าง	4.5	4.65	6.5
35	ความกว้างกลีบเลี้ยงด้านข้าง	1.5	2.15	2.7
36	กลีบเลี้ยงด้านข้าง : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ค่อนข้างปลายกลีบ	ตรงกลาง	ค่อนข้างปลายกลีบ
37	การโค้งเมื่อตัดตามยาว	โค้งไปข้างหลัง	โค้งไปข้างหลัง	โค้งไปข้างหลัง
38	รูปร่างตัดตามขวาง	ตรง	ตรง	โค้งออกด้านนอก
39	การบิด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
40	สีพื้น	Yellow green 144A	Yellow orange 17B	Purple 76A
41	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีพื้น	สีพื้น
42	สีของลาย (ถ้ามี)	-	-	-
43	ปริมาณของลาย (ถ้ามี)	-	-	-
44	ความยาวกลีบดอก	4.2	4.6	7.0
45	ความกว้างกลีบดอก	2.0	3.05	6.5
46	กลีบดอก : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ค่อนข้างปลายกลีบ	ตรงกลาง	ค่อนข้างปลายกลีบ
47	การโค้งเมื่อตัดตามยาว	โค้งไปข้างหลัง	โค้งไปข้างหลัง	โค้งไปข้างหลัง
48	รูปร่างตัดตามขวาง	ตรง	เว้าเข้าด้านใน	เว้าเข้าด้านใน
49	การบิด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
50	ลักษณะขอบ	ไม่เป็นคลื่นหรือเป็นคลื่นน้อย	เป็นคลื่นมาก	เป็นคลื่นปานกลาง / เป็นฝอย
51	สีพื้น	Yellow green 144A	Yellow orange 17B	Purple 76A

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กรีนแพรอต	โทปาซ	ฟิงค์ไดมอน
52	รูปแบบของลาย		สีพื้น	สีพื้น
53	สีของลาย (ถ้ามี)	-	-	-
54	ปริมาณของลาย (ถ้ามี)	-	-	-
55	ความยาวปาก	4.0		7.0
56	ความกว้างปาก	2.7		5.5
57	ลักษณะโคนปาก	เป็นหลอด	เป็นหลอด	เป็นหลอด
58	การซ้อนทับกันของโคนปาก	เปิด	สัมผัสกัน	ซ้อนทับกัน
59	สีบริเวณโคนปาก	Yellow 10B	Yellow orange 17B	Yellow 12A
60	สีของลายบริเวณโคนปาก			
61	ปริมาณลายบริเวณโคนปาก			
62	หูกليبปาก	มี	ไม่มี	ไม่มี
63	รูปร่างหูกลิปปาก		แบบที่ 2	แบบที่ 2
64	รูปร่างปลายปาก	แบบที่ 5	แบบที่ 3	แบบที่ 5
65	ตา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
66	รูปแบบของตา	-	-	-
67	สีของตา	-	-	-
68	จำนวนสีบนปาก	2 สี	1 สี	3 สี
69	สีพื้นของปลายกลีบปาก	Red purple 71A	Yellow orange 17B	Purple 78A
70	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีพื้น	สีพื้น
71	สีของลาย			
72	การปิด	ไม่ปิดหรือปิดน้อย	ไม่ปิดหรือปิดน้อย	ไม่ปิดหรือปิดน้อย
73	การเป็นคลื่นที่ขอบ	ไม่เป็นคลื่น หรือเป็นคลื่นน้อย	เป็นคลื่นมาก	เป็นคลื่นมาก
74	การเป็นขนครุยที่ขอบ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
75	ความยาวเส้าเกสร (ชม.)	2.5	2.2	3.0
76	สีพื้นเส้าเกสร	Red purple 69C	Yellow green 151A	White group 155A
77	สีแต้มเส้าเกสร	Purple 78B	Purple violet 81A	-

ตารางที่ 11 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กล้วยไม้สกุลแคทลียา (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สตาร์ไบท์	ไม่มีชื่อ
1	ทิศทางของลำลูกกล้วย	ตั้งตรง	ตั้งตรง
2	ความยาวลำลูกกล้วย	15.0	13.66
3	ความหนาลำลูกกล้วย (มม.)	11.72	12.96
4	รูปร่างตัดตามขวาง	เป็นร่อง	เป็นร่อง
5	ความยาวใบ	13.66	18.5
6	ความกว้างใบ	4.0	6.75
7	จำนวนใบที่แตกจากลำลูกกล้วย	2 ใบ	1 ใบ
8	ชนิดของใบ	เป็นแผ่น	เป็นแผ่น
9	ใบ : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ค่อนข้างฐานใบ	ตรงกลาง
10	รูปร่างปลายใบ	แหลม	หยัก
11	ความเข้มสีเขียว	ปานกลาง	อ่อน
12	การด่างของใบ	ไม่มี	ไม่มี
13	ความยาวช่อดอก	16.5	15
14	ความยาวก้านช่อดอก	8	8
15	ความหนาก้านช่อดอก (มม.)	3.53	
16	ทิศทางช่อดอก	ตั้งตรง	ตั้งตรง
17	จำนวนดอก	2 ดอก	1 ดอก
18	ความยาวดอก	7.5	13
19	ความกว้างดอก	7	11
20	รูปร่างดอก	กลม	ห้าเหลี่ยม
21	รูปร่างด้านข้าง	โค้งไปข้างหน้า	โค้งไปข้างหน้า
22	การจัดเรียงของกลีบดอก	เปิด	สัมผัสกัน
23	กลิ่นหอม	มี	มี
24	ความยาวกลีบเลี้ยงด้านบน	4.3	8
25	ความกว้างกลีบเลี้ยงด้านบน	1.6	3.8
26	กลีบเลี้ยงด้านบน : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ค่อนข้างปลายกลีบ	ค่อนข้างปลายกลีบ
27	การโค้งเมื่อตัดตามยาว	ตรง	โค้งไปข้างหลัง
28	รูปร่างตัดตามขวาง	ตรง	โค้งออกด้านนอก

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สตาร์ไบท์	ไม่มีชื่อ
29	การบิด	ไม่มี	มี
30	สีพื้น	Red 45A	Red 44A
31	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีพื้น
32	สีของลาย (ถ้ามี)	-	-
33	ปริมาณของลาย (ถ้ามี)	-	-
34	ความยาวกลีบเลี้ยงด้านข้าง	4.2	7.5
35	ความกว้างกลีบเลี้ยงด้านข้าง	1.5	3.5
36	กลีบเลี้ยงด้านข้าง : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ตรงกลาง	ค่อนข้างไปทางโคนกลีบ
37	การโค้งเมื่อตัดตามยาว	ตรง	โค้งไปข้างหน้า
38	รูปร่างตัดตามขวาง	ตรง	ตรง
39	การบิด	ไม่มี	มี
40	สีพื้น	Red 45A	Red 45A
41	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีพื้น
42	สีของลาย (ถ้ามี)	-	-
43	ปริมาณของลาย (ถ้ามี)	-	-
44	ความยาวกลีบดอก	4.2	7.5
45	ความกว้างกลีบดอก	2.1	6.5
46	กลีบดอก : ตำแหน่งของส่วนที่กว้างที่สุด	ตรงกลาง	ค่อนข้างไปทางโคนกลีบ
47	การโค้งเมื่อตัดตามยาว	โค้งไปข้างหลัง	โค้งไปข้างหลัง
48	รูปร่างตัดตามขวาง	ตรง	โค้งออกด้านนอก
49	การบิด	ไม่มี	ไม่มี
50	ลักษณะขอบ	ไม่เป็นคลื่น หรือเป็นคลื่นน้อย	เป็นคลื่นปานกลาง
51	สีพื้น	Red 45A	Red 47A
52	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีพื้น
53	สีของลาย (ถ้ามี)	-	-
54	ปริมาณของลาย (ถ้ามี)	-	-
55	ความยาวปาก	4.0	8.5
56	ความกว้างปาก	2.5	6

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สตาร์ไบท์	ไม่มีชื่อ
57	ลักษณะโคนปาก	เป็นหลอด	เป็นหลอด
58	การซ้อนทับกันของโคนปาก	สัมผัสกัน	สัมผัสกัน
59	สีบริเวณโคนปาก	Yellow 13B	Red purple 71A
60	สีของลายบริเวณโคนปาก		
61	ปริมาณลายบริเวณโคนปาก	ไม่มี	ปานกลาง
62	หูกليبปาก	ไม่มี	ไม่มี
63	รูปร่างหูกลิปปาก	แบบที่ 2	แบบที่ 2
64	รูปร่างปลายปาก	แบบที่ 4	แบบที่ 5
65	ตา	ไม่มี	มี
66	รูปแบบของตา		แบบที่ 3
67	สีของตา	-	-
68	จำนวนสีบนปาก	2 สี	1 สี
69	สีพื้นของปลายกลิปปาก	Red purple 60A	Yellow 12A
70	รูปแบบของลาย	สีพื้น	สีที่ขอบ
71	สีของลาย		Red purple 70A
72	การปิด	ไม่ปิดหรือปิดน้อย	
73	การเป็นคลื่นที่ขอบ	เป็นคลื่นปานกลาง	เป็นคลื่นปานกลาง
74	การเป็นขนครุยที่ขอบ	ไม่เป็นหรือเป็นน้อย	ไม่เป็นหรือเป็นน้อย
75	ความยาวเส้าเกสร (ซม.)	2.1	3.3
76	สีพื้นเส้าเกสร	Yellow green 145C	Purple 76D
77	สีแต้มเส้าเกสร		Purple 78D

กล้วยไม้สกุลแคทลียาพันธุ์ กรีนแพรอต

ภาพที่ 52 กล้วยไม้สกุลแคทลียา พันธุ์กรีนแพรอต

กล้วยไม้สกุลแคทลียาพันธุ์ โทปาซ

ภาพที่ 53 กล้วยไม้สกุลแคทลียา พันธุ์โทปาซ

กล้วยไม้สกุลแคทลียาพันธุ์ ฟิงค์โดมอน

ภาพที่ 54 กล้วยไม้สกุลแคทลียา พันธุ์ฟิงค์โดมอน

กล้วยไม้สกุลแคทลียาพันธุ์ ไม่มีชื่อ

ภาพที่ 55 กล้วยไม้สกุลแคทลียา ไม่มีชื่อพันธุ์

กล้วยไม้สกุลแคทลียาพันธุ์ สตาร์ไบท์

ภาพที่ 56 กล้วยไม้สกุลแคทลียา พันธุ์สตาร์ไบท์

ตารางที่ 12 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กล้วยไม้สกุลแวนด้า

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กอร์ดอนดิสลอน (สีน้ำตาล)	กอร์ดอนดิสลอน (สีม่วง)	พชรดีไลท์
1	ความสูงของต้น วัดถึงรอยแยกของใบคู่บนสุด (ซม.)	39	41	31.5
2	ความสูงของทรงพุ่ม (ซม.)	70	67	56.5
3	ความกว้างของทรงพุ่ม (ซม.)	69	58	58
4	ความยาวปล้อง			
5	ลักษณะของใบ	เป็นแผ่น	เป็นแผ่น	เป็นแผ่น
6	รูปร่างส่วนปลายใบ	แบบที่ 2	แบบที่ 6	แบบที่ 4
7	รูปร่างของใบเมื่อตัดตามขวาง	แบบ 4	แบบ 3	แบบ 2
8	ทิศทางของใบ บันทึกใบที่อยู่ช่วงกลางต้น	เฉียงขึ้นบน	เฉียงขึ้นบน	เฉียงขึ้นบน
9	การบิดของปลายใบ	ไม่บิด	ไม่บิด	ไม่บิด
10	ลักษณะขอบใบ	เรียบ	เรียบ	เรียบ
11	ความกว้างใบ (ซม.)	3.12	3.09	3.87
12	ความยาวใบ (ซม.)	35.85	34.45	20.81
13	ความหนาใบ (มม.)	1.56	1.3	1.45
14	จำนวนใบ.....ใบ	22	26	34
15	ระยะที่เกิดลายบนใบ			
16	รูปแบบลายบนใบ			
17	ความชัดของลายบนใบ			
18	สีใบด้านบน	เขียวเข้ม	เขียว	เขียวเข้ม
19	สีใบด้านล่าง	เขียวอมเหลือง	เขียวอมเหลือง	เขียวอมเหลือง
20	ลักษณะผิวสัมผัสของใบ	เรียบด้าน	เรียบด้าน	เรียบด้าน
21	ชนิดของช่อดอก	เป็นช่อ	เป็นช่อ	เป็นช่อ
22	จำนวนช่อดอกต่อต้น.....ช่อ	4	8	1
23	ความกว้างของช่อดอก (ซม.)	18	20	20.5
24	ความยาวของช่อดอก (ซม.)	45	34	48
25	จำนวนดอกบนช่อดอก	11	10	12
26	การเรียงตัวของดอกบนช่อดอก	วงกลม	วงกลม	วงกลม

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กอร์ดอนติลลอน (สีน้ำตาล)	กอร์ดอนติลลอน (สีม่วง)	พชรดีไลท์
27	ลักษณะของแกนกลางช่อดอก	ตรง	ตรง	ซิกแซก
28	ความหนาแกนช่อดอก (มม.)	6.53	6.94	6.89
29	ความยาวแกนช่อดอก (ซม.)	24	18	23.5
30	สีแกนช่อดอก		เขียวเข้ม	เขียวอมเหลือง
31	ทิศทางของแกนช่อดอก		เฉียงขึ้นบน	เฉียงขึ้นบน
32	ความแข็งของแกนช่อดอก			
33	ตำแหน่งของดอกแรก	ระดับเดียว กบียอด	ระดับเดียว กบียอด	เหนือยอด
34	ลักษณะของดอก	แบน	ลูไปข้างหลัง เล็กน้อย	งุ้มเล็กน้อย
35	การเชื่อมของกลีบเลี้ยงคู่ล่างกับ กลีบปาก			
36	เดือย			
37	ลักษณะเดือย			
38	ทิศทางของเดือย			
39	ขนาดดอก (กว้างxยาว.....ซม.)	63.25	64.76	91.17
40	จำนวนสีพื้นบนดอก	2 สี	2 สี	2 สี
41	รูปร่างของกลีบเลี้ยงด้านบน			
42	รูปร่างปลายกลีบเลี้ยงด้านบน	กลม	กลม	กลม
43	รูปร่างตัดตามขวางของกลีบเลี้ยงด้านบน			
44	การบิดของกลีบเลี้ยงด้านบน		ไม่มี	
45	การเป็นคลื่นที่ขอบของกลีบเลี้ยงด้านบน	ไม่มี	มี	ไม่มี
46	ขนาดของกลีบเลี้ยงด้านบน (กว้างxยาว.....ซม.)	13.75	14.06	43.05
47	รูปแบบของสีกลีบเลี้ยงด้านบน	จุด	จุด	จุด
48	สีพื้นของกลีบเลี้ยงด้านบน	red purple 69D	red purple 59A	violet-blue 89A
49	สีที่ 2 ของกลีบเลี้ยงด้านบน	red purple 59 A	purple 75 A	Violet-blue 90B

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กอร์ดอนติลลอน (สีน้ำตาล)	กอร์ดอนติลลอน (สีม่วง)	พชรดีไลท์
50	สีที่ 3 ของกลีบเลี้ยงด้านบน			
51	สีด้านหลังของกลีบเลี้ยงด้านบน	purple 76D	purple 75D	violet-blue 89D
52	รูปร่างกลีบเลี้ยงด้านข้าง	รูปกลม	รูปกลม	รูปกลม
53	รูปร่างส่วนปลายของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	กลม	กลม	กลม
54	รูปร่างตัดตามขวางของกลีบเลี้ยง ด้านข้าง			
55	การบิดของกลีบเลี้ยงด้านข้าง		ไม่มี	ไม่มี
56	การเป็นคลื่นที่ขอบของกลีบเลี้ยง ด้านข้าง	ไม่มี	มี	ไม่มี
57	ขนาดของกลีบเลี้ยงด้านข้าง			
58	รูปแบบของสีกลีบเลี้ยงด้านข้าง	จุด	จุด	จุด
59	สีพื้นของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	greyed-yellow 160D	violet 85C	violet-blue 89A
60	สีที่ 2 ของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	greyed-yellow 166A	violet 83A	violet 88C
61	สีที่ 3 ของกลีบเลี้ยงด้านข้าง			
62	สีด้านหลังของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	greyed-yellow 160D	violet 84D	violet 88C
63	รูปร่างกลีบดอก	รูปกลม	รูปกลม	รูปกลม
64	รูปร่างส่วนปลายของกลีบดอก	กลม	กลม	กลม
65	รูปร่างตัดตามขวางของกลีบดอก			
66	การบิดของกลีบดอก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
67	การเป็นคลื่นที่ขอบของกลีบดอก	ไม่มี	มี	ไม่มี
68	ขนาดของกลีบดอก (กว้างxยาว.....ซม.)	17.26	16.89	21.02
69	รูปแบบของสีกลีบดอก	จุด	จุด	ไล่ระดับสี
70	สีพื้นของกลีบดอก	red purple 69D	violet 85B	violet 88A
71	สีที่ 2 ของกลีบดอก	red purple 59B	violet 83A	violet 88C

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กอร์ดอนติลลอน (สีน้ำตาล)	กอร์ดอนติลลอน (สีม่วง)	พชรดีไลท์
72	สีที่ 3 ของกลีบดอก			
73	สีด้านหลังของกลีบดอก	violet blue 91D	violet 87C	violet 88B
74	รูปแบบของสีด้านหลังของกลีบดอก	2 สี	2 สี	2 สี
75	รูปร่างปาก	รูปแจกัน	รูปแจกัน	รูปแจกัน
76	สันของปาก	มี	มี	มี
77	การปิดของปาก	ไม่ปิด	ไม่ปิด	ไม่ปิด
78	ขนาดของปาก (กว้างยาว.....ซม.)	2.32	1.67	1.8
79	ลายบนกลางปาก	ไล่ระดับสี	ไล่ระดับสี	ไม่มี
80	สีพื้นปาก	blue 103A	purple 79A	blue 103 A
81	สีที่ 2 บนปาก	purple 77C	Purple violet 82A	violet blue 91B
82	สีด้านล่างของปาก	violet 83C	Purple violet 81A	Blue 103B
83	สีพื้นบริเวณหูกลิบบปาก	Red purple 74C	Purple violet 81A	violet blue 93B
84	รูปร่างหูกลิบบปาก	แผ่น	แผ่น	แผ่น

ตารางที่ 12 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กล้วยไม้สกุลแวนด้า (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		แวนด้าลูกผสม ดร.เอนก (สีชมพู)	สมศรีโกลด์
1	ความสูงของต้น วัดถึงรอยแยกของใบคู่บนสุด (ซม.)	51.5	41
2	ความสูงของทรงพุ่ม (ซม.)	69	62
3	ความกว้างของทรงพุ่ม (ซม.)	56	63
4	ความยาวปล้อง		
5	ลักษณะของใบ	เป็นแผ่น	เป็นแผ่น
6	รูปร่างส่วนปลายใบ	แบบที่ 4	แบบที่ 8
7	รูปร่างของใบเมื่อตัดตามขวาง	แบบ 3	แบบ 4
8	ทิศทางของใบ บันทึกใบที่อยู่ช่วงกลางต้น	เฉียงขึ้นบน	ตั้งตรง
9	การบิดของปลายใบ	ไม่บิด	ไม่บิด
10	ลักษณะขอบใบ	เรียบ	เรียบ
11	ความกว้างใบ (ซม.)	3.8	3.63
12	ความยาวใบ (ซม.)	29.4	34.2
13	ความหนาใบ (มม.)	1.55	1.6
14	จำนวนใบ.....ใบ	24	26
15	ระยะที่เกิดลายบนใบ		
16	รูปแบบลายบนใบ		
17	ความชัดของลายบนใบ		
18	สีใบด้านบน	เขียวเข้ม	เขียวเข้ม
19	สีใบด้านล่าง	เขียวอมเหลือง	เขียวอมเหลือง
20	ลักษณะผิวสัมผัสของใบ	เรียบด้าน	เรียบด้าน
21	ชนิดของช่อดอก	เป็นช่อ	เป็นช่อ
22	จำนวนช่อดอกต่อต้น (ช่อ)	3	1
23	ความกว้างของช่อดอก (ซม.)	25	22
24	ความยาวของช่อดอก (ซม.)	39	36
25	จำนวนดอกบนช่อดอก	10	10
26	การเรียงตัวของดอกบนช่อดอก	วงกลม	วงกลม
27	ลักษณะของแกนกลางช่อดอก	ซิกแซก	ซิกแซก

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		แวนด้าลูกผสม ดร.เอนก (สีชมพู)	สมศรีโกลด์
28	ความหนาแน่นช่อดอก (มม.)	6.66	6.69
29	ความยาวก้านช่อดอก (ซม.)	20	19
30	สีก้านช่อดอก	เขียวเข้ม	เขียวเข้ม
31	ทิศทางของก้านช่อดอก		ตั้งตรง
32	ความแข็งของก้านช่อดอก		
33	ตำแหน่งของดอกแรก	ระดับเดียวกับยอด	ระดับเดียวกับยอด
34	ลักษณะของดอก	แบน	งุ้มเล็กน้อย
35	การเชื่อมของกลีบเลี้ยงคู่ล่างกับกลีบปาก		
36	เดือย		
37	ลักษณะเดือย		
38	ทิศทางของเดือย		
39	ขนาดดอก		
40	จำนวนสีพื้นบนดอก	2 สี	สีเดียว
41	รูปร่างของกลีบเลี้ยงด้านบน		
42	รูปร่างปลายกลีบเลี้ยงด้านบน	กลม	กลม
43	รูปร่างตัดตามขวางของกลีบเลี้ยงด้านบน		
44	การบิดของกลีบเลี้ยงด้านบน	ไม่มี	
45	การเป็นคลื่นที่ขอบของกลีบเลี้ยงด้านบน	มี	ไม่มี
46	ขนาดของกลีบเลี้ยงด้านบน		
47	รูปแบบของสีกลีบเลี้ยงด้านบน	จุด	ไม่มี
48	สีพื้นของกลีบเลี้ยงด้านบน	purple group 77A	yellow green 151B
49	สีที่ 2 ของกลีบเลี้ยงด้านบน	purple group 78C	
50	สีที่ 3 ของกลีบเลี้ยงด้านบน		
51	สีด้านหลังของกลีบเลี้ยงด้านบน	purple violet 80C	Yellow green 145D
52	รูปร่างกลีบเลี้ยงด้านข้าง	รูปเกือบกลม	รูปเกือบกลม
53	รูปร่างส่วนปลายของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	กลม	กลม
54	รูปร่างตัดตามขวางของกลีบเลี้ยงด้านข้าง		
55	การบิดของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	ไม่มี	ไม่มี
56	การเป็นคลื่นที่ขอบของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	ไม่มี	ไม่มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		แวนด้าลูกผสม ดร.เอนก (สีชมพู)	สมศรีโกลด์
57	ขนาดของกลีบเลี้ยงด้านข้าง		
58	รูปแบบของสีกลีบเลี้ยงด้านข้าง	จุด	ไม่มี
59	สีพื้นของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	red purple 72A	yellow green 145A
60	สีที่ 2 ของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	red purple 74C	
61	สีที่ 3 ของกลีบเลี้ยงด้านข้าง		
62	สีด้านหลังของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	purple violet 80C	yellow green 145D
63	รูปร่างกลีบดอก	รูปกลม	รูปกลม
64	รูปร่างส่วนปลายของกลีบดอก	กลม	กลม
65	รูปร่างตัดตามขวางของกลีบดอก		
66	การบิดของกลีบดอก	ไม่มี	ไม่มี
67	การเป็นคลื่นที่ขอบของกลีบดอก	มี	ไม่มี
68	ขนาดของกลีบดอก		
69	รูปแบบของสีกลีบดอก	ไล่ระดับสี	ไม่มี
70	สีพื้นของกลีบดอก	purple 76A	yellow green 150D
71	สีที่ 2 ของกลีบดอก	violet 83A	-
72	สีที่ 3 ของกลีบดอก		
73	สีด้านหลังของกลีบดอก	purple 76A	white 155C
74	รูปแบบของสีด้านหลังของกลีบดอก	2 สี	ไม่มี
75	รูปร่างปาก	รูปแจกัน	กลม
76	สันของปาก	มี	มี
77	การบิดของปาก	ไม่บิด	ไม่บิด
78	ขนาดของปาก		
79	ลายบนกลางปาก	ไล่ระดับสี	ไล่ระดับสี
80	สีพื้นปาก	red purple 59A	yellow orange 14A
81	สีที่ 2 บนปาก	Red purple 70D	
82	สีด้านล่างของปาก	Red purple 59A	Yellow 12A
83	สีพื้นบริเวณหูกลิบบปาก	purple 78C	Yellow 11C
84	รูปร่างหูกลิบบปาก	แผ่น	แผ่น

กล้วยไม้สกุลแวนด้าพันธุ์ กอ์ตอนดิลลอน (สีน้ำตาล)

ภาพที่ 57 กล้วยไม้สกุลแวนด้า พันธุ์กอ์ตอนดิลลอน (สีน้ำตาล)

กล้วยไม้สกุลแวนด้าพันธุ์ กอร์ดอนดิลลอน (สีม่วง)

ภาพที่ 58 กล้วยไม้สกุลแวนด้า พันธุ์กอร์ดอนดิลลอน (สีม่วง)

กล้วยไม้สกุลแวนด้าพันธุ์ พชรดีไลท์

ภาพที่ 59 กล้วยไม้สกุลแวนด้า พันธุ์พชรดีไลท์

กล้วยไม้สกุลแวนด้าพันธุ์ แวนด้าลูกผสม ดร.เอนก (สีชมพู)

ภาพที่ 60 กล้วยไม้สกุลแวนด้า พันธุ์แวนด้าลูกผสม ดร.เอนก (สีชมพู)

กล้วยไม้สกุลแวนด้าพันธุ์ สมศรีโกลด์

ภาพที่ 61 กล้วยไม้สกุลแวนด้า พันธุ์สมศรีโกลด์

ตารางที่ 13 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กล้วยไม้สกุลหวาย

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กุหลาบ กรีน แซฟไฟร์	ชาวสนาม	บอมโฉบ
1	ทิศทางการงอกกล้วย	โค้งลง	โค้งลง	โค้งลง
2	ความยาว (ซม.)	22.23	30.83	34.9
3	ความหนา (มม.)	17.53	15.78	12.86
4	เส้นผ่านศูนย์กลาง (มม.)	20.23	16.83	13.83
5	รูปร่างตัดตามยาว	รูปรี	รูปรี	รูปแถบ
6	รูปร่างตัดตามขวาง	รูปกลม	รูปกลม	รูปกลม
7	ผิวของลำลูกกล้วย	เป็นร่อง	เรียบ	เรียบ
8	การมีขน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
9	ความยาว (ซม.)	11.87	16.03	13.17
10	ความกว้าง (ซม.)	4.53	3.97	4.73
11	รูปร่าง	รูปรี	รูปแถบ	รูปไข่
12	การต่าง	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง
13	สีของต่าง	-	-	-
14	การมีขน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
15	ตำแหน่งของการเกิดช่อดอกบน ลำลูกกล้วย	ด้านข้าง และปลาย ลำลูกกล้วย	ปลาย ลำลูกกล้วย	ปลาย ลำลูกกล้วย
16	ชนิดของดอก	ช่อดอก	ช่อดอก	ช่อดอก
17	จำนวนดอกต่อช่อดอกหรือ ต่อลำลูกกล้วย	12	12	9
18	ลักษณะของก้านช่อดอก	ซีกแซก	ซีกแซก	ซีกแซก
19	การเรียงตัวของช่อดอก	3 แถว	2 แถว	2 แถว
20	ความยาวช่อดอก (ซม.)	47.33	51.93	43.97
21	ความยาวก้านช่อดอก	18	17.57	19.23
22	ความหนาก้านช่อดอก	3.84	3.8	4.14
23	ทิศทางช่อดอก	กึ่งตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง
24	ความหนาแน่นของดอก	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย
25	ความยาวก้านดอก	36.70	46.7	40.68

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กุหลาบ กรีน แซฟไฟร์	ชาวสนาม	บอมโจแดง
26	สีหลักของก้านดอก			
27	การมีสีที่สองของก้านดอก	มี	ไม่มี	มี
28	สีที่สองของก้านดอก	Yellow green 145B		Purple red 72B
29	ลักษณะของกลีบดอกและกลีบเลี้ยง	โค้งและหงาย	โค้งทั้งหมด	โค้งและหงาย
30	ความยาวคางดอก (มม.)	6.36	3.30	สั้น
31	การแยกกันของกลีบเลี้ยง และกลีบดอก	ซ้อนทับกัน เล็กน้อย	แยกกัน	แยกกัน
32	ความยาวดอก (ซม.)	5.93	6.27	7.17
33	ความกว้างดอก	5.8	6.57	7.63
34	การมีกลิ่นหอม	ไม่มี	ไม่มี	
35	การโค้งของกลีบเลี้ยงด้านบน	โค้งเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย
36	ความยาว (ซม.)	3.37	3.3	4.2
37	ความกว้าง (ซม.)	1.9	1.6	1.6
38	รูปร่าง	รูปรี	รูปขอบขนาน	รูปขอบขนาน
39	การบิด	ไม่บิด	ไม่บิด	ไม่บิด
40	การเป็นคลื่นที่ขอบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
41	รูปร่างตัดตามขวาง	แบน	นูนเล็กน้อย	แบน
42	การโค้งของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	โค้งเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย
43	ความยาว (ซม.)	3.63	3.27	4.27
44	ความกว้าง (ซม.)	2.	1.6	1.9
45	รูปร่าง	รูปรี	รูปขอบขนาน	รูปขอบขนาน
46	การบิด	ไม่บิด	ไม่บิด	ไม่บิด
47	การเป็นคลื่นที่ขอบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
48	รูปร่างตัดตามขวาง	แบน	เว้าเล็กน้อย	นูนเล็กน้อย
49	การมีลวดลาย	ไม่มี	ไม่มี	มี
50	สีไล่ระดับ	ไม่มี	ไม่มี	มี
51	มีเส้นขอบ	ไม่มี	ไม่มี	มี
52	ลายแตกแขนง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กุหลาบ กรีน แซฟไฟร์	ชาวสนาม	บอมโจดง
53	ลายริ้ว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
54	ลายตาข่าย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
55	ลายจุด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
56	ปิ่น	ไม่มี	ไม่มี	มี
57	แต้ม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
58	สีพื้น		ขาว	Red purple 74A
59	สีของสีไล่ระดับ			
60	ขนาดพื้นที่ของสีไล่ระดับ			
61	สีของเส้นขอบ	-	-	-
62	สีของลายแตกแขนง	-	-	-
63	สีของลายริ้ว	-	-	-
64	สีของลายตาข่าย	-	-	-
65	สีของลายจุด	-	-	-
66	สีของปิ่น	-	-	Red purple 74A
67	สีของแต้ม	-	-	-
68	ความยาว	3.3	3.6	4.5
69	ความกว้าง	2.9	2.4	2.8
70	รูปร่าง	รูปกลม	รูปสามเหลี่ยมกลับ	รูปไข่กลับ
71	การบิด	บิดปานกลาง	ไม่บิด	ไม่บิด
72	การเป็นคลื่นที่ขอบกลีบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
73	การโค้งของกลีบดอก	หงายเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย
74	รูปร่างตัดตามขวาง	เว้าเล็กน้อย	แบน	แบน
75	การมีลวดลาย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
76	สีไล่ระดับ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
77	มีเส้นขอบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
78	ลายแตกแขนง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
79	ลายริ้ว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กุหลาบ กรีน แซฟไฟร์	ชาวสนาม	บอมโจแดง
80	ลายตาข่าย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
81	ลายจุด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
82	ปิ่น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
83	แต้ม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
84	สีพื้น	ขาว	ขาว	Red purple 71A
85	สีของสีไล่ระดับ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
86	ขนาดพื้นที่ของสีไล่ระดับ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
87	สีของเส้นขอบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
88	สีของลายแตกแขนง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
89	สีของลายริ้ว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
90	สีของลายตาข่าย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
91	สีของลายจุด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
92	สีของปิ่น	Yellow green 145C	ไม่มี	ไม่มี
93	สีของแต้ม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
94	ความยาว			
95	ความกว้าง			
96	การมีหูกليبปาก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
97	รูปร่างปาก	รูปรี	รูปรี	รูปรี
98	การมีปากที่เหมือนกลีบดอก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
99	การซ้อนกันของโคนกลีบปาก	ชิดกัน	ไม่ซ้อน	ไม่ซ้อน
100	รูปร่างหูกลิปปาก	-	-	-
101	การซ้อนกันของหูกลิปปาก	-	-	-
102	รูปร่างปลายปาก	-	-	-
103	จำนวนสีบนปาก	3 สี	1 สี	1 สี
104	การมีตาบนปาก	-	-	-
105	รูปร่างของตา	-	-	-
106	สีของตา	-	-	-

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กุหลาบ กรีน แซฟไฟร์	ชาวสนาม	บอมโจดง
107	สีพื้น	ขาว	ขาว	Red purple 71A
108	สีของหูกลิบปาก	-	-	-
109	ลายบริเวณหูกลิบปาก	-	-	-
110	สีของคอปาก	Red purple 72B	ขาว	ขาว
111	ลายบริเวณคอปาก	ปื้น	ลายริ้ว	
112	สีของตรงกลางปาก (ถ้าต่างจากสีพื้น)	ขาว	ขาว	Red purple 71A
113	ลายบริเวณตรงกลางปาก	ขาว ไม่มีลาย	ลายตาข่าย	ไม่มีลาย
114	สีของบริเวณปลายปาก (ถ้าต่างจากสีพื้น)			
115	ลายบริเวณปลายปาก	-	ลายริ้ว	-
116	การปิดของปาก	ไม่ปิด	ไม่ปิด	ไม่ปิด
117	การเป็นคลื่นของขอบปาก	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
118	การมีขนครุยที่ริมขอบปาก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
119	การมีสันบนปาก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
120	ลักษณะสันบนปาก	สันเรียบ	ขนครุย	สันเรียบ
121	สีของสัน	-	-	-
122	การมีขนบนปาก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
123	ความยาวเส้าเกสร			
124	สีของฝาดรอบอับเรณู	ขาว	ขาว	ขาว

ตารางที่ 13 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กล้วยไม้สกุลหวาย (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สิรินทร์ กรีน แอปเปิ้ล	อารีดังกรีน
1	ทิศทางของลำลูกกล้วย	โค้งลง	โค้งลง
2	ความยาว (ซม.)	27.33	28.83
3	ความหนา (มม.)	20.93	16.86
4	เส้นผ่านศูนย์กลาง (มม.)	23.45	18.44
5	รูปร่างตัดตามยาว		
6	รูปร่างตัดตามขวาง	รูปกลม	รูปกลม
7	ผิวของลำลูกกล้วย	เรียบ	เรียบ
8	การมีขน	ไม่มี	ไม่มี
9	ความยาว (ซม.)	11.17	12.9
10	ความกว้าง (ซม.)	6.57	5.23
11	รูปร่าง	รูปรี	รูปแถบ
12	การต่าง	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง
13	สีของต่าง	-	-
14	การมีขน	ไม่มี	ไม่มี
15	ตำแหน่งของการเกิดช่อดอกบนลำลูกกล้วย	ปลายลำลูกกล้วย	ด้านข้างและ ปลายลำลูกกล้วย
16	ชนิดของดอก	ช่อดอก	ช่อดอก
17	จำนวนดอกต่อช่อดอกหรือต่อลำลูกกล้วย	21	15
18	ลักษณะของก้านช่อดอก	ซิกแซก	ซิกแซก
19	การเรียงตัวของช่อดอก	5 แถว	5 แถว
20	ความยาวช่อดอก (ซม.)	42.73	42.1
21	ความยาวก้านช่อดอก	12.4	13.77
22	ความหนาก้านช่อดอก	4.72	4.25
23	ทิศทางช่อดอก	กึ่งตั้งตรง	กึ่งตั้งตรง
24	ความหนาแน่นของดอก	ปานกลาง	ปานกลาง
25	ความยาวก้านดอก	39.69	41.33
26	สีหลักของก้านดอก		
27	การมีสีที่สองของก้านดอก	ไม่มี	ไม่มี
28	สีที่สองของก้านดอก		

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สิรินทร์ กรีน แอปเปิ้ล	อารีตังกรีน
29	ลักษณะของกลีบดอกและกลีบเลี้ยง	โค้งทั้งหมด	โค้งทั้งหมด
30	ความยาวคางดอก	ไม่มีหรือสั้นมาก	ไม่มีหรือสั้นมาก
31	การแยกกันของกลีบเลี้ยงและกลีบดอก	ซ้อนทับกันเล็กน้อย	แยกกัน
32	ความยาวดอก (ซม.)	3.9	5.53
33	ความกว้างดอก	5.5	6.63
34	การมีกลิ่นหอม	ไม่มี	ไม่มี
35	การโค้งของกลีบเลี้ยงด้านบน	โค้งเล็กน้อย	โค้งเล็กน้อย
36	ความยาว (ซม.)	2.3	3.03.
37	ความกว้าง (ซม.)	1.5	1.6
38	รูปร่าง	รูปขอบขนาน	รูปขอบขนาน
39	การบิด	ไม่บิด	ไม่บิด
40	การเป็นคลื่นที่ขอบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
41	รูปร่างตัดตามขวาง	แบน	แบน
42	การโค้งของกลีบเลี้ยงด้านข้าง	ตรง	ตรง
43	ความยาว (ซม.)	2.63	3.47
44	ความกว้าง (ซม.)	1.5	1.7
45	รูปร่าง	รูปขอบขนาน	รูปขอบขนาน
46	การบิด	ไม่บิด	ไม่บิด
47	การเป็นคลื่นที่ขอบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
48	รูปร่างตัดตามขวาง	แบน	แบน
49	การมีลวดลาย	ไม่มี	ไม่มี
50	สีไล่ระดับ	ไม่มี	ไม่มี
51	มีเส้นขอบ	ไม่มี	ไม่มี
52	ลายแตกแขนง	ไม่มี	ไม่มี
53	ลายริ้ว	ไม่มี	ไม่มี
54	ลายตาข่าย	ไม่มี	ไม่มี
55	ลายจุด	ไม่มี	ไม่มี
56	ปื้น	ไม่มี	ไม่มี
57	แต้ม	ไม่มี	ไม่มี
58	สีพื้น		Yellow green 145C

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สิรินทร์ กรีน แอปเปิ้ล	อารีดังกรีน
59	สีของสีไ้ระดับ		
60	ขนาดพื้นที่ของสีไ้ระดับ		
61	สีของเส้นขอบ	-	-
62	สีของลายแตกแขนง	-	-
63	สีของลายริ้ว	-	-
64	สีของลายตาข่าย	-	-
65	สีของลายจุด	-	-
66	สีของปื้น	-	-
67	สีของแต้ม	-	-
68	ความยาว	2.7	3.4
69	ความกว้าง	2.1	2.1
70	รูปร่าง	รูปไข่กลับ	รูปไข่กลับ
71	การปิด	ไม่ปิด	ไม่ปิด
72	การเป็นคลื่นที่ขอบกลีบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
73	การโค้งของกลีบดอก	ตรง	โค้งเล็กน้อย
74	รูปร่างตัดตามขวาง	แบน	แบน
75	การมีลวดลาย	ไม่มี	ไม่มี
76	สีไ้ระดับ	ไม่มี	ไม่มี
77	มีเส้นขอบ	ไม่มี	ไม่มี
78	ลายแตกแขนง	ไม่มี	ไม่มี
79	ลายริ้ว	ไม่มี	ไม่มี
80	ลายตาข่าย	ไม่มี	ไม่มี
81	ลายจุด	ไม่มี	ไม่มี
82	ปื้น	ไม่มี	ไม่มี
83	แต้ม	ไม่มี	ไม่มี
84	สีพื้น	Yellow green 145B	Yellow green 145C
85	สีของสีไ้ระดับ	ไม่มี	ไม่มี
86	ขนาดพื้นที่ของสีไ้ระดับ	ไม่มี	ไม่มี
87	สีของเส้นขอบ	ไม่มี	ไม่มี
88	สีของลายแตกแขนง	ไม่มี	ไม่มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สิรินทร์ กรีน แอปเปิ้ล	อารีตังกรีน
89	สีของลายริ้ว	ไม่มี	ไม่มี
90	สีของลายตาข่าย	ไม่มี	ไม่มี
91	สีของลายจุด	ไม่มี	ไม่มี
92	สีของปื้น	ไม่มี	ไม่มี
93	สีของแต้ม	ไม่มี	ไม่มี
94	ความยาว		
95	ความกว้าง		
96	การมีหูกليبปาก	ไม่มี	ไม่มี
97	รูปร่างปาก	รูปรี	รูปรี
98	การมีปากที่เหมือนกลีบดอก	ไม่มี	ไม่มี
99	การซ้อนกันของโคนกลีบปาก	ไม่ซ้อน	ไม่ซ้อน
100	รูปร่างหูกลิปปาก	-	-
101	การซ้อนกันของหูกลิปปาก	-	-
102	รูปร่างปลายปาก	-	-
103	จำนวนสีบนปาก	2 สี	2 สี
104	การมีตาบนปาก	-	-
105	รูปร่างของตา	-	-
106	สีของตา	-	-
107	สีพื้น	Green yellow 145B	Yellow green
108	สีของหูกลิปปาก	-	-
109	ลายบริเวณหูกลิปปาก	-	-
110	สีของคอปาก	ขาวเข้มมาก	Red purple 72D
111	ลายบริเวณคอปาก	ปื้น	ลายริ้ว
112	สีของตรงกลางปาก (ถ้าต่างจากสีพื้น)	Yellow green 145B	Yellow green 145C
113	ลายบริเวณตรงกลางปาก	Yellow green 145B	Yellow green 145C
114	สีของบริเวณปลายปาก (ถ้าต่างจากสีพื้น)		
115	ลายบริเวณปลายปาก	ลายตาข่าย	ลายตาข่าย
116	การปิดของปาก	ไม่ปิด	ไม่ปิด
117	การเป็นคลื่นของขอบปาก	เป็นคลื่นปานกลาง	เป็นคลื่นปานกลาง
118	การมีขนครุยที่ริมขอบปาก	ไม่มี	ไม่มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		สิรินทร์ กรีน แอปเปิ้ล	อารีตังกรีน
119	การมีสันบนปาก	ไม่มี	ไม่มี
120	ลักษณะสันบนปาก	สันเรียบ	ขนครุย
121	สีของสัน	-	-
122	การมีขนบนปาก	ไม่มี	ไม่มี
123	ความยาวเส้าเกสร		
124	สีของฝาคอรอบอับเรณู	Yellow green 145B	Yellow green 145B

กรมวิชาการเกษตร

กล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ กุหลาบ กรีนแซฟไฟร์

ภาพที่ 62 กล้วยไม้สกุลหวาย พันธุ์กุหลาบ กรีนแซฟไฟร์

กล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ ขาวสนาม

ภาพที่ 63 กล้วยไม้สกุลหวาย พันธุ์ขาวสนาม

กล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ บอมใจแดง

ภาพที่ 64 กล้วยไม้สกุลหวาย พันธุ์บอมใจแดง

กล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ สิริินทร์ กรีน แอปเปิ้ล

ภาพที่ 65 กล้วยไม้สกุลหวาย พันธุ์สิริินทร์ กรีน แอปเปิ้ล

กล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ อารีดังกรีน

ภาพที่ 66 กล้วยไม้สกุลหวาย พันธุ์อารีดัง

ตารางที่ 14 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์แก้วกาญจนา

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		แก้วกวมมงคล	แดงสยามออรอรา	ทรัพย์มงคล
1	ความสูงของทรงพุ่ม (ซม.)	22.75	31.5	22.85
2	จำนวนการแตกกอ	1 กอ	1 กอ	1 กอ
3	ความยาวของก้านใบ (ซม.)	7.4	8	8.2
4	สีหลักของก้านใบ	Red purple 65D	Red 55D	Red 49D
5	สีรองของก้านใบ	-	-	-
6	ความยาวของกาบใบ (ซม.)	5.3	6.7	5.7
7	ลักษณะของมุมปลายกาบใบ	แหลม	ตัดตรง	ตัดตรง
8	สีหลักของกาบใบ	Red purple 65D	red 51B	Red 48A
9	สีรองของกาบใบ	-	-	-
10	ความยาวของใบ (ซม.)	16.5	17.77	14.47
11	ความกว้างของใบ (ซม.)	5.4	6.97	9.43
12	สัดส่วนความยาว/ความกว้างของใบ			
13	ตำแหน่งส่วนที่กว้างของใบ	กลางใบ	ค่อนข้างโคนใบ	ค่อนข้างโคนใบ
14	ความสมมาตรของใบ	สมมาตร	สมมาตร	สมมาตร
15	รูปร่างของปลายใบ	แหลมมาก	แหลมมาก	มน
16	รูปร่างของโคนใบ	รูปลิ้ม	มน	มน
17	สีที่ 1 บนแผ่นใบ	green 137A	green 137A	Red 53A
18	ประเภทของลายสีที่ 1 บนแผ่นใบ	รูปแบบที่ 6 (Type VI)	รูปแบบที่ 11 (Type XI)	รูปแบบที่ 9 (Type IX)
19	ขนาดของลายของสีที่ 1 บนแผ่นใบ	ใหญ่	ใหญ่มาก	ใหญ่มาก
20	สีที่ 2 บนแผ่นใบ	Red purple 63B	Red 53A	Green 137A
21	ประเภทของลายของสีที่ 2 บนแผ่นใบ	รูปแบบที่ 10 (Type X)	รูปแบบที่ 7 (Type VII)	รูปแบบที่ 6 (Type VI)
22	ขนาดของลายของสีที่ 2 บนแผ่นใบ	เล็ก		เล็ก
23	สีที่ 3 บนแผ่นใบ	Yellow green 145B		
24	ประเภทของลายของสีที่ 3 บนแผ่นใบ	รูปแบบที่ 5 (Type V)		
25	ขนาดของลายของสีที่ 3 บนแผ่นใบ	เล็ก		

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		กวิกรมมงคล	แดงสยามออรอรา	ทรัพย์มงคล
26	สีที่ 4 บนแผ่นใบ			
27	ประเภทของลายของสีที่ 4 บนแผ่นใบ			
28	ขนาดของลายของสีที่ 4 บนแผ่นใบ			
29	สีที่ 1 ใต้แผ่นใบ	Yellow green 146A	Red 51B	Red 48A
30	ประเภทของลายของสีที่ 1 ใต้แผ่นใบ	รูปแบบที่ 6 (Type VI)	รูปแบบที่ 11 (Type XI)	รูปแบบที่ 12 (Type XII)
31	ขนาดของลายของสีที่ 1 ใต้แผ่นใบ	ปานกลาง		
32	สีที่ 2 ใต้แผ่นใบ	Yellow green 145C	Yellow green 147A	green 137B
33	ประเภทของลายของสีที่ 2 ใต้แผ่นใบ	รูปแบบที่ 5 (Type V)	รูปแบบที่ 6 (Type VI)	รูปแบบที่ 6 (Type VI)
34	ขนาดของลายของสีที่ 2 ใต้แผ่นใบ	ปานกลาง	ใหญ่	เล็ก
35	สีที่ 3 ใต้แผ่นใบ	Red purple 65C		
36	ประเภทของลายของสีที่ 3 ใต้แผ่นใบ	รูปแบบที่ 1 (Type I)		
37	ขนาดของลายของสีที่ 3 ใต้แผ่นใบ			
38	ความมันวาวของใบ	น้อย	น้อย	น้อย
39	การย่นของแผ่นใบ	น้อย	น้อย	ปานกลาง
40	การเป็นคลื่นของขอบใบ	ปานกลาง	น้อย	น้อย
41	รูปร่างหน้าตัดของเส้นกลางใบ	แบน	แบน	แบน
42	จำนวนของเส้นใบ	11	12	15

ตารางที่ 14 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์แก้วกาญจนา (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		มีแล้วราย	อัญมณี
1	ความสูงของทรงพุ่ม (ซม.)	24	19.5
2	จำนวนการแตกกอ	2 กอ	1 กอ
3	ความยาวของก้านใบ (ซม.)	7.3	8.9
4	สีหลักของก้านใบ	White 155B	green 137B
5	สีรองของก้านใบ	-	-
6	ความยาวของกาบใบ (ซม.)	5	4.3
7	ลักษณะของมุมปลายกาบใบ	แหลม	แหลมมาก
8	สีหลักของกาบใบ	Red purple 65B	green 13B
9	สีรองของกาบใบ	-	-
10	ความยาวของใบ (ซม.)	14.13	13.03
11	ความกว้างของใบ (ซม.)	5.7	7.87
12	สัดส่วนความยาว/ความกว้างของใบ		
13	ตำแหน่งส่วนที่กว้างของใบ	กลางใบ	ค่อนข้างทางโคนใบ
14	ความสมมาตรของใบ	สมมาตร	สมมาตร
15	รูปร่างของปลายใบ	แหลมมาก	มน
16	รูปร่างของโคนใบ	รูปลิ้ม	มน
17	สีที่ 1 บนแผ่นใบ	Yellow green 147A	Red purple 63A
18	ประเภทของลายสีที่ 1 บนแผ่นใบ		รูปแบบที่ 6 (Type VI)
19	ขนาดของลายของสีที่ 1 บนแผ่นใบ	ใหญ่มาก	ใหญ่มาก
20	สีที่ 2 บนแผ่นใบ	Red purple 65A	Green 137B
21	ประเภทของลายของสีที่ 2 บนแผ่นใบ	รูปแบบที่ 7 (Type VII)	รูปแบบที่ 11 (Type XI)
22	ขนาดของลายของสีที่ 2 บนแผ่นใบ		ใหญ่
23	สีที่ 3 บนแผ่นใบ		
24	ประเภทของลายของสีที่ 3 บนแผ่นใบ		
25	ขนาดของลายของสีที่ 3 บนแผ่นใบ		
26	สีที่ 4 บนแผ่นใบ		
27	ประเภทของลายของสีที่ 4 บนแผ่นใบ		
28	ขนาดของลายของสีที่ 4 บนแผ่นใบ		

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		มีแล้วรวม	อัญมณี
29	สีที่ 1 ใต้แผ่นใบ	Yellow green 147B	Red purple 65C
30	ประเภทของลายของสีที่ 1 ใต้แผ่นใบ	รูปแบบที่ 11 (Type XI)	รูปแบบที่ 6 (Type VI)
31	ขนาดของลายของสีที่ 1 ใต้แผ่นใบ	ใหญ่มาก	
32	สีที่ 2 ใต้แผ่นใบ	Red purple 65C	green 138 A
33	ประเภทของลายของสีที่ 2 ใต้แผ่นใบ	รูปแบบที่ 2 (Type II)	รูปแบบที่ 11 (Type XI)
34	ขนาดของลายของสีที่ 2 ใต้แผ่นใบ		ใหญ่
35	สีที่ 3 ใต้แผ่นใบ	White 155B	
36	ประเภทของลายของสีที่ 3 ใต้แผ่นใบ		
37	ขนาดของลายของสีที่ 3 ใต้แผ่นใบ		
38	ความมันวาวของใบ	น้อย	น้อย
39	การย่นของแผ่นใบ	น้อย	น้อย
40	การเป็นคลื่นของขอบใบ	น้อย	น้อย
41	รูปร่างหน้าตัดของเส้นกลางใบ	แบน	แบน
42	จำนวนของเส้นใบ	9	11

แก้วกาญจนาพันธุ์ กวักมхамงคล

ภาพที่ 67 แก้วกาญจนา พันธุ์กวักมงคล

แก้วกาญจนาพันธุ์แดงสยามออรร่า

ภาพที่ 68 แก้วกาญจนา พันธุ์แดงสยามออรร่า

แก้วกาญจนาพันธุ์ ทรัพย์มงคล

ภาพที่ 69 แก้วกาญจนา พันธุ์ทรัพย์มงคล

ภาพ

แก้วกาญจนาพันธุ์ มีแล้วรวย

ภาพที่ 70 แก้วกาญจนา พันธุ์มีแล้วรวย

แก้วกาญจนาพันธุ์ อัญมณี

ภาพที่ 71 แก้วกาญจนา พันธุ์อัญมณี

ตารางที่ 15 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ชวนชม

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		แดงเทวดา	ม่วงมังกร	ยักษ์ขาว
1	ลักษณะผิวของลำต้น	มีปุ่มปม	มีปุ่มปม	มีปุ่มปม
2	ลักษณะการเกิดปุ่มตาดอก	แตกบริเวณปลายกิ่ง		แตกบริเวณปลายกิ่ง
3	การมีนวลของลำต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
4	สีของลำต้น	เขียวออกเทา	เขียวออกเทา	เขียว
5	ระยะห่างการจัดเรียงใบ	ถี่	ห่าง	ถี่
6	ความมันวาวของแผ่นใบด้านบน	มัน	มัน	ไม่มัน
7	ขนบนใบด้านบน	ไม่มีขน	ไม่มีขน	มีขน
8	ความมันวาวของแผ่นใบด้านล่าง	ไม่มัน	ไม่มัน	ไม่มัน
9	ขนของใบด้านล่าง	ไม่มีขน	ไม่มีขน	มีขน
10	รูปทรงใบ	รูปไข่กลับ	รูปหอกกลับ	รูปรี
11	ลักษณะการบิดงอของใบ	ไม่บิด	ไม่บิด	ไม่บิด
12	รูปร่างปลายใบ	ปลายใบเว้า	ปลายใบมน	ปลายใบแหลม
13	รูปร่างใบตัดตามขวาง			
14	ความกว้างของแผ่นใบ (10 ใบ/ต้น) (ซม.)	3.2	3	2.5
15	ความยาวของแผ่นใบ (10 ใบ/ต้น) (ซม.)	8	10.5	7.6
16	ความหนาของแผ่นใบ (10 ใบ/ต้น)			
17	การต่างของใบ	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง
18	สีของใบต่าง			
19	สีบริเวณด้านบนของใบ	เขียว	เขียว	เขียว
20	สีบริเวณด้านล่างของใบ	เขียวอมเทา	เขียวอมเทา	เขียวอมเทา
21	ลักษณะของแผ่นใบ	แผ่แบน	แผ่แบน	ม้วน
22	ขอบใบ	เรียบ	เรียบ	เรียบ
23	การเป็นคลื่นที่ขอบใบ	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น	ไม่เป็นคลื่น
24	สีขอบใบ	เขียว	เขียว	แดง
25	สีของเส้นกลางใบ	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน
26	ความนูนของเส้นใบ	ไม่ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	ชัดเจนนูนขึ้น
27	ขนบนก้านดอก	มี		มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		แดงเทวดา	ม่วงมังกร	ยักษ์ซาอุ
28	สีของก้านดอก	แดง		แดง
29	จำนวนดอกต่อช่อดอก	8		8
30	การเปลี่ยนแปลงของสีดอก (ระยะที่ติดอก-บานเต็มที่แล้ว)			
31	ความกว้างดอก (ซม.)	4.5		4.4
32	ความยาวดอก (มม.)	42.00		30.33
33	ความกว้างของกรวยดอก (มม.)	15.00		22.93
34	ความยาวของกรวยดอก	2.5 (ซม.)		7.83
35	รูปร่างของกรวยดอก	ปากกรวยมีขนาด ใกล้เคียงกับ กรวยดอก		ปากกรวยมีขนาด ใกล้เคียงกับ กรวยดอก
36	สีด้านในของกรวยดอก	ขาว		เหลือง
37	ลายเส้นและแถบในกรวยดอก	มีเส้นแดง 3 แถบ		มีเส้นชมพู 5 แถบ แถบละ 3 เส้น
38	การมีสันที่ปากกรวยดอก	มี		มี
39	ความกว้างกลีบเลี้ยง (มม.)			2.42
40	ความยาวกลีบเลี้ยง (มม.)			7.18
41	สีของกลีบเลี้ยง	แดงอมเขียว		แดง
42	จำนวนกลีบดอก	5 กลีบ		5 กลีบ
43	ลักษณะกลีบดอก	ไข่กลับ		ไข่กลับ
44	การเรียงตัวของกลีบดอก	กลีบเกยกัน		กลีบเกยกัน
45	การซ้อนของกลีบดอก	ไม่ซ้อน		ไม่ซ้อน
46	ลักษณะของแผ่นกลีบดอก	ปิด		ปิด
47	การมีลายของกลีบดอก	มี		มี
48	ลักษณะลายบนกลีบดอก	เส้นตามยาว บนกลีบดอก		เส้นตามยาว บนกลีบดอก
49	สีพื้นของกลีบดอก	แดง		ขาว
50	สีขอบกลีบดอก	แดงเข้ม		ชมพูเข้ม
51	รูปร่างปลายกลีบดอก	แหลม		มน
52	จำนวนสีหลักบนกลีบดอก	1 สี		2 สี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		แดงเทวดา	ม่วงมังกร	ยักษ์ซาอู
		แดง		ชมพูขาว
53	การมีลายที่โคนกลีบดอก	มี		มี
54	จำนวนลายที่โคนกลีบดอกมีกี่เส้น	3		1
55	สีของลายที่โคนกลีบดอก	แดง		แดง
56	สีโคนกลีบดอก	ขาว		ขาว
57	การเป็นหมันของเกสรเพศผู้			
58	รยางค์ของเกสรเพศผู้			
59	การมีขนของรยางค์ของเกสรเพศผู้	มี		มี
60	ความยาวของรยางค์ของ เกสรเพศผู้			
61	ลักษณะของรยางค์ของเกสรเพศผู้	ไม่บิดเป็นเกลียว		ไม่บิดเป็นเกลียว
62	สีของรยางค์ของเกสรเพศผู้			
63	การมีกลิ่นหอม			
64	รูปร่างของฝัก			แนวตรง
65	ความกว้างฝัก			17.36
66	ความยาวฝัก			13.6
67	สีของฝัก			แดง-น้ำตาล
68	น้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ด			
69	สีของเมล็ด			

ตารางที่ 15 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ชวนชม (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ยักษ์ญี่ปุ่น	ยักษ์ราชินี
1	ลักษณะผิวของลำต้น	มีปุ่มปม	มีปุ่มปม
2	ลักษณะการเกิดปุ่มตาดอก	แตกบริเวณปลายกิ่ง	แตกบริเวณปลายกิ่ง
3	การมีนิวลของลำต้น	ไม่มี	ไม่มี
4	สีของลำต้น	เขียวอ่อน	เขียวออกเหลือง
5	ระยะห่างการจัดเรียงใบ	ถี่	ถี่
6	ความมันวาวของแผ่นใบด้านบน	ไม่มัน	ไม่มัน
7	ขนบนใบด้านบน	ไม่มีขน	ไม่มีขน
8	ความมันวาวของแผ่นใบด้านล่าง	ไม่มัน	ไม่มัน
9	ขนของใบด้านล่าง	ไม่มีขน	ไม่มีขน
10	รูปทรงใบ	รูปหอกกลับ	รูปไข่กลับ
11	ลักษณะการบิดงอของใบ	บิด	บิด
12	รูปร่างปลายใบ	ปลายใบแหลม	ปลายใบมน
13	รูปร่างใบตัดตามขวาง		
14	ความกว้างของแผ่นใบ (10 ใบ/ต้น) (ซม.)	2.7	2.6
15	ความยาวของแผ่นใบ (10 ใบ/ต้น) (ซม.)	7.8	4.3
16	ความหนาของแผ่นใบ (10 ใบ/ต้น)		
17	การต่างของใบ	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง
18	สีของใบต่าง		
19	สีบริเวณด้านบนของใบ	เขียว	เขียว
20	สีบริเวณด้านล่างของใบ	เขียวอมเทา	เขียวอมเทา
21	ลักษณะของแผ่นใบ	เป็นคลื่น	แผ่แบน
22	ขอบใบ	เป็นคลื่น	เรียบ
23	การเป็นคลื่นที่ขอบใบ	มาก	ไม่เป็นคลื่น
24	สีขอบใบ	เขียว	แดง
25	สีของเส้นกลางใบ	เขียวไปขาว	เขียว
26	ความนูนของเส้นใบ	ไม่ชัดเจน	ไม่ชัดเจน
27	ขนบนก้านดอก	มี	มี
28	สีของก้านดอก	แดง	แดง
29	จำนวนดอกต่อช่อดอก	3	5

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ยักษ์ญี่ปุ่น	ยักษ์ราชินี
30	การเปลี่ยนแปลงของสีดอก (ระยะที่ดอก-บานเต็มที่แล้ว)		
31	ความกว้างดอก (ซม.)	7.5	4.4
32	ความยาวดอก (มม.)	42.63	22.40
33	ความกว้างของกรวยดอก (มม.)	39.08	19.08
34	ความยาวของกรวยดอก	10.23	7.95
35	รูปร่างของกรวยดอก	ปากกรวยมีขนาด ใกล้เคียงกับ กรวยดอก	ปากกรวยมีขนาด ใกล้เคียงกับ กรวยดอก
36	สีด้านในของกรวยดอก	เหลืองอ่อน	เหลือง
37	ลายเส้นและแถบในกรวยดอก	มีเส้นชมพู 5 แถบ แถบละ 3 เส้น	มีเส้นชมพู 5 แถบ แถบละ 3 เส้น
38	การมีสันที่ปากกรวยดอก	มี	มี
39	ความกว้างกลีบเลี้ยง (มม.)	3.46	2.39
40	ความยาวกลีบเลี้ยง (มม.)	10.74	7.35
41	สีของกลีบเลี้ยง	แดง	แดง
42	จำนวนกลีบดอก	5 กลีบ	5 กลีบ
43	ลักษณะกลีบดอก	ไข่กลับ	ไข่กลับ
44	การเรียงตัวของกลีบดอก	กลีบเกยกัน	กลีบเกยกัน
45	การซ้อนของกลีบดอก	ไม่ซ้อน	ไม่ซ้อน
46	ลักษณะของแผ่นกลีบดอก	ปิด	ปิด
47	การมีลายของกลีบดอก	มี	มี
48	ลักษณะลายบนกลีบดอก	เส้นตามยาว บนกลีบดอก	เส้นตามยาว บนกลีบดอก
49	สีพื้นของกลีบดอก	ชมพู	ขาว
50	สีขอบกลีบดอก	ชมพูเข้ม	ชมพูเข้ม
51	รูปร่างปลายกลีบดอก	แหลม	มน
52	จำนวนสีหลักบนกลีบดอก	2 สี ขาวชมพู	2 สี ชมพูขาว
53	การมีลายที่โคนกลีบดอก	มี	มี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ยักษ์ญี่ปุ่น	ยักษ์ราชินี
54	จำนวนลายที่โคนกลีบดอกมีกี่เส้น	3	1
55	สีของลายที่โคนกลีบดอก	แดง	แดง
56	สีโคนกลีบดอก	ขาว	ขาว
57	การเป็นหมันของเกสรเพศผู้		
58	รยางค์ของเกสรเพศผู้		
59	การมีขนของรยางค์ของเกสรเพศผู้	มี	มี
60	ความยาวของรยางค์ของเกสรเพศผู้		
61	ลักษณะของรยางค์ของเกสรเพศผู้	ไม่บิดเป็นเกลียว	ไม่บิดเป็นเกลียว
62	สีของรยางค์ของเกสรเพศผู้	เหลือง	
63	การมีกลิ่นหอม	ไม่มี	
64	รูปร่างของฝัก	แนวตรง	แนวตรง
65	ความกว้างฝัก	15.6	13.7
66	ความยาวฝัก	24.62	17.25
67	สีของฝัก	น้ำตาลแดง	น้ำตาลแดง
68	น้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ด		
69	สีของเมล็ด		

ชวนชมพันธุ์ แดงเทวดา

ภาพที่ 72 ชวนชม พันธุ์แดงเทวดา

ชวนชมพันธุ์ ม่วงมังกร

ภาพที่ 73 ชวนชม พันธุ์ม่วงมังกร

ชวนชมพันธุ์ ยักษ์ซาอู

ภาพที่ 74 ชวนชม พันธุ์ยักษ์ซาอู

ชวนชมพันธุ์ ยักษ์ญี่ปุ่น

ภาพที่ 75 ชวนชม พันธุ์ยักษ์ญี่ปุ่น

ชวนชมพันธุ์ ยักษ์ราชินี

ภาพที่ 76 ชวนชม พันธุ์ยักษ์ราชินี

ตารางที่ 16 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์บอนสี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ฉัตรทอง	เดือนตา-เดือนใจ	เทพเทพารักษ์
1	ทรงของต้น	ลักษณะเป็นพุ่มกลม	ลักษณะเป็นพุ่มกลม	ลักษณะเป็นพุ่มกลม
2	การแตกกอ			
3	ความสูงของทรงพุ่ม	ปานกลาง (3-8 นิ้ว)	ปานกลาง (3-8 นิ้ว)	ปานกลาง (3-8 นิ้ว)
4	เส้นผ่าศูนย์กลางของทรงพุ่ม (ซม.)	20	23	25
5	ความยาวของก้านใบ (ซม.)	12	17	23
6	สีของก้านใบ	แดง	ดำ	ดำ
7	การปรากฏของแถบด้านหน้าของก้านใบ (สะพานหน้า)	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
8	สีของแถบด้านหน้าของก้านใบ (สะพานหน้า)			
9	การปรากฏของแถบด้านหลังของก้านใบ (สะพานหลัง)	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
10	สีของแถบด้านหลังของก้านใบ (สะพานหลัง)			
11	การปรากฏของเส้นข้างก้านใบหรือสาแหรก	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
12	สีของเส้นข้างก้านใบหรือสาแหรก			
13	การปรากฏของเส้นก้านใบหรือเส้น	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
14	สีของเส้นก้านใบหรือเส้น			
15	การปรากฏของแฉ่ง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
16	รูปร่างของแฉ่ง			
17	สีของแฉ่ง			
18	การทำมุมของแผ่นใบกับก้านใบ	ทำมุมเกือบตั้งฉาก	ทำมุมเกือบตั้งฉาก	ทำมุมเกือบตั้งฉาก
19	ขนาดของความยาวใบ (ซม.)	10	14	14

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ฉัตรทอง	เดือนตา-เดือนใจ	เทพเทพารักษ์
20	ขนาดของความกว้างใบ (ชม.)	8	11	9
21	รูปร่างของแผ่นใบ	ใบกลม	ใบกาบ	ใบไทย
22	ลักษณะของแผ่นใบ	เป็นคลื่น	เรียบ	เรียบ
23	สีของแผ่นใบ	แดง	แดง	เขียว
24	ประเภทของสีใบ	สีพื้น	สีพื้น	ก้ำกึ่ง
25	รูปร่างปลายใบ	แหลมกว้าง	แหลม	แหลม
26	การปรากฏของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ปรากฏ
27	ตำแหน่งที่ปรากฏของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			ทั่วทั้งใบ
28	รูปแบบของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			ขนาดเล็กและถี่
29	จำนวนสีของจุดบนใบ			2 สี
30	สีหลักของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			แดง
31	สีรองของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			เขียวอ่อน
32	สีที่สามของจุด (เม็ด) บนใบ			
33	การปรากฏของป้าย	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
34	จำนวนสีของป้ายบนใบ			
35	สีหลักของป้าย			
36	สีรองของป้าย			
37	สีที่สามของป้าย			
38	สีของจุดที่เส้นกลางใบมาจรดกัน (สะดือ)			แดง
39	ลักษณะของหุบใบ	อิสระ	อิสระ	อิสระ
40	ลักษณะคอหุบใบ	เรียบ	เรียบ	เรียบ
41	ความกว้างของสะโพก			
42	ลักษณะของขอบใบ	เรียบ	เรียบ	เรียบ
43	สีของขอบใบ	แดง	เขียว	เขียว
44	ลักษณะของเส้นกลางใบ (กระดูก)	เป็นร่อง	เป็นร่อง	เป็นร่อง
45	สีของเส้นกลางใบและเส้นใบ	แดง	เขียว	แดง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ฉัตรทอง	เดือนตา-เดือนใจ	เทพเทพารักษ์
46	การปรากฏของหนูนทราย	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ปรากฏ
47	สีของหนูนทราย			แดง
48	การปรากฏของวิ้งพรวด	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ปรากฏ
49	สีของวิ้งพรวด			แดง
50	การปรากฏของหู่ใต้ใบ			

กรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ 16 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์บอนสี (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		โพธิแก้ว	ศรีเมืองอินทร์	ศรีลำดวน
1	ทรงของต้น		ลักษณะเป็น พุ่มกลม	ลักษณะเป็น พุ่มกลม
2	การแตกกอ			
3	ความสูงของทรงพุ่ม	ปานกลาง (3-8 นิ้ว)	ปานกลาง (3-8 นิ้ว)	ปานกลาง (3-8 นิ้ว)
4	เส้นผ่าศูนย์กลางของทรงพุ่ม (ซม.)	20	23	19
5	ความยาวของก้านใบ (ซม.)	18	12	12
6	สีของก้านใบ	ดำ	แดง	น้ำตาล
7	การปรากฏของแถบด้านหน้าของ ก้านใบ (สะพานหน้า)	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
8	สีของแถบด้านหน้าของก้านใบ (สะพานหน้า)			
9	การปรากฏของแถบด้านหลังของ ก้านใบ (สะพานหลัง)	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
10	สีของแถบด้านหลังของก้านใบ (สะพานหลัง)			
11	การปรากฏของเส้นข้างก้านใบหรือ สาแหรก	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
12	สีของเส้นข้างก้านใบหรือสาแหรก			
13	การปรากฏของเส้นก้านใบหรือ เสี้ยน	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
14	สีของเส้นก้านใบหรือเสี้ยน		ดำ	ดำ
15	การปรากฏของเชิง	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
16	รูปร่างของเชิง			
17	สีของเชิง			
18	การทำมุมของแผ่นใบกับก้านใบ	ทำมุมเกือบ ตั้งฉาก	ทำมุมเกือบ ตั้งฉาก	ทำมุมเกือบ ตั้งฉาก
19	ขนาดของความยาวใบ (ซม.)	12	11	11
20	ขนาดของความกว้างใบ (ซม.)	17	9	6.5

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		โพธิแก้ว	ศรีเมืองอินทร์	ศรีลำดวน
21	รูปร่างของแผ่นใบ	ใบยาว	ใบไทย	ใบไทย
22	ลักษณะของแผ่นใบ	ย่น	เรียบ	เรียบ
23	สีของแผ่นใบ	ชมพู	แดง	แดง
24	ประเภทของสีใบ	สีพื้น	สีพื้น	สีพื้น
25	รูปร่างปลายใบ	แหลมแคบ	แหลม	แหลม
26	การปรากฏของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
27	ตำแหน่งที่ปรากฏของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			
28	รูปแบบของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			
29	จำนวนสีของจุดบนใบ			
30	สีหลักของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			
31	สีรองของจุด (เม็ด) บนแผ่นใบ			
32	สีที่สามของจุด (เม็ด) บนใบ			
33	การปรากฏของป้าย	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	
34	จำนวนสีของป้ายบนใบ			
35	สีหลักของป้าย			
36	สีรองของป้าย			
37	สีที่สามของป้าย			
38	สีของจุดที่เส้นกลางใบมาจรดกัน (สะดือ)			
39	ลักษณะของหูใบ			อิสระ
40	ลักษณะคอหูใบ	เป็นคลื่น		เรียบ
41	ความกว้างของสะโพก			
42	ลักษณะของขอบใบ	เป็นคลื่น	เรียบ	เรียบ
43	สีของขอบใบ	เขียว	เขียว	เขียว
44	ลักษณะของเส้นกลางใบ (กระดูก)	เสมอ	เป็นร่อง	เป็นร่อง
45	สีของเส้นกลางใบและเส้นใบ	เขียว	ขาว	ขาว
46	การปรากฏของหนูนทราย	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
47	สีของหนูนทราย	เขียวอ่อน		

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		โพธิแก้ว	ศรีเมืองอินทร์	ศรีลำดวน
48	การปรากฏของวังพร้าว	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
49	สีของวังพร้าว	เขียว		
50	การปรากฏของหู่ใต้ใบ			

กรมวิชาการเกษตร

บอนสีพันธุ์ ฉัตรทอง

ภาพที่ 77 บอนสี พันธุ์ฉัตรทอง

บอนสีพันธุ์ เตือนตา-เตือนใจ

ภาพที่ 78 บอนสี พันธุ์เตือนตา-เตือนใจ

บอนสีพันธุ์ เทพเทพารักษ์

ภาพที่ 79 บอนสี พันธุ์เทพเทพารักษ์

บอนสีพันธุ์ โฟธิแก้ว

ภาพที่ 80 บอนสี พันธุ์โฟธิแก้ว

บอนสีพันธุ์ ศรีเมืองอินทร์

ภาพที่ 81 บอนสี พันธุ์ศรีเมืองอินทร์

บอนสีพันธุ์ ศรีลำดวน

ภาพที่ 82 บอนสี พันธุ์ศรีลำดวน

ตารางที่ 17 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์โป๊ยเซียน

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ทรัพย์มโหฬาร	ทรัพย์อารีย์	เพชรเจ็ดสี
1	ทิศทางการงอก	ตั้ง	ตั้ง	ตั้ง
2	สีลำต้น	Brown 200B	Gray green 159 A	Grey green 189A
3	ขนาดลำต้น (มม.)	27.14	32.87	18.03
4	ลักษณะหนาม	หนามเดี่ยว	หนามกลุ่ม	หนามเดี่ยว
5	รูปร่างหนาม	เรียวแหลม	เรียวแหลม	โคนหนา ปลายแหลม
6	สีปลายหนาม	น้ำตาล	น้ำตาลแดง	น้ำตาลแดง
7	ความยาวหนามที่ยาวที่สุด(มม.)	14.56	13.54	13.25
8	รูปร่างใบ	รูปหอก	รูปหอก	รูปหอก
9	ลักษณะปลายใบ	มน	มน	แหลม
10	ลักษณะโคนใบ	มน	รูปลิ้ม	สอบเรียว
11	การบิดของแผ่นใบ	มี	มี	มี
12	สีใบด้านบน	เขียว	เขียว	เขียว
13	สีใบด้านล่าง	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน
14	ความยาวใบ (ซม.)	13.3	12	8.53
15	ความกว้างใบ (ซม.)	5.97	5.13	3.56
16	ทิศทางการงอก	กิ่งตั้งตรง	แนวราบ	กิ่งตั้งตรง
17	สีก้านช่อดอก	เขียวอมแดง	เขียวอมแดง	เขียว มีแดงเล็กน้อย
18	ความยาวก้านช่อดอก (มม.)	55.78	65.10	44.34
19	ตำแหน่งช่อดอก	ในทรงพุ่ม	พื้นทรงพุ่ม	พื้นทรงพุ่ม
20	ความยาวช่อดอก (มม.)	24.47	9.11	29.30
21	จำนวนชั้นที่แตกช่อ	3	3	3
22	จำนวนดอกต่อช่อ	7	16	20
23	วันที่ดอกบานครั้งแรกหลังปลูก			
24	ลักษณะดอก	คล้ายจาน	คล้ายถ้วย	คล้ายถ้วย
25	รูปร่างดอก	กลม	กลม	กลม
26	ขนาดดอก (มม.)	56.23	46.83	22.90
27	ความกว้างดอก (มม.)	40.99	33.91	18.87

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ทรัพย์มโหฬาร	ทรัพย์อารีย์	เพชรเจ็ดสี
28	การชอนที่โคนกลีบ		มี	มี
29	ลักษณะปลายกลีบ	เว้า	เว้า	กลม
30	จำนวนสีบนกลีบยกเว้นสีเขียว	มีสองสี	มีสีเดียว	มีสองสี
31	สีพื้นบนกลีบ	Red 48D	Yellow 6D	white 155D
32	รูปแบบของสีแต้มบนกลีบยกเว้นสีเขียว	เป็นแถบ	ไม่มีสีแต้ม	เป็นแถบ
33	ความเข้มของสีแต้มบนกลีบยกเว้นสีเขียว	Red 48A	Red 39A	Red 51A
34	สีแต้มที่ปลายกลีบยกเว้นสีเขียว	Red 47B	ไม่มี	Red 53A
35	สีแต้มที่ฐานกลีบยกเว้นสีเขียว	ไม่มี	ไม่มี	white 155D
36	สีแต้มที่ขอบกลีบยกเว้นสีเขียว	ไม่มี	ไม่มี	
37	สีแต้มที่กลางกลีบยกเว้นสีเขียว	Red 48A		
38	สีแต้มที่เส้นโครงใยบนกลีบยกเว้นสีเขียว	Red 48A	ไม่มี	มี
39	การมีสีเขียวบนกลีบ	ไม่มี	ไม่มี	มี
40	ความเข้มของสีเขียวบนกลีบ			มาก
41	เส้นแวงกลางกลีบ	เด่นชัด	เด่นชัด	ปานกลาง
42	สีกลีบด้านล่าง	White 155A	Yellow 6D	white 155D
43	สีต่อมน้ำต้อย	ส้ม	ส้ม	ส้ม
44	สีบริเวณกลางดอก	ชมพูเข้ม	เขียว	ชมพูเข้ม
45	สีจางเมื่อกลีบโรย	ไม่มี	มี	มี
46	สีที่เปลี่ยนเมื่อกลีบโรย	เขียวอมแดง	เขียวอมเหลือง	เขียวอมเหลือง

ตารางที่ 17 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ไผ่เขียน (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		รวมมโหฬาร	เศรษฐีสยาม	เศรษฐีใหญ่
1	ทิศทางการงอก	ตั้ง	ตั้ง	ตั้ง
2	สีลำต้น	Grey green 197A	Brown 200A	Brown 200A
3	ขนาดลำต้น (มม.)	33.76	17.24	25.15
4	ลักษณะหนาม	หนามเดี่ยว	หนามเดี่ยว	หนามเดี่ยว
5	รูปร่างหนาม	เรียวแหลม	เรียวแหลม	เรียวแหลม
6	สีปลายหนาม	น้ำตาลแดง	น้ำตาล	น้ำตาลดำ
7	ความยาวหนามที่ยาวที่สุด (มม.)	10.28	13.66	14.23
8	รูปร่างใบ	รูปหอก	รูปหอก	รูปรี
9	ลักษณะปลายใบ	แหลม	แหลม	แหลม
10	ลักษณะโคนใบ	รูปลิ้ม	รูปลิ้ม	รูปลิ้ม
11	การบิดของแผ่นใบ	มี	มี	มี
12	สีใบด้านบน	เขียว	เขียว	เขียวเข้ม
13	สีใบด้านล่าง	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน	เขียว
14	ความยาวใบ (ซม.)	12.9	9.73	11.93
15	ความกว้างใบ (ซม.)	5.83	3.6	5.23
16	ทิศทางการงอก	กิ่งตั้งตรง	กิ่งตั้งตรง	แนวราบ
17	สีก้านช่อดอก	เขียว มีสีแดงปน เล็กน้อย	เขียวอมแดง	เขียวอมแดง
18	ความยาวก้านช่อดอก (มม.)	55.85	46.2	58.22
19	ตำแหน่งช่อดอก	-	พุ่มตรง	พุ่มตรง
20	ความยาวช่อดอก (มม.)	28.54	33.34	41.68
21	จำนวนชั้นที่แตกช่อ	3	4	3
22	จำนวนดอกต่อช่อ	6	15	19
23	วันที่ดอกบานครั้งแรกหลังปลูก			
24	ลักษณะดอก	คล้ายจาน	คล้ายจาน	คล้ายจาน
25	รูปร่างดอก	กลม	กลม	กลม
26	ขนาดดอก (มม.)	53.76	40.90	62.39
27	ความกว้างดอก (มม.)	41.94	32.67	46.47
28	การซ้อนที่โคนกลีบ	มี		

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		รวมมโหฬาร	เศรษฐีสยาม	เศรษฐีใหญ่
29	ลักษณะปลายกลีบ	เว้า	มน	เว้า
30	จำนวนสีบนกลีบยกเว้นสีเขียว	มีสองสี	มีสีเดียว	มีสองสี
31	สีพื้นบนกลีบ	Yellow 2D	Red 46B	orange red 35D
32	รูปแบบของสีแต้มบนกลีบยกเว้นสีเขียว	เป็นแถบ	เป็นแถบ	
33	ความเข้มของสีแต้มบนกลีบยกเว้นสีเขียว	Red 48C		
34	สีแต้มที่ปลายกลีบยกเว้นสีเขียว	-		ไม่มี
35	สีแต้มที่ฐานกลีบยกเว้นสีเขียว	-		ไม่มี
36	สีแต้มที่ขอบกลีบยกเว้นสีเขียว	-		ไม่มี
37	สีแต้มที่กลางกลีบยกเว้นสีเขียว	Red 48A		Red 39A
38	สีแต้มที่เส้นโครงใยบนกลีบยกเว้นสีเขียว	ไม่มี		orange red 35A
39	การมีสีเขียวบนกลีบ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
40	ความเข้มของสีเขียวบนกลีบ	-		
41	เส้นแวงกลางกลีบ		ไม่เด่นชัด	ปานกลาง
42	สีกลีบด้านล่าง	Red 48C	Red 52B	Yellow green 145D
43	สีต่อมน้ำต้อย	ส้ม	ส้ม	ส้มเข้ม
44	สีบริเวณกลางดอก	ชมพูเข้ม	แดง	แดง
45	สีจางเมื่อกลีบโรย	มี	ไม่มี	มี
46	สีที่เปลี่ยนเมื่อกลีบโรย	เหลืองอมแดง	-	แดงอมชมพู

โป๊ยเซียนพันธุ์ ทรัพย์มโหฬาร

ภาพที่ 83 โป๊ยเซียน พันธุ์ทรัพย์มโหฬาร

โป๊ยเซียนพันธุ์ ทรัพย์อารีย์

ภาพที่ 84 โป๊ยเซียน พันธุ์ทรัพย์อารีย์

โป๊ยยเซียนพันธุ์ เพชรเจ็ดสี

ภาพที่ 85 โป๊ยเซียน พันธุ์เพชรเจ็ดสี

โป๊ยเซียนพันธุ์ ทรัพย์มโหฬาร

ภาพที่ 86 โป๊ยเซียน พันธุ์รวมมโหฬาร

โป๊ยเซียนพันธุ์ เครษฐีสยาม

ภาพที่ 87 โป๊ยเซียน พันธุ์เครษฐีสยาม

โป๊ยเซียนพันธุ์ เศรษฐีใหญ่

ภาพที่ 88 โป๊ยเซียน พันธุ์เศรษฐีใหญ่

ตารางที่ 18 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ลีลาวดี

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ชมพูบุญเย็น	แดงที่ขมาฮาล	ใบทองดอกขาว
1	สีของลำต้น	เขียวอมแดง	น้ำตาล	เหลือง
2	ลักษณะผิวของลำต้น	มีปุ่มปม	มีปุ่มปม	มีปุ่มปม
3	การมีนวลของลำต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
4	ลักษณะการแสดงออกของใบ	เวียน	เวียน	เวียน
5	ระยะห่างการจัดเรียงใบ (ซม.)	ถี่ (เฉลี่ย 0.5)	ถี่ (เฉลี่ย 1)	0.3 - 0.5
6	ความยาวของแผ่นใบ (ซม.)	25.27	23.77	27
7	ความกว้างของแผ่นใบ (ซม.)	7.03	7.7	6.73
8	ความหนาของแผ่นใบ			
9	รูปทรงใบ	รี-หอกกลับ	รี-หอกกลับ	รูปหอกกลับ
10	รูปร่างปลายใบ	ปลายใบแหลม	ปลายใบแหลม	ปลายใบแหลม
11	รูปร่างใบตัดตามขวาง	เว้าเข้าข้างใน	เว้าเข้าข้างใน	เว้าเข้าข้างใน
12	จำนวนสปีนใบ	1 สี	1 สี	1 สี
13	สปีบริเวณด้านบนของใบ	เขียว	เขียวเข้ม	เขียวอ่อน ออกเหลือง
14	การต่างของใบ	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง	ไม่ต่าง
15	ลักษณะสีของใบต่าง			
16	สีของเส้นกลางใบ	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน	เขียวอ่อน
17	ความหนาแน่นของใบบนลำต้น	มีใบหนาแน่นทึบ	มีใบหนาแน่นทึบ	โปร่ง มีใบไม่มาก
18	ลักษณะของแผ่นใบ	แผ่แบน	แผ่แบน	เป็นคลื่น
19	ความชัดเจนของสีเขียวใบ	เห็นชัดเจน	เห็นชัดเจน	เห็นไม่ชัดเจน
20	ลักษณะของขอบใบ	เรียบ	เรียบ	เรียบ
21	การเป็นคลื่นที่ขอบใบ	น้อย	น้อย	น้อย
22	ความมันวาวของแผ่นใบด้านบน	ไม่มัน	ไม่มัน	ไม่มัน
23	ขนบนใบด้านบน	ไม่มีขน	ไม่มีขน	ไม่มีขน
24	ความมันวาวของแผ่นใบด้านล่าง	ไม่มัน	ไม่มัน	ไม่มัน
25	ขนของใบด้านล่าง	ไม่มีขน	ไม่มีขน	ไม่มีขน

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ชมพูบุญเย็น	แดงท่าชมาฮาล	ใบทองดอกขาว
26	ความนูนของเส้นใบ			ล่างนูนมาก
27	เส้นผ่าศูนย์กลาง (ซม.)	7.36	7.8	7.27
28	การเปลี่ยนแปลงของสีดอก	สีจางลง	สีจางลง	ขาวไปเหลือง
29	ผิวสัมผัสของดอก	เป็นกำมะหยี่	มีไข้ผึ้ง	มีไข้ผึ้ง
30	จำนวนดอกต่อช่อดอก	5	5	5
31	ความยาวของกรวยดอก (มม.)	15	13.30	16.55
32	เส้นผ่าศูนย์กลางของกรวยดอก (มม.)	3.85	3.14	3.68
33	สีของกรวยดอกด้านนอก	ชมพู	น้ำตาลแดง	ขาวไปเขียวอ่อน
34	อายุการบานของดอกตั้งแต่ปฏิสนธิ			
35	สีของก้านดอก	น้ำตาลปนแดง	น้ำตาลปนแดง	เขียว
36	ขนบนก้านดอก	มี	มี	มี
37	การเรียงตัวของกลีบดอก	กลีบเกยกันปานกลาง	กลีบเกยกันปานกลาง	กลีบเกยกันปานกลาง
38	รูปร่างกลีบดอก	ไข่กลับ	รี	ไข่กลับ
39	ลักษณะของกลีบดอก	ม้วน	ม้วน	ม้วน
40	จำนวนสีหลักบนกลีบดอก	3 สี (แดง ขาว เหลือง)	2 สี (แดง เหลือง)	2 สี (ขาว เหลือง)
41	สีพื้นของกลีบดอก	แดง	แดง	ขาว
42	การมีลายของกลีบดอก	มี	มี	มี
43	ลักษณะลายบนกลีบดอก	เส้นตามยาวบนกลีบดอก	เส้นตามยาวบนกลีบดอก	เส้นตามยาวบนกลีบดอก
44	จำนวนกลีบดอก	5	5	5
45	ลักษณะของขอบกลีบดอก	ขอบกลีบข้างหนึ่งห่อขึ้น	ขอบกลีบข้างหนึ่งห่อขึ้น	ขอบกลีบข้างหนึ่งห่อขึ้น
46	รูปร่างปลายกลีบดอก	มน	มน-แหลม	มน
47	สีปลายกลีบดอก	แดง	แดง	ขาว
48	สีบริเวณกลางกลีบดอก	แดง	แดง	ขาว
49	สีโคนกลีบดอก	เหลืองทอง	เหลือง	เหลือง

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ชมพูนุญเย็น	แดงทัชมาฮาล	ใบทองดอกขาว
50	การมีลายที่โคนกลีบดอก	มี	มี	มี
51	การมีเกสรเพศผู้	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
52	ความยาวฝัก (ซม.)	14.73	8.6	19.13
53	ความกว้างฝัก (มม.)	22.87	18	21.61
54	รูปร่างของฝัก	แนวตรง	ฝักโค้งเล็กน้อย	แนวตรง
55	สีของฝัก	ม่วง-น้ำตาลแดง	ม่วง-น้ำตาลแดง	เขียวถึงเขียวอ่อน
56	น้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ด			
57	สีของเมล็ด			

กรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ 18 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ลีลาวดี (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เรนโบว์ ฟิงค์	เสริมบารมี	แดงสยาม
1	สีของลำต้น	เขียวอมเทา	เขียวออกเทา	เขียวอมแดง
2	ลักษณะผิวของลำต้น	มีปุ่มปม	มีปุ่มปม	หยาบ
3	การมีนวลของลำต้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
4	ลักษณะการแสดงออกของใบ	เวียน	เวียน	เวียน
5	ระยะห่างการจัดเรียงใบ (ชม.)	ถี่ (เฉลี่ย 1)	0.3 - 0.5	ห่าง
6	ความยาวของแผ่นใบ (ชม.)	32	24.5	36
7	ความกว้างของแผ่นใบ (ชม.)	9	10.67	9.2
8	ความหนาของแผ่นใบ			
9	รูปทรงใบ	รูปหอกกลับ	รูปหอกกลับ	รูปรี
10	รูปร่างปลายใบ	ปลายใบแหลม	ปลายใบแหลม	ปลายใบแหลม
11	รูปร่างใบตัดตามขวาง	เว้าเข้าข้างใน	เว้าเข้าข้างใน	โค้งออกข้างนอก
12	จำนวนสปีนใบ	1 สี	1 สี	1 สี
13	สีบริเวณด้านบนของใบ	เขียวเข้ม	เขียวเข้ม	เขียว
14	การด่างของใบ	ไม่ด่าง	ไม่ด่าง	ไม่ด่าง
15	ลักษณะสีของใบต่าง			
16	สีของเส้นกลางใบ	เขียวอ่อน	เขียว	เขียวอ่อน
17	ความหนาแน่นของใบบนลำต้น	มีใบหนาแน่นที่ใบ	โปร่ง มีใบไม่มาก	-
18	ลักษณะของแผ่นใบ	เป็นคลื่น	แผ่แบน	แผ่แบน
19	ความชัดเจนของสีเขียวใบ	-	เห็นชัดเจน	เห็นชัดเจน
20	ลักษณะของขอบใบ	เรียบ	เรียบ	เรียบ
21	การเป็นคลื่นที่ขอบใบ	ปานกลาง	น้อย	น้อย
22	ความมันวาวของแผ่นใบด้านบน	ไม่มัน	ค่อนข้างมัน	ไม่มัน
23	ขนบนใบด้านบน	ไม่มีขน	ไม่มีขน	ไม่มีขน
24	ความมันวาวของแผ่นใบด้านล่าง	ไม่มัน	ไม่มัน	ไม่มัน
25	ขนของใบด้านล่าง	ไม่มีขน	ไม่มีขน	ไม่มีขน
26	ความนูนของเส้นใบ		นูนด้านล่าง	ไม่ชัดเจน

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เรนโบว์ ฟิงค์	เสริมบาร์มี	แดงสยาม
			ชัดเจน	
27	เส้นผ่าศูนย์กลาง (ซม.)	7.96	7.96	8.6
28	การเปลี่ยนแปลงของสีดอก	สีจางลง	ไม่เห็น	สีจางลง
29	ผิวสัมผัสของดอก	มีไขขี้ผึ้ง	เป็นกำมะหยี่	มีไขขี้ผึ้ง
30	จำนวนดอกต่อช่อดอก	5	5	3
31	ความยาวของกรวยดอก (มม.)	15.24	13.37	23
32	เส้นผ่าศูนย์กลาง ของกรวยดอก (มม.)	3.63	4.02	6
33	สีของกรวยดอกด้านนอก	แดง	แดง	น้ำตาลแดง
34	อายุการบานของดอกตั้งแต่ ปฏิสนธิ			
35	สีของก้านดอก	น้ำตาลปนแดง	น้ำตาลปนแดง	น้ำตาลปนแดง
36	ขนบนก้านดอก	มี	มี	มี
37	การเรียงตัวของกลีบดอก	กลีบเกยกัน ปานกลาง	กลีบเกยกัน ปานกลาง	กลีบเกยกัน ปานกลาง
38	รูปร่างกลีบดอก	ไข่กลับ	ไข่กลับถึงกลม	ไข่
39	ลักษณะของกลีบดอก	ม้วน	บิด	ม้วน
40	จำนวนสีหลักบนกลีบดอก	3 สี (แดง ขาว เหลือง)	2 สี (ขาว เหลือง)	3 สี (แดง ขาว เหลือง)
41	สีพื้นของกลีบดอก	แดงค่อนไปชมพู	ขาว	แดง
42	การมีลายของกลีบดอก	มี	มี	มี
43	ลักษณะลายบนกลีบดอก	เส้นตามยาวบนกลีบ ดอก	เส้นตามยาวบน กลีบดอก	เส้นตามยาวบน กลีบดอก
44	จำนวนกลีบดอก	5	5	5
45	ลักษณะของขอบกลีบดอก	ขอบกลีบข้างหนึ่ง ห่อขึ้น	ขอบกลีบแผ่แบน	ขอบกลีบห่อขึ้นทั้ง สองข้าง
46	รูปร่างปลายกลีบดอก	มน	มน	มน
47	สีปลายกลีบดอก	แดง	ขาว	แดง
48	สีบริเวณกลางกลีบดอก	ขาว	ขาว	แดง
49	สีโคนกลีบดอก	แดง	เหลือง	ส้ม

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เรนโบว์ ฟิงค์	เสริมบาร์มี	แดงสยาม
50	การมีลายที่โคนกลีบดอก	มี	มี	มี
51	การมีเกสรเพศผู้	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
52	ความยาวฝัก (ซม.)	12.88	15.67	-
53	ความกว้างฝัก (มม.)	22.25	22.42	-
54	รูปร่างของฝัก	แนวตรง	แนวตรง	-
55	สีของฝัก	น้ำตาลแดง	น้ำตาล	-
56	น้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ด			
57	สีของเมล็ด			

กรมวิชาการเกษตร

ลีลาวดีพันธุ์ ชมพูญเย็น

ภาพที่ 89 ลีลาวดี พันธุ์ชมพูญเย็น

ลีลาวดีพันธุ์ แดงทัชมาฮาล

ภาพที่ 90 ลีลาวดี พันธุ์แดงทัชมาฮาล

ลีลาวดีพันธุ์ ไบทองดอกขาว

ภาพที่ 91 ลีลาวดี พันธุ์ไบทองดอกขาว

ลีลาวดีพันธุ์ เรนโบว์ พิงค์

ภาพที่ 92 ลีลาวดี พันธุ์เรนโบว์ พิงค์

ลีลาวดีพันธุ์ เสริมบาร์มี

ภาพที่ 93 ลีลาวดี พันธุ์เสริมบาร์มี

ตารางที่ 19 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์หยก

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		ทรัพย์อนันต์	ทองคำ	ทองนบอนันต์
1	รูปแบบการเจริญเติบโต	แบบแผ่เป็นรูปพัด	แบบแผ่เป็นรูปพัด	แบบแผ่เป็นรูปพัด
2	จำนวนสีบนแผงยกเว้นที่สันแผง	มีมากกว่าหนึ่งสี	มีสีเดียว	มีสีเดียว
3	สีพื้นบนแผง	Green 138A	Yellow green 149C	Yellow green 154C
4	สีป้ายบนแผง	Rad purple 73B	-	-
5	ตำแหน่งสีป้าย	บริเวณกลางแผง	-	-
6	สีสันแผง	ม่วงเข้ม	เทาอ่อน	เหลืองอ่อน
7	สีเรือนยอดแผง	Rad purple 59A	ชมพู (pink)	Rad purple 57B
8	ความยาวใบ	2.31	4.47	4.57
9	รูปร่างใบ	รูปไข่	รูปรี	รูปรี
10	ลักษณะปลายใบ	แหลม	แหลม	แหลม
11	สีใบ	น้ำตาล	ชมพูอ่อน	ชมพูอ่อน
12	หนามใกล้เรือนยอด : ความยาวหนาม (มม.)	1.01	1.66	2.97
13	หนามใกล้เรือนยอด : สีหนาม	ม่วงอมแดง	แดงอมน้ำตาล	แดงอมน้ำตาล

ตารางที่ 19 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์หยก (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ทองคำโชค	อุดมทรัพย์
1	รูปแบบการเจริญเติบโต	แบบแผ่เป็นรูปพัด	แบบแผ่เป็นรูปพัด
2	จำนวนสีบนแผงยกเว้นที่สันแผง	มีสีเดียว	มีสีเดียว
3	สีพื้นบนแผง	Yellow green 145B	Yellow green 154C
4	สีป้ายบนแผง	-	-
5	ตำแหน่งสีป้าย	-	-
6	สีสันแผง	ส้ม	เหลืองอ่อน
7	สีเรื้อนยอดแผง	Rad purple 64D	Rad purple 63C
8	ความยาวใบ	4.52	3.7
9	รูปร่างใบ	รูปรี	รูปรี
10	ลักษณะปลายใบ	แหลม	แหลม
11	สีใบ	ชมพูอ่อน	ชมพูอ่อน
12	หนามใกล้เรื้อนยอด : ความยาวหนาม (มม.)	1.48	1.7
13	หนามใกล้เรื้อนยอด : สีหนาม	ม่วงอมแดง	น้ำตาลอมแดง

หยกพันธุ์ ทรัพย์อนันต์

ภาพที่ 94 หยก พันธุ์ทรัพย์อนันต์

หยกพันธุ์ ทองคำ

ภาพที่ 95 หยก พันธุ์ทองคำ

หยกพันธุ์ ทองน้บนนต์

ภาพที่ 96 หยก พันธุ์ทองน้บนนต์

หยกพันธุ์ ทองนำโชค

ภาพที่ 97 หยก พันธุ์ทองนำโชค

หยกพันธุ์ อุดมทรัพย์

ภาพที่ 98 หยก พันธุ์อุดมทรัพย์

ตารางที่ 20 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์กระตอม

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		จันทร์บุรี	ตราด	สุโขทัย
1	ลักษณะวิสัยการเติบโต	เลื้อย	เลื้อย	เลื้อย
2	ความยาวของปล้อง	32 แขนง	34 แขนง	19 แขนง
3	ความยาวปล้องของแขนงโดยวัดจากปล้องที่ 8 เมื่อใบคลี่เต็มที่			
4	การแตกกิ่งแขนง			
5	เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น (มม.)	2.29	1.57	1.65
6	ความยาวแผ่นใบ (ซม.)	28.8	7	18.1
7	ความกว้างแผ่นใบ	9.13	7.3	6.3
8	อัตราส่วนความยาวต่อความกว้าง			
9	รูปร่าง	รูปไต	รูปไต	รูปไต
10	ความเข้มของสีเขียวบนแผ่น	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
11	การเป็นลายลูกคลื่นของแผ่นใบ	ไม่มีหรือมีน้อย	ไม่มีหรือมีน้อย	ไม่มีหรือมีน้อย
12	ขอบใบเป็นคลื่น	ไม่เป็นหรือเป็นน้อย	ไม่เป็นหรือเป็นน้อย	ไม่เป็นหรือเป็นน้อย
13	ความยาวของพูใบส่วนปลาย (ซม.)	5.47	5.06	2.37
14	ความกว้างของพูใบส่วนปลาย (ซม.)	1.47	1.4	1.93
15	ความยาวก้านใบ (ซม.)	3.67	5.83	15.3
16	บันทึกจำนวนดอกเพศผู้และเพศเมียที่ปรากฏใน 10 ข้อแรกหลังหยอดเมล็ด 60 วัน			
17	ความยาว : ความยาวผลหลังดอกบาน 14 วันระยะเก็บเกี่ยวส่งตลาด (มม.)	32.70	32.61	29.94
18	เส้นผ่านศูนย์กลางผล (มม.)	14.63	15.54	15.78
20	รูปร่าง	รูปไข่กลับ	รูปไข่กลับ	รูปไข่กลับ
21	คอกผล	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
22	เส้นผ่านศูนย์กลางคอกผล			
23	ความยาวคอกผล			

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		จันทบุรี	ตราด	สุโขทัย
24	อัตราส่วนความยาวต่อเส้นผ่านศูนย์กลางคอกผล			
25	รูปร่างบริเวณปลายผล	แหลม	แหลม	แหลม
26	สีผิวผล	เขียว	เขียว	เขียว
27	ความยาวก้านผล (มม.)	10.66	21.18	9.11
28	สีของเมล็ด	เขียว	เขียว	เขียว
29	การปรากฏสีขาวที่สันผล	ปรากฏ	ปรากฏ	ปรากฏ

กรมวิชาการเกษตร

กระดอมพันธุ์ จันทบุรี

ภาพที่ 99 กระดอม พันธุ์จันทบุรี

กระดอมพันธุ์ ทรายาด

ภาพที่ 100 กระดอม พันธุ์ทรายาด

กระดอมพันธุ์ สุโขทัย

ภาพที่ 101 กระดอม พันธุ์สุโขทัย

ตารางที่ 21 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์บัวบก

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์		
		เขียวมหาสารคาม	นครปฐม	พิจิตร
1	ลักษณะการเจริญเติบโตของลำต้น	45	ตรง	แผ่
2	จำนวนไหล	3		3
3	ความยาวไหล (ซม.)	8	19	15.5
4	สีของไหล	ม่วง	ม่วงเล็กน้อย	ม่วง
5	ลักษณะการแตกไหล			
6	รูปทรงภาพตัดขวางของไหล	กลม	กลม	กลม
7	ความกว้างใบ (ซม.)	5.6	6.66	6.16
8	ความกว้างใบ (ซม.)	5.03	6.66	5.33
9	ความยาวใบ (ซม.)	9.5	22.33	11
10	การหยักของขอบใบ	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง
11	สีของก้านใบ	เขียวโคนม่วง	เขียวโคนม่วง	เขียวโคนม่วง
12	ความเข้มของสีเขียวบนแผ่นใบ	ปานกลาง		
13	จำนวนใบที่ออกจากต้นหลัก	4	6	5
14	จำนวนดอกจากต้นหลัก	3.67	3	10
15	ความยาวก้านช่อดอก (มม.)	6.25	9.16	8.82

ตารางที่ 21 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์บัวบก (ต่อ)

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		ระยอง	อุบลราชธานี
1	ลักษณะการเจริญเติบโตของลำต้น	ตรง	แผ่
2	จำนวนไหล		2.3
3	ความยาวไหล (ซม.)	11	5.3
4	สีของไหล	ม่วง	ม่วง
5	ลักษณะการแตกไหล		
6	รูปทรงภาพตัดขวางของไหล	กลม	กลม
7	ความกว้างใบ (ซม.)	6.0	7.6
8	ความกว้างใบ (ซม.)	5.66	4.83
9	ความยาวใบ (ซม.)	16.66	9.7
10	การหยักของขอบใบ	น้อย	ปานกลาง
11	สีของก้านใบ	เขียวโคนม่วง	โคนม่วง
12	ความเข้มของสีเขียวบนแผ่นใบ		เขียวอ่อน
13	จำนวนใบที่ออกจากต้นหลัก	4	9
14	จำนวนดอกจากต้นหลัก	4.67	3.83
15	ความยาวก้านช่อดอก (มม.)	9.63	11.47

บัวบกพันธุ์ เขียวมหาสารคาม

ภาพที่ 102 บัวบก พันธุ์เขียวมหาสารคาม

บัวบกพันธุ์ นครปฐม

ภาพที่ 103 บัวบก พันธุ์นครปฐม

บัวบกพันธุ์ พิจิตร

ภาพที่ 104 บัวบก พันธุ์พิจิตร

บัวบกพันธุ์ ระยอง

ภาพที่ 105 บัวบก พันธุ์ระยอง

บัวบกพันธุ์ อุบลราชธานี

ภาพที่ 106 บัวบก พันธุ์อุบลราชธานี

ตารางที่ 22 ข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ฟักข้าว

ลำดับ	ลักษณะ	พันธุ์	
		เชียงใหม่	เวียดนาม
1	ลักษณะการเติบโตของลำต้น	เลื้อย	เลื้อย
2	สีของลำต้น	เขียว	เขียว
3	ความยาวของเถาหรือลำต้นวัดจากปล้องที่ 1 ถึงปล้องที่ 15 (ซม.)	69.33	53.9
4	ฐานใบ	หัวใจ	หัวใจ
5	ความยาว (ซม.)	20.18	18.77
6	ความกว้างใบ (ซม.)	55.2	16.93
7	ความยาวก้านใบ (ซม.)	7.4	7.87
8	สีลำต้น	เขียว	เขียว
9	สีก้านใบ	เขียว	เขียว
10	รูปร่างของปลายแฉก	แหลม	แหลม
11	ความเข้มของสีเขียว	เขียว	เขียว
12	การบิดงอ	ไม่บิดงอ	ไม่บิดงอ
13	ลักษณะแผ่นใบ	เรียบ	เรียบ
14	การมีต่อมน้ำหวานที่ก้านใบ	มี	มี
15	จำนวนต่อมน้ำหวานที่ก้านใบ	4	2
16	กลิ่นที่ขอบใบ	ไม่มีหรือมีน้อยมาก	ไม่มีหรือมีน้อยมาก
17	หยักซี่ฟันที่ขอบใบ	ไม่มี	ไม่มี

ฟักข้าวพันธุ์ เชียงใหม่

ภาพที่ 107 ฟักข้าว พันธุ์เชียงใหม่

ฟักข้าวพันธุ์เวียดนาม

ภาพที่ 108 ฟักข้าว พันธุ์เวียดนาม

7. ผลการจัดทำโครงสร้างฐานข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้า เพื่อใช้เป็นต้นแบบ

นำข้อมูลที่ได้บันทึกลักษณะพันธุ์พืช และภาพถ่ายส่วนประกอบของพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า ที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มพืชไร่ กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ และสมุนไพร ในข้อ 6 มาจัดทำโครงสร้างข้อมูล ฐานข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชในรูปแบบโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล ที่เป็นต้นแบบที่มีพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มพืชไร่ จำนวน 10 ชนิด ภาพที่ 109 กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 9 ชนิด พืชสมุนไพร 3 ชนิด กระจดอม จำนวน 3 พันธุ์ บั้วบก 5 พันธุ์ และฟักข้าว 2 พันธุ์ ภาพที่ 110 ที่ประกอบด้วย รายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชบันทึกตาราง
 - 1.1 กำหนดให้บันทึกข้อมูลแต่ละพันธุ์พืชในแต่ละแถว
 - 1.2 กำหนดให้บันทึกข้อมูลแต่ละลักษณะในแต่ละแนวคอลัมน์ ตามรูปที่ 109
2. ภาพถ่ายลักษณะพันธุ์พืช

นำภาพถ่ายลักษณะพันธุ์พืชที่จากข้อเป็นไปในรูปแบบที่กำหนด จากข้อ 6 มาประกอบโดยการใช้การเชื่อมโยง เมื่อต้องการดูภาพถ่ายในแต่ละพันธุ์ก็สามารถเลือกที่ชื่อพันธุ์ได้ ตามภาพที่ 111

ที่	พันธุ์	ประเภทของการเจริญเติบโต	การแตกกิ่ง	รูปแบบการแตกกิ่ง	การเรียงตัวของกิ่ง	จำนวนกิ่ง	จำนวนข้อที่ติดกับกิ่งหลัก	ตำแหน่งข้อที่ติดครั้งแรก	ตอม่นาหวาน	ขนาดลำต้น	ความสูง (ซม.)	รูปร่างลำต้น	การปรากฏสีของแอนโทไซยานิน
1	ซีพลีต 1		แตกกิ่ง	ส่วนโคน	แบบตรง			ข้อที่ 5-7	ปรากฏ	ปานกลาง	123	สี่เหลี่ยม	
2	ร้อยเอ็ด 1		ไม่แตก						ปรากฏ	ปานกลาง	125	สี่เหลี่ยม	
3	อบลราชธานี 1	ไม่	แตกกิ่ง	โคน-กลาง	แบบตรง	6	24	ข้อที่ 4	ไม่ปรากฏ	น้อย	100	สี่เหลี่ยม	
4	อบลราชธานี 2	ไม่	แตกกิ่ง	ส่วนโคน	แบบตรง	2	29	ข้อที่ 5-7	ปรากฏ	น้อย	155	สี่เหลี่ยม	
5	อบลราชธานี 3	ไม่	แตกกิ่ง	โคน-กลาง	แบบสลับ	3	18	5-7	ปรากฏ	น้อย	120	สี่เหลี่ยม	

ภาพที่ 109 แสดงฐานข้อมูลในรูปแบบไมโครซอฟท์เอ็กเซลของกลุ่มพืชไร่

ที่	พันธุ์	ความสูงของทรงพุ่ม	จำนวนการแตกกอ	ความยาวของก้านใบ	สีหลักของก้านใบ	สีรองของก้านใบ	ความยาวของก้านใบ	ลักษณะของมุมปลายก้านใบ	สีหลักของก้านใบ	สีรองของก้านใบ	ความยาวของใบ
1	กวักมหามงคล	22.75	1 กอ	7.4	Red purple 65D	-	5.3	แหลม	Red purple 65D	-	16.1
2	มีแล้วรวย	24	2 กอ	7.3	White 155B	-	5	แหลม	Red purple 65B	-	14.1
3	อัญมณี	19.5	1 กอ	8.9	green 137B	-	4.3	แหลมมาก	green 13B	-	13.0
4	แดงสยามอรอร่า	31.5	1 กอ	8	Red 55D	-	6.7	ตัดตรง	red 51B	-	17.7
5	ทรัพย์สินงอก	22.85	1 กอ	8.2	Red 49D	-	5.7	ตัดตรง	Red 48A	-	14.4

ภาพที่ 110 แสดงฐานข้อมูลในรูปแบบไมโครซอฟท์เอ็กเซลของกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ และสมุนไพร

แก้วกาญจนพันธุ์ กวักมหามงคล

ที่	พันธุ์	ความสูงของทรงพุ่ม	จำนวนการแตกกอ	สีหลักของก้านใบ	สีรองของก้านใบ	ความยาวของใบ
1	กวักมหามงคล	22.75	1 กอ	Red purple 65D	-	16.1
2	มีแล้วรวย	24	2 กอ	Red purple 65B	-	14.1
3	อัญมณี	19.5	1 กอ	green 13B	-	13.0
4	แดงสยามอรอร่า	31.5	1 กอ	red 51B	-	17.7
5	ทรัพย์สินงอก	22.85	1 กอ	Red 48A	-	14.4

ภาพที่ 111 แสดงฐานข้อมูลในรูปแบบไมโครซอฟท์เอ็กเซลของกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับและสมุนไพรที่เลือกดูภาพถ่ายได้

8. สรุปการใช้ข้อมูลอ้างอิงสาธารณะร่วมกับฐานข้อมูลต้นแบบ

ข้อมูลอ้างอิงสาธารณะที่ปรากฏในบางชนิดพืช มีความครบถ้วนของข้อมูลที่สามารถใช้อ้างอิงได้ แต่ก็ไม่สามารถเพิ่มเติมข้อมูลจากผู้ใช้ได้ทำให้การปรับปรุงข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ฐานข้อมูลต้นแบบบุคคลที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานสามารถนำฐานข้อมูลต้นแบบนำไปบันทึกลักษณะพันธุ์พืชและบันทึกภาพถ่ายเพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ประกอบข้อมูลลักษณะพันธุ์พืชอ้างอิงสาธารณะที่อาจจะขาดความสมบูรณ์ ซึ่งสามารถขยายผลให้สามารถใช้งานผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้จะเป็นประโยชน์กับผู้ใช้งานมากขึ้น

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การทดลองนี้ได้ศึกษากฎหมายการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ในประเด็นที่กฎหมายให้คัดค้านการจดทะเบียนและการเพิกถอนสิทธิ เพื่อนำมาจัดทำเอกสารแนวทางดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ และศึกษาจัดทำฐานข้อมูลพันธุ์พืช พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่าที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ทางการค้า เพื่อใช้เป็นต้นแบบ ผลการทดลองสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษากฎหมายด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ พบว่า

1.1 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชของสหรัฐอเมริกาไม่ได้ระบุประเด็นในการคัดค้านและการเพิกถอนหนังสือสำคัญไว้ แต่ให้ระยะเวลาที่จะคัดค้านได้ตั้งแต่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ และเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนได้ หลังจากที่ได้รับหนังสือสำคัญฯ ภายในเวลา 5 ปี

1.2. กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชของประเศญี่ปุ่นไม่ได้ระบุประเด็นในการคัดค้านแต่กำหนดประเด็นที่เพิกถอนหนังสือสำคัญฯ หากพบในภายหลังว่าพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนนั้น ไม่มีความแตกต่าง ไม่มีความสม่ำเสมอ และความคงตัว ขาดความใหม่ คือ ชาย โอนทางธุรกิจ ส่วนขยายพันธุ์ ผลผลิต ให้บุคคลอื่น เกินกว่า 1 ปีในประเทศ และต่างประเทศเกินกว่า 4 ปี ในพืชทั่วไป และ 6 ปี ในไม้ยืนต้น ก่อนวันยื่นขอจดทะเบียนฯ และผู้ทรงสิทธิไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามกฎหมาย

1.3 กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชของสหภาพยุโรปกำหนดประเด็นในการคัดค้านหากพันธุ์พืชที่ยื่นขอจดทะเบียนไม่มีความใหม่ ความแตกต่าง ความสม่ำเสมอ ความคงตัว และผู้ยื่นคำขอเป็นบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติในการยื่นขอจดทะเบียน สามารถยื่นคัดค้านได้จากวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนจนถึงก่อนวันปฏิเสศคำขอจดทะเบียนฯ หรือวันที่รับจดทะเบียนฯ และกำหนดประเด็นการเป็นโมฆะของหนังสือสำคัญฯ หากพบว่า พันธุ์พืชขาดเงื่อนไขเรื่อง ความใหม่ ความแตกต่าง และสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ได้ถูกมอบให้กับบุคคลที่ไม่มีสิทธิ และถูกเพิกถอนหนังสือสำคัญฯ หากพบว่าพันธุ์พืชไม่มีความสม่ำเสมอ และความคงตัว ในช่วงเวลาหลังจากที่ได้รับหนังสือสำคัญฯ

2. ได้เอกสารแนวทางการดำเนินการคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชของไทยโดยมิชอบในต่างประเทศ ที่บ่งบอกถึงประเด็นที่จะให้ดำเนินการคัดค้านคำขอจดทะเบียน การขอเพิกถอนคำขอตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ผู้ที่ต้องการคัดค้านศึกษาและเตรียมการในการปกป้องสิทธิได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. ได้ฐานข้อมูลต้นแบบ ในรูปแบบโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล ที่ประกอบด้วยข้อมูลลักษณะและภาพถ่ายพันธุ์พืช พื้นเมืองทั่วไป พันธุ์พืชป่า ที่ใช้ประโยชน์ทางการค้า ของกลุ่มพืชไร่จำนวน 10 ชนิด จำนวนทั้งสิ้น 51 พันธุ์ กลุ่มไม้ดอก ไม้ประดับ จำนวน 9 ชนิด จำนวนทั้งสิ้น 47 พันธุ์ และกลุ่มพืชสมุนไพร จำนวน 3 ชนิด จำนวนทั้งสิ้น 10 พันธุ์ เพื่อใช้เป็นต้นแบบตัวอย่างอ้างอิง

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. เผยแพร่ข้อมูลเรื่องการคัดค้านคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ และการเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้ผู้ที่สนใจเพื่อเตรียมตัว หรือนำไปใช้ปกป้องสิทธิเมื่อมีการจดทะเบียนไม่ถูกต้อง

2. เผยแพร่ข้อมูลให้นักปรับปรุงพันธุ์พืช เกษตรกร ผู้สนใจนำต้นแบบฐานข้อมูลรูปแบบโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล ไว้เป็นต้นแบบในการบันทึกพันธุ์พืชที่ตนเองเก็บรักษา หรือปรับปรุงพันธุ์ได้ เพื่อใช้ประกอบเป็นพันธุ์พืชอ้างอิงหากมีการละเมิดขึ้น

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณบุคลากรของสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร ตลอดจนหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้ความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาทดลองจนแล้วเสร็จ ได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่ ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง ศูนย์วิจัยข้าวสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี ตลอดจนบุคคลผู้มีประสบการณ์ด้านพืช ได้แก่ นายวิเชียร เนื้อเย็น นายอนันตชัย สำอางศรี นายศราวุธ เรืองเอี่ยม นายประยงค์ ต้นเล นางสาวรสสุคนธ์ โกป๋ั้น นายเสถียร เสือขวัญ นายบุญทัน แกมแก้ว นางสุนีรัตน์ ศรีเปารยะ และนายปรีชา ธรรมชูเชาวรัตน์

เอกสารอ้างอิง

กองคุ้มครองพันธุ์พืช, 2546. ข้อมูลประกอบคำชี้แจงเพื่อการคัดค้านการยื่นจดทะเบียนหยกของบริษัท Las Palmas Innovations B.V. ในสหภาพยุโรป. 25 หน้า.

กองคุ้มครองพันธุ์พืช. 2549. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 (พิมพ์ครั้งที่ 2) โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ. 30 หน้า

กรมทรัพย์สินทางปัญญา. กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชประเทศสหรัฐอเมริกา. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2562 จากเว็บไซต์ https://www.ipthailand.go.th/images/781/L_USA_3_protec.pdf

Community Plant Variety Office. COUNCIL REGULATION (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights (OJ L 227, 1.9.1994, p. 1) Retrived 11 January 2019 from <http://cpvo.europa.eu/en/about-us/law-and-practice/legislation-in-force>

Plant Variety Protection. PVP Office at MAFF, Japan. The Plant Variety Protection and Seed Act (Act No. 83 of May 29, 1998) Retrived 11 January 2019 from <5461726F2D8EED95639640816932302E312E333094C5814393FA8970816A20> (maff.go.jp)

United States Patent and Trademark Office United States Code Title 35 – Patents (Consolidated Patent Laws - March 2017 update) Retrived 11 January 2019 from <https://www.uspto.gov/>

U.S. Department of Agriculture. Plant variety Protection Act and Regulations and Rules of Practice Retrived 11 January 2019 from <https://www.ams.usda.gov/services/plant-variety-protection>

กรมวิชาการเกษตร